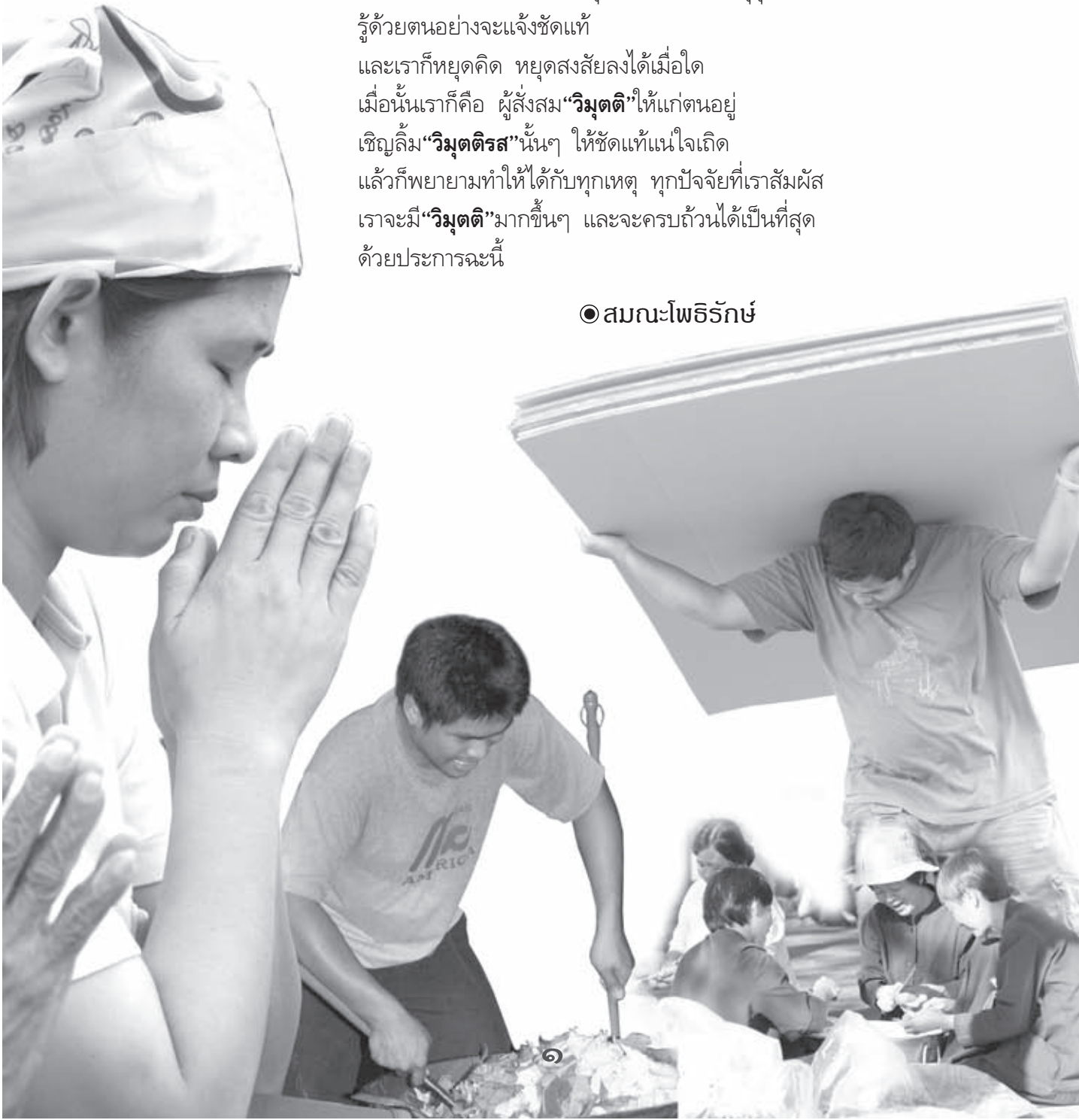

ฝึกหยุด แต่ไม่หยุดฝึก

ผู้ที่หยุดไม่ได้ คือ ผู้ยังมีความ“วน”
ยังไม่แน่ใจ นั่นคือ ยังไม่“วิมุตติ”
ผู้ที่รู้ให้แน่ใจแล้ว ตัดสินกันเสียที
นั่นคือ ผู้มี“หยุด”และเป็น“วิมุตติ”หนึ่งทันที
จิตใด ขณะใด เราทำให้บริสุทธิ์จากนิรวรณได้สุขุมแน่จริง
รู้ด้วยตนเองอย่างแจ่มชัดแท้
และเราก็หยุดคิด หยุดสงสัยลงได้เมื่อใด
เมื่อนั้นเราก็คือ ผู้สั่งสม“วิมุตติ”ให้แก่ตนเอง
เชิญลิ้ม“วิมุตติรส”นั้นๆ ให้ชัดแท้แน่ใจเถิด
แล้วก็พยายามทำให้ได้กับทุกเหตุ ทุกปัจจัยที่เราสัมผัส
เราจะมี“วิมุตติ”มากขึ้นๆ และจะครบถ้วนได้เป็นที่สุด
ด้วยประการฉะนี้

◎ สมณะโพธิรักษ์

ฝึกหยุด แต่ไม่หยุดฝึก	๑
แถลง (นวัตกรรมของการต่อสู้ทางการเมือง...ชนะกันด้วยความสงบ)	๓
มหาปวารณา'๕๑ ครั้งที่ ๒๗	๔
กินเจการกุศล	๑๒
สิบห้านาทีกับพ่อท่าน	๑๘
จดหมายจากญาติธรรม	๒๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (โรคการเมือง).....	๓๐
สุขภาพจะสร้างได้	๓๑
บันทึกจากปัจฉาสมณะ(สร้างบารมี กลางสมรภูมิ).....	๓๘
เรียงวลีภริธรรม	๖๗
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ยลศิริ ตำช่วย).....	๖๘
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอุรุเวลกัสสปเถระ).....	๗๐
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.ย.-ต.ค.๒๕๕๑).....	๗๔
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก.....	๙๓
ได้ร่มอโศก (ประจำเดือน ก.ย.-ต.ค.๒๕๕๑).....	๙๔
เก็บเล็กผสมน้อย (เพื่อนสนิทคิดไม่ชื่อ เธอชื่อ...น้ำตาล).....	๑๐๐
น้ำดีดีจริงหรือ ?	๑๐๒
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย (สร้อยเสียงภัย).....	๑๐๖
กรรมตามสนอง (ลอกหนังสือ).....	๑๐๗
ธรรมะประทับใจ (เราเป็นต่อ หรือเป็นรอง?).....	๑๐๘
ขอเวลาไปล้างล้าง (ตอนจบ).....	๑๑๐
หอมดอกพุทธา (ยอมให้ตนเองได้ลำบาก).....	๑๑๙

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๔๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๔-๐๙๘๔
 ๐๒-๗๓๓-๔๐๒๕, ๐๒-๗๓๓-๔๗๓๑, ๐๒-๗๓๓-๔๖๒๔, ๐๒-๗๓๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

นวัตกรรมของการต่อสู้ทางการเมือง.... ชนะกันด้วยความสงบ(สันตาทิวทัศน์)

จะชนะใหม่ ? จะจับกันอีกทำไม? นับเป็นคำถามยอดฮิต ที่เข้าหาพ่อท่านฯ อยู่ตลอดเวลา คำตอบจากหนังสือ **“เปลี่ยนแปลงไม่ได้ การเมืองใหม่ไม่เกิด”** พิมพ์เมื่อ ตุลาคม ๒๕๕๑ ให้ อรรถาธิบายไว้ว่า

“เมืองไทยทำสงคราม ต่างแย่งชิงเก็บคะแนนให้ตนเอง ด้วยการใช้สันตาทิว ความสงบ อหิงสา ไม่รุนแรง นี่แหละคือ **สันตาทิวทัศน์** ซึ่งสงครามซึ่งชิงสันตาทิวทัศน์นี้ คะแนนของตุลาการภิวัตน์ ก็ดี ประชาภิวัตน์ก็ตาม ทำให้ประชาชนเลือกข้าง เลือกฝ่าย สุดท้ายก็ออกมา ออกมาๆๆ เป็น ประชาชาติให้คะแนนซึ่งผลคำตอบตัดสินแพ้ชนะ...ชัดขึ้นๆๆ

คุณดูลีลาของคณะรัฐบาลลิ ขณะนี้ยังไม่หมดท่า แต่เสียท่าๆๆไปเรื่อยๆ คุณว่ามั๊ย เอา ละพันธมิตราก็มีเสียท่าบ้าง แต่บวกลบคุณหารกันแล้วใครเสียท่ามากกว่ากัน นี่แหละมันจะดำเนินไป เป็นประชาภิวัตน์ จนสุดท้าย**หมดท่า** นี่คือตัวจบ สุดท้ายตัวเองแอ้งแม้งหงายแกง **หมดท่าด้วยพลัง สงบ พลังความถูกต้อง มันไม่ได้เผด็จศึกด้วยอาวุธ ด้วยอำนาจข่มเบ่ง ความรุนแรง ดีทุบอะไร(ซึ่งยังไม่เคยเกิดขึ้นในโลกนี้)** มันเป็นเรื่องหมดท่า เพราะได้เสียท่า จนสุดท้ายมหาประชาชนจะร้องเฮ ตะโกนว่า **นั่นหมดท่าแล้ว!!**(ขนาดนายกฯต้องหนีชมชานไปกบดานที่เชียงใหม่ และถูกตุลาการภิวัตน์ตัดสินให้แพ้ในที่สุดนั่นคือเส้นชัยของพันธมิตรที่นายสมชายต้องลาออก และไม่แก้รัฐธรรมนูญ)

จุดสำคัญของ**เผด็จการ**ทุกยุคทุกสมัยที่สืบทอดกันมา นั่นก็คือ **“การไม่ฟังเสียงประชาชน”** หลายนับประทัບใจบทบาทลีลาที่นุ่มนวลของลุงจำลอง ในช่วงสุดท้ายที่แกนนำต้องแบ่งกันไปรักษาฐานที่มั่นถึง ๔ แห่ง ทำให้ลุงต้องกลายเป็นจุดศูนย์กลางที่เวทีทำเนียบ ช่วงขณะไกลหลบแนวเวทีที่มีการสั่งการกันไปคนละทิศคนละทาง ลุงต้องขอร้องแต่ละคนๆ อย่างสุภาพนุ่มนวล แล้วค่อยๆแก้ไขให้เข้าที่เข้าทางกัน ความนิ่งและความสงบของผู้นำ บ่งบอกสัญญาณแห่งชัยชนะได้ปรากฏแล้ว

ชุมทรัพย์อย่างสำคัญที่ชาวอโศกมักได้รับกันนั่นก็คือ....ดีดีเสียจนไม่ดี! นั่นแปลว่า ดีจนหลงดีจนกระทั่งไม่ฟังใครๆ ซึ่งการฟังคนอื่นนั้นเป็นหัวใจสำคัญของสัมมาทิฐิฯ เปรียบดังกระดุมเม็ดแรกของมรรค ๘ หากติดกระดุมผิดตั้งแต่เม็ดแรกแล้ว ที่เหลือนอกนั้นก็ย่อมผิดไปตามๆกัน

ในงานมหาปวารณานี้ พ่อท่านได้เฉลย เหตุที่ทำให้พวกเราไม่บรรลุนิพพานเสียที นั่นก็เพราะ **“ไม่มีญาณตัวเก่ง”** ที่สามารถอ่านอาการ อารมณ์ของกิเลสว่า มันลดได้ มันจางคลาย มันเบาบาง จนอ่านได้ถึงวิมุตติรส ญาณตัวเก่งนี้ได้มีการฝึกฝนให้หัดอ่านอารมณ์ หัดอ่านสภาวะได้มากขึ้น ได้รู้ของจริงจนชำนาญขึ้นๆ เมื่อมีผัสสะมากระทบกระทั่งครั้งแล้วครั้งเล่า ก็สามารถอ่านละเอียดได้ถึงจิต เจตสิก และเจโตวิมุตติที่ตนมีอยู่ แต่ก่อนที่จะทะลุทะลวงถึงขั้นมี**“ญาณตัวเก่ง”**จนอ่านตัวเองออก ก็ควรจะได้ฝึกฝนด้วยความอ่อนน้อม ยอมให้คนอื่นบอกได้ว่าได้เสียก่อน นั่นก็คือ**“ญาณตัวเก่ง”** กำลังสองที่จะส่องกิเลสเราได้อย่างคม-ชัด-ลึก แกรมยนิตีบริการให้ฟรีๆอีกต่างหาก!

 คณะผู้จัดทำ

มหาปวารณา'๕๑ ครั้งที่ ๒๗

วันที่ ๖-๗ พ.ย.'๕๑ ที่พุทธสถานสันติอโศก

งานมหาปวารณา ซึ่งเคยจัดที่**พุทธสถานปฐมอโศก**มาเป็นเวลายาวนาน ต้องเปลี่ยนมาจัดที่**พุทธสถานสันติอโศก** เปลี่ยนเพื่อความเหมาะสมเหมาะสมควร เปลี่ยนแล้วเกิดความสมดุล สอดคล้องลงตัวกับสถานการณ์และภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน อากาศก็เปลี่ยน กลางวันร้อน ตอนเย็นฝนตกกลางคืนก็หนาว

พ่อท่านบอกว่า **มาปฏิบัติธรรมเพื่อเปลี่ยนตัวเอง** เปลี่ยนจากคนไม่มีศีล มาเป็นคนมีศีล เปลี่ยนจากคนเห็นแก่ตัว มาเป็นคนเสียสละ เปลี่ยนจากคนขี้เกียจ มาเป็นคนขยัน คนนี้แหละสำคัญ คำตอบอยู่ที่คน

 ๕ พ.ย.'๕๑ เวลา ๑๘.๐๐ น. **อุปัชฌาย์เดินดิน ดิกขวีโร** นิมนต์สมณะทุกรูปที่เดินทางมาถึงแล้ว เข้าร่วมประชุมที่โบสถ์ เพื่อพิจารณาเรื่องสมณะลงอารามตามพุทธสถานต่างๆ ประจำปี ๒๕๕๒ ผลสรุปคือ**ให้สมณะชุดเดิมในแต่ละแห่ง อยู่ประจำต่อไป** ยกเว้นสมณะบางรูปอาจต้องไปช่วยงานพิเศษเช่นงานที่วัดและการศึกษา

 ๖ พ.ย.'๕๑ เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านพร้อมหมู่สมณะ ทำพิธีเริ่มงานมหาปวารณาที่**ห้องประชุมกันกราชั้นที่ ๕ ตึกสถาบันบุญนิยม** ปีนี้สมณะชาวอโศกมี ๙๙ รูป(รวมทั้งพ่อท่าน) เข้าร่วมประชุม ๙๗ รูป ลาประชุม ๒ รูป ห้องประชุมเปิดแอร์เย็นฉ่ำ เบาะรองนั่งมากมาย สมุดปากกา

ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ไฟฉาย ผ้าเช็ดบาตร ตลอดจนสบง จีวร อังสะ ซึ่งญาติโยมผู้มีจิตศรัทธานำมาถวาย สมณะพึงพิจารณาโดยแยบคายแล้วจึงเสพ

เวลา ๐๔.๓๐ น. พ่อท่านให้โอวาทเปิดประชุมว่าทุกคนเกิดมาล้วนต้องการโลกก็สุข โลภธรรม สิ่งบำรุงบำเรอ ซึ่งเป็นของหลอก หลงติดหลงยึด เป็นสัญชาตญาณจึงต้องมาเรียนรู้จริงๆ ต้องปฏิบัติอาสาธนา ภาวนา พหุสัททัง มัง เสพคันทบทวนวิเคราะห์วิจัยซ้ำแล้วซ้ำอีก ทำกลับไปกลับมา มากๆ จนเกิดความชำนาญแคล่วคล่อง สุขุม นุ่มนวล **อ่านจิตออก บอกจิตได้ ใช้จิตเป็น**

ต้องรู้วาระจิตว่าสุขทุกข์ลดลงหรือเพิ่มขึ้น มีธาตุหรือสะอาดบริสุทธิ์ จนถึงอุเบกขาซึ่งเป็นฐานอาศัยคนเรามีจิต กิเลสเกิดที่จิตและดับที่จิต ทำใจในใจให้แยบคาย อ่านจิตในจิตให้รู้ชัด จิตมีฤทธิ์มีอานุภาพได้ด้วยตนเอง จิตเป็นสิ่งวิเศษ มหัศจรรย์และพิสดาร เหาะไปได้เหมือนนก ทะลุกำแพงและภูเขาไปได้ตลอดพรหมโลก ลูบคลำพระอาทิตย์ได้

ในภาวะที่ลึกซึ้ง เราจะเห็นความคดโกง ความไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ทุกคนจะรู้ตัวเอง พุทธศาสนาเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นสัจจะที่พิสูจน์ได้ ปฏิบัติธรรมต้องได้ปฏิบัติ ปฏิบัติการได้ดี เกิดผลดีแล้วมีมุทิตาและอุเบกขาให้ได้ สิ่งที่ดีมีคุณค่าอยู่ในตัวเองแล้ว ไม่ต้องอยากทำให้ใครรู้

พระอรหันต์ทำงานเหมือนหุ่นยนต์ ไม่ยินดี ไม่ยินร้าย ทำงานตามพลังงานและโปรแกรม คือมีแต่กุศลไม่มีอกุศล ชีวิตมีกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม เป็นไปอยู่ในโลก เป็นการปฏิบัติธรรมกับทุกเรื่องทุกขณะมีจิตเป็นเอกไม่ประมาทอยู่

เข้าสู่วาระการประชุม หมุ่มสมณะมีมติเห็นชอบให้**สมณะเดินดิน ดิกขวิโรและสมณะบินบน ถิรจิตโต** เป็นผู้ดำเนินการประชุม

เรื่องสืบเนื่อง - ส่วนที่เกี่ยวกับศาสนวัตถุ เรื่องเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปไกล เป็นภัยอันตรายต่อการประพาศพิภพธรรมจรรย์ เทคโนโลยีมีทั้งคุณและโทษ ถ้าคนดีจะหยุดตัวเองได้ ถ้าอินทรีย์พลอ่อนก็อาจละเมิดบ่อยๆ เช่น **โทรศัพท์มือถือ mp3 mp4 สมณะรูปใดถ้าจะมีต้องขออนุญาต ต้องแจ้งคณส.(คณะผู้เอาการะสงฆ์) โดยมีระยะปีต่อปี**

อดีตสมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก ออกไปบวชอยู่กับเถรสมาคมแล้ว ไม่ใช่สมณะชาวอโศกอีกต่อไป

เวลา ๐๙.๐๐ น. หมุ่มสมณะถ่ายรูปร่วมกันและหยุดพักการประชุมเพื่อฉันภัตตาหาร เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๒.๐๐ น. **เป็นการรายงานจากพุทธสถาน**

■ **พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ** จังหวัดเชียงใหม่ เป็นโรงเรียนสมณะนวกะ ฝึกสมณะเด่น เน้นธรรมวินัย ร่วมใจชวนชวาย สมณะจะทำอะไรต้องมีอาจารย์คอยดูแล ทำงานเป็นขบวนการกลุ่ม ศึกษาแบบบูรณาการนอกสถานที่

■ **พุทธสถานสันตติอโศก** กทม. มีสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ มีสถานีวิทยุชุมชน ต้องการสมณะมาช่วยงานที่วิและการศึกษา

■ **พุทธสถานหินผาฟ้าน้ำ** จังหวัดชัยภูมิ มีสมณะลงอาราม ๔ รูป แต่อยู่ประจำจริงๆ ๒ รูป เด็กนักเรียน ๔๕ คน ครู ๔ คน แสดงธรรมก่อนฉันทุกวัน ยกเว้นวันพุธ ตรวจ ๕ ส. ในบ้านพักและเขตชุมชน มีพระอาคันตุกะ ๑ รูป วิทยุชุมชนเปิด ๒๔ ชั่วโมง

■ **พุทธสถานปฐมอโศก** จังหวัดนครปฐม สมณะและญาติธรรมส่วนใหญ่ไปร่วมงานกฐาติวิทยุชุมชนเปิด ๒๔ ชั่วโมง มีนักเรียน ๗๔ คน สมณะช่วยกันสอน

■ **พุทธสถานสีมาอโคก** จังหวัดนครราชสีมา สมณะ ๔ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป โรงงานผลิตขวดพลาสติกเปิดทำงานแล้ว มีจัดหลักสูตรเสริมสุขภาพโดยหมอเขียว ส่วนด้านการผลิตคือยาสีฟันยายเกิดอบรมนักศึกษาจากสถาบันราชชมงคลวังน้ำเขียวอบรมเดือนละ ๔ รุ่น ทำน้าบ้านโป่งแดง มีเด็กนักเรียน ๑๔ คน ผู้อยู่ประจำเป็นผู้สูงวัย

■ **พุทธสถานศิระะอโคก** จังหวัดศรีสะเกษ ทำวัตรเช้าด้วย FMTV ตรวจศีลนักเรียนและชาวชุมชน วิฑยุชุมชนเปิด ๒๔ ชั่วโมง บริจาคช่วย FMTV เดือนละ ๑ แสน รับผิดชอบ ๕ เครื่องหามีร้านหนึ่งน้ำใจขายสินค้าราคาถูก มีเด็กนักเรียน ๖๖ คน อบรมเด็กนักเรียนจากประเทศเกาหลี

■ **สังฆสถานทะเลธรรม**(ทักษิณอโคกเดิม) จังหวัดตรัง สมณะลงอาราม ๔ รูป เน้นเรื่องสาธารณสุข สมณะและญาติธรรมมาร่วมงานกุ้ชาติ

■ **พุทธสถานศาลือโคก** จังหวัดนครสวรรค์ ทำน้า ๕๐ ไร่ ทำน้า ๒ ครั้ง ซ่อมศาลาใหม่เตรียมทำพลังงานแก๊ส เด็กนักเรียน ๒๑ คน วิฑยุชุมชนเปิด ๒๔ ชั่วโมง

■ **พุทธสถานราชธานีอโคก** จังหวัดอุบลราชธานี อาคาร ๒ ชั้นโรงเรียนสัมมาสิกขาสร้างเสร็จแล้ว จะสร้างโรงครัวใหม่อยู่ติดกับเขื่อนสุญญ เรือเมรุสร้างเสร็จแล้ว สร้างแท้งค์น้ำสูง ๖ ชั้น ปรับปรุงห้องเครื่องมือ ปรับปรุงวิฑยุชุมชน มีโครงการขุดลอกบุง งานเจปี่นี้ขายได้ ๒ ล้าน ๖ แสน

วาระอื่นๆ

ศาสนบุคคล - ปรึกษาสมณะของพ่อท่านยังเหมือนเดิมและปรึกษาสมณะผู้ใหญ่ก็ยังคงเดิม

สมณะป่วยแห่งปี - ยังคงเดิม ยกเว้นสมณะแก่นหล้า วัฑฒโน สุขภาพดีขึ้นแล้ว

ค.ภ.ส.(คณะเอภาาระสงฆ์) - ยังคงเดิม ยกเว้น สมณะมันแจ้ง พุทธชาติ ขอลาออกเพื่อรักษาสุขภาพ

พระอาคันตุกะ(นานาสังวาส)ที่มาพักอยู่ด้วย ถ้าท่านยังใช้เงินอยู่ ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมฟังปาฐกโมกข์ ส่วนพระอาคันตุกะที่เข้าร่วมฟังปาฐกโมกข์ได้ ให้ประกาศสมานสังวาสก่อน

เวลา ๑๕.๐๐ น. เข้าสู่วาระ**มหาปวารณา** เริ่มโดยพ่อท่านได้ปวารณาต่อหมู่สมณะ จากนั้นเป็นแถวของสมณะระดับมหาเถระตามลำดับจนถึงสมณะนวกะเป็นแถวสุดท้าย บรรยากาศเหมือนครอบครัวยุใหญ่ อบอุ่นเป็นกันเอง มีความเคารพ อ่อนน้อมต่อกัน ถามไถ่ บอกกล่าว ดึงเตือนกันด้วยความเมตตา ช่วงสุดท้าย**สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ** ได้แจ้งให้หมู่ทราบว่ามีผู้โทรศัพท์มาขู่ และได้เปิดเสียงซึ่งบันทึกไว้ให้หมู่ฟัง

พ่อท่านให้อวาทก่อนปิดประชุมว่า ทำไมปฏิบัติธรรมมานานจึงยังไม่บรรลุธรรม เพราะเราไม่มีญาณจริงที่จะอ่าน แต่ก็ได้อ่านสิ่งบ้างแน่นอน พวกเราควรฝึกนั่งเจโตด้วย เพราะสมณะเป็นเครื่องช่วยอุปการะ ได้พักผ่อน ได้ศึกษา ได้ทบทวน และเกิดฤทธิ์ทางใจ(อดทน เข้มแข็ง ลุกี้เลสได้)

ต้องหมั่นพิจารณา อ่านสภาวะอารมณ์ ตรวจสอบด้วย**เจโตปริยญาณ ๑๖** ต้องพิจารณา

เห็นทุกข์ในอาหาร ๔ ได้แก่ กวฬิงการอาหาร คือการกำหนดรู้กามคุณ ๕ อุปมาตั้งกินเนื้อบุตรตน
ผัสสาหาร คือ การกำหนดรู้เวทนา ๓ อุปมาตั้งแม่โคนมไร้หนึ่ง มโนสัญเจตนาหาร คือกำหนดรู้
ตัณหา ๓ อุปมาตั้งหลุมถ่านเพลิง วิญญานาหาร คือการกำหนดรู้รูปนาม อุปมาตั้งถูกหอกแทง ๓๐๐
เล่ม (จากพระไตรปิฎกเล่ม ๑๖ ข้อ ๒๔๐)

ปิดประชุมเวลา ๑๗.๐๐ น.

เวลา ๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. **ประชุมสมณะระดับมหาเถระ** มีสมณะเข้าร่วมประชุม ๓๘ รูป
ย้ำเน้นให้ระมัดระวัง ๔ **ส.อันตราย** คือ ส.สตรี ส.สตางค์ ส.สังฆเภท และ ส.ส่วนตัว

 ๗ พ.ย.'๕๑ - รุ่งเช้าอากาศเริ่มเย็น หมู่สมณะและสิกขมาตุออกบิณฑบาตที่หน้าวัด
ส่วนหนึ่งไปที่มัสยิดและทำเนียบฯ

เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมในรายการ สงครามสังคม-ธรรมะการเมือง
พ่อท่านย้ำเน้นให้พวกเราพิจารณาเห็นทุกข์โทษเวรภัยในอาหาร ๔

เวลา ๑๖.๐๐-๒๑.๐๐ น. **ประชุมสิกขมาตุ** ซึ่งมีสิกขมาตุเข้าประชุม ๒๔ รูป ลาประชุม
๒ รูป มีสมณะเข้าร่วมประชุม ๒๐ รูป ข้อคิดจากการประชุม การอยู่ร่วมกันของนักบวช ถ้ามีตัวยอม
จะอยู่ผาสุก “ปลาใหญ่ ใส่เกลือยาก” เหมือนผู้มากด้วยออตตา พัฒนาได้ยาก ผู้หวังความเจริญต้อง
ก้าวเดินด้วยความเคารพและอ่อนน้อม

โศลกธรรมประจำปี ๒๕๕๒
“ฝึกหยุด แต่ไม่หยุดฝึก”

◆ สมณะแต่ละรรวม ธัมมรักข์โต
บันทึกการประชุม

๘๘ ต้องฝึกหยุดฝึกละอกุศล
แต่ไม่หยุดฝึกตนยิ่งชวนชวย
ต้องฝึกหยุดฝึกละเล็กละบาย
แต่ไม่หยุดฝึกกายวาจาใจ
ต้องฝึกหยุดนิเวรณหยุดสังขาร
แต่ไม่หยุดฝึกฌานเพ่งเผาไหม้
ต้องฝึกหยุดความยึดความอาลัย
แต่ไม่หยุดฝึกใจใฝ่นิพพาน.

ศาสนบุคคล

สมณะช่วยงาน FMTV (หมุนเวียนกัน) มี ๗ รูป คือ สมณะผองไท รตนบุญโญ, สมณะมองตน เมตตจิตโต, สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข, สมณะบินแก้ว อิทธิภาโว, สมณะลั่นผา สุชาติโก, สมณะหินมั่น สีลาปากาโร, สมณะใต้ดาว เกฎฐานักขัตโต

● ปัจจาสมณะ

- ปัจจาศา พ่อท่าน คือ สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ, สมณะหนักแน่น ชันติโฟโล
- ปัจจาศา สมณะเดินดิน ติกขวีโร คือ สมณะผนธรรม พุทธกุโล
- ปัจจาศา สมณะบินบน ถิรจิตโต คือ สมณะเพริสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
- ปัจจาศา สมณะผืนฟ้า อนุตตโร คือ สมณะจากภูผาฟ้าหน้า
- ปัจจาศา สมณะเสียงศีล ชาตวโร คือ สมณะข้าฟ้า ฐานรโต
- ปัจจาศา สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ คือ สมณะนิกนบ ฉันทโส

● คณะอาจารย์โรงเรียนนวกะ มี ๓ รูป ได้แก่ อาจารย์ ๑ - สมณะบินบน ถิรจิตโต, อาจารย์ ๒ - สมณะร่มเมือง ยุทธวโร และสมณะดินไท ธาณีโย

● คณะเอการะสงฆ์(ดกส.)

๑. สมณะผืนฟ้า อนุตตโร
 ๒. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
 ๓. สมณะชยะชยัน สรณียโย
 ๔. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
- รวมทั้งอุปัชฌาย์อีกทั้ง ๓ รูปด้วย

● สมณะป่วยแห่งปี

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะมั่นแจ่ง พุทธชาติโต
๓. สมณะน่านฟ้า สุขธมาโน
๔. สมณะเบิกบาน รัชมณียโม
๕. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ

● สมณะ - สิกขมาตุลงอาราม ปี ๒๕๕๑

พุทธสถานสันตือโสภ

๑. สมณะพิสุทธิ์ พิสุทโธ	๙. สมณะเบิกบาน รัชมณียโม	๑๗. สมณะลานบุญ วชิโร
๒. สมณะมั่นแจ่ง พุทธชาติโต	๑๐. สมณะหม่อม มุฑุกันโต	๑๘. สมณะชัดแจ่ง วิจักโขณ
๓. สมณะน่านฟ้า สุขธมาโน	๑๑. สมณะผองไท รตนบุญโญ	๑๙. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ
๔. สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร	๑๒. สมณะมองตน เมตตจิตโต	๒๐. สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข
๕. สมณะกอบชัย รัชมารูโธ	๑๓. สมณะกล้าจริง ตถภาโว	๒๑. สมณะบินแก้ว อิทธิภาโว
๖. สมณะชนะผี ชิตมารโ	๑๔. สมณะนิกนบ ฉันทโส	๒๒. สมณะลั่นผา สุชาติโก
๗. สมณะถรงค์ จันทเสฏฐโฐ	๑๕. สมณะเทินธรรม จิรส์โส	๒๓. สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวัณโณ
๘. สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช	๑๖. สมณะร้อยดาว ปัญญาจุฑาโฒ	

๑. สม.จิตรา แซ่ลี่	๔. สม.ปราณี ธาตุหินฟ้า	๗. สม.ต้นข้าว อโศกตระกูล
๒. สม.เสริมขวัญ วรณบุตร	๕. สม.บุญจริง พุทธพงษ์อโศก	๘. สม.ใจขวัญ เบญจโกภิชฐ์
๓. สม.สดใส อโศกตระกูล	๖. สม.ฝนเย็น อโศกตระกูล	

พุทธสถานปฐมอโศก

๑. สมณะกรรมกร กุสโล	๗. สมณะเลื่อนฟ้า สัจเบโม	๑. สม.อ่านตน อโศกตระกูล
๒. สมณะเสียงศีล ชาตวโร	๘. สมณะตรงมั่น อุชจาโร	๒. สม.บุญแท้ ปลาทอง
๓. สมณะเลื่อนลิ่ว อรณชีโว	๙. สมณะข้าฟ้า สุานรโต	๓. สม.พูนเพียร ชาวหินฟ้า
๔. สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร	๑๐. สมณะชุ่มบุญ กิตติปาโล	๔. สม.มณฑิพย์ เรืองศรี
๕. สมณะขยะขยัน สรณियो	๑๑. สมณะวิเชียร วิชโย	
๖. สมณะฝุ่นฟ้า อัคคชโย		

พุทธสถานคีระหะอโศก

๑. สมณะผืนฟ้า อนุตตโร	๔. สมณะแก่นเกล้า สารกโร	๑. สม.จินดา ตั้งเผ่า
๒. สมณะถ่องแท้ วินยธโร	๕. สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน	๒. สม.นวลนิ่ม ชาวหินฟ้า
๓. สมณะกำแพงพุทธ สุพลโ	๖. สมณะหนึ่งดี สุยัญโญ	

พุทธสถานศาลืออโศก

๑. สมณะพอแล้ว สามีโต	๔. สมณะสมชาย ตันติปาโล	๑. สม.รินฟ้า นิยมพุทธ
๒. สมณะเน้นแก่น พลานโก	๕. สมณะมือมั่น ปุรณโกโร	๒. สม.มาลีนี้ โภคาพันธ์
๓. สมณะชาติติน ชัญญโ	๖. สมณะธาตุดิน ปฐวีโรโส	๓. สม.เทียนคำเพชร อโศกตระกูล
		๔. สม.แสงฝน อโศกตระกูล

พุทธสถานสีมาอโศก

๑. สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต	๓. สมณะลือคม ชัมมกิตติโก	๑. สม.หยาดพลี อโศกตระกูล
๒. สมณะสร้างไท ปณีโต	๔. สมณะดินทอง นครวโร	๒. สม.ทองพราว ชาวหินฟ้า

พุทธสถานราชธานีอโศก

๑. สมณะเดินดิน ดิกขวิโร	๘. สมณะฝนธรรม พุทธกุโล	๑. สม.ฝุสดี สะอาดวงษ์
๒. สมณะแดนเดิม พรหมจริโย	๙. สมณะพันเมือง ภาทันโต	๒. สม.กล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล
๓. สมณะฟ้าไท สมชาติโก	๑๐. สมณะเมฆฟ้า นามังคโล	๓. สม.สร้างฝัน อโศกตระกูล
๔. สมณะเด่นตะวัน นรวโร	๑๑. สมณะฟ้ารู้ โนภาคโต	๔. สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า
๕. สมณะคมคิด ทันตภาโว	๑๒. สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ	๕. สม.เป็นหญิง อโศกตระกูล
๖. สมณะดงเย็น สัตถุโต	๑๓. สมณะฟ้าแสง ปภาโกร	
๗. สมณะนาไท อิสสรชโน	๑๔. สมณะอ้วน อภิมันโต	

พุทธสถานภูผาไฟน้ำ

๑. สมณะบินบน ถิรจิตโต	๙. สมณะเด็ดแห้ว วิเสสโก	๑๗. สมณะฟ้าตื่น นมกกาโร
๒. สมณะคิดถูก ทิฏฐุชุกัมโม	๑๐. สมณะพอจริง สัจจาโสโม	๑๘. สมณะเข็มเหล็ก อโยมโน
๓. สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร	๑๑. สมณะใต้ดาว เทภูฐานักขัตโต	๑๙. สมณะต่วนดี สุขโว
๔. สมณะดวงดี ฐิตปุญญโ	๑๒. สมณะลี้กเล็ก จุลลคัมภีโร	๒๐. สมณะดินทน ธีรภัทโท
๕. สมณะดินไท ธานีโย	๑๓. สมณะชูปดิน วิชชานันโต	๒๑. สมณะขยันยอม วิริยธโร
๖. สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์	๑๔. สมณะสยาม สัจจญาโณ	๒๒. สมณะธาตุดุญ ธาตุดุญญโ
๗. สมณะหินมั่น สีลาปากาโร	๑๕. สมณะสู่สุญ สุญญคโต	๒๓. สมณะจนแจ่ง อัสสกาโร
๘. สมณะหินเพชร รัम्मธีโร	๑๖. สมณะแต่ธรรม รัम्मรักขิตโต	

สังฆสถานหินผาไฟน้ำ

๑. สมณะดินดี สันตจิตโต	๓. สมณะแก่นผา สารูปโป	๕. สมณะสอน โสปาโก
๒. สมณะคำจริง วจิจิตโต	๔. สมณะนาทอง ลิงคิวัณโณ	

สังฆสถานทะเลธรรม

๑. สมณะกลางดิน โสรังโ	๓. สมณะดงดิน สุนทรโ
๒. สมณะกล้าดี เตชพหูชนโ	๔. สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

งานประจำปีของชาวโศก ๒๕๕๒

๓๐ ธ.ค.๒๕๕๑ - ๒ ม.ค.๒๕๕๒
 ๒๓-๒๕ ม.ค. ๒๕๕๒
 ๘-๑๔ ก.พ. ๒๕๕๒
 ๕-๑๑ เม.ย. ๒๕๕๒
 ๑๖-๑๘ พ.ค. ๒๕๕๒
 ๔-๕ มิ.ย. ๒๕๕๒
 ๙-๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๒
 ๔-๕ ก.ค. ๒๕๕๒
 ๕-๘ พ.ย. ๒๕๕๒
 ๒๘-๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๒
 ๓๐ ธ.ค.๒๕๕๒ - ๒ ม.ค.๒๕๕๓

ตลาดอาริยะปีใหม่'๕๒
 ฉลองหนาว ครั้งที่ ๗
 พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๓
 ปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๓
 เพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๕
 ไส้ไหมไทวัง ครั้งที่ ๑๔
 โศกรำลึก ครั้งที่ ๒๗
 คีนสู่เหย้าฯ นศ.ปธ. ครั้งที่ ๖
 มหาปวารณา ครั้งที่ ๒๘
 คีนสู่เหย้าฯ สัมมาสิกขา ครั้งที่ ๗
 ตลาดอาริยะปีใหม่'๕๓

ที่ราชธานีโศก
 ที่ภูผาไฟน้ำ
 ที่ศาลโศก
 ที่ศิระชะโศก
 ที่ราชธานีโศก
 ที่ราชธานีโศก
 ที่สันตโศก
 ที่สันตโศก
 ที่ปฐมโศก
 ที่ราชธานีโศก
 ที่ราชธานีโศก

กินใจ การกุศล

เทศกาลกินใจในปีนี้

ซึ่งอยู่ในช่วงที่การเมืองยัง
เข้มข้น มีการชุมนุม
ประท้วงอย่างทรหดอด
ทนกันมายาวนานถึง ๕
เดือนกว่า(๑๖๐ กว่าวัน)
แล้ว ญาติธรรมจาก
พุทธสถานต่างๆ ลังฆสถาน
ชุมชน กลุ่มต่างๆของชาวโศก
และแม่แต่ญาติธรรมจากทั่ว

ประเทศ ต่างก็มารวมตัวกันเสียสละ
ร่วมกันกู้ชาติ พ่อท่านให้นโยบายให้พวกเรา
เสียสละ ทำตนเป็นผู้รับใช้ คอยให้บริการต่างๆ
ทำความสะอาด ทำอาหาร ดูแลสถานที่ ดูแล
ความปลอดภัย ฯลฯ เป็นผู้รับใช้ที่พร้อมจะ
บริการช่วยเหลือในการชุมนุมประท้วงของกลุ่ม
พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ส่วนใหญ่
ผู้ที่เป็นตัวหลักในแผนงานด้านต่างๆจะอยู่ประจำ
และจะมีญาติธรรมมาเปลี่ยนหมุนเวียนบ้าง
การทำงานลงตัวกันมาก เป็นไปได้ด้วยดี มีการ
ประชุมกันสม่ำเสมอทุกวัน เพราะสถานการณ์
จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะต้องการ
แก้ปัญหากันอย่างทันที่

ในส่วนของ**โรงบุญมังสวิวัติ** ชาว
กองทัพธรรมยังคงยืนหยัดทำอาหารมังสวิวัติแจก
มาตลอดการชุมนุม ๑๖๐ กว่าวัน มีการรวมแรง
ร่วมใจกันเป็นอย่างดีนอกจากนั้นยังมี**ชาวพันธมิตร**
ที่สนใจมาร่วมช่วยกันทำอีกด้วย งานนี้ทางกอง
เสปียงเราได้รับคำชื่นชมว่า “เพราะมีกองทัพธรรม
มีกองเสปียงทำให้การชุมนุมอยู่ได้ยืดยาว การ

ต้อนรับและความยิ้มแย้มแจ่มใส
เบิกบาน การเอาใจใส่ มี
ความพร้อมเพรียง และ
รับผิดชอบช่วยงานทั้ง
วัน ของญาติธรรม
ทำให้เกิดความเป็นญาติ
ยิ่งขึ้นกับเหล่าพันธมิตรฯ”
จวบจนมาถึง

ช่วงจังหวะของ**เทศกาลกินใจ**

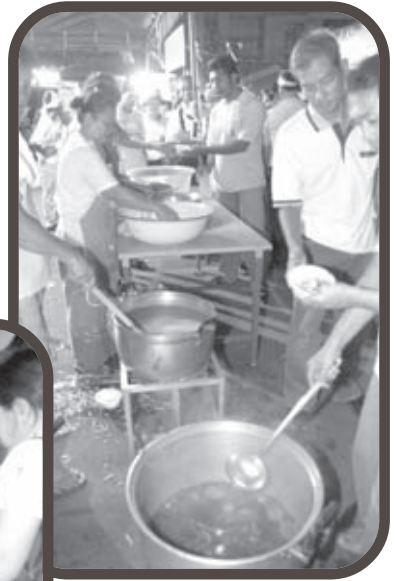
๒๘ ก.ย. - ๗ ต.ค. '๕๑ อาหาร

มังสวิวัติจึงถูกปรับเปลี่ยนตาม

เทศกาลให้เป็นอาหารใจ คือมีการงดใช้ผัก ๕
อย่างที่อาหารใจห้ามใช้ คือ หอม กระเทียม
กุยช่าย ผักชี หลักเกียว

ก่อนจะถึงวันกินใจ ที่เวทีพันธมิตรฯ
ในทำเนียบรัฐบาล ซึ่งตอนนี้กลายเป็นทำเนียบ
ประชาชนไปแล้ว ช่วงการปราศรัยของแกนนำ
พลตรีจำลอง ศรีเมือง ประกาศเชิญชวนให้
ชาวพันธมิตรฯ และผู้สนใจมาร่วมกันกินใจที่
ทำเนียบ ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนเลย นี่เป็นครั้งแรก
และอาจจะเป็นครั้งเดียวก็ได้ พลตรีจำลองกล่าวว่า
“นี่คือการมาเปิดสนามบุญที่ใหญ่ระดับประเทศ
เราต่างก็มาทำบุญ มานั่งการกุศล มาอนุการ
กุศล และกินการกุศลในทำเนียบประชาชน
แห่งนี้ด้วยกัน...” โดยงานนี้ พันตรีหญิงศิริลักษณ์
ศรีเมือง เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงใหญ่ในการจัดเทศกาล
กินใจที่ทำเนียบฯ

พอถึงช่วงเทศกาลกินใจ ถนนพิษณุ
โลกข้างทำเนียบฯ หน้าปช. ตรงข้ามกับที่ตั้ง
เต็นท์กองอำนวยการกองทัพธรรม ก็กลายเป็น

ตลาดนัดอาหารเจ เพราะมีผู้มาร่วมแจกกันเยอะ
เยอะหลายเจ้า อาทิเช่น **ทีมงานของพ.ต.ศิริลักษณ์
ศรีเมือง** กลุ่มอาหารเจจากสายอนุธรรม
คุณเด่น-ท่าชะระ ร.ร.อำมาตยกุล ลิโอสยาม
เมียงคำ และยังมีทั้งเจ้าใหญ่เจ้าเล็กเจ้าย่อยที่มา
ร่วมแจกเยอะเยอะ อาหารจึงมีมากมายหลายอย่าง
งานนี้จึงอิมบุญทั้งผู้ให้และผู้รับ โดยให้บริการตั้งแต่
๘ โมงเช้าจนถึง ๔ ทุ่ม นอกจากนั้นยังมีบาง
เจ้าไปแจกตามจุดแจกต่างๆที่หน้าทำเนียบด้วย

ส่วนที่โรงบุญมังสวิรัตที่อยู่บริเวณ
ตึกแดง ในทำเนียบฯ ซึ่งปกติจะแจกอาหาร
มังสวิรัตอยู่แล้ว ก็ปรับเปลี่ยนให้เป็นอาหารเจ
โดยเปิดบริการตั้งแต่ ๖ โมงเช้าจนถึง ๒ ทุ่มครึ่ง
ปกติในแต่ละวันก็มีผู้มารับประทานมากอยู่แล้ว
ยิ่งช่วงเทศกาลเจก็ยิ่งมีผู้มารับประทานมากยิ่งขึ้น
แม้ผู้ทำงานจะยังมีจำนวนเท่าเดิม แต่งานมากขึ้น
แต่ก็ยังสู้กันไม่ถอย แถมยังทำอาหารเป็นหม้อๆ

• ส่งไปร่วมแจกที่ถนนพิษณุโลกอีกด้วย
• สำหรับข้าว พี่ซผัก เครื่องปรุง และ
• ส่วนประกอบอาหารต่างๆ ก็มีผู้มาบริจาคให้
• เยอะเยอะมากมาย

• แม้เทศกาลกินเจจะผ่านไปแล้ว แต่ก็
• ยังมีชาวพันธมิตรนำอาหารเจมาแจกอยู่อีกหลายวัน
• ส่วนที่โรงบุญมังสวิรัตก็ยังคงแจกอาหารมังสวิรัต
• อยู่เช่นเดิม ถ้ายังไม่เลิกการชุมนุม ท่านใดจะไป
• รับประทาน หรือจะไปช่วยกันเสิร์ฟก็ได้
• ทุกเมื่อ ที่นั่นมีบุญมีทานรอคุณอยู่

 พุทธศัปดาห์ รายงาน

• ชาวโศกในแต่ละแห่งที่เคยขายอาหาร
• เจ ในราคาบุญนิยม ในช่วงเทศกาล ก็ยังคง
• ขายเช่นเดิม ซึ่งบางแห่งก็อาจจะงดไปบ้าง
• บรรยากาศในที่ต่างๆเท่าที่ได้รับรายงานมีดังนี้

เจ ๑๐ บาท

ที่หน้าพุทธสถานสันตือโคก ชมรม มังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) ได้เปิดบริการ ตั้งแต่เริ่มการชุมนุมประท้วง เมื่อถึงเทศกาลกินเจ **เจ ๕ บาท** ที่เคยขายที่หน้าบริษัทแต่ชีวิต จึงย้าย มาขายที่ชมรมมังสวิรัตฯ

ปีนี้เป็นปีที่ ๓ ของเจ ๕ บาท ซึ่งมีสิ่ง ที่แตกต่างออกไปจากทุกปี อย่างแรกคือสถานที่ อย่างที่สอง อันเนื่องมาจากราคาบอร์ดที่ ชมร.ติด ไว้ กลัวลูกค้าจะลำบากมาก เราเลยกลายเป็น เจ ๑๐ บาทไปซะเลย (แต่ก็มีบางอย่างที่ยังคง ราคา ๕ บาท) บริการตั้งแต่ ๖.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.

การบริหารจัดการในปีนี้ คนทำงานหลัก คือ นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคก ต้องบอกว่า ยกโรงเรียน เพราะมีคณะครูเข้ามาช่วย แถม ด้วยนักเรียนและผู้ปกครองพุทธธรรมวันอาทิตย์ เสริมทัพวันเสาร์อาทิตย์ด้วยศิษย์เก่าสัมมาสิกขา สันตือโคกกว่า ๑๐ ชีวิต บรรยากาศจึงคับคั่ง

วันแรกๆต้องลุ้นกันน่าดู...ทำไมนะ เหรอ ก็ ชมร.ปิดไปภูเขาติดกัน ๔-๕ เดือนแล้ว ลูกค้าก็ทยอยหายไป แต่ก็ปรากฏว่า ลูกค้า เก่าแก่ก็ยังมีมาอุดหนุนกันเหมือนเดิม ที่สำคัญ ลูกค้าบางส่วนบอกมาจากที่ชุมนุม

ทุกๆวันในเวลา ๖ โมงเย็น เราจะ นัดกินข้าวและรวมตัวกันที่หลังร้าน เพื่อเตรียม อาหาร และทุกๆวันในเวลา ๒ นาฬิกา ยามเช้า เราจะมาเจอกันเพื่อหุงข้าว และเริ่มทำอาหารกัน

ผู้ใหญ่หลายท่านไม่ห่วงเรื่องการทำ แต่ห่วงการจัดสรรปริมาณ งานนี้ในฐานะที่ทำหน้าที่ฝ่ายประสานงานต้องคอยบอกผู้ใหญ่ให้เข้าใจไว้ได้เลย (เพิ่งรู้ว่าการเป็นผู้ประสานงาน ก็เกือบหูดหวิดประสานงานหลายครั้ง) และขอความร่วมมือในการบอกสอนขณะที่ทำงาน และพาทำไปด้วยกัน จะฝึกเด็กได้มากกว่าการลุยทำเป็นตัวอย่างเพียงลำพัง หรือมาบอกเอาตอนที่เสร็จหมดแล้ว การเรียนรู้ที่ดีและจำได้นานคือ การเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติ **“เราจะไม่ได้เรียนรู้ ถ้าเราคิดว่าตนเองเก่ง เราจะจำไม่ได้ ถ้าเราไม่ได้ลงมือ เราจะไม่ได้มิตร หากเราไม่เป็นมิตร เราจะไม่มีใครช่วย หากเราไม่มีหัวใจเสียสละกับเขาผู้นั้นเสียก่อน”** (คำพูดของใครสักคนหนึ่งในภาพยนตร์ ที่มักพูดกับเด็กเสมอเวลาที่ต้องทำงานด้วยกัน)

บรรยากาศโดยทั่วไปในทุกๆวันนั้น ไม่เหมือนกันในเรื่องความวุ่นวาย

ที่ครัว ในตอนเย็นเราเตรียมช่วยกัน แต่พอตอนเช้า...แต่ละแผนกเลือกที่จะเตรียมผักและเครื่องปรุงของตัวเอง และพอ**แผนกหน้าร้าน**บอกอันนั้นอันนี้จะหมดแล้ว แผนกที่แย่งกันบ่อยสุดคือ แผนกเส้นกับแผนกผัด เพราะผักใช้ชุดเดียวกัน รุ่่น้องแผนกเส้น “พี่เอาผักหนูไปอีกแล้วนะ” รุ่่นพี่แผนกผัด “เดี๋ยวทำคีนะ” แล้วทุกอย่างก็ผ่านไปด้วยดี เพราะต่างฝ่ายต่างรีบเลยลืมทวงของคีน คติของแผนกครัวในงานเจ **“ขายหมดคือชัยชนะ ขายไม่หมด ไม่อร่อย ไม่ได้เรื่อง ต้องปรับปรุงด่วน”**

แผนกหน้าร้าน - จัดโต๊ะ เก็บภาชนะ เปิดร้าน เราเลือกคัดคนหน้าตาดี สุภาพ ทำงานเรียบร้อย ซึ่งได้รับคำชมว่า หน้าร้านสะอาดดีจัง แต่วันแรกที่เช้าๆกันคือ การเปิดร้าน เราตกลงกันที่ ดี ๕ ลีลิป แต่ด้วยความตื่นเต้น

และต้องโทษนาฬิกาของชมร.ที่ไม่มีเรือนไหนเดินตรงกันแม่สักเรือนเดียว (เปิดร้านนานไปหน่อย) เด็กเห็นเวลาในนาฬิกาตรงที่นัดหมายแล้ว ก็รีบสั่งรุ่นน้องเปิดร้านทันที ซึ่งตอนนั้นคือเวลา ๐๔.๔๐ น. และลูกค้าก็ไม่ทราบมาจากที่ไหน มาซื้อของในเวลานั้น แล้วซื้อเท่าที่เรามีวางขาย (ซื้อเยอะซะด้วย) และนาฬิกาเรือนนั้นก็เวลานี้มาเรื่อย จนวันสุดท้ายก็ ๐๔.๔๐ น. ไม่เปลี่ยนแปลง

แผนกกลางร้าน - มีหน้าที่ขาย ร้านที่เปิด เส้น ข้าวแกง สลัด อาหารอีสาน ของทอด ขนม น้ำหวาน กวยเตี๋ยว และซาลาเปา(ขนาดเท่าฝ่ามือกางออก) ร้านที่แทบไม่ต้องหยุดมือเลยคืออาหารอีสาน สัมตำตำกันเป็นระวิงเลย และแผนกกวยเตี๋ยวต้องปรุงน้ำไม่ต่ำกว่า ๔ หม้อเบอร์ ๕๐ ยกแล้วเอียงจนถึงชั้นเทก็มีลูกค้าซื้อ

แผนกที่มีผลงานโดดเด่นเรื่องการจัดการ คือ **แผนกล้างและเก็บขยะ** สะอาด เรียบร้อยเป็นระเบียบ เพราะเป็นการรวมตัวของเด็กที่ครูบอกว่า จะไหวเรือ กลายเป็นทีมงานที่เอาอ่าวไปซะงั้น

การจัดการและบริหารของเด็ก ทำให้เห็นความสามารถและศักยภาพในการทำงานที่ผู้ใหญ่หลายคนซึ่ง จนได้รับคำชมว่า **“อาหารดูดีรสชาติดี กินแล้วติดใจต้องกลับมาอีก”** และเมื่อถึงวันสุดท้ายลูกค้าหลายคนบอกว่า “เอาเด็กๆมาเปิดอีกนะ จะมาอุดหนุนทุกวัน มีลีลิป มี การเคลื่อนไหว อร่อยด้วย สนุกด้วย”

งานเจปีนี้ได้ข้อสรุปที่ว่า “ถ้าเราสนุกที่จะปรับปรุงตนเอง ไม่ว่าจะอะไรเข้ามาในชีวิตเหนื่อยแค่ไหนก็สู้ดีอย่างเบิกบาน และผ่านทุกอย่างไปได้ด้วยดี”

 ๗๖ ศศิธร (ผู้จัดการจำเป็น)
ฝ่ายกิจกรรมนักเรียน ร.ร.สัมมาสิกขาสันตืออศก

งานเข้าน้ำราช'๕๑

เทศกาลงานเจของบ้านราชา ปีนี้ยังคงรวมแรงรวมใจกันจัดที่อุทยานบุญนิยม และสหกรณ์บุญนิยม(มังบุฟเฟ) วันที่ ๒๗ ก.ย.-๗ ต.ค.'๕๑ ปีนี้ชาวบ้านราชาส่วนหนึ่งยังอยู่ช่วยงานการชุมนุมที่ทำเนียบฯ จึงทำให้แรงงานลดน้อยลงไปบ้าง

สหกรณ์บุญนิยม อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ เปิดบริการ ๐๖.๐๐-๑๖.๐๐ น. ผู้คนมากินเจคึกคักแม้จะเป็นร้านระดับอำเภอ แต่ก็ มีผู้ที่นิยมกินเจเป็นจำนวนมาก

อุทยานบุญนิยม(มังบุฟเฟ) อ.เมือง จ.อุบลฯ เปิดตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๑๙.๓๐ น. โดยให้ลูกค้าบริการตนเอง มีมุมอาหารหลากหลายทั้งข้าวราดแกง ผัด ยำ และอาหารอีสาน วันละประมาณ ๓๐ อย่าง จำหน่ายในราคา

ข้าวราดกับหนึ่งอย่าง ๑๐ บาท ข้าวราดกับข้าว ๒ อย่าง ๑๕ บาท ข้าวราดกับข้าว ๓ อย่างขึ้นไป ๒๐ บาท นอกจากนี้ยังมีมุมอาหารพิเศษอาหารทอด น้ำจิ้มพืช น้ำผลไม้-น้ำสมุนไพรโยเกิร์ตนมถั่วเหลือง นมเปรี้ยวบัวหิมะ ขนมหวาน และขนมปังอบร้อนๆจากเตาทุกวัน

มีผู้มาใช้บริการคึกคักทุกวัน ตลอดทั้งวันจะเปิด ASTV และ FMTV ทั้งเสียงและภาพการชุมนุมที่ทำเนียบฯตั้งแต่เช้าจนถึง ๑๘.๐๐ น. จึงมีการแสดงดนตรีบนเวที จนถึงวันที่ ๕ ต.ค. มีเหตุการณ์ที่ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง แกนนำพันธมิตรฯถูกจับ ทางร้านเปิดทีวีเพื่อเกาะติดสถานการณ์การชุมนุมฯ จึงงดเวทีการแสดงดนตรีจนเทศกาลเจสิ้นสุดลง ในช่วง ๑๔.๐๐ น. ของวันที่ ๗ ต.ค. เสร็จงานเจชาวบ้านราชาส่วนหนึ่งเดินทางไปกับขบวนพี่น้องพันธมิตรฯ ไป กทม. เพื่อเข้าร่วมการชุมนุมของพันธมิตรฯ ประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ทำเนียบฯ ต่อ

เขปากช่อง

กิจกรรมขายอาหารเจ ที่ อ.ปากช่อง
จ.นครราชสีมา จัดเป็นปีที่ ๑๖ เป็นความร่วมมือระหว่างญาติธรรมปากช่อง และโรงเรียนสัมมาสิกขาศีลระอโศก ปีนี้งานเจที่ทางโรงเรียนไปขายที่ อ.กันทรลักษ์ งดขาย ทางโรงเรียนจึงมีนักเรียนมาช่วยที่ปากช่องมากกว่าทุกๆปีคือ ๔๕ คน นำทีมโดยครู คืออาปอ(ฝนไท ชาวหินฟ้า) และอาจิต(เพียงงาม) สำหรับบรรยากาศในปีนี้ก็ยังคงคึกคักในช่วงต้นๆงานเหมือนเดิม ลูกค้าขาประจำที่ติดตามกันมาหลายปีก็ยังคงมาอุดหนุนกันเหมือนเดิม ในสถานการณ์ที่ข้าวของแพง

แต่เราก็ยังยืนหยัดขายในราคาที่ถูกกว่าท้องตลาด อาหารถูกละ ๒๐ บาท เปิดบริการ ๐๕.๐๐-๒๐.๓๐ น. ขายอยู่ที่มูลนิธิสว่างวิชชาธรรมสถาน รายได้ส่วนหนึ่งมอบให้ทางโรงเรียน และอีกส่วนหนึ่งทางกลุ่มปากช่องเก็บไว้ใช้ในกิจกรรมกลุ่ม

ที่เต็นท์ขายอาหารมีการเปิดทีวีดูการถ่ายทอดสดสถานการณ์การชุมนุมฯที่ทำเนียบฯ เกือบตลอดทั้งวัน มีลูกค้าสนใจอยู่บ้าง ส่วนฝ่ายที่เป็นพันธมิตรปากช่องที่ได้เห็นลูกหลานชาวกองทัพธรรมมาทำกิจกรรมในพื้นที่ ก็เข้ามาทักทายชื่นชมชาวกองทัพธรรมที่ปักหลักในการต่อสู้ สามารถชุมนุมยึดเยื้อได้อย่างยาวนาน และทำหน้าที่บริการอาหาร ดูแลสถานที่ให้เกิดความสะดวก สะอาด และความเรียบร้อยในพื้นที่ทั้งหมด

☆ ทิม สมอ.

งานมหาปวารณา'๕๑

ครั้งที่ ๒๗

งานมหาปวารณา นับเป็นหนึ่งในงานพิธีกรรมใหญ่ของชาวอโศก มีขึ้นหลังจากวันออกพรรษาที่ปฐมอโศก โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมชาวอโศกจากทุกสารทิศ มาเข้าร่วมกันอย่างพร้อมเพรียง

งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๗ ปีนี้ จัดขึ้นที่สันติอโศก โดยย่นย่อส่วนของงานให้เล็กลงเหลือแต่สาระสำคัญๆ เพื่อใช้เวลาให้น้อยลง เนื่องจากชาวอโศกในยามนี้ ต่างร่วมรวมกันไปทำภารกิจต่อบ้านเมืองด้วยตระหนักถึงความสำคัญ และเล็งเห็นถึงว่า นี่คือน้ำที่ของศาสนา อันควรมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้อง นอกจากเพื่อแสดงความชัดเจนในการเลือกอยู่ข้างความถูกต้องแล้ว ยังอาจช่วยลดทอนความรุนแรงด้วยธรรมฤทธิ์แห่งอหิงสา-อโหสิ

จากบทสัมภาษณ์ ซึ่งตัดตอนจากการเทศน์ของพ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ ในวันมหาปวารณาวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงลูกๆชาวอโศกทุกคนว่า จุดอ่อนของพวกเราอยู่ตรงไหน ทำไม่ไม่บรรลุนิพพานเสียที และวิธีล้างกามทำอย่างไร เพื่อตรวจตราตัวเอง เข้าใจตัวเอง และเพิ่มฐานพัฒนาตัวเองสู่สูงยิ่งขึ้น ซึ่งพวกเราหลายคนอาจไม่ได้ฟัง แต่พลาดไม่ได้

ทำไมพวกเราจึงยังไม่บรรลุธรรมเสียที จุดอ่อนอยู่ที่ตรงไหน ?

จุดอ่อน คือ อาตมาอธิบายยังไม่เก่งมั่ง ไม่ถนัด เพราะมันไม่ถนัดจริงๆ ที่จะอธิบายธรรมะในระดับโลกุตระในการที่จะบรรลุมรรคผลจริงๆ ขอบอกพวกเราจริงๆ เลยว่า ศาสนาพุทธได้ล้มเหลวจริงๆ มานานแล้ว คนที่ไม่ว่าเป็นพระอรหันต์ มันไม่ได้จริงหรอก ที่นับถือ ยกย่องกัน มันไม่มี ถ้ามันง่ายมันก็ดีสิ ในพระไตรปิฎกก็รู้ๆ กันอยู่แล้วว่ามันไม่ถนัดจริงๆ แล้วอาตมาพาพวกคุณเข้ามาถึงขนาดนี้ ไม่ใช่เฉพาะที่เป็นนักบวช แม้แต่ฆราวาส ถ้าเข้าใจโสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ อรหันต์ที่อาตมาอธิบาย ก็จะเห็นชัดเจนว่าพวกเรามีพฤติกรรมที่ปฏิบัติกันมาเป็นระยะเวลา ๓๐ กว่าปี

ประชากรที่มาปฏิบัติธรรมกับชาวโศก ถึงวันนี้มีชุมชน มีหมู่กลุ่ม จนถึงหมู่บ้าน มันได้ขนาดทั้งหมู่บ้านไม่มีอบายมุข ถือศีล ๕ กันได้ ไม่กินเนื้อสัตว์ มีถึง “สาธารณโภคี” ไม่ใช่เรื่องสามัญ ทำไม่ได้ง่ายๆ นะ คนข้างนอกเขาก็ยังไม่เชื่อใจสนิทหรอกว่าจะทำได้อย่างจริงถึงขั้นยั่งยืน (ดูวัง) เพราะฉะนั้นระยะเวลาต้องนานพอเท่านั้นที่จะทำให้เขาผู้นั้นยอมรับ ระยะเวลา ๓๐-๔๐ ปี คงยังไม่ค่อยอยู่ ซึ่งเวลา ๓๐-๔๐ ปีนี้สมณะพวกเราก็ไม่ได้ไปและทำอะไร สมณสาธูปของพวกเราก็ยังคงทน ตั้งมั่น มีคุณภาพดีพอสมควร มันจึงทำให้ทางสังคมไม่กล้าถล่มทำลายอะไรเรา นอกจากคนที่ตั้งใจจะเล่นงานเราจริงๆ ว่าโศกไม่ใช่พระ มาทำลายศาสนา เขาก็พยายามหาทางที่จะทำ นั่นก็เป็นธรรมดา

เพราะฉะนั้นที่เราทำมาได้ถึงขนาดนี้ อาตมาว่าก็ดีแล้ว อย่าเพิ่งไปตะกละตะกลามเลย และที่ถามมาว่าทำไมไม่มีใครออกมายืนยันว่า ตัวเองเป็นพระอรหันต์ ใครจะออกมายืนยัน พระอรหันต์จริงๆ นั้นท่านไม่ได้อยากบอกใครว่าท่านเป็นอรหันต์ ท่านไม่ได้มีกิเลสอยากอวดแล้ว คนที่เที่ยวได้บอกใครๆ ว่าตนเป็นอรหันต์ไม่ใช่พระอรหันต์นะ นอกจากมีเหตุการณ์ที่ควรจะรู้ท่านก็จะพูดไปตามสัญชาตญาณตามธรรมชาติ นอกจากจะมีใครถามจริงๆ ถึงยังงั้นก็ใช้ว่าจะตอบกันอย่างไม่เหมาะสม แม้อาตมาก็ไม่ถามว่าคุณบรรลุอรหันต์ เพราะมันไม่เข้าท่าอะไร เนื้อแท้ของความเป็นอรหันต์เป็นอย่างไรเราก็ศึกษากันอย่างถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็เรียนรู้ไป เป็นการศึกษา ได้ขนาดนี้อาตมาก็ภูมิใจนะ ทำอย่างนี้แหละ ลักษณะที่จะต้องละหนายคลาย ลดละออกมาได้อย่างนี้แหละ โภคคักขันธปาหยาะ-ญาติปริวัตตังปหยาะ(ละทิ้งโภคทรัพย์-และเครือญาติน้อยใหญ่ทั้งหลายออกมา) ซึ่งอาตมาก็เชื่อว่าพวกคุณไม่ได้มากดข่มไว้เท่านั้น โดยเฉพาะเรื่องโภคทรัพย์ และการเป็นอยู่ของเราก็อยู่อย่างขัดเกลามากน้อย สันโดษกันมาตลอด ไม่ได้อยู่กับอย่างสำเร็จสำราญ ไม่ได้ใช้เงินทองกันจริงๆ ทำกันได้ทุกคน แม้แต่ฆราวาสก็ไม่ใช่เรื่องที่ปฏิบัติกันจนกระทั่งไม่มีเงินทองกันแล้ว ก็เห็นเป็นสุขแจ่มใสกันดี ถ้ากดข่มกันจริงๆ มันก็ได้รับะหนึ่ง เช่นคนที่ต้องออกจากหมู่ไป ก็อยู่ไม่ได้เอง คนที่ไม่ใช้เงินใช้ทองนี้ โดยภูมินั้นภูมิอนาคามินะ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเอาแต่ที่เห็นแค่ภายนอกเป็นเครื่องชี้ อาตมาว่าได้ประมาณนี้ก็ดีแล้ว

เพราะฉะนั้นจะอธิบายเสริมว่าทำอย่างไรจะบรรลุเร็ว อยากจะย้ำว่าให้พยายามพิจารณาให้มาก **พิจารณา**คืออะไร **มนสิการ**คืออะไร ก็พยายามไขความอยู่ ก็ต้องฟังธรรมบ้าง ตอนหลังๆ นี้อาตมาอธิบายธรรมะละเอียดลออขึ้น พยายามขยาย ชี้ให้เห็นลึกทะลุทะลวงเท่าที่สามารถได้ อย่างตอนนี้เอาเรื่องอาหาร อาหารคือสิ่งเข้าไปบำรุงกิเลส หรือขัดเกลากิเลส อาหารเหมือนยา ยาเหมือนอาหาร ในพระ

**กวดังการอาหารเปรียบเหมือกันเนือลูกที่เตินทางไกลดว้ยกัน
พ่อแม่อะต้องเสี้ยสละสิ่งหนึ่งแล้ว ดืออะต้องฆ่าลูกชะก่อนเถิด
แล้วเอาเนือลูกมากินเพื่อเตินทางไกล จำเป็นต้องกิน มันลี้กซี้ง**

ไตรปิฎก ข้อ ๒๔๐ เล่ม ๑๖ เรื่องอาหาร ๔ ชัดเจน กวดังการอาหารเปรียบเหมือกันเนือลูกที่เตินทางไกลดว้ยกัน พ่อแม่อะต้องเสี้ยสละสิ่งหนึ่งแล้ว ดืออะต้องฆ่าลูกชะก่อนเถิด แล้วเอาเนือลูกมากินเพื่อเตินทางไกล จำเป็นต้องกิน มันลี้กซี้ง อาตมาอธิบายก็ยังไม่ครบว่าทำไมมันต้องถึงขนาดนี้ สรุปล้ำก็คือกินเนือลูกเท่ากับคุณกินกาม กามคุณ ๕ นี้เท่ากับกินเนือลูก มันมีกามอยู่ในกวดังการอาหาร แต่คนไม่เรี้ยนรู้ ก็เท่ากับคุณกินเนือลูก คุณก็กินอยู่ทุกวัน เพื่อที่จะเอาตัวรอดดว้กับความเห็นแก่ตัว ถึงชั้นฆ่าลูกเลยนะ รูป รส กลิ่น เสี้ยง ส้มผัส มันมีกาม มีกิเลส เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องตื้นเลย กวดังการอาหารก็ต้องรู้จักกามคุณ ๕ ผัสสอาหารจะต้องรู้จักเวทนา ๓ มโนสัจเจตนาอาหารก็ต้องรู้จักตัณหา ๓ วิญญาณาหารก็ต้องรู้จักนามรูป ถ้าคุณไม่รู้นามรูปคุณก็ยังไม่วิชชา ก็จะไม่มีการรู้สังขารรู้วิญญาณได้ आयตนะ-ผัสสะ-ตัณหาคุณก็ไม่รู้ เพราะนี่คือปฏิจจสมุปบาท คนกินอาหารดว้วิชชาทุกคนเท่ากับเสริมกิเลสหนาขึ้นๆทั้งนั้นแหละ แล้วจะลดกิเลสได้ทันยังงี้ ในเมื่อกินอาหารทุกวันไม่เคยหยุด

ความยินดีเปลิดเปลินในการกินอาหาร มันน่าเกลียดน่ากลัวเหมือคุณกินเนือลูก นั่นคือนคุณไม่รู้กาม ไม่รู้ว่าเป็นเนือลูก ถ้าคุณรู้คุณก็จะกินไปร้องไห้โอดครวญไปเหมือที่พระพุทธรเจ้าตรัสไว้ที่เดียว เพราะการกินอาหารมันจำเป็นต้องกินเพื่อรักษาตนให้อยู่รอด แต่คนกินเนือลูกโดยไม่รู้ตัวกันทั้งนั้น จึงทั้งหลง ทั้งเห็นแก่ตัว จะเอาตัวรอดอย่างหลงกินเนือลูก แล้วฆ่าลูกมากิน โดยไม่รู้จักกามคุณ ๕ นั้นเอง คือนวิชชาตัวร้าย

เอาละ..ก็อยากจะทำตอนท้ายนี้ว่า ทำอย่างไรจะบรรลุถึงอรหัตต์ได้จริง อาตมาว่านะ พวกเราแต่ละคนๆนี้ ผู้ใดที่กดข่มก็เป็นเรื่องกดข่ม อาจได้มรรคได้ผลบ้าง แต่พวกคุณไม่มีญาณละเอียดหรือเจโตปริยญาณที่จะตรวจสอบความจริงของจิตปรมาตม์-เจตสิกปรมาตม์ของเรา ต้องมี “วิชา ๘” กันจริงๆ ถ้ามี “วิชา ๘” เพียงพอก็จะมี “เจโตปริยญาณ ๑๖” แน่นนอน เราก็จะสามารถรู้ว่าเราบรรลุหรือยัง? แต่พวกคุณได้บ้างแล้วละ เพียงแต่ “ญาณตัวเก่ง” มันไม่มีประสิทธิภาพที่จะพออ่านได้ เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดที่ไม่ได้กดข่มมันอยู่ไม่ได้หรือหาก ถ้ากดข่มก็พออยู่ได้บ้าง อาตมาก็ไม่ได้พาพวกคุณนั่งสมาธิกดข่มอะไรมากมาย พวกคุณก็ปฏิบัติแบบโพธิปักขิยธรรม หรือมรรคองค์ ๘ เป็นส่วนใหญ่ อุตส่าห์บอกให้นั่งสมาธิเป็นอุปการะเสริม ให้มีอินทรีย์พละเพิ่มขึ้นบ้าง ก็ไม่ค่อยนั่ง อาตมาก็ไม่ได้ตีทั้งการนั่งสมาธินะ แต่ขอให้เข้าใจเป็นสัมมาทิฐิ แล้วก็พยายามฝึกฝนให้เป็นอุปการะ แต่พวกเราก็ไม่ชอบ ก็จะได้แต่โลกุตระอย่างเดียว เจโตสมณะไม่ได้จึงไม่มีอุปการะจึงต้องซ้ำ ถ้าปฏิบัติมีแต่โลกุตระอย่างเดียว “วิชา ๘” ของเราต้องมากพอ ไม่งั้นวิปัสสนาญาณก็จะไม่เก่ง มีนเมยทิทิกก็จะไม่ฉลาด “อัสวักขยญาณ” จึงยังไม่ครบสักที

เพราะฉะนั้นเมื่อคุณไม่ได้กดข่ม ไม่ได้นั่งสมาธิ ไม่ได้เก่งกดข่ม ระวังเอาไว้ด้วยแรงปัญญาเท่านั้น ถูกกระทบกระแทก ถูกชุดค้ำก็เล็ดขึ้นมาอยู่ตลอดเวลา แต่คุณก็อยู่ได้ ก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไรนัก ผู้มีภูมิไม่พอ ไม่มีบารมีจริงก็ต้องลี้ไปตามจริง พระพุทธเจ้าตรัสว่าผู้มีมรรคผลย่อมทนอยู่ได้ เพียงแต่คุณไม่รู้มรรคผลที่เกิดขึ้น ไม่มีเครื่องมือสำคัญเพียงพอ ไม่มี “เจโตปริยญาณ” ตัวเก่งเข้าไปตรวจอ่านชัดเจน ความละเอียดของ “ทิพโพโสตาญาณ” ก็ไม่เจริญเพียงพอ

อาตมาจึงเน้นให้พวกคุณพยายามหัด **พิจารณาจิต-เจตสิก** คุณจะรู้ได้ด้วย “พิจารณา” เพราะการพิจารณาเป็นการอ่านและวิจัยความจริงที่เห็นพิจารณาไม่ใช่คิด พิจารณาคือการอ่านความจริง แล้ววิจัยในความจริงที่เราอ่านอาการ-อารมณ์ ว่ามันเป็นตัวนี้ แล้วลดลงได้อย่างนี้ เมื่อกิเลสลด อารมณ์ของ

โลกียรสลด มันเบา มันว่าง มันสะอาด มันดีขึ้นไป มันเป็นนิรโรค เป็นนิมิต ทำวิมุติรส เป็นธรรมรสที่ได้ลด
จาง คลาย คุณก็จะซบทราบ เหมือนคุณกินขนมอร่อย ก็จรรู้ว่าอร่อยมันเป็นอย่างนี้นะ แต่ธรรมรส
เป็นอย่างนี้นะ วิมุติรสเป็นแบบนี้ จะชั่วคราวหรือไม่ก็แล้วแต่ ก็ต้องอ่านอารมณ์อ่านสภาวะ มันจะมี
ปัญญาที่อ่านอารมณ์ด้วย ก็จะฝึกญาณของเราได้มากขึ้น ชำนาญขึ้น ก็จะรู้ของจริง ก็จะรู้วาระดับ
โสตถิ์บ้านเราได้หรือยัง โลกของอบาย หรืออบายไม่ได้หมายความว่าแค่ว่า ๖ หรืออบายมุข ๗
(อบายมุข ๔ บวก ๖ รวมเป็น ๗) อย่างคุณทำกรรมมีอบายเพียง เราเห็นได้ รุนแรงทั้ง
ความโลภ โกรธ ราคะ จัดจ้าน นั่นก็อบาย มันนรกหยาบหนาตั้งเท่าไร่ล่ะ

เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ได้จัดจ้าน จนทนไม่ได้ที่จะถึงขั้นละเมิด ในราคะ ในโทสะ ระยะเวลา
พิสูจน์มา ๒๐-๓๐ ปี มันก็ไม่ได้เป็นโทษเป็นทัณฑ์ ถึงขั้นชกปากกัน
เป็นต้น โดยเฉพาะพวกเราก็ไม่ได้ระมัดระวังพูดหวานๆ ดีไม่ดี
พาไปเจอผัสสะกระทบกระทั่งถึงขนาดโดนชกหน้าในที่ชุมนุม(ส.ดาวดิน)
ฆราวาสเราก็ทำได้ขนาดโดนผู้หญิงตบหน้า(คุณหินไท) ก็ไม่
สวนตอบ นี่ก็สภาวะที่มันได้แล้ว มันแสดงถึงกิเลสของ
เราก็ไม่ได้มีอะไรมากมาย นี่คือ ใช้เหตุการณ์จริงอ่าน
ละเอียดได้ถึงจิตเจตสิก เจตวิมุติของคุณมี แต่ปัญญาที่จะ
รู้วิมุติยังไม่มากพอ มันได้ส่วนหนึ่งไม่มีมรรคผลทนอยู่ไม่
ได้หรอก พระพุทธเจ้าตรัสอย่างนี้เพราะไม่ได้หนี ทนได้เพราะ
ทนได้แม้โดนยั่วชวนอยู่

เพราะฉะนั้นเราก็ต้องฝึกอ่านฝึกฝน มีเตวิชไซ เป็นต้น อาตมาก็พยายามบอกกล่าวพวกเรา
ให้ฝึกเตวิชไซ ทบทวนเหมือนลงบัญญัติว่า ที่เราปฏิบัติมามีมรรคผลอะไร ทบทวนอ่าน ความจริงระลึก
เหตุการณ์เมื่อนั้นเมื่อนี้ มีการกระทบสัมผัสอย่างนั้นอย่างนี้กิเลสของเราเกิดขึ้นในตอนนั้น เราก็จำได้
ว่ามีอาการขนาดนั้นขนาดนั้นนะ เราก็ได้รู้ว่ากิเลสลดลงขนาดไหน ว่าสัมผัสขนาดนี้มันน่าจะกิเลสขึ้น
แต่มันไม่ขึ้นอะไรก็แล้วแต่ ก็ทบทวนความเกิดความดับ เตวิชไซก็ต้องทบทวนจริง ญาณของเราก็จะ
เก่งขึ้น ทั้งในภาคตรวจอดีต ในภาคที่อ่านในขณะที่ปฏิบัติปัจจุบัน ในภาคเตวิชไซที่ทบทวนอาตมาใช้คำ
ว่าเตวิชไซเหมือนการลงบัญญัติ ตรวจสอบบัญญัติ ตรวจสอบผล ตรวจสอบรายได้-รายจ่ายของเรา
ญาณหรือวิชาของเราก็จะดีขึ้น เก่งขึ้นๆ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องรู้ตัวเราเอง.

เมื่อมีกามวิตก หรือเกิดจิตลามกเข้ามาครอบงำ เราจะล้างมันได้อย่างไร ?

ก็พยายามพากเพียร คือดูที่เจตนาของเรา จิตเกิดลามก เกิดมีอะไรขึ้นไปอย่างไร ก็
พยายามศึกษาเรื่องรายละเอียดของจิต การศึกษาทางธรรมของพระพุทธเจ้าต้องอ่านจิต ต้องรู้กาม รู้
กิเลสทัน แล้วจัดการกำจัดตามที่เราเรียนมา ถ้าพยายามสังวร พยายามลดละ พยายามพิจารณา คำ
ว่า “พิจารณา” ต้องปฏิบัติ ไม่ใช่การคิด คือ การวิจัยความจริง วิจัยอารมณ์ วิจัยลักษณะที่กำลังเกิด

ต้องพยายามพิจารณาเห็นความเป็น“ไตรลักษณ์”ให้ได้ โดยความไม่เที่ยง โดยความเป็นทุกข์ มันเป็นเหตุมาจากกิเลสของเราเป็นตัวตั้งที่แท้จริง ก็ต้องพยายามกำจัด พยายามที่จะต้องใช้ภูมิปัญญาให้เห็นจริงว่า ขณะที่เราเคยมีอาการ ที่ไม่มี(งาม) มันก็ว่าง มันก็เบา มันก็สบาย

จริง ขณะนี้กำลังเกิดอารมณ์อย่างนั้นจริง เราต้องพิจารณาความจริงที่มันกำลังเกิด แล้ววิจัย มองให้เห็นความไม่เที่ยง ความเป็นทุกข์ และปฏิบัติจนเกิดความเป็นอนัตตา “กิเลส”มันไม่เป็นเรื่องจริง-ของจริงหรอก แต่เราก็ไปคิดว่ามันเป็น“ของจริง” มันเป็น“รสสุขจริง” อย่างที่ได้อธิบายกันมานักหนาแล้ว ต้องทำอย่างที่ว่า ต้องปฏิบัติจริงๆ ถ้าไม่ได้ฝึก ไม่ได้ปฏิบัติตรงนี้ มันก็คือไม่ใช่การปฏิบัติ การปฏิบัติคำว่า “พิจารณา”นี้ เป็นคำที่สำคัญและจะต้องมีอาการการปฏิบัติ “มนสิการ” คือ **การทำใจในใจของเรา** ปฏิบัติการพิจารณา ให้เข้าข่ายให้เห็นในความไม่น่ายินดี ให้เห็นเป็นอสุภะ ในอาการกามทั้งหลายมันไม่น่ายินดี ต้องพิจารณาให้เห็นว่า ทำไมเรายังมีความยินดี ต้องพิจารณาว่าสิ่งนี้มันไม่เที่ยง มันไม่ได้เป็นของจริง มันไม่ได้อยู่ถาวรในอารมณ์ของเราในจิตของเรา มันทำให้เราทุกข์ พาให้เราก่อเรื่อง ก่อภาระ

ต้องพยายาม**พิจารณา**เห็นความเป็น“ไตรลักษณ์”ให้ได้ โดยความไม่เที่ยง โดยความเป็นทุกข์ มันเป็นเหตุมาจากกิเลสของเราเป็นตัวตั้งที่แท้จริง ก็ต้องพยายามกำจัด พยายามที่จะต้องใช้ภูมิปัญญาให้เห็นจริงว่า ขณะที่เราเคยมีอาการ ที่ไม่มี(งาม) มันก็ว่าง มันก็เบา มันก็สบาย อารมณ์กามเป็นอารมณ์ที่ไม่ใช่เรื่องจริง ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องไปยึดถือ ไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้เราได้ดิบได้ดี หรือพาเจริญพัฒนาไปสู่นิพพานอะไรเลย เกิดอารมณ์ ต้องอ่านให้เห็นอาการกาม ต้องอ่านและพิจารณาเสมอให้จริง

เมื่อเราตามเห็น“ความไม่เที่ยง”ชนิดที่สามารถทำให้กิเลสจางคลายได้ เราก็“วิราคะนุปัสสี”เราก็เห็นจริง ก็แสดงว่าเราเจริญขึ้น ยิ่งเห็นมันดับทันที เข้าใจ เห็นอาการดับ เราก็จะเห็นความจริงว่า สิ่งเหล่านี้ไม่เที่ยง มันไม่คงที่ มันไม่เท่าเดิมเพราะมันจางคลายได้ เราก็เห็นความไม่จริง ความไม่เที่ยงแท้ ยิ่งทำให้มันดับได้ เราก็พยายามอย่างนี้บ่อยๆ “อาเสวนา-ภาวนา-พหุลีกัมมัง” ทำอย่างมีสภาวะรองรับที่ปฏิบัติจริง นั่นคือการ**พิจารณา**ที่เป็นภาวนา เป็นการเกิดผล ที่มีผลให้เห็นชัดเจน แต่ต้องปฏิบัติ ยิ่งปัจจุบันธรรมใดที่มันเกิดอาการ เกิดสภาพจริง นั่นคือการปฏิบัติจิต ที่รู้แจ้งเห็นจริง ของจริง เป็น “ชานโต ปัสสโต วิหตติ” รู้อยู่-เห็นอยู่เป็นปัจจุบันนั้นที่เดียว ต้องทำ ต้องสำนึกต้องมีสติแล้วก็มีสัมปชัญญะ ปัญญา ที่จะต้องปฏิบัติมนสิการ ให้มันเข้าไปถึง ตัวจริงให้จริง ต้องทำ ต้องพยายามเรียนรู้อย่างไม่เช่นนั้นคนที่ปฏิบัติธรรมจะไม่ถึงตรงนี้ ไม่มีการปฏิบัติถึงตรงนี้จริง

ไม่ใช่การปฏิบัติจิตถึงขั้น“โยนิโสมนสิการ” หรือโยนิโสมนสิการไม่เป็น

ตอนนี้กำลังอธิบายเรื่องอวิชชาสูตร **อาหาร**ทั้งหลาย คุณก็ต้องเข้าใจ เห็นจริงเชื่อมั่น ปฏิบัติถูก “โยนิโสมนสิการเป็น” เพราะนั้นเวลาปฏิบัติ เราก็จะมีการใช้สติสัมปชัญญะนำ มนสิการบริบูรณ์ ก็ทำให้สติสัมปชัญญะบริบูรณ์

สติสัมปชัญญะบริบูรณ์ ก็จะทำให้การสำรวมอินทรีย์ ๖ บริบูรณ์

การสำรวมอินทรีย์ ๖ บริบูรณ์ ก็จะทำให้สุจริต ๓ (กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม) บริบูรณ์ แม้มีผัสสะทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เรามีผัสสะอย่างไร มันก็ไม่ออกมา กายกรรมก็ไม่ออก วาจากรรมก็ไม่ออก ก็จะดักทันวจีสังขาร หรือสังกัปปะ โดยเฉพาะสังกัปปะ เมื่อฝึกอ่านตรรก วิตรรกะ สังกัปปะ เราก็จะรู้ทันความดำริ เมื่อจิตมันมีกามวิตกขึ้นมา ตัวที่มีวสี หรือตัวที่มีกำลัง หรืออินทรีย์ในด้านสมถะ หรืออุปนา พยัปปนา เจตโส อภินิโรปนา คือเป็นเจตสิก ๗ ของสัมมาสังกัปปะ มันจะเป็นตัวหยุดด้วย เห็นตัวดำริด้วย เพราะฉะนั้นตัวพลังของตัวหยุดนี้ อับปนา พยัปปนา เจตโส อภินิโรปนา เป็นตัวพลังงานสมถะหรือตัวจะยับยั้งหรือตัวไม่ให้ปรุง จนเป็นวจีสังขาร คือสังขาร คือปรุง เราจะอนุโลม หรือไม่อนุโลม โดยที่เราไม่รู้อำนาจของเราว่า เรามี“กาม” มีกามวิตก หรือกามสังกัปปะ เข้าไปปรุง เข้าไปร่วมในจิตของเราเอง มันจะมีอาการกามอย่างไร เราก็ต้องรู้อาการกามนั้น ว่ามันเข้าไปปรุงด้วยหรือไม่ หรือว่าเราปรุงสังขารที่เป็นการสังขารอย่าง“วิสังขาร” วิสังขารหมายความว่า สังขารโดยยิ่ง โดยไม่มีกามเข้าไปร่วมในการปรุง เป็นการปรุงอย่างเป็นประโยชน์ เป็นการปรุงอย่าง**วิสามัญญ** เป็นการปรุงอย่างเก่ง เราก็สามารถปรุงได้ โดยไม่ต้องมี“กาม”ร่วมในการปรุงแล้ว เราก็อ่านสังขารที่เป็นวจีสังขาร หรือว่าสังขารที่อยู่ในนั้นเป็น“วิสังขาร” เป็นการปรุงโดยไม่มีกาม ไม่มีพยาบาท ไม่มีกิเลสเข้าไปร่วมปรุงด้วยเลย เพราะฉะนั้นจิตของพระอรหันต์เวลาปรุง ท่านก็ปรุงเป็น**อภิสังขาร** หรือ**บุญญาภิสังขาร** ธรรมดา เป็นสังขารที่เป็นประโยชน์ สร้างสรร

เพราะฉะนั้นในขณะละเอียดของเจตสิก เราจะต้องเรียนรู้ของเราเอง เราจะมีญาณปัญญาที่ละเอียด มี“ทิพพโสตา” คือ ตัวสำคัญที่มันรู้ละเอียดขึ้นไปอีก แม้จะเล็กน้อย แม้แต่จะไกล แม้แต่จะเกิดสภาพที่สัมผัสได้ระยะทางไกล หรือสัมผัสได้อย่างลึก อย่างละเอียด พวกนี้เป็นรายละเอียดของทิพพโสตาญาณ ซึ่งเราก็จะรู้ตัวมันได้ กลายเป็นสราคะ สโทสะ สโมหะ หรือ วิตราคะ วิตโทสะ วิตโมหะ เราจะมีเจโตปริยญาณ เป็นเครื่องวัด ก็จะวัดความจริงพวกนี้ให้เราได้ ทั้งรายละเอียดความเก่งของทิพพโสตาญาณในจิต-เจตสิกต่างๆ เราจะมีตาทิพย์ มีความรู้ รู้ยิ่งเก่งขึ้นเรื่อยๆๆๆๆ

บทสรุป

กิเลส

คือเหตุแห่งความทุกข์ร้อนของชีวิตอย่างแท้จริง

ใครก็ไม่รู้ และหลงเสียงมันไว้อย่างดี

มันก็จะจัดจ้านโตวันโตคืน

ขยายความชั่วร้ายข้ามขั้นยิ่งขั้นๆ

และในที่สุดก็หันกลับมาทำร้ายทั้งตัวเอง

และสังคมรอบข้าง

จดหมาย จากญาติธรรม

การะเพิ่ม

การะเพิ่ม คือ หลานเป็นพยาบาลมีลูก เลี้ยงเองได้ ๓ เดือน พอเข้าเดือนที่ ๔ ต้องไปทำงาน ซึ่งตัวหลานเอง เราเคยเลี้ยงเขามา เขาเลยต้องการให้เมตตาช่วยเลี้ยงเหลนอีก ดิฉันพูดไม่ออกเลยมีการะเพิ่ม ทั้งแม่และเหลน อุตส่าห์ไม่แต่งงานแล้วก็ต้องเลี้ยงเด็กทารก ได้เห็นการะของการเลี้ยง เด็กทารกให้เราได้พิจารณา กว่าเราจะโตแม่เลี้ยงเรากीलำบากแบบเราเลี้ยงเหลน

● พิมพ์สนน จ.ตราด

ได้ฝึกเรียนรู้ทุกซอกของการมีลูก เมื่อฝึกบทนี้เสร็จแล้ว ควรได้ฝึกแบบฝึกหัดอื่นๆบ้าง ควรให้หลานได้ฝึกเอาการะในภาวะที่เขาควรได้เรียนรู้สังขารมีชีวิตข้อนี้

อีกหนึ่งประสบการณ์ความรุนแรง ๗ ตุลาคม ๒๕๕๐

ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์ ทั้งที่หน้ารัฐสภา และבחน. ในวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพร้อมที่จะเป็นพยาน หากนำคดีขึ้นสู่ศาล

ทันทีที่ทราบข่าวความรุนแรงจาก ASTV ในการสลายการชุมนุม ก็รีบชุดไปทำเนียบในช่วงเช้านั้นเลย เวลาประมาณ ๗.๐๐-๘.๐๐ น. เมื่อมีการรวมตัวกันที่แยกมิสกวัน เพื่อนำกำลังไปเสริมที่หน้ารัฐสภา ระหว่างเดินผ่านพระบรมรูปทรงม้า ก็มีการระดมยิงแก๊สน้ำตาจากในรั้ว בחน. (คงไม่อยากจะให้เราไปเสริมกำลัง) แต่ระยะทางไกลเกินกว่าจะทำอันตราย บางลูกตกลงพื้นแล้วระเบิดกระจายเป็นกลุ่มควัน บางลูกระเบิดกลางอากาศแล้วกระจายเป็นกลุ่มควัน ผู้นำไปตะโกนบอกไม่ให้สนใจ ขอให้มุ่งหน้าไปที่รัฐสภา

เมื่อไปถึงแล้วสักพักใหญ่ ก็มีการระดมกำลังบริเวณถนนอุทองใน เพื่อผลักดันกำลังตำรวจให้ออกไปจนถึงแยกการเรือน เป็นการสลายกำลังตำรวจที่อหิงสาสวยงามของพันธมิตร แล้วทุกคนก็ตบมือให้พร้อมๆกับขอบคุน จากนั้นวงกำลังพันธมิตรไม่มากนักคุมประตูรัฐสภาทุกประตู สักพักหนึ่งก็มีเฮลิคอปเตอร์ ๓ ลำ (ไม่ใช่สี่ทหาร ๑ ลำ) บินเข้าไปในรัฐสภา พวกเราก็โห่กันแล้วร้องว่า “มันบินหนี

แล้ว” ช่วงนี้เหตุการณ์ปกติ แต่ใจหวนชอบกล

ข้าพเจ้าเดินต่อไปรอบบริเวณจนถึงหน้าชน. ปรากฏว่า “ไม่มีกำลังตำรวจอยู่บนถนนเลยว่างเปล่าวังเวง” มองผ่านหน้าประตูชน.เข้าไป จิตใจหดหู่ไม่เบิกบาน “ตำรวจจะทำอะไรรุนแรงอีกไหม? เพราะเมื่อเข้าถึงชั้นชนชาติที่เดียว” เมื่อมีความรุนแรงเกิดขึ้นใจหนึ่งก็คิดอยากให้มีการถอนกำลังเข้าอยู่ในทำเนียบ รัฐบาลอยากช่วยก็มันช่วยไปสุดๆ

เดินมาถึงบริเวณที่ชุมนุม มีการประกาศว่า “พันธมิตรสามารถเดินไปมาระหว่างทำเนียบกับรัฐสภาได้แล้ว” ข้าพเจ้าเลือกไปสมทบในทำเนียบ เพื่อฟังข้อมูลข่าวสาร

ช่วงบ่ายมากแล้ว บนเวทีประกาศ “ขอกำลังไปเสริมที่รัฐสภา” ข้าพเจ้าจึงเดินไปสมทบ เพราะอยากรู้อยากเห็น ได้ยินพูดคุยกันถึงความรุนแรง และคาร์บอน ระหว่างทางแวะไปที่หน้าชน. เห็นกำลังตำรวจเต็มพื้นถนน จึงช่วยกันขนน้ำขวดกันเป็นกำแพง พวกเราทยอยเดินกันมา ส่วนหนึ่งปักหลักเสริมกำลังที่ชน. อย่างหนาแน่นพอสมควร

พอได้ยินตุมทางหน้ารัฐสภา จึงเดินไปสมทบ เห็นตำรวจยิงแก๊สน้ำตาหลายพันมิตร พิธีกรบนรถประกาศขอให้พันธมิตรฯช่วยกันเดินตามทหารกาชาดที่ถือเปล เพื่อเข้าไปช่วยผู้บาดเจ็บ และประกาศขอร้องตำรวจอย่ายิง ข้าพเจ้าเสี่ยงเดินตามไปด้วย เพื่อเก็บประสบการณ์ ทหารกาชาดใช้เปลหามผู้บาดเจ็บหญิง ซึ่งเป็นแผลหวอะหวะตรงหัวเข่าขวา ทั้งๆที่กำลังช่วยผู้บาดเจ็บ ตำรวจก็ยังแก๊สน้ำตาเข้ามา เสียงดังมาก ทุกคนที่เดินตามไปด้วยต้องวิ่งหนี ข้าพเจ้าหยิบมือตบที่พันธมิตรทำตกหล่นมาด้วย เห็นชายคนหนึ่งหงายหลังตกลงไปในหลุมซีเมนต์ ทุกคนหนีมาจนถึงหน้ารัฐสภา ก็ถูกแก๊สน้ำตายุ่งเข้าใส่อีก รู้สึกว่าคงจะยิ่งมาจากในรัฐสภา ช่างโหดร้ายทารุณจริงๆ อันตรายมากๆ ไม่อยู่แล้วบริเวณหน้ารัฐสภา ขณะถอยหนีเห็นแก๊สน้ำตายุ่งมาจากรัฐสภาไปที่รถเวทีควันกระจายกลางอากาศ

ข้าพเจ้าถอยมายืนเกาะกลุ่มคุยกันหน้าพระที่นั่งวิมานเมฆ พันมิตรฯบางท่านโกรธมาก และเริ่มไม่เห็นด้วยกับวิธีอหิงสา แต่ ๔ เดือนกว่าจากการบ่มเพาะหลักการอหิงสา ก็สามารถคุยกันจนเป็นที่ยอมรับได้ว่า **การต่อสู้ครั้งนี้ ต้องสู้กันด้วยความจริงและสติปัญญา ใครรุนแรงกว่า คนนั้นต้องแพ้** จึงไม่มีใครลุแก่อำนาจโหดด้วยการทำลายข้าวของเลย มีเพียงมรุสวาจาเท่านั้น ที่ตอบโต้เสียงตุมๆ (ต่างจาก ๑๗ พ.ค.๓๕ พูดกับใครไม่ได้เลย ทุกคนโกรธเคืองและทำลายข้าวของ จนถึงขั้นจุดไฟเผากรมประชาสัมพันธ์ และสรรพากร)

ช่วงนี้ประมาณ ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. มีคนเดินไปมาตลอดเวลา ทั้งๆที่รู้สึกถึงภัยอันตรายเนื่องจากใกล้ค่ำแล้ว แต่ส่วนใหญ่ก็ยังคงปักหลักอยู่ เพราะทุกคนหวังพิธีกรบนรถเวที **ได้เห็นน้ำใจที่กล้าหาญเด็ดเดี่ยวห่วงใยกันและกันของพันธมิตร** จนเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า มีคำสั่งให้ถอนกำลังหน้ารัฐสภา ไม่ต้องรอรถเวที จึงพากันเดินกลับเป็นขบวนใหญ่

ระหว่างทางเห็นขบวนรถทหารหลายคันนำกำลังทหารมาเต็มรถ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจร้องตะโกนว่า **“ทหารมาช่วยประชาชนแล้วๆๆ”** ทุกคนก็ร้องพร้อมตบมือให้ และรถทหารทุกคันก็ขับหายเข้าไปในรั้วอาคารหน้าพระบรมรูปทรงม้า รู้สึกจนกว่า **“ทำไมไม่นำกำลังไปหน้ารัฐสภา และหน้าชน. เพื่อเป็นแนวกันกลางระหว่างตำรวจกับพันธมิตรฯ”**

ยืนรอสักพักไม่เห็นทหารออกมาเลย จึงเดินไปที่รถลำโพงของนักศึกษา(Young pad) ได้ยิน

ประกาศให้ไปตริ่งกำลังที่หน้าบน. ข้าพเจ้าพูดขึ้นลอยๆ ไม่เห็นด้วยนักว่าจะไปอีกหรือ? **แต่ก็ได้เห็นน้ำใจห่วงใยกล้าหาญเสียสละเป็นกองหน้าของพันธมิตรด้วยเกรงว่า ตำรวจจะบุกสลายผู้คนในทำเนียบ** ก่อนไปได้ช่วยกันขนน้ำใส่ท้ายรถปั่นไฟ ข้าพเจ้าเดินตามไปด้วย ไปยังไม่ถึงครึ่งทางเลย ก็ถูกระดมยิงด้วยแก๊สน้ำตาเข้าใส่ราวกับทำฝน เสียงบนรถประกาศบอกว่า “อย่าวิ่งหนีให้หมอบหลบลง” เสียงแก๊สน้ำตาดังมาก น่ากลัวมาก เสียงกรี๊ดร้องอย่างตึกใจมากของน้องๆ ยากที่จะให้หลบอยู่เฉยๆ ได้ ทุกคนวิ่งหนี

ข้าพเจ้าหนีไปหลบที่ตู้ไปรษณีย์ รู้สึกไม่ปลอดภัย จึงหนีไปหลบข้างกำแพง พบ พันธมิตรท่านหนึ่งไม่กลัวเลย เขานั่งสมาธิสงบนิ่งอยู่ข้างกำแพง ระหว่างหลบอยู่มีแก๊สน้ำตาลูกหนึ่ง ตกข้างตัว เห็นชัดๆกับตาว่า พอตกลงพื้นจะมีประกายไฟแล้วระเบิดตูมเสียงดังมากทุบแตก ควัน ที่กระจายออกมาทั้งเหม็นทั้งแสบ แม้แว่นที่ใส่อยู่อันก็แทบป้องกันไม่ได้ นึกในใจว่า ถ้าตกถูกตัวต้องเกิด บาดเจ็บแผลหะหะอย่างเห็นเมื่อตอนเย็นนี้แน่นอน

ข้าพเจ้ารู้สึกหดหู่ใจมาก บอกกับตัวเองว่า ไม่ใช่หน้าที่ของเราผู้ไม่มีอาวุธอะไรเลย เป็นหน้าที่ ของทหารติดอาวุธต่างหาก ทำไม่ปล่อยให้พวกเราถูกปราบปรามถึงขนาดนี้ ตำรวจใจร้ายระดมยิงแก๊สน้ำตา รวากับว่า สนุกเหลือเกิน จะซุ่มดูอยู่ แต่ใจไม่อยู่แล้วบริเวณนี้ ช่างอันตรายเหลือเกิน จึงคลานหนี เหมือนลูกหมากล้มตาย เข้าไปบริเวณแยกมิลสวันล่างหน้าตา แม้เสียงระเบิดยังดังอยู่ ก็รู้สึกว่ ปลอดภัย และรู้สึกเป็นห่วงน้องๆนักศึกษาที่เดินไปด้วยกัน ข้าพเจ้าเข้าไปปักหลักรอฟังสถานการณ์ที่ เต็มที่กองทัพธรรม จิตใจพุ่งซ่านคิดไปว่า ถ้าเขาจะปราบสลายเราคืนนี้จริงๆ คงไม่มีใครเหลือ ในทำเนียบ คงวุ่นวายสับสน เพราะไม่รู้ว่ ทหารจะร่วมมือกันปราบปรามหรือเปล่า แล้วก็รีบสลัดความคิดนี้ทิ้งไป

มีดแล้วเสียงระเบิดก็ยังดังอยู่ มีชายคนหนึ่งเข้ามาขอแว่นกันแก๊สน้ำตา ข้าพเจ้าถามว่ “จะไปสมทบหรือ? อันตรายนะ ต้องระวัง” แล้วก็ให้แว่นข้าพเจ้าไปพร้อมกำชับเรื่องผ้าชุบน้ำ สักพักมี คนมารายงานให้ฟังว่ “มีคนบาดเจ็บสาหัสมากแขนขาขาดอีกแล้ว คราวนี้ต้องมีคนตาย ฟังแล้วสลัดใจ มาก ตลอดทั้งคืนจนรุ่งเช้าไม่ได้นอนเลย” ข้าพเจ้าเริ่มถามตัวเอง “เราเป็นใคร? ภารกิจที่แท้จริงของเรา คืออะไร? เราควรจัดการกับชีวิตของเราอย่างไร? ทำไมชีวิตจึงทุกข์ยากเหลือเกินกับรัก-โลภ-โกรธ-หลง”

มาทำหน้าที่ มาใช้หนี้แผ่นดิน และมาทำบุญ

สันติ-อหิงสา ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ช่วยกันไขความจริงออกมาให้มากมายหมดๆ

อับราฮัม ลินคอล์น กล่าวว่า “ท่านสามารถหลอกประชาชนทั้งหมดบางเวลา และ ประชาชนบางส่วนตลอดเวลา แต่ท่านไม่สามารถหลอกประชาชนทั้งหมดได้ตลอดเวลา”

การเมืองใหม่ ประชาภิวัฒน์ ตลาการภิวัฒน์ สังคมภิวัฒน์

สักวันหนึ่ง คนไทยคงมี“กิลเลส”น้อยลงๆ “อาสาเสียสละ”กันมากขึ้นๆ สาธุๆ

ในประวัติศาสตร์การต่อสู้ของประชาชน ผู้กระทำความรุนแรงมักหลบหนีลอยนวลไปได้ทุก ครั้ง ด้วยกฎหมายนิรโทษกรรม วันนี้ผู้กระทำความรุนแรง จึงกล้าลอยหน้าลอยตาเล่าความเท็จอย่าง ไม่รู้สึกสะทกสะท้านสำนึก อนาถหนอ....ยุคยิ่งใหญ่กลับยิ่งชั่ว แล้วก็ปล่อยให้ความรุนแรงฝังตัวอยู่ใน สังคมไทยต่อไปๆ ซึ่งพร้อมจะปะทุได้อีกทุกเมื่อ

ความรุนแรงที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ต้องมีคนรับผิดชอบ และถูกลงโทษ เพื่อความเหลาปจាំให้เป็น บทเรียนอีกหน้าหนึ่งของสังคมไทย ที่ต้องสังวรเรียนรู้ไปตราบนานเท่านาน แล้วช่วยกันขจัดความ รุนแรงออกไปให้หมดสิ้น ขอเป็นอีกแรงหนึ่งช่วยกันเอาคนผิดมาลงโทษ

● **เบ็ญจวรรณ เจริญวงษ์**

การผลักดันเรื่องต่างๆ ยังคงต้องทำกันต่อไป แต่อย่าลืม อุดมการณ์ที่ยิ่งใหญ่ คือ อหิงสา - อโหสิ แม้เราจะเป็นผู้ถูกกระทำ ก็ต้องอหิงสา - อโหสิให้ได้

โรคการเมือง

ติดตามการเมืองมาก ฟังแทบจะตลอดเวลา
เพราะวิทยุชุมชนมีการถ่ายทอดสด การชุมนุม
ประท้วงตลอดเวลา จึงติดตามฟังวิทยุได้ตลอด
เวลาเลย

อิน.....จิตใจใจจดใจจ่ออยู่กับการเมือง
จึงเกิดอาการที่เรียกว่า ลุ้น

ลุ้นอยากให้คนนั้นเป็นอย่างนั้น คนนี้
เป็นอย่างนี้

ลุ้นอยากให้เหตุการณ์เป็นอย่างนั้นอย่างนี้
ลุ้นอยากให้ศาลตัดสินแบบนั้นแบบนี้

สารพัดที่จิตมันจะลุ้น มันจะอยาก มัน
จะต้องการ

ลุ้น แล้วก็ทุกข์ เครียด เมื่อเวลาไม่ได้
สมตั้งใจ

ลุ้น แล้วก็มีความสุขมาก เมื่อเวลาสม
ตั้งใจ

ใจที่ตื่น

จิตที่โลดแล่น

ขึ้นๆลงๆ

ทุกข์จริงๆ

ทุกข์มากๆเลย

ต่อเมื่อจับจิตตัวเองได้ทัน

รู้เท่าทันจิตใจตัวเองได้แล้ว จึงพยายาม

วางจิตวางใจ

เมื่อไม่ได้ตั้งใจ ก็วางใจ

เมื่อได้สมตั้งใจ ก็วางใจ

เห็นโลกตามความเป็นจริง

เข้าใจโลกตามความเป็นจริง

ทำอะไรก็เพื่อความเหมาะสม ไม่ใช่ทำ

ตามความอยาก

จิตจึงสงบสบาย ไม่ติดดิน ไม่ทุกข์ร้อนใจ

✿ ฟ้าพุทธะ

สุขภาพะสร้างได้

ความสุขที่แท้จริงเป็นเช่นไรหนอ ต่างคนต่างไขว่คว้าแสวงหาความสุข แต่ใครเล่าคือ **“ผู้มีความสุขจริง”** ในขณะที่กำลังเขียนบทความนี้ ภาพของผู้คนในสังคมผุดขึ้นในหัวแห่งความรู้สึก ความรักอันแสนหวานนิจนิรันดร์ของหนุ่มสาว การได้มาซึ่งความร่ำรวยอันแสนมั่งคั่ง อำนวยความสะดวกสบาย ... อาจจะเป็นความสุขที่ทุกคนต่างพากันแย่งชิง ไขว่คว้า และโหยหาแต่ความสุขที่แท้จริง...ใช่สิ่งเหล่านี้.... แน่แท้หรือ

สำหรับฉันแล้ว หากถามว่าชาตินี้ตั้งแต่เกิดมาฉันมีความสุขแค่ไหน ฉันก็คงจะตอบได้อย่างรวดเร็วเลยว่า ก็สุขๆทุกข์ๆตามประสา แต่หากถามว่าแล้วตั้งแต่เกิดมานั้นฉันเคยมีความสุขที่แท้จริงบ้างไหม ความสุขที่แม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนานเพียงใด ความสุขนั้นก็ไม่เคยลดลง และอะไรในชีวิตนี้ที่ก่อให้เกิดความสุขดังว่าฉันนั่งลง คิดไตร่ตรอง พิจารณาภาพชีวิตนับแต่วัยเยาว์จวบจนกระทั่ง ณ วินาทีปัจจุบัน

“อะไรหนอคือความสุขของฉัน” ฉันพยายามขุดคุ้ยหามโนภาพแห่งความสุขที่เกิดขึ้นในชีวิตภาพงานวันรับปริญญา เกียรตินิยม ภาพการใช้

ชีวิตเป็นนักเรียนนอกหรรษาในหลากหลายประเทศ ภาพความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นคนโปรดของเจ้านาย และภาพอื่นๆอีกหลายภาพ ผ่านเข้ามาในหัวความคิด ภาพความน่าภูมิใจเหล่านี้ น่าจะเป็นคำตอบของความสุขให้ฉันได้แน่ ฉันคิดทบทวนอีกที อีกที และอีกที ในที่สุดฉันก็รู้ว่า สิ่งเหล่านี้มันก็เรียกว่าความสุขได้จริงๆ นั่นแหละ เพราะ ณ เวลานั้นที่ฉันได้รับคำยกย่องชมเชยจากผู้คน ณ เวลานั้นที่ได้สวมชุดครุยอันงามสง่า ณ เวลานั้นที่ใช้ชีวิตฟูฟ่องไปในต่างแดน ฉัน...ก็มีความสุขที่อยู่ดอก แต่...แต่น่าแปลกจริงนะที่ในเวลาอื่น สิ่งสวยงามในชีวิตเหล่านั้นมันมิได้ทำให้ฉันมีความสุขขึ้นมาแม้แต่ประการใด เป็นเพียงแค่เหตุการณ์ที่สุขผ่านมาแล้วสุขก็ผ่านไป และแล้ว ฉันก็ได้บทสรุปให้กับตนเองว่า แม้“มันเหล่านี้” จะคือความสุขที่

คนทั้งโลกต่างเฝ้าแสวงหา แต่...“มันเหล่านี้” ก็ มีใช่ความสุขที่เที่ยงแท้จนรินทร์เลย

ฉัน...พยายามคิดทบทวนต่อไปอีก เพื่อจะค้นให้เจอว่าแล้วอะไรกันเล่าในชีวิตที่ก่อ ให้เกิดความสุขอันแท้จริงได้ ในที่สุด หลังการ ทบทวนภาพชีวิตอย่างไต่ตรงและถี่ถ้วน ฉัน...ก็ได้คำตอบให้กับตนเองว่า แม้ฉันจะมีใช่ ผู้ที่มีความสุขอย่างสมบูรณ์ แต่ฉันนั้น ณ เวลานี้ได้เจอเจอความสุขที่มั่นคงให้กับชีวิต ตนเองแล้ว

หากจะกล่าวไป ตัวฉันก็ถือว่าเป็น คนที่เกิดมามีบุญมากคนหนึ่ง มีครอบครัวที่ อบอุ่น มีพ่อแม่ให้ความรัก และความเข้าใจ แต่ ยังยังมีใช่ดอก ความสุขเหล่านี้ที่ฉันได้รับจาก ครอบครัวก็สามารถถือได้ว่าเป็นความสุขที่ เที่ยงแท้ดอก เพราะแม้จะมีความสุข แต่ฉันก็มี ได้อยู่กับท่านตลอดทุกช่วงเวลา ทุกช่วงลมหายใจ และถึงแม้ในที่สุด ในวันหนึ่งนั้น ความตาย ก็ต้องแยกความสุขที่พวกเราเมื่อออกจากกันอยู่ดี แต่เหตุที่ฉันจำต้องกล่าวถึงครอบครัว ถึงคุณ พ่อคุณแม่ ก็เนื่องแต่เหตุที่ว่าคำสอนสิ่งที่ เป็น พระคุณจากท่านทั้งสองนั้น เป็นเสมือนต้นทาง ทำให้ฉันสามารถหาความสุขที่แท้จริงในชีวิตเจอ ในวันนั้น.....๑๐ ปีผ่านมาแล้ว เรา

สามคนพ่อแม่ลูกพากันขับรถ จากกรุงเทพเพื่อที่จะไปเยี่ยม คุณย่า คุณยาย ในจังหวัด ไกลโพ้น ณ แดนที่ราบสูง ระหว่างทางเราก็อ้วเข้าปั้ม เพื่อเติมน้ำมัน และขับถ่าย หนักเบาตามปกติ ในขณะที่ ฉันกำลังนั่งตากแอร์ ฟังเพลง สบายอารมณ์รอท่านทั้งสอง อยู่ในรถ คุณพ่อที่เพิ่งเดินไป

เข้าห้องน้ำได้กลับมาที่รถอย่างรีบร้อน ตอนแรก ฉันก็ตกใจว่าเกิดอะไรขึ้น คุณพ่อได้บอกว่า ท่าน... **ได้เห็นเด็กคนหนึ่งอายุรุ่นราวประมาณ ๖ กำลังช่วยคุณแม่ของเขาซึ่งเป็นคนทำความสะอาดห้องน้ำ ชักตุ๋นห้องน้ำด้วยกันอยู่** คุณพ่อ ว่าประทับใจเด็กคนนี้มาก เนื่องจากปกติเด็ก ส่วนใหญ่ก็จะมีแต่ไปเล่นเกม ไปเที่ยว แต่เด็ก คนนี้ไม่อายุในการทำมาดี เอาเวลาว่างที่ตนเองมีมาช่วยผู้บังเกิดเกล้าทำงาน คุณพ่อกล่าว กับฉันต่ออีกว่าท่านอยากจะเอาเงินสัก ๕๐ บาท ไปให้เด็กน้อยคนนี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ เขามีกำลังใจที่จะทำความดีต่อไป ฉันเดินไปกับ ท่าน ระหว่างทาง คุณพ่อกล่าวกับฉันว่า “แม้ เราไม่ใช่คนร่ำรวย และเงิน ๕๐ บาทนี้ก็ไม่ใช่ เงินเยอะอะไร แต่สิ่งเล็กน้อยเหล่านี้อาจจะ สามารถก่อให้เกิดสิ่งดีๆในสังคมขึ้นได้” ฉันเดิน ตามพ่อไปและได้เจอเด็กน้อยตัวดำคนดีคนนี้

พ่อกล่าวชื่นชมเด็กน้อยด้วยความเอ็นดู พร้อมทั้งให้ฉันให้เงินหนูน้อยคนนั้น เด็กคนนั้น ดีใจมากทีเดียว ฉัน...ไม่สามารถรู้ได้หรอกว่า หนูน้อยดีใจเพราะว่าได้เงิน หรือเพราะว่ามีคน เห็นคุณค่าของเขา แต่คะเนอวาก็คงรวมๆกัน แต่สำหรับฉันนั้น ฉันรับรู้ได้เลยว่าวันนั้นเป็นวัน ที่ฉันมีความสุขมาก และประทับใจเหลือเกินใน

การกระทำของคุณพ่อ ได้ฟังถึงตอนนี้หลายๆ คนคงรู้สึกว่าเป็นฉันคงรวย มีเงินเหลือกินเหลือใช้สินะ ถึงสามารถไปทำดีกับคนอื่นที่ไม่เคยรู้จักมักจี่กันได้ คนอื่น...จะคิดอย่างไรฉันไม่สามารถไปรู้ได้ด้วยดอก แต่ถ้าตามสถิติปัญญาของฉัน ฉันก็สามารถตอบอย่างจริงใจได้ว่า เรา นั้นมีโชคนำรวย พวกเราไม่เคยใช้ชีวิตหรูหรา ชื่อของใหม่ๆ แพงๆ เข้าบ้าน เสื้อผ้ากางเกงก็ใส่แต่ของเดิมๆ ที่มีอยู่ และหากฉันจำไม่ผิด ฉันว่า คงเป็นสิบปีกว่าแล้วกระมังที่พวกเราไปกินข้าว นอกบ้านกัน พูดถึงเรื่องกินข้าวแล้วฉันก็ขำนะ คนเห็นฉันหน้าตาหรูๆ บ้านเหมือนมีเงินอย่างนี้ จะรู้ไหมหนอว่าอะไรคืออาหารยอดฮิตของครอบครัวเรา จะอะไรได้ล่ะ ก็ข้าวเหนียว ผัก ลวก จิ้มแจ่ว ตามแบบฉบับคนแผ่นดินที่ราบสูงนะสิ ... ฉันก็ไม่รู้เหมือนกันนะว่าถ้าบ้านฉัน รวย ฉันจะมีความสุขและประทับใจในการกระทำ ของพ่อแม่มากเท่านี้หรือเปล่า ฉันรู้เพียงแต่ว่า พวกเราไม่ได้มีเงินทอง แต่ก็ไม่เคยต้องทุกข์ยาก และที่สำคัญคือพวกเรานั้นมีความสุขมาก แม้ว่าเราจะไม่มีชีวิตหรูหราก็ตาม

จริงๆ แล้วคุณพ่อคุณแม่ของฉันท่าน ก็มักจะเป็นเช่นนี้แหละ จะมีปัญญา และจิตใจ ที่อ่อนโยนในเรื่องเช่นนี้เสมอในบางครั้ง เวลาที่เราขับรถไปในบ้านนอกแล้วจะ ชื่อของระหว่างทาง เช่น ลูกตาลอ่อน หรือเห็ดปลวก ฉันนั้นก็ตามประสา ของคนเรียนเศรษฐศาสตร์นะนะที่ อยากจะต่อนิดต่อหน่อย พ่อก็จะบอก ฉันว่า “กว่าคนพวกนี้จะไปป็น กว่าจะ เข้าป่าเก็บของเหล่านี้มาได้ต้องใช้เวลา เป็นวันวัน เหนื่อยมากมาย แค่ ๕ บาท ๑๐ บาทเราให้เค้าได้เราก้ให้ไปเถอะ” แม่ก็ว่า “ถึงเราไม่ได้มีเงินมาก แต่ก็ยัง

ได้เงินทุกเดือน แต่คนเหล่านี้ นั่งอยู่ทั้งวันอาจ จะขายไม่ได้แม้แต่หนึ่งถุง และคงมีหลายท้องที่ เดียวที่รอคอยการกลับมาจากพวกเขาอยู่” ฯลฯ

.....บางครั้ง เวลาที่เราอยู่บ้าน มีพนักงานมาส่งแก๊ส มาดูตุลุ่มที่บ้าน คุณพ่อ หรือไม่ก็คุณแม่ก็จะให้ค่า tip คนที่ทำหน้าที่ที่ มอมแมมเหล่านี้เป็นเงิน ๒๐ บาทบ้าง ๓๐ บาทบ้าง พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณคนเหล่านี้ด้วยสีหน้าที่ เป็นมิตรจริงใจ ฉันประทับใจท่านทั้งสองอีกแล้ว แต่จริงๆ แล้วสิ่งที่ฉันประทับใจการกระทำของท่าน นั้นมันไม่ใช่แค่เงินที่พ่อแม่ให้แก่คนเหล่านั้นดอก แต่เป็นที่ว่า พ่อกับแม่ของฉันจะมีจิตวิญญาณ มีการแสดงออกที่เอื้ออาทรกับคนเหล่านี้ คนที่ ด้อยโอกาสในสังคมเช่นนี้ อย่างอ่อนโยนเสมอ “ขอบคุณมากลูก” “ตั้งใจทำงานนะ” “เป็นไง เหนื่อยมั๊ย ตีมน้ำอะไรก่อนดีมั๊ย” หรือ อื่นๆ ก็ จะเป็นคำที่ฉันได้ยินประจำจนคุ้นหู ฉันรู้สึกเสมอ ว่า พ่อกับแม่ช่างน่ารักเหลือเกิน ฉันได้มอง คนงานพวกนี้ นอกจากหน้าตาดีโรวัย ผิวอัน แสนจะดำหยาบกร้านที่เห็นได้ทั่วไปจนชินตา วันนี้ฉันได้เห็นแววตาแห่งความสุขปรากฏขึ้นใน ดวงตาของพวกเขา ฉันคิดว่าคนงานเหล่านี้คงมี กำลังใจขึ้นอีกเป็นกองในการต่อสู้ชีวิตเลยละ

ฉันก็ไม่รู้เหมือนกันนะ ว่าทำไมพอกับแม่จึงไม่เหมือนคนอื่นๆที่มักดูถูก เอาเปรียบ เบ่งข่มคนที่ด้อยกว่าตน ในทางกลับกันท่านจะสงสารและเห็นใจคนที่ถูกสังคมนำมาว่าด้อยค่ากว่าเช่นนี้ อยู่เสมอ

แต่ฉันก็เดาเอานะว่าคงเป็นเพราะภาพในอดีตที่ท่านทั้งสองเกิดมาเป็นเพียงลูกชานาจนๆที่มักถูกคนที่มั่งมีกว่ากดขี่ทางจิตใจและร่างกาย ฉันเดาเอาอีกว่า ท่านก็คงรับรู้ความเจ็บปวดของการเป็นคนจนในสังคมไทยได้ดี และฉันก็เดาเอาอีกว่าท่านก็คงไม่อยากจะให้คนอื่นต้องได้รับความชอกช้ำมากมายอย่างที่ตนเองเคยได้รับ ฉันไม่สามารถรู้ได้ต่อกว่าจะเป็นความตั้งใจโดยตรงของคุณพ่อคุณแม่หรือไม่ที่แสดงกายกรรมเช่นนี้ เพื่อที่จะสอนฉันให้เป็นผู้ที่รู้จักให้ แต่สิ่งที่ฉันรู้ดีก็คือว่า จิตวิญญาณของฉันดวงนี้นับตั้งแต่บัดนั้นจนถึงบัดนี้ ซาบซึ้งและประทับใจในการกระทำเช่นนี้ของท่านมาก แม้กระทั่งตอนนี้ ณ เวลาที่เขียนบทความชิ้นนี้ อยู่ดีๆน้ำตาของฉันมันก็พานไหลทะลักออกมาจริงๆแล้วฉันก็ว่าฉันเป็นคนที่ไม่เข้มแข็งมากมายขนาดมีคนเดียวว่า เกรี้ยวกราด ฉันก็มีเคยที่จะ

ร้องไห้ ช่างแปลกเหลือเกินที่น้ำตาได้ไหลออกมา แต่ฉันคิดว่าน้ำตานี้คือผลพวงแห่งความสุขที่เกิดขึ้นคือผลพวงแห่งความซาบซึ้งในสิ่งที่ท่านทั้งสองได้สอนสั่งโดยการกระทำนั่นเอง

.....วันคืนล่วงไป วันเวลาผ่านไป ตั้งลมพัด จากเด็กหญิง**ขีดตะวัน**ตัวน้อยคนนั้น วันนี้ฉันก็มีอายุเกือบ ๒๙ ปีเต็มแล้ว ในวันที่ฉันมีความสุขที่แท้จริงให้กับชีวิตแล้วหรือไม่ ฉัน...ถามตัวเองอีกครั้ง

ย้อนเวลากลับไปเมื่อไม่นานมานี้ก่อนที่ฉันจะเดินทางไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัยแห่งกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ณ หมู่บ้านราชธานีโศก ดินแดนในฝัน จังหวัดอุบลราชธานี เด็กนักเรียนหญิงชั้นม.๕ สองคนได้นำจดหมายน้อยฝากให้ก่อนที่ฉันจะจากพวกเธอไป ฉันคลั่งกระต๊อชแผ่นนั้นออกอ่าน “ขอบพระคุณพี่มากจริงๆ พวกหนูประทับใจพี่มาก พวกหนูไม่รู้ว่าจะหากหนูเป็นคนที่เกิดมาสูงส่งในทุกๆด้าน เช่นพี่นี้ หนูจะเป็นคนที่รู้จักเห็นอกเห็นใจคนอื่นที่ต่ำต้อยกว่า ที่ด้อยค่ากว่า เช่นดังที่พี่กระทำไหมหนอ” อีกหลายเสียงกล่าวกับฉันว่า “พี่ช่าง

เสียสละเพื่อพวกหนูจริงๆ หนูจะเป็นคนดีให้ได้อย่างที่พี่สั่งสอน” “พี่ช่างดีมากๆจริงๆ คนอื่นเค้าว่าพี่เสียๆหายๆ เค้านิยามพี่ พี่ก็ไม่เคยตอบได้ พี่ไม่โกรธเค้าหรือ” ฉัน...ในวันนั้น....ยังไม่ได้ตอบคำถามน้องๆ....

๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ หลังจากเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาโทจากประเทศเยอรมนี และปฏิเสธ

งานเงินเดือนเกือบสองแสนที่บริษัทต่างประเทศ
 ในเยอรมนีเสนอให้ ฉัน...กำลังค้นหาเส้นทาง
 เดินที่มีความสุขจริงให้กับชีวิต คิดไป ทบทวนมา
 ในที่สุดตัดสินใจอุทิศตัว เสียสละชีวิต ทำงาน
 ฟรีๆไม่มีเงินเดือน ณ ชุมชนราชธานีอโศก
 จ.อุบลราชธานี การกระทำของฉัน ณ บัดนั้น
 ก่อให้เกิดความประหลาดใจกับคนอื่นๆเป็น
 จำนวนมาก แต่สำหรับฉัน ณ เวลานั้น ไม่ได้
 คิดหรือตั้งเป้าหมายอะไรมากมายดอก ฉัน...ก็
 เพียงแต่ต้องการมาหาคำตอบให้กับชีวิต ฉัน...ก็
 รู้เพียงแค่ว่ายังไม่สามารถหาความสุขให้กับตนเองได้
 ฉัน...ก็แค่ไม่รู้ว่ ที่ใดในโลกใบนี้คือที่ที่เหมาะสม
 สำหรับฉัน.....แต่.....แต่นับจากบัดนั้นเป็นต้นมา
 ฉัน...ค้นพบแล้วว่าอะไรคือเป้าหมายและความสุข
 ที่แท้จริงของชีวิต

หลายคนได้ยินได้ฟังอาจจะนึกกันไป
 กระมังว่าฉันคงได้มาเจอคุณหาสน์อันทรูหรา
 ปราสาทราชวังอันโอ่อ่าวิจิตรตระการตาอันมีอาจ
 จะทำให้ลึ้มลึง ไม่ มีใช้กระนั้นดอก ช่วงเวลา
 เกือบหนึ่งปีเต็ม ณ ที่แห่งนั้น ชีวิตของฉัน
 นอกจากมีหน้าที่เป็นคุณครูดูแลนักเรียนตัว
 กระดำกระด่างหน้าตามอมแมมทุกระดับชั้นโดย
 ไม่มีวันหยุดแล้ว ทุกๆวันชีวิตก็มีแต่งาน งาน
 งาน และงาน และก็มีมักจะเป็นงานด้านใช้แรง
 งานเป็นส่วนใหญ่ซะด้วยสิ ไม่ว่าจะ เป็น ตีดิน
 ทำแปลง ขุดบ่อ ทำสวน ดำนา ขนโต๊ะ ชัดลั้วม
 กรอกข้าว แมกกระสอบ ฯลฯ ถ้าจะพูดให้ชัดๆ
 ก็คือ ทำตั้งแต่สาบกำเบื้อยันเรือรบ แล้วแต่
 สถานการณ์จะนำไป ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ทำ
 เช่นนี้ทุกวันทุกวัน

บางครั้งบางคราวฉันได้กลับมาเยี่ยม
 บ้านที่กรุงเทพฯ แม่นอนกอดฉัน จับมือฉัน จับ
 หัวฉัน แล้วท่านก็ร้องให้ ท่านบอกว่า **“มือลูกไม่
 นิ่มเหมือนเดิมแล้ว หัวลูกทั้งแตกทั้งแข็ง**

หน้าของหนูที่เคยชาวดังไข่ปอก ตอนนี้ก็ดำไหม้”
 ท่าน...ร้องไห้ต่อไปอีก ฉันกอดแม่ตอบ ยิ้ม
 แล้วบอกท่านว่า **“หนูมีความสุข...หนูมีความสุข
 มากกว่าได้เงินเดือนสองแสน ...”**

หลากหลายคนรวมถึงคุณพ่อคุณแม่ได้
 กล่าวกับฉันว่า “ฉันคงเป็นคนดี จึงสามารถไป
 เสียสละเช่นนั้นได้” เด็กน้อยนักเรียนบอกกับ
 ฉันว่า “ฉันคงเป็นคนดีมาก จึงทำงานเสียสละ
 ไม่มีบ่น และไม่โวยวายว่าใครเมื่อเจอ
 เหตุการณ์ที่ไม่น่าพิศมัย” ฉัน...คงไม่สามารถ
 ตอบทุกๆคนได้ดอกว่าฉันเป็นคนดีหรือไม่
 เพราะเกณฑ์การวัดความดีของแต่ละผู้แต่ละคน
 นั้นก็คงแตกต่างกันไป และฉันด้วยใจจริงก็
 มีได้ต้องการจะเป็นคนดีอะไรเลิศเลอ แต่หากจะ
 กล่าวถึงเรื่องการเสียสละทางเงินทอง แรงงาน
 มันสมองเพื่อสิ่งที่คุณเห็นว่า เป็นประโยชน์
 ฉัน...มีความสุขมากและเต็มใจเสมอแต่ใดมาอยู่
 แล้ว ฉันคิดว่า ความเต็มใจนี้มันก็คงเนื่องมา
 จากบุญเก่าที่ฉันเคยสั่งสมมาแต่อดีตชาติ บวก
 กับพฤติกรรมคำสั่งสอนของคุณพ่อคุณแม่ที่ได้

ปมเพาะให้ฉันเป็นคนมีจิตใจเช่นนี้

ฉันจะมีความสุขทุกครั้งที่ได้มีโอกาสที่จะเป็นผู้ให้ เพราะฉันเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วว่า ความเสียสละใดๆที่ฉันได้สั่งสมกระทำลง มันก็คือทรัพย์แท้จริงที่จะติดตัวฉันไป ฉันไม่เคยกลัวหรอกนะว่าผิวฉันจะดำ ว่ามือฉันจะดำ เพราะฉันรู้ว่าชีวิตนี้ไม่มีอะไรที่เที่ยงแท้ เราไม่อาจรู้ได้เลยว่าพญามัจจุราชจะอย่างไรมาเยี่ยมเยียนเราเมื่อใด อาจจะมีพรุ่งนี้ อาจจะมีวันนี้ อาจจะมีในเสี้ยววินาทีนี้ก็ได้ ไม่มีอะไรเลยที่จะเป็นหลักประกันให้ชีวิตได้ว่าเราจะมีลมหายใจเหลืออยู่หลังจากนอนหลับไปในแต่ละคืน แต่หากเราทำได้ให้ หากเราได้เสียสละ เราจะมีความสุข เพราะเราจะรู้ว่าเรามีหลักประกันให้กับชีวิต เพราะเราจะมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมว่าเราได้สะสมบุญสั่งสมทุนให้กับตัวเราแล้ว

แต่หากถามฉันว่า ฉันไม่โกรธดอก หรือเวลาที่มีคนมากล่าวด่า หรือินินหาว่าร้าย ฉันก็จะต้องตอบอย่างตรงๆล่ะว่า ฉันนั้นก็เคยโกรธ ฉันนั้นก็เคยเกลียด ฉันนั้นก็เคยคิดชิงชังบุคคลที่หวังร้าย มีจิตใจไม่ดีกับฉัน ฉันก็เคย... เคยมีจิตใจไม่หวังดี เคยมีใจที่ไม่อยากให้ผู้อื่นได้ดีกว่าตน แต่ฉันรู้ ฉันรู้ และ..ฉันรู้...ว่าจิตใจเช่นนี้มันก่อให้เกิดความทุกข์เพียงใด ฉันรับรู้ถึงความทรน ความเจ็บปวดในอดีตเมื่อเวลาที่ฉันมีความคับแค้นคับเคืองอยู่ในใจ **โกรธน้อยก็ทุกข์น้อย อิจฉามากก็ทุกข์มาก เกลียดมากที่สุดก็ทุกข์มากที่สุด จิตที่มันหวังร้ายผู้อื่นมันก็เหมือนไฟที่เผาไหม้ตนเองนั่นแหละ** มันร้อนรุ่ม มันร้อนรน และมันช่างเร่าร้อน แม้จะยิ้มก็ไม่สดใส แม้สบตาผู้ใดก็ได้ก็ดูท้อแท้ แต่ในวันนี้เมื่อฉันล้างความเกลียดชังออกไปจากใจ เรียนรู้การให้อภัยให้ความหวังดีและมีเมตตาต่อผู้อื่นอย่างแท้จริง ฉัน..ได้เรียนรู้ความสุขสงบเย็นนี้

จริงแท้ในชีวิต ฉัน...ได้รู้จักแล้วว่ายิ้มจากหัวใจนั้นเป็นเช่นไร ฉัน..มีความสุขท้อแท้ และฉัน..ก็มีความสุข...จริงๆ

ฉันยังจำได้ถึงเหตุการณ์หนึ่งซึ่งเพิ่งพบผ่านเมื่อไม่นานมา เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่ฉันกำลังไปปฏิบัติหน้าที่ศึกษาต่อ ณ ต่างแดน วันหนึ่ง ในงานเลี้ยงแห่งหนึ่ง ฉันและเพื่อนอีกหลายคนกำลังคุยกันอย่างชื่นมื่น อาจจะเป็นด้วยฤทธิ์แอลกอฮอล์กระมัง เพื่อนๆจึงได้เข้าเกี่ยวกับการเป็นคนไม่มีแฟนของฉัน เพื่อนคนหนึ่งกล่าวว่า ฉันคงมีคนชอบมากมาย แต่เพราะเลือกมากเกินไปจึงไม่ถูกใจใครสักที ฉันไม่ได้ตอบอะไร นิ่งหัวเราะ ยิ้มไปยิ้มมา หลังจากนั้นเพียงไม่กี่นาทีก็มีเสียงอันดังแทรกขึ้นมาว่า **“เธออะ (หมายถึงฉัน) โรคจิต...ชอบคิดแต่ว่าคนอื่นมาชอบ หน้าเสียว...ขนาดนี้ ไม่มีใครเค้ามานใจหรอก”** ทุกคนเงยบกริบ ฉันนั้นตกใจมาก ที่ตกใจนั้นมิได้ตกใจว่า ตนเองหน้าเสียวหรอกนะ เพราะจริงๆ ฉันก็ไม่ค่อยจะรู้สึก ว่าฉันหน้าตาดีอะไรอยู่แล้ว แต่ที่ฉันตกใจ เพราะฉันรู้ว่า คำกล่าวเช่นนี้จะมามีทางที่สามารถหลุดออกมาจากปากฉันได้เลย ไม่ว่าจะในกรณีใดๆ ไม่ว่าจะสิ่งๆนั้นๆจะเป็นสิ่งที่จริงเพียงใดก็ตาม ฉัน...มิได้ตอบอะไรกลับไป ยิ้ม แล้วคุยสนุกสนานเรื่องอื่นต่อ

เมื่อกลับมาถึงหอพัก ฉันพยายามพิจารณาว่าเพราะเหตุใดจึงมีคำพูดดังกล่าวออกมาจากพี่ผู้หญิงคนนี้ มาวิเคราะห์ดูหน้าตัวเองในกระจก มองมุมไหน มองเหลี่ยมไหน ฉันก็เห็นว่าแม้หน้าฉันจะไม่ได้สวยอะไร (แม้คนอื่นจะบอกว่าสวยก็ตาม ...) แต่ก็ไม่ได้เสียวอะไร นักหนาจนถึงกับจะทำให้พี่เค้ามากล่าวพรูสวาทใส่ฉันนี่ พยายามคิดทบทวน ในที่สุดฉันก็มีใจคำตอบอื่นใดนอกจากคำตอบจากความเป็นจริง

ที่ว่าในระยะหลังๆใครๆก็มักตาฝ้าตาฟางไปชมฉันให้ที่คนนี้ฟัง จนเธอ นั้นอาจเกิดความน้อยใจ ความอิจฉากระมัง ฉัน...มิได้โกรธที่คนนี้เลยแม้แต่น้อย กลับกัน ฉันสงสารเธอมาก เพราะฉันรู้ว่า ฉันนั้นแต่โตมา ในอดีตแม่จะเคยมีใจชั่วช้า ไม่อยากให้คนอื่นดีกว่า ไม่อยากเห็นคนอื่นเหนือกว่า แต่ไม่ว่าจะเกิดจิตไม่ดีเพียงใด ฉันก็ไม่เคยคิด และไม่สามารที่จะเปล่งกล่าวถ้อยคำรุนแรงที่ไม่มีประโยชน์ เพียงเพื่อทำร้ายความรู้สึก ทำลายหัวใจของคนอื่นเช่นนี้ได้

ฉะนั้นการที่ที่คนนี้พูดคำเช่นนี้ออกมา ฉันรู้ว่าในใจของเธอต้องมีเมฆดำทะมึนปกคลุมอยู่ ฉันเดาไม่ออกเลยว่าความทุกข์ในใจที่เธอมีมันจะแผดเผาเธอจนไหม้ร้อนเพียงใด เพราะแม้ว่าฉันจะเคยมีความอิจฉาซึ่งแม้มีปริมาณน้อยนิดมากเมื่อเทียบกับที่เธอมี ฉัน...ก็ยิ่งทุกข์อย่างมหาศาลแล้วเธอเล่า... เธอเล่าจะทุกข์เพียงใดกัน ช่างน่าสงสารเธอเหลือเกิน และน่าเสียดายเหลือเกินที่ใบปริญญา เกียรติ นิยม เหริยญ ทองจากมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งของประเทศพร้อมทั้ง Degree ดอกเตอร์จากมหาลัยชั้นนำของโลก ไม่สามารถช่วยเธอให้หลุดพ้นจากความทุกข์อันแสนทรมานที่เธอมีได้แม้แต่เพียงเสี้ยวหนึ่งเลย

สุดท้ายนี้
ฉันขอกราบขอบพระคุณ
คุณพ่อคุณแม่ที่ป่บ่เพาะ
ปลูกฝัง จุดประกาย
แห่งความเป็นผู้เสียสละ
ให้ นับตั้งแต่ฉันยังเล็ก
ขอกราบบูชาเทิดทูน
พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

ครูบาอาจารย์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่ชี้ทางความเป็นคนสุขจริงให้กับฉัน ไม่มีอะไรเลยในโลกที่จะสุขแท้เกินกว่าการให้ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้นำทางจิตวิญญาณชาวโศกกล่าวเสมอๆว่า **“บุคคลผู้มีความสุขที่สุด คือบุคคลผู้รู้ตนเองว่า ได้เป็นผู้ให้ที่จริงที่สุดนั่นเอง”** ฉัน...เข้าใจอย่างถ่องแท้ในคำสอนของท่าน เพราะในวันนี้ฉันได้พบเจอความสุขอันยิ่งใหญ่นี้ด้วยตัวของตนเองแล้วยิ่งให้...ได้มากเท่าไร ก็สุขมากเท่านั้น ยิ่งสละความเห็นแก่ตัว ความชั่วร้ายในจิตใจ...มากได้เท่าไร ความสุขใจก็มีมากขึ้นเท่านั้น ขนาดในวันนี้ฉันปฏิบัติได้เพียงเล็กน้อย ฉันยังเป็นคนมีความสุขที่แท้จริงได้ขนาดนี้ วันใดที่ฉันให้กิเลสออกจากใจฉันหมดได้ วันนั้นคงเป็นวันที่ฉันมีความสุขแท้จริงอันสมบูรณ์ที่สุด

“สุขอื่นยิ่งกว่าการให้ไม่มี”...

“วัดอุทยาน อภัยทาน ธรรมทาน” นั้น
ยิ่งใหญ่เปรียบไต่ปาน ถูกต้องและจริงแท้

*** ชิตตะวัน ***

สร้างบาร์มี กลางสมรภูมิ... ชายๆ-ชวาๆ-ประชาธิปไตยจ๋า ใต้บารมี...บริโภคนิยม...อำนาจนิยม...คุณนิยม

เมษายน-กรกฎาคม ๒๕๕๖

“สารอโศก” วางเว้นผ่านมาหลายเดือน ด้วยเหตุหลายๆด้าน บันทึกปัจฉิมฉบับนี้ขอ
รวบรวมตั้งแต่เดือน เมษายน-พฤษภาคม-มิถุนายน-กรกฎาคมในฉบับเดียวกัน

เดินหน้าฟ้าวิกฤต โลกร้อน...การเมืองร้อนๆ...

คำว่า **วิกฤต** ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕ แปลไว้ว่า ขึ้น
อันตรายที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อขั้นแตกหัก จะไปทางดีหรือทางร้ายก็ได้ เช่น การเจ็บไข้ได้
ป่วย การเมือง หรือการเศรษฐกิจ

“ภาวะโลกร้อน” ถือเป็นวิกฤตภัยระดับโลก เหมือนระเบิดเวลาที่รอวันระเบิด เกิดจาก
ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ทุกคนโดยแท้ ยิ่งรู้มาก ทนสมัยมาก เทคโนโลยีมาก ยิ่งก่อภาวะ
โลกร้อนได้มาก

งานปลูกเสกฯปีนี้(๖-๑๒ เมษายน) ก็ได้รับการปลูกกระแสลดภาวะโลกร้อน เพิ่มการ
คัดแยกขยะ การล้างบรรจุภัณฑ์ต่างๆ โดยเฉพาะบรรจุภัณฑ์อาหารที่มาจากถุงพลาสติก ขณะ
เดียวกันก็พยายามบอกชาวบ้านที่นำสินค้าอาหารมาขาย ให้ลดการใช้ถุงพลาสติก

สมณะ-สิกขมาตุ รวมถึงญาติธรรม ก็มีส่วนร่วมช่วยกันล้างภาชนะ ล้างถุงพลาสติก
กันเอง เป็นการแบ่งเบาภาระให้กับผู้อาสาทำงานนี้โดยตรงได้เป็นอย่างดี

นับเป็นอีกก้าวหนึ่งของการพยายามสร้างวัฒนธรรมที่ดีๆขึ้นมา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสิ่งนี้จะกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชาวโศกทุกท่านต่อไป

ทุกวันนี้ขณะรับประทานอาหาร คณะทำงาน“ขยะวิทยาด้วยหัวใจ” ช่วยกันมาบอกเล่าปัญหา และให้คำแนะนำในการปฏิบัติต่างๆ แม้หลายท่านจะไม่สันทัดในการพูด แต่ก็สัมผัสได้ถึง ความพยายามที่จะให้ทุกท่านร่วมด้วยช่วยกัน

วันสุดท้ายของงานปลูกเสกฯ คณะทำงาน“ขยะวิทยาด้วยหัวใจ” ได้สรุปผลการทำงานในช่วงงานปลูกเสกฯ ดังนี้

วันที่ ๖-๑๑ เมษายน ๒๕๕๑

ขยะทั้งหมด ๒๑ รายการ

ขยะขายได้ ๑๑๑ ก.ก.

ขยะขายไม่ได้ ๑๘ ก.ก.(ใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน)

รวมขยะทั้งหมด ๑๒๙ ก.ก.

คิดเป็นมูลค่าได้ ๙๑๑ บาท

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในเวลา ๗ วัน กับจำนวนคนเรือนพัน ขยะเพียงเท่านี้ ถือว่าประสบความสำเร็จแล้ว แสดงถึงความพยายามลดขยะของผู้มาร่วมงาน รวมถึงขยะในจิตใจของแต่ละคนด้วย

แม้มูลค่าของขยะจะน้อยนิด แต่คุณค่าของจิตใจทุกท่านมีค่าประมาณมิได้

“การเมืองร้อนๆ” สถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบันก็ดูจะเดี๋ยวก้นกับ **ภาวะโลกร้อน** คือ **รอลเวลาระเบิด** หรือ **รอลเวลาปะทะ**

ก่อนการเลือกตั้ง ผู้รู้หลายท่านพยากรณ์ไว้ว่า หลังเลือกตั้งไม่เกิน ๖ เดือน จะปะทะนองเลือดแน่ เพราะองค์ประกอบของบ้านเมือง ยังไม่พร้อมกับการเลือกตั้ง

คมช.และรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากว่า ทำดีทีเหลว **ซึ่งซังในเมืองต้น** ลังเลในท่ามกลาง **เกียรติว่างในบั้นปลาย** ขาดความสามารถ ขาดความจริงใจ **สำคัญกับภาพลักษณ์ของตน มากกว่าการแก้ปัญหาวิกฤตของชาติ**

ย่างเข้าเดือนที่ ๔ สถานการณ์ดูน่าเป็นห่วงยิ่ง ส่อเค้าว่าอาจจะเป็นจริงตามคำพยากรณ์

การสัมมนาของกลุ่มพันธมิตรฯ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๘ มี.ค.'๕๑ พ่อท่านฯ ส่งสัญญาณให้ไปร่วมให้มากขึ้น เพื่อช่วยเพิ่มน้ำหนักให้กับฝ่ายที่เป็นธรรมทวีมากขึ้น หลังการสัมมนาญาติธรรมที่ไปร่วมถูกกลุ่มอำนวยการการเมือง นปก. ใช้ก๊อปปี้หนังสือขู่ขู่ไปถึงเลือด ต่อหน้าตำรวจที่นิ่งเฉย ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ (หลังเข้าแจ้งความว่าถูกทำร้าย หลายเดือนต่อมา ตำรวจเจ้าเล่ห์แจ้งกลับกลายเป็นคดีลักทรัพย์ ไม่สามารถจับกุมได้)

๒ เม.ย.'๕๑ **ส.ส. การุณ โหสกุล** พรรคพลังประชาชนกระโดดถีบ **ส.ส.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์** พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นหนึ่งในแกนนำพันธมิตรฯ ในรัฐสภา

ทั้งสองเหตุการณ์เป็นสัญญาณบอกถึงความรุนแรง ที่อาจจะขยายออกไปในวงกว้างขึ้น แทนที่รัฐจะรีบเร่งแก้ปัญหา น้ำมัน ข้าว ฯลฯ กลับมีความพยายามแก้รัฐธรรมนูญอย่างเร่งรีบ เพื่อปกคลุมความผิดของอดีตนายกรัฐมนตรีและพวก เป็นชนวนสำคัญที่ผู้รักความเป็นธรรมส่งเสียงคัดค้านเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ฝ่ายธรรมธังอำนาจที่ได้มาจากการเลือกตั้งเสนาบดีสี่เทาเหมือนจะล่าพองกับอำนาจที่มีพุดที่ที่ทักทิงตันจะแก้ให้ได้ *อ้างด้านๆน้ำซุ่นๆเพื่อประโยชน์กับพรรคการเมืองในอนาคต*

กรม.ชี้เหรัสำนึกทางจริยธรรมพื่นๆต่ำเตี้ยมาก ปปช.มีมติว่าขาดคุณสมบัติของการเป็นรัฐมนตรี ยังต่อตาใสเกาะแก้อี้ อ้างไม่รู้จักกฎหมาย...เข้าใจผิด...ศาลยังไม่บอกให้ออก ทั้งการดำรงอยู่และการดำเนินไปล้วนมีแต่การประพตติมิชอบ

รัฐตำรวจผาด!ล้างบางลูกน้องเสรีฯโยกคนอำนาจเก่าเสียเปรียบ (ไทยโพสต์ ๑๖ เม.ย.'๕๑) นายกฯสมัครให้ข่าว มีกลุ่มคนกำลังคิดทำการปฏิวัติ...

คณะบักทหารเข้าเสริมเคราะห์ต่อชะตา ท่ามกลางสถานการณ์บ้านเมืองที่วิปริต ความเชื่อนอกพุทธยังคงมีอิทธิพลเหนือผู้มีอำนาจในสังคม แม้แต่การเดินสายทำบุญ ๙๙ วัดของคุณทักษิณ ด้านหนึ่งก็เป็นภาพที่ดูดีได้ใจชาวบ้าน ซ้อนเสริมเป็นการตรวจแฉกกองกำลัง ข่าวดีกด้านหนึ่งระบุเป็นการแก้เคล็ดเสริมดวง

โหราพยากรณ์หลายท่านระบุ พฤษภานี้นองเลือดแน่...

สมณะเดินดิน ดิกขวิโร ได้สรุปท่าทีของพ่อท่านฯที่มีต่อสถานการณ์นี้ว่า...**ไม่กลัว** และ **ไม่กลัว** คือไม่กลัวเกรงอธรรมจนเกินการ แต่ก็ไม่ได้กลัวจนเพิ่มท่ามธุสุเสีย

การแสดงธรรมในรายการต่างๆของพ่อท่านฯ มักจะมีคำถามประเภทสถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบันเข้ามาประจำ พ่อท่านฯยังคงยืนยันจุดยืนเดิมเลือกข้างธรรม

รายการวิถีอารยธรรม วันสงกรานต์ ๑๓ เมษายน มีประเด็นนำรายการ **ธรรมะจะมี ส่วนช่วยลดความร้อนทางจิตใจผู้คนและบ้านเมืองพ้นวิกฤตได้อย่างไรบ้าง**

พ่อท่านฯ **“ธรรมะนี้แหละจะช่วยลดวิกฤตได้แท้จริง วิกฤตบางเรื่องมันจำเป็นต้องใช้กฎหมาย ใช้ทางวัตรธรรม กิระจับได้ชั่วคราว มีแต่ธรรมะเท่านั้นที่ระงับวิกฤตได้ถาวร**

ผม ส.สีลวัดโธเณ เสนอแทรกข้อความข้างล่างในวงเล็บนี้...

[...ความพยายามจะบัญญัติ “ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ” บรรจุเข้าในรัฐธรรมนูญ ก็ได้แค่บัญญัติอักษรแต่ไม่ได้ช่วยให้คนมีเนื้อหาธรรมะสัณนิต วิกฤตของศาสนาพุทธไม่ได้อยู่ที่กฎหมาย แต่อยู่ที่ชาวพุทธส่วนใหญ่ขาดเนื้อหาความเป็นพุทธแท้ต่างหาก เช่นเดียวกับความพยายามจะแก้รัฐธรรมนูญของนักการเมือง เพื่อพอกผิตของตนและพรรคพวก แต่กลับไปโทษรัฐธรรมนูญว่าทำให้เกิดวิกฤตการเมือง ทั้งๆที่วิกฤตบ้านเมืองเกิดจากนักการเมืองนั้นเองกระทำผิดรัฐธรรมนูญ รวมทั้งกันทุจริตนานา อย่างไม่ละอาย ไม่เกรงกลัวบาป

นั่นคือ วิกฤตของศาสนาพุทธและวิกฤตการเมือง จะแก้ได้ถาวรจากต้นเหตุที่แท้จริง อยู่ที่ชาวพุทธรวมถึงศาสนิกอื่นปฏิบัติตามเนื้อหาคำสอนให้ได้มากที่สุด ยิ่งเป็นนักการเมืองยิ่งต้องปฏิบัติให้จริงจังมากกว่าประชาชนทั่วไป...]

อาตมายังมองไม่เห็นนักบริหาร นักปกครองที่คำนึงถึงคุณค่าทางธรรม

คุณค่าทางธรรมหมายถึงการเปลี่ยนแปลงคน เปลี่ยนแปลงตั้งแต่กายกรรม วชิกรรม ไปจนถึงจิตวิญญาณ หรือธรรมะคือศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงคน โดยเฉพาะพุทธสอนให้รู้ถึงต้นตอของเหตุเกิด คือ โยนิโส

โยนิโส แปลว่า ลงไปถึงเหตุที่เกิด มโนปุพพังคมา รัมมา มโนเสฐฐา มโนมยา จิตเป็นประธาน เป็นตัวตั้งต้น จิตเป็นอำนาจ จิตเป็นใหญ่ จิตนี้แหละเป็นตัวทำ เป็นตัวรู้ เป็นตัวมีพลังแรง มีสมรรถนะ มีความสามารถ เพราะฉะนั้นจิตเป็นตัวสำคัญที่สุดในความเป็นมนุษย์...

[จากนี้ไปที่ได้จากการถอดเทปเสียง พ่อท่านฯจะลงลึกไปที่การปฏิบัติ ซึ่งมันยาวมาก ไม่สามารถสรุปให้ได้คำตอบจากประเด็นถามข้างต้น...ธรรมะมีส่วนช่วยลดความร้อนทางจิตใจ และธรรมะจะช่วยบ้านเมืองพ้นวิกฤตได้อย่างไร...]

ผม ส.สีลวัดโธเณ เสนอข้อความในวงเล็บข้างล่างนี้ให้พ่อท่านฯได้พิจารณาครับ...

[...หากชาวพุทธให้ความสำคัญกับคุณค่าทางธรรมและปฏิบัติ กายกรรม วชิกรรม มโนกรรม ของตนก็จะเป็นเหตุให้เกิดปัญหาทั้งตนและผู้อื่น

ธรรมะจึงคือวิถีเดียวที่จะลดความร้อนทางจิตใจและช่วยบ้านเมืองให้พ้นวิกฤตได้ แม้ที่สุดบ้านเมืองจะไม่พ้นวิกฤต แต่จิตใจของผู้มีธรรมะจะไม่ทุกข์ เพราะปล่อยวางใจได้ เข้าใจความจริงตามความเป็นจริง ด้วยมันเป็นกรรมวิบากร่วมของสังคม ต้องยอมรับ...]

วลีเด็ดของพ่อท่านฯในอุทฺตมกุฎการเมืองเดือนเมษายนนี้...“**แรง เพื่อให้คนละอาย เกรง
กลัวบาป สุภาพ ต้องให้คนเข็ดขั้ว**”

สร้างธัมมัญญารังสีฟ้าวิบัติภัย สงครามประชาธิปไตยเกษมฯ เงาร่างทุนนิยม ชาตานุศโลกาภิวัตน์

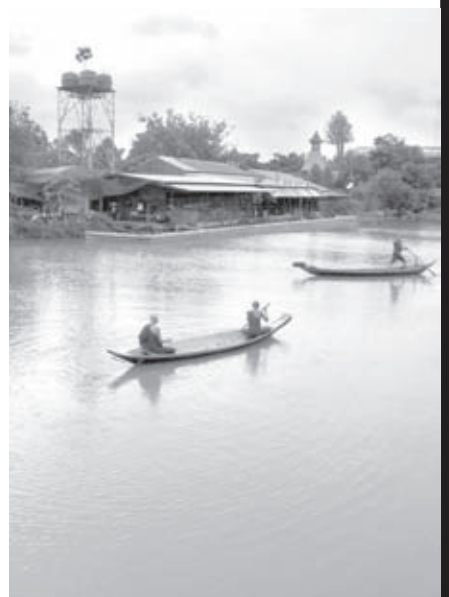
ความพยายามสร้างองค์ประกอบให้บ้านราชาเป็นหมู่บ้านที่มีประชากรเป็นจำนวนพัน
ยังคงเดินหน้า **เพื่อสร้างธัมมัญญารังสีให้มีขนาดที่โตใหญ่ขึ้น** เป็นรูปธรรมเด่นชัดขึ้น จะได้เป็น
ตัวอย่างชี้ชวนให้ชุมชนอื่นถือเป็นแบบ **ชุมชนเข้มแข็ง** ท่ามกลางสถานการณ์ที่วิกฤติในทุกด้าน
ภาวะโลกร้อน พลังงาน อาหาร เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

ตั้งแต่ปีใหม่จนถึงวันนี้ ๕ เดือน มีผู้สมัครเป็นสมาชิกบ้านราชาเพิ่มขึ้น ๒๐ ราย ได้
แค่นี้ก็นับว่าดีแล้ว แม้จะห่างไกลจากเป้าหมายอยู่มาก เพราะการสละละทิ้งบ้านช่องเรือนชาน
และเครือญาติน้อยใหญ่ ไม่ใช่จะทำได้โดยง่าย ผู้สามารถสละในสิ่งที่ติดที่ยึดมานานได้ เป็นเรื่อง
น่ายกย่องสรรเสริญยิ่ง

งานสร้างบ้านแปลงเมืองที่ราชธานีโสศก ยังมีอีกมาก การปรับภูมิทัศน์มีหลายโครงการ
ทั้งขนเรือ ขนหิน สร้างภูเขาจำลอง ซ่อมสร้าง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ต้องใช้ทั้งทุนและแรงงานมาก
ปัจจุบันบ้านราชาเองก็มีงานอบรมชาวบ้านมากกว่าชุมชนอื่นของชาวอโศกอยู่แล้ว ขณะทำงานการศึกษา
งานกิจกรรมและวิสาหกิจชุมชนก็ยังคงต้องเดินหน้า

พ่อท่านฯแบ่งเวลาอยู่ประจำที่สันตือโสศกครึ่งเดือน อีกครึ่งเดือนไปอยู่บ้านราชา

บ้านที่จาก
...ปัจจุบัน:

งานขนเรือเที่ยวที่สองถึงบ้านราชฯ ๙ พ.ค. ทุกท่านปลอดภัย เที่ยวแรกทำดวงไฟฟ้า และเสาไฟฟ้าเสียหาย เที่ยวที่สองนี้เกิดไปชนรถทัวร์กระจกอย่างดีแตกเสียหาย บริษัทต้องเปลี่ยนรถให้ผู้โดยสาร **เคราะห์ดีที่เจ้าหน้าที่การไฟฟ้า-ทนาย-นายประกัน-เจ้าของรถทัวร์ ทั้งหมด รู้จักชาวอโศก** ทำให้การชดใช้ค่าเสียหายผ่นจากหนักเป็นเบา

พ่อท่านฯนำพาสร้างชุมชนบุญนิยม ท่ามกลางโลกทุนนิยม บุญนิยมเหมือนเศษซี้ผง เล็กๆของทุนนิยม แต่ก็ยังสามารถหยัดยืนอยู่ได้

ทุนนิยมครอบงำสังคมในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา สื่อสารมวลชน และการเมือง รวมถึงศาสนาด้วย อีกทั้งครอบงำได้ทุกระดับ ตั้งแต่รากหญ้าไปจนถึงหอคอยงาช้าง ตั้งแต่แบเบาะไปจนแก่เฒ่า

วัดพระธรรมกาย มีข่าวเป็นระยะๆว่านักการเมืองหลายท่าน รวมทั้งคุณทักษิณ ไปร่วมกิจกรรม และอาศัยสถานที่เคลื่อนไหวในกิจกรรมของรัฐ ชาวไทยโพสต์ ๑๔ พ.ค.'๕๑ **นายเทพไท เสนพงศ์** ผู้ช่วยเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวอ้างถึงซีดีเพลง ซึ่งเป็นผลงานประพันธ์ของเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย มีเนื้อหาดลุ่ม พล.อ.เปรม เพยแพร่ในพื้นที่ภาคอีสานมานานแล้ว

ประชาธิปัตย์ในวันนี้ จึงเป็นประชาธิปัตย์เทียมๆ ในร่างทรงของทุนนิยม เป็นที่รู้จักกัน โดยทั่วว่าการเลือกตั้งทุกระดับเต็มไปด้วยทุจริตนานา โดยการสนับสนุนของกลุ่มทุน

เมื่อได้อำนาจก็ใช้อำนาจเอื้อประโยชน์ทั้งธุรกิจของตนและกลุ่มทุนที่สนับสนุน ผลประโยชน์ต่างตอบแทน ฮั้วประมูลโครงการใหญ่ๆ ผลประโยชน์ทับซ้อน ทุจริตเชิงนโยบาย แกกฏเพื่อชดค่าโต... ฯลฯ ขณะที่ชาวบ้านยังคงพอใจกับการได้เศษส่วนเล็กๆน้อยๆที่นักลากตั้งทั้งหลายหยิบยื่นให้ อุปถัมภ์นิยมจึงส่งผลสำคัญทุกครั้งกับการเลือกตั้งแบบไทยๆ

ผู้แทนทุกคนนี้ ร่างทรงหนึ่งคือตัวแทนชาวบ้านที่พอใจกับอุปถัมภ์นิยม อีกร่างทรงหนึ่งก็คือเป็นตัวแทนของกลุ่มทุนใหญ่ๆ

ที่เลวร้ายยิ่งก็คือการรวมตัวของกลุ่มทุน เพื่อสร้างทุนที่ใหญ่กว่ากลุ่มทุนอื่น แล้วใช้ทุนที่โตใหญ่นั้นดูดดึงนักลากตั้งเหล่านั้นให้มาเป็นพรรคเป็นพวก เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจรัฐ และตำแหน่งต่างๆ

จากทุนท้องถิ่น-ทุนเมือง-ทุนชาติ-ทุนข้ามชาติ แลกกับผลประโยชน์ท้องถิ่นไปจนถึงผลประโยชน์ข้ามชาติ

● ดุณสุเรชเยียร

สอดคล้องกับทัศนะของ **ดุณสุเรชเยียร จักรธรานนท์...เหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้นนี้ ยังมีตัวละครอีกมากที่ไม่ได้ปรากฏเป็นข่าว กลุ่มทุนนั้นเชื่อมโยงถึงกันหมด และไม่ใช้แค่ทุนในประเทศเท่านั้น...**

สอดคล้องกับ ลม เปลี่ยนทิศ ไทยรัฐ ๑๖ พ.ค.'๕๑ ...พล.อ. เตียบัณฑ์ รัฐมนตรีกลาโหมกัมพูชาบอกว่า ธุรกิจที่ พ.ต.ท.ทักษิณสนใจจะไปลงทุนในจังหวัดเกาะกง คือ ธุรกิจเอ็นเตอร์เทนเมนต์คอมเพล็กซ์ มีทั้งกาสิโน สถานบันเทิงครบวงจร โดยจะเช่าเกาะทั้งหมดแล้วลงทุนพัฒนา แต่เรื่องธุรกิจพลังงานและน้ำมัน ยังไม่ได้พูดคุยกันอย่างเป็นทางการ ต้องหารือกับสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีฯ ก่อน...

สงครามรัฐธรรมนูญที่กำลังจะเกิดขึ้น ชาวโศกยังคงยืนข้างพันธมิตรฯ ขณะที่ยกขังหนึ่งคือกลุ่มทุนมหาอำนาจที่เห็นได้และที่มองไม่เห็น โดยมีนักลากตั้งทุกระดับเป็นมวล มีซ้ายใหม่ นิยมเป็นแนวร่วม มีความหยาบต่าของ นปก.เป็นทัพหน้า มีรัฐตำรวจหุ่นเชิดเป็นอีแอบ มีความพยายามแก้รัฐธรรมนูญเพื่อหลบเลี่ยงความผิดเป็นตัวจุดชนวน

ความบ้าคลั่งของ นวพล กระจ่างแดง และลูกเสือชาวบ้าน ในเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ที่ถูกยุบปลุกปั่นว่าอีกฝ่ายคือคอมมิวนิสต์ เป็นความโหดร้ายรุนแรงที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่าจะเป็นไปได้ถึงเพียงนั้น แม้แต่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ก็ไม่มีใครคิดมาก่อนว่าทหารจะทำร้ายประชาชนได้ถึงขนาดนั้น

การร่วมเคลื่อนไหวต่อต้านอำนาจธรรมครั้งนี้ นปก. นปช. ในวันนี้อล้าสมัย นวพล กระจ่างแดงและลูกเสือชาวบ้านในวันนั้น จึงควรระมัดระวังให้มากๆ มิเช่นนั้นแล้วเราอาจจะต้องสูญเสียในสิ่งที่ไม่สมควรจะสูญเสียก็เป็นได้

สถานการณ์บ้านเมืองยามนี้ อิมคริมข่าวปฏิวัติรัฐประหารได้ยืนบอยขึ้น เช่นเดียวกับข่าวซ้ายใหม่ นิยมถึขึ้นมากจริงๆ

ผลพวงของประชาธิปไตยเทียมๆ ในเงาร่างของทุนนิยม ซาตานในยุคโลกาภิวัตน์ มันก่อทุกข์ก่อภัยให้กับสังคมอย่างยากที่จะแก้ไขได้ในเร็ววันจริงๆ

ที่น่าเป็นห่วงยิ่งก็คือ ประชาชนกำลังจะเข่นฆ่ากันเอง ด้วยเลศเล่ห์ของการเมืองทุนนิยมที่กระหายอำนาจ

ข่าวพายุน้ำก็สลดมพมาเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว อ่านข่าวแล้วก็สลดสังเวชสงสารผู้ประสบภัยเมื่อวาน ๑๓ พ.ค.ได้ข่าวแผ่นดินไหวในจีนคนตายเรือนหมื่น

ภัยธรรมชาติต่อมนุษย์ ยังไม่ร้ายลึกเท่า ภัยที่เกิดจากมนุษย์กระทำต่อมนุษย์เอง

๒๕ พ.ค.'๕๑ พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ชุมนุมประท้วง ณ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย แล้วเคลื่อนขบวนมุ่งสู่ทำเนียบรัฐบาล แต่เข้าไปติดการต้านของตำรวจอยู่ที่สะพาน

บันทึกจาก ...ปัจฉิมบท

มัฆวานรังสรรค์ ชาวโศกในนามกองทัพธรรมเฉพาะฆราวาส พักพร้อมกันออกไปร่วมชุมนุมด้วยอย่างแข็งขัน

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มติชน ๒๖ พ.ค.'๕๑ พาดหัวข่าว ฝ่ายต้านไล่ตีพันธมิตรฯ ปะทะเดือด! เจ็บนับร้อย-สาหัส ๑๐ ตร.ปล่อยฝ่ายต้านไล่ตีกลุ่มพันธมิตรฯ เลือดอาบทั้ง ๒ ฝ่าย นับร้อย ไม่กล้าเข้าระงับเหตุ-จับกุม พิธีกรเอสทีวีเจของแข็งปาหัวแตกเลือดอาบ ระหว่างเคลื่อนขบวนบุกทำเนียบกลางดึก นัดชุมนุมยึดเยื้องกอดัน "สมัคร" ยุติล้มล้างรัฐธรรมนูญ จากนั้นไปสภาค่อ ยื่นถอดถอน ส.ส.-ส.ว.

...เมืองไทยในยุคที่มีนายกรัฐมนตรีต้นทุ่นตัวอย่าง นายสมัคร สุนทรเวช บริหารบ้านเมือง นอกจากจะไม่ค่อยมีผลงานเป็นชิ้นเป็นอันแล้ว ยังเป็นยุคที่บ้านเมืองเลื่อมที่สุด ตกต่ำที่สุด ผู้คนไร้ยางอาย ไร้คุณธรรม ไร้จริยธรรม ไร้รู้จักที่ต่ำที่สูง ไร้รู้จักผิดชอบชั่วดี ประชาชนมองเห็นการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องธรรมดา แม้แต่ทหารใหญ่ก็ยิ่งพุดจาเอาตัวรอดไปวันๆ ฯลฯ...(ลม เปลี่ยนทิศ ไทยรัฐ ๒๑ พ.ค.'๕๑)

...บ้านเมืองกำลังมีทุกข์ มีทั้งปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ล้วนแต่กระทบชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศอย่างหนักหน่วง แต่รัฐบาลและผู้แทนประชาชน ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน บำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาราษฎร์ชาวไทย กลับละเลย

และไม่แสดงฝีมือในการแก้ปัญหา ละเว้นไม่ดำเนินการตรวจสอบเอาผิดกับขบวนการล่องละเมียด ลี้มล้างสถาบันสูงสุด แต่กลับใช้เวลา ใช้โอกาส ใช้อำนาจที่ได้มาจากประชาชน มุ่งนำไปแก้ไข รัฐธรรมนูญ นิธิรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เพื่อให้ตนเองและพรรคพวกฟ้องรอดพ้นความผิดจาก กระบวนการยุติธรรมที่กำลังทำงานอยู่

บัดนี้ ประชาชนจึงไม่สามารถไว้วางใจให้รัฐบาลชุดนี้อยู่ในอำนาจบริหารราชการแผ่นดิน ได้อีกต่อไป... (ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง น.ส.พ.แนวหน้า ๒๖ พ.ค.'๕๑)

การแสดงธรรมหลายครั้งของพ่อท่านในเดือนพฤษภาคมนี้ มีประเด็นประชาธิปไตย ที่แท้จริงควรเป็นอย่างไรในทศวรรษของพ่อท่านฯ แม้ดูจะเป็นอุดมคติ อุดมการณ์มาก ดูห่างไกลกับความเป็นจริงในปัจจุบันมาก ขอถ่ายทอดเฉพาะหัวข้อไว้ดังนี้ (ผู้สนใจเนื้อหาติดตามได้ที่ ฝ่ายเผยแพร์)

การเมืองที่เป็นประชาธิปไตยแท้ๆ

๑. การเมืองต้องมีคุณธรรมและเป็นกุศล
๒. นักการเมืองต้องรู้จักประชาธิปไตยที่แท้
๓. นักการเมืองต้องสอนหรือเผยแพร่ประชาธิปไตยให้กับประชาชน ประชาชน ก็ต้องชวนขยายศึกษาความเป็นประชาธิปไตย
๔. นักการเมืองต้องเป็นผู้ฟังตนเองได้แล้ว
๕. นักการเมืองต้องเป็นผู้มักน้อยสันโดษ
๖. นักการเมืองต้องไม่ทำงานการเมืองเป็นอาชีพหากิน
๗. งานการเมืองต้องเป็นงานอาสาเสียสละ
๘. นักการเมืองจะต้องไม่มีอคติ
๙. นักการเมืองคือผู้มีอิสระแท้จริง ไม่เป็นทาสโลกธรรม
๑๐. การเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่งานเพื่อตัวเรา เพื่อครอบครัว เพื่อหมู่พวก เพื่อพรรค แต่เป็นงานเพื่อบ้านเมือง เพื่อประชาชนทั้งมวล เพื่อผู้อื่นที่พ้นไปจากตัวเอง พ้นไปจากครอบครัว พ้นไปจากหมู่พวก แม้แต่พ้นไปจากพรรคของตน

ปฏิบัติธรรมเคี้ยวเข็ม ที่มัชวานรังสรรค์

“ผมจะไปบิณฑบาต ที่ชุมนุมสะพานมัฆวานฯ ให้ทันก่อนเวลา ๙ นาฬิกา ซึ่งเป็นเวลาที่นายกฯสมัครจะประกาศเกี่ยวกับสถานการณ์ที่พันธมิตรฯชุมนุม

เป็นจุดเปลี่ยนที่จะต้องเข้าร่วมแล้ว สมณะรูปใดจะไปร่วมบิณฑบาตกับผมก็ไป ทั้งสันติอโศกและปฐมอโศก” เสียงประกาศของพ่อท่านฯ ในเช้าของวันเสาร์ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เวลา ๐๗.๑๖ น. ดั่งขึ้นก้องไปทั่วพุทธสถานสันติอโศก โดยไม่มีใครคาดว่าจะเกิดเร็วปานนี้

หลังเสียงประกาศไม่ถึง ๑๐ นาที สมณะ-สามเณร-สิกขมาตุกว่า ๒๐ รูป พร้อมที่จะไปร่วม

ขณะรอขึ้นรถ เพิ่งมีเวลาประเมินสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ประวัติศาสตร์ทั้งไทยและเทศ ผู้มีอำนาจที่ไร้ธรรมมักใช้ความรุนแรงสลายการชุมนุม การไปร่วมจึงควรเอาสิ่งของไปให้น้อยที่สุด บาตร-ช้อน-แปรงและยาสีฟัน-พลาสติกกันฝนเท่านี้พอ เครื่องบันทึกเสียงติดไปเผื่อจะใช้

๐๘.๐๐ น. รถออกจากสันติฯ ทั้งหมด ๓ คัน สมณะ ๒๑ รูป สิกขมาตุ ๓ รูป สามเณร ๓ รูป

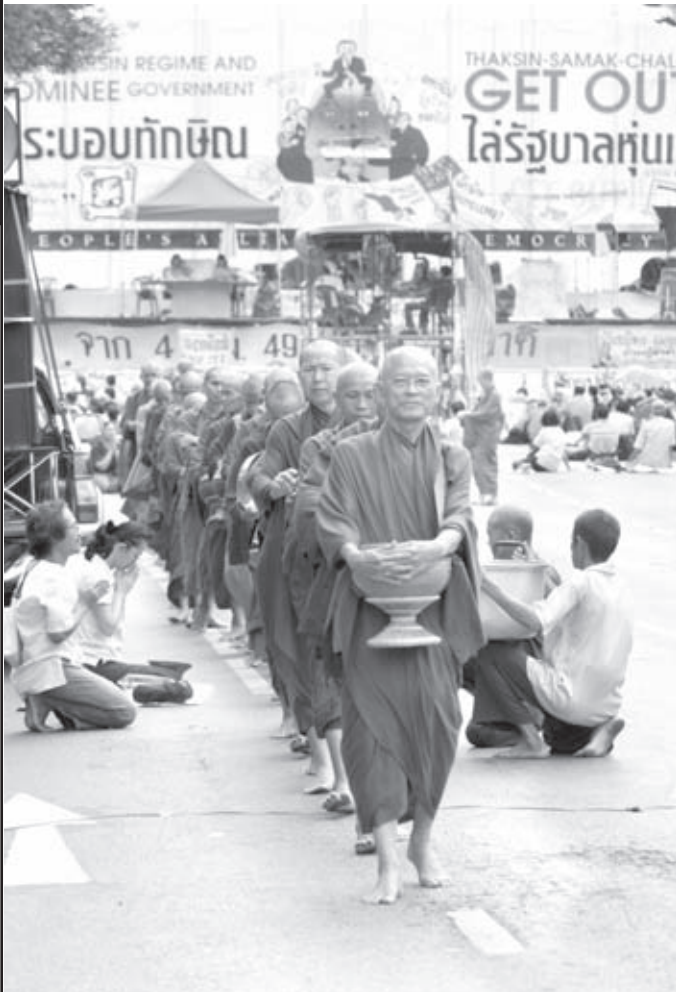
ขณะเดินทาง เตรียมใจรับความรุนแรงที่อาจจะเกิด จากปัจจัยหลายๆด้าน อาจเจ็บ และอาจตายได้ ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันได้ว่าความรุนแรงจะเกิดหรือไม่เกิด

ถึงทางเข้าด้านวัดมกุฎฯ ตำรวจตั้งด่านกันไว้ ตำรวจหลายท่านเล็กเล็กไม่กล้าตัดสินใจ มีท่านหนึ่งอ้างว่านายสั่งไม่ให้เอารถเข้า พ่อท่านฯและสมณะต้องลงจากรถ

คำสั่งห้ามรถเข้า ยิ่งเพิ่มน้ำหนักของการเตรียมสลายการชุมนุมให้เป็นจริงมากขึ้น

พ่อท่านฯเปรยกับตำรวจ

บันทึกจาก ...ปัจฉิมบท:

ว่า “รถของเรามีป้ายกองทัพธรรม จอดไว้ข้างนอกมันไม่ปลอดภัย จึงจะเอาไปจอดข้างใน” ทำที่ของพ่อท่านไม่ได้แสดงน้ำหนัของการจะเอารถเข้าไปให้ได้ เพียงแค่ขอความเห็นใจ แต่ไร้ผล

ขณะกำลังยืนรอสมณะจากรถคันอื่น คุณสุเทพร่างหนาใหญ่ ในชุดของการ์ตูนดิสนีย์ ดึงเอาแผงเหล็กออก รถที่จอดรออยู่ตรงแผงขับเข้าไปทันที ๓ คัน ตำรวจหลายท่านยืนงงๆ ท่านที่อึ้งนายห้ามนั้นทั้งตึกใจและโกรธ แล้วตะโกนเรียกเพื่อนตำรวจที่นั่งคุยกันอยู่ริมทางทำให้มารวมกัน เพิ่มน้ำหนักให้ดูเกรงขามมากขึ้น

ขณะเดินบิณฑบาตไปตามเส้นทางสู่ด้านหลังเวที มอเตอร์ไซด์ตำรวจ ๓ คันขับผ่านด้านหลังไปอย่างรวดเร็ว เพื่อตามหารถ ๓ คันที่แล่นเข้าไปเมื่อสักครู่ ถ้าพบคงสั่งให้รถกลับออกไปจากที่ชุมนุม

รถอีกคันที่น่าสมณะมาถูกตำรวจสกัด ไม่ยอมให้เข้าอีก

พลตรีจำลอง รีบไปเจรจากับตำรวจ...

ครู่ต่อมา ได้ยินเสียง**พลตรีจำลอง**ประกาศที่เวที *ขอแรงพี่น้องและนักข่าวไปที่ด้านตำรวจด้านวัดมกุฏฯ เพราะตำรวจลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม*

ผมไปถามเขาว่าทำไมไม่ให้เข้า

เขาบอกว่านายสั่ง

ผมก็บอกเขาไปว่า แล้วถ้าคำสั่งนั้นมันไม่ชอบคุณยังจะปฏิบัติอีกหรือ เขาจะเข้าไปใช้สิทธิและเสรีภาพของเขา มันผิดกฎหมายข้อไหน พี่น้องครับ เราไปกันจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นสักขีพยานว่าตำรวจห้ามประชาชนเข้าร่วมชุมนุม เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ชอบ และขอให้สื่อนำเสนอเรื่องนี้กับประชาชนด้วย

มีเสียงฮือ... ด้วยอารมณ์ไม่พอใจของผู้เข้าชุมนุมหลายคน มีเสียงก่นด่าตำรวจเกิดขึ้นด้วย

ครู่ต่อมา ได้ยินเสียงประกาศจากทางเวทีว่าตำรวจเขายอมปล่อยให้รถเข้าออกได้แล้ว

ขณะยังเดินบิณฑบาตอยู่ ได้ยินเสียงถ่ายทอดสดสัญญาณประกาศของ**นายเกษมจักร สุนทรเวช ...ประเทศกำลังไปได้ด้วยดี พันธมิตรฯชุมนุมก่อปัญหา...**

ผมเป็นนายกฯ เตรียมพร้อมแล้วทั้งทหาร ตำรวจ...จะแตกหัก ภายในวันนี้...

ฟังแล้ว ทำใจเตรียมรับกับอำนาจธรรม คาดว่าเขาต้องเร่งสลายให้เร็วที่สุด เวลาที่ผู้ชุมนุมน้อยที่สุดคือก่อนเที่ยง คนเรือนพันสลายง่ายกว่าหมื่น

ฉันอาหารเพียงแค่อประทังกระเพาะ เตรียมรับกับสถานการณ์ที่คาดเดาไม่ได้ว่าจะหนักจะแรง ขนาดไหน หากดับขันฉุกเงิน การขับถ่ายตามธรรมชาติของร่างกายจะได้ไม่เป็นปัญหาเพิ่ม ฉันเสร็จก่อนท่านใด รีบเข้าห้องน้ำ เพื่อเตรียมพร้อมกับการสลายการชุมนุมที่กำลังจะเกิดขึ้น

๑๑ นาฬิกาเศษ อดีต.ส.ส.เสกสรรค์ แสนภูมิ มากרבและให้ข้อมูลว่า *ตำรวจเอาป้ายชื่อและเครื่องหมายยศขึ้นออกแล้ว เตรียมพร้อมก่อนสลาย*

๑๒.๐๐ น. คุณป้าร่มแจ้เงว่า ผู้สื่อข่าวเดลินิวส์บอกเขาเตรียมกำลังสลายจริง

๑๒.๐๖ น. คุณลำราญ รอดเพชร และคุณอัญชลี ไพรีรัก สองพิธีกรบนเวที ส่งเสียงประกาศชักชวนประชาชนที่อยู่ที่บ้านให้ออกมาร่วมให้มากกว่า เสริมรับกับข้อมูลข้างต้น สายข่าวกับสายข่าวด้วยกันได้ข้อมูลตรงกัน สลายแน่

น่าอัศจรรย์ หลายคนในที่ชุมนุม ทั้งๆที่รู้ว่าตำรวจเตรียมกำลังเข้ามาสลายแน่ แต่ดูเขายังยิ้มแย้ม ไม่สะทกสะท้าน ทั้งหนุ่มสาวและคนสูงวัย หลายคนดูภายนอกไม่น่าจะมีจิตใจกล้าหาญ ดูเขาน่าจะรักสุข รักสบาย มากกว่ากล้าเจ็บ กล้าตาย

๑๒.๒๐ น. ข้าพเจ้าเปรยถามขึ้นมาว่า ถ้าเขาใช้กำลังเข้ามาสลายจริงๆ เราจะปฏิบัติตัวอย่างไร

ถ้าเขาเชิญขึ้นรถ...เราไม่ขึ้น นั่งสงบ

ถ้าเขาใช้กำลังตำรวจมาอุ้มพ้อท่านๆไปหละ

คุณการุณ ไสงาม รีบตอบ...ไม่ได้ ญาติกรรมต้องจุดธูปไว้ ไม่ยอม หากเขาเอาจริงก็ต้องปล่อยเขา

๑๓.๑๐ น. ๕ แกนนำขึ้นเวที ประกาศเชิญชวนเป็นระยะๆ ให้ผู้ชมออกจากบ้านมาร่วมกันให้มากกว่า อ.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ทำให้ประกาศกฏอัยการศึกเลย จะยอมให้จับ

๑๓.๔๙ น. **พลตรีจำลอง** มาราบพ้อท่านๆแล้วกล่าวยิ้มๆ มีอารมณ์ขันว่า...ชวนกันมาเยอะๆ เดี่ยวไม่มีที่ให้เขาอยู่

๑๔.๒๐ น. ญาติธรรมทยอยกันมารวมตัวที่เต็นท์หน้าพ่อกานาและหมู่สมณะนั่งอยู่
คุณแซมดิน แนะนำวิธีปฏิบัติเมื่อมีการสลายการชุมนุม สงบ...อหิงสา

๑๕.๕๐ น. ภาพจากกล้องของโทรทัศน์ ตำรวจที่สะพานมัฆวานฯ เคลื่อนไหวเตรียม
พร้อม หมวก โล่ รถดับเพลิงและรถคุมขังหลายคัน

๑๖.๐๗ น. แถมนำทั้ง ๕ ขึ้นอ่านแถลงการณ์ โดยคุณพิภพ ธงไชย การชุมนุมของ
พันธมิตรฯ เป็นการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓

การจะสลายการชุมนุม โดยที่ไม่มีเหตุอันควรก็เป็นการละเมิด ผิดกฎหมาย

หากมีการจับกุมแกนนำก็จะมีแกนนำชุดใหม่ขึ้นมา

๑๖.๒๐ น. หมอเกรียงศักดิ์จากหาดใหญ่ แนะนำการปฏิบัติเมื่อเจอแก๊สน้ำตา อยาตั้ง
ตระหนก ให้มีสติ ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ด ห้ามขยี้ แล้วให้ประชาชนซ้อนนอนราบกับพื้น เมื่อตำรวจเข้า
มาสลาย

๑๗.๐๗ น. คุณแซมดิน บอกว่า มีคำสั่งให้เครื่องเสียงของพันธมิตรฯหยุดกระจาย
เสียง เขาจะใช้หน่วยอริทราชเข้ามาจัดการ

๑๗.๑๑ น. พิธีกรบนเวทีคุณยุทธยงค์ แจ้งว่ามีข้อความส่งมาบอก อีกไม่กี่นาที ตำรวจ
ผู้ใหญ่จะเข้ามาเจรจาแกนนำ ขอให้เปิดเส้นทางการจราจร

๑๘.๓๐ น. ท่านจันทร์มาปรึกษาพ่อกานา น้องสาวคุณสนธิ เสนอว่าอยากให้มี
สมณะไปนำสวดพาหุงฯ

พ่อกานาบอกว่าพวกเราสวดมันไม่ซลัง เพราะเราไม่ได้สวดเสียงมีทำนองอย่างที่คนส่วน
ใหญ่เขาคุ่นชินหลังจากหรือกันสักครู่มีสมณะที่เคยสวดเอื้อนทำนองอาสาขึ้นไปพร้อมพระอาคันตุกะ
ทั้งหมด ๕ รูป มีท่านจันทร์นำ และในเวลาต่อมาทั้งหมดได้ขึ้นเวทีสวดบทชนะมาร แม้การสวด
จะไม่ซลังเท่าใดนัก แต่ก็เป็นที่จิตวิทยาที่ดีกับสถานการณ์อย่างนี้

ดึกคืนนี้เตียงคืนก็ยังมีข่าวจะใช้กำลังสลายการชุมนุม นับเป็นคืนวันที่ระทึกใจทั้งวัน

วันรุ่งขึ้น ๑ มิ.ย.'๕๑ ชาวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า จากบางสวนที่ชี้ให้เห็นเลศเล่ห์ของ
รัฐบาลหุ่นเชิด *ปั่นน้ำเป็นตัว ปั่นเรื่องปั่นราว ไปปดมดเท็จหน้าตาเฉย*

๑๙.๓๐ น. ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง รว.มหาดไทย แถลงว่า ได้รับมอบหมายจาก นาย
สมัคร ให้มาชี้แจงขยายความสิ่งที่นายสมัคร ประกาศสลายการชุมนุม เนื่องจากได้รับรายงานว่ามี
คนเตรียมก่อเหตุร้ายในกลุ่มผู้ชุมนุม เช่น วางระเบิด วางเพลิง ซึ่งวิธีป้องกันที่ดีที่สุด คือ การ
สลายการชุมนุม

อย่างไรก็ตามได้สืบทราบว่ามีผู้สมคบก่อเหตุร้ายดังกล่าว ได้วางแผนอยู่ที่สำนัก
กฎหมายย่านบางโพ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้สกัดแผนการดังกล่าวสำเร็จแล้ว แต่ไม่สามารถจับกุมตัวได้
เพราะคนกลุ่มนี้รู้ตัวก่อน จึงลี้ภัยหลบหนีไป

ร.ต.อ.เฉลิม กล่าวอีกว่า จะไม่มีการสลายการชุมนุม เพราะไม่มีรัฐบาลใดทำร้ายประชาชน
ดังนั้นให้พันธมิตรฯชุมนุมต่อไป แต่อย่าทำสิ่งผิดกฎหมาย และนายสมัคร ก็ได้สั่งการให้ตำรวจ

ไปแล้วว่า อย่าดำเนินการใดๆ เพื่อสลายการชุมนุม เนื่องจากไม่มีเงื่อนไขเรื่องมือที่สามเข้ามาแล้ว
ต่อมา นายสมัครแก้ตัวหน้าตาเฉยว่า ไม่เคยบอกว่าจะสลายม็อบ และยืนยันว่าไม่เคย
มีความคิดใช้ความรุนแรงกับการชุมนุม ชาวปฏิเสธรยังไม่นิ่งจาง นายสมัครเรียก ผบ.ทบ. และ
ผบ.ตร. เพื่อหารือด่วนถึงแนวทางที่จะใช้ พ.ร.ก.ในสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่ได้รับการปฏิเสธว่า
ยังไม่จำเป็นต้องใช้

ร.ต.อ.เฉลิมยังคงใช้นิสัยเดิมๆ วิธีการเก่าๆ ปูดข่าวป้ายสีว่า มีการขนแรงงานพม่าจาก
มหาชัยมาร่วมชุมนุม ต่อมาก็กล่าวหาว่า จปร.๗ ขนอาวุธให้ผู้ชุมนุม แต่ก็ถูกฉีกหน้าโดย
ผบ.ตร.ตบหน้าข่าวว่าไม่มีการเคลื่อนย้ายอาวุธแต่อย่างใด พล.อ.พัลลภ ปิ่นมณี ออกมาแห้ว
เป็นการสร้างกระแสข่าว เพื่อทำลายความชอบธรรมของพันธมิตรฯ และเพื่อใช้เป็นเหตุผลใน
การใช้อำนาจสลายการชุมนุม

ญาติธรรมชาวโศกที่เข้าร่วมการชุมนุมล้วนกำลังปฏิบัติธรรมชั้นอุกฤษฏ์ท่ามกลางเปลว

แดด-สายฝน-เสียงก่นด่า-ภัยพาลทั้งจากอำนาจมืดและอำนาจรัฐ วิถีชีวิตเปลี่ยน งาน-กิน-นอน-
ขับถ่าย ยากลำบาก ทั้งไร่นา-ทั้งโรงงานอาชีพ-ทั้งรายได้ที่เคยได้ มาสู่งานบริการทุกด้าน ทั้ง
อาหาร-ความสะอาดสถานที่-รักษาความปลอดภัย-งานเอกสาร-งานต้องรับผิดชอบสารพัดที่กลายเป็น
ชุมชนคนแต่ละทิศแต่ละทางมาอยู่รวมกัน

...เธอทั้งหลายจงยังประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด...

แกนนำและนักปราชญ์ เต้นในเรื่องของข้อมูลทางการเมือง ทำให้ผู้ชมผู้ฟังเกิดจิตใจเข้าร่วมการต่อสู้จำนวนมาก ตอบโต้ประเด็นทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างถึงพริกถึงขิง

เอเอสทีวี เป็นหลักในการถ่ายทอดสัญญาณตลอด ๒๔ ชั่วโมงไปยังผู้ชมทั่วโลก การจัดเวที การจัดรายการ พิธีกร เพื่อสื่อสารความจริงของการชุมนุมออกเผยแพร่ เจ้าหน้าที่ที่ต้องทำงานหนักมากกว่าปกติ ขณะที่รายได้จากโฆษณาไม่พอกับค่าใช้จ่าย

กองทัพธรรม พฤติกรรมเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนว่าเป็นผู้มีศรัทธา ทรหด อดทน ลดละ เลียสละ เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีความเป็นเอกภาพสูง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นอยู่เรียบง่าย มีระเบียบวินัยสูง ทำให้เป็นตัวอย่างของการชุมนุมอย่างสันติ อหิงสา อโหสิ ปราศจากอาวุธ เป็นความเด่นชัดที่ผู้ร่วมชุมนุมสัมผัสได้

พ่อท่านนำเอาหลักการอหิงสา ของ**มหาตมา คานธี** ประกอบการเทศน์ย่ำซ้ำในเดือน มิถุนายนนี้ทั้งเดือน

การปักหลักชุมนุมเป็นหนทางเดียวที่เหลืออยู่ในการต่อสู้กับอำนาจธรรม เพราะวิถีทางรัฐสภาเป็นง่อย เป็นเผด็จการในร่างประชาธิปไตย ไม่แก้ปัญหาของชาติก่อน กลับเร่งแก้รัฐธรรมนูญ เพื่อปกความผิดของนายใหญ่และพวก กระบวนการยุติธรรมถูกตัดตอน ทั้งตำรวจ-อัยการ ทำงานอย่างเลือกปฏิบัติ ขาดความยุติธรรม รัฐบาลใช้อำนาจทุกรูปแบบเพื่อประโยชน์ของตนและพรรคพวก

หากไม่ปักหลักชุมนุม เพื่อกดดันรัฐบาลมิให้กระทำอะไรได้ตามอำเภอใจ **รัฐบาลจะใช้อำนาจที่ไม่ชอบธรรมมากขึ้นเรื่อยๆ** การลาออกของคุณจักรภพ การถอนชื่อของ ส.ว. ที่ร่วมลงชื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ การลดความแข็งแกร่งของคุณสมัครและคุณเฉลิม ก็มาจากการชุมนุมปักหลักของพันธมิตรฯ อย่างไม่เกรงกลัวอำนาจธรรม

การปิกหลักชุมนุมเป็นหนทางเดียวที่จะเผยแพร่ข่าวสารความไม่ชอบธรรมของรัฐ ไปยังประชาชนให้ได้มากที่สุด พื้นที่ข่าวของไทยและเทศจะได้มีต่อเนื่อง ตามสถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น และการปิกหลักชุมนุมเป็นที่มั่นสุดท้ายของผู้ที่รักความเป็นธรรม จะได้มาพินิจร่วมกันสู้อย่างมีพลังมากกว่าต่างคนต่างสู้

ความเดือดร้อนของนักเรียนและชาวบ้านสัญจรไม่สะดวกเป็นเพียงผลข้างเคียงเล็กน้อย แต่การหยุดยั้งอำนาจที่ไม่ชอบธรรมเป็นผลตรงที่สำคัญยิ่งใหญ่มากสำหรับประเทศชาติมากกว่า ไม่มีการต่อสู้ใดๆที่จะไม่สูญเสีย หากยังมีจิตใจรักความเป็นธรรม ย่อมต้องยอมสูญเสียสิ่งเล็กน้อยๆบ้าง เพื่อแลกกับผลประโยชน์อันมหาศาลที่จะเกิดขึ้นกับสังคมและประเทศชาติ

การร่วมชุมนุมของชาวโอศก หากมองอย่างทุนนิยมมีแต่เสียกับเสีย สูญเสียเวลา แรงงาน ทูรนอน และชื่อเสียงที่เคยมี เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังรับไม่ได้กับการที่องค์กรศาสนาเข้ามา ร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างเต็มรูปแบบนี่เป็นสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของชาติไทย

ถ้ารัฐใช้อำนาจสลายการชุมนุม อาจจะมีสูญเสียชีวิต สูญเสียชีวิต หรือสูญเสีย อิสรภาพถูกจับกุมคุมขัง

สิ่งเดียวที่จะได้ในทัศนะของบุญนิยม คือ การได้เสียสละ

แต่เสนาบดีรัฐสี่เท้าบ้ายสี่ว่า **ได้เผยแพร่ลัทธิ แสงสว่างวิวาร**

เป็นปกติของนักการเมืองที่ต่ำทราม ให้อำนาจบ้ายสี่เป็นนิสัย เพื่ออำนาจ สามานย์ยิ่งกว่า มุสาก็ทำได้

เป็นเรื่องโง่ๆ ถ้าจะมีใครคิดเผยแพร่ลัทธิและแสงสว่างวิวารด้วยวิธีอย่างนี้ หากผล ที่สุดรัฐบาลยังคงอำนาจต่อไปได้ **คุ้มหรือ กับการได้แล้วดับ**

“ศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย” (รองประธานศูนย์ฯมีตำแหน่งในรัฐบาล สัมคร หลายท่านร่วมเคลื่อนไหวกับนปช. เป็นแกนนำรุ่น ๒ ก็มี) มีทัศนคติที่เป็นลบกับชาวโอศก มาตลอด ล้วนตรรกะคิดนึกเอาเอง จะมีเจตนาสุสาหรือไม่อยู่ที่ตัวท่านเองยอมรู้ ครั้งนี้ก็เช่นกัน ให้อำนาจกองทัพธรรมว่าเข้าร่วมชุมนุมเพราะ **กลัวจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อบรรจุพระพุทธศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ แล้วสันตติโอศกจะอยู่ไม่ได้**

เดือนมิถุนายนนี้ มีหลายเว็บไซต์ที่มีการนำเสนอให้อำนาจ **กองทัพธรรม** แบบเดียวกับ **ศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย** เว็บไซต์ **ประชาทรรศน์** ที่มีผู้ยิ่งใหญ่แห่งบุรีรัมย์เป็นเจ้าของ เว็บไซต์ **โลกวันนี้** ที่นักเขียนหลายท่านเป็นแกนนำ นปช.และรัฐบาลหุ่นเชิดนี้ เนื้อหาไม่มีอะไรใหม่ ล้วนเป็นข้อกล่าวหาเดิมๆเดียวกับ ๒๐ ปีที่แล้ว...พระเถื่อน นอกรีต มารศาสนา ฯลฯ

งานโอศกรำลึกปีนี้ จำต้องย้ายไปจัดในที่ชุมนุมฯเท่าที่จะสามารถทำได้ในสถานที่อย่าง นั้น ขณะที่รายการของโทรทัศน์ช่องเพื่อมนุษยชาติปรับเปลี่ยนไปตามเหตุการณ์ของการชุมนุม เชื่อมต่อสัญญาณจากเวทีพันธมิตรฯเป็นหลัก เพื่อช่วยกระจายข่าวสารการชุมนุมออกไปให้ได้มากที่สุด รายการ **เสือในศาลา** หรือธรรมะภาคค่ำยกเลิกไป พ่อท่านฯเพียงไปเทศน์ทำวัตรเช้าในเต็นท์ กองทัพธรรม จนถึงปลายเดือน ๒๕ มิ.ย. จึงเปลี่ยนย้ายมาจัดทำรายการที่สันตติโอศก และเปลี่ยน

เวลาจากเช้าเป็นบ่าย ใช้ชื่อรายการว่า **สงครามสังคม ธรรมะการเมือง**

บอลยูโร ๒๐๐๘ มีผลต่อการชุมนุมบ้าง ทำให้มีถ่ายทอดการแข่งขันให้คอฟุตบอลได้ดู ๑ จุดด้านข้างเวที เป็นลีลันเล็กๆตามกระแส แต่ผลกับสังคมนี้น่ากลัว **ศูนย์วิจัยกสิกรฯ** ได้สำรวจพฤติกรรมคนไทย ๖๗.๕ % ของเงินที่นำมาเล่นพนันเป็นเงินกู้ **สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)** เผยเด็กไทย ๒ ล้านคนกลายเป็นผีพนัน อายุน้อยที่สุดเพียง ๗ ขวบเท่านั้น พระก็มีเล่นพนันบอลด้วย **ผู้บัญชาการสำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ(ดีเอสไอ)** เผยนักศึกษาคณะหนึ่งบางส่วนไม่มีความรู้เรื่องฟุตบอล แต่เลือกแทงพนันบอลตามหน้าตาดีของนักเตะ เมื่อเสียพนันก็ขายตัวใช้หนี้

รัฐตำรวจ ใช้อำนาจหน้าที่กลั่นแกล้งออกหมายเรียก คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ(คตส.) ทั้ง ๑๑ คน ให้ไปรายงานตัว ในคดีฟ้องหมิ่นประมาท และออกหมายจับ **นายสุนัย มโนมัยอุดม** อดีตอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดีเอสไอ เป็นการแทรกแซงทางอ้อม เพื่อตัดตอนคดีทุจริตคอร์รัปชันของทักษิณไม่ให้ขึ้นสู่ศาล

คตส. เปิดเผย ตลอด ๒๑ เดือน ได้ทำหน้าที่ตรวจสอบโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการภายใต้รัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จากการตรวจสอบการกระทำทุจริต ๑๓ เรื่อง พบว่า **รัฐได้รับความเสียหายเป็นเงินกว่า ๑.๘ แสนล้านบาท ได้อายัดทรัพย์สินไว้ประมาณ ๖ หมื่นล้านบาท** ในระหว่างการทำงาน คตส.พบปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่มีผู้พยายามขัดขวาง รบกวาระบบการตรวจสอบ แต่ คตส.ก็มุ่งมั่นที่จะดำเนินการอย่างเป็นธรรมและเที่ยงตรง เพื่อรักษาความเชื่อมั่นของประชาชน **ถึงแม้จะถูกฟ้องทั้งอาญาและแพ่ง ๑๖ คดี เรียกค่าเสียหายจาก คตส. กว่า ๑ แสนล้านบาท**

“สงคราม ๙ ท้าพ” เป็นชื่อยุทธการในการเคลื่อนไหวปลดปล่อยทำเนียบฯ (๒๐ มิ.ย.

'๕๑) เพื่อกดดันรัฐบาลหุ่นเชิดให้ลำนีกละอายหยุดยั้งทุรกรรมนาา โชคดีที่ตำรวจไม่ได้ใช้ความรุนแรง ใช้แก๊สน้ำตาบ้างเล็กน้อย บาดเจ็บประปราย วันเดียวกัน **นพ.เวง โตจิราการ** แกนนำ นปก. ขึ้นเวทีประกาศผ่านเครื่องขยายเสียงว่า อย่าตกใจที่ฝ่ายพันธมิตรเคลื่อนไปยึดทำเนียบได้ เพราะตรงนั้นเป็นกับดักของรัฐบาล เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะจัดการตามกฎหมาย การเคลื่อนพล นปก. มาหน้ากระทรวงเกษตรฯ เพื่อให้กลุ่มพันธมิตรฯ พะว้าพะวงบรรลุผลแล้ว ดังนั้น การเคลื่อนกำลังกลับสนามหลวง ไม่ได้หมายความว่า เป็นความพ่ายแพ้หรือขายหน้า

ต่อมาครูโรงเรียนราชวินิตมัธยมส่วนหนึ่ง ยื่นฟ้องศาลแพ่ง ขออำนาจสั่งรื้อเวทีปราศรัย ซึ่งต่อมาศาลแพ่งก็มีคำสั่งดังกล่าว

กรณีเขาพระวิหาร ร้อนแรงอีก เมื่อ ๑๗ มิ.ย.'๕๑ ครม. เห็นชอบกับแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา กรณีการขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลก และเห็นชอบแผนที่แนบท้าย ซึ่งจัดทำโดยรัฐบาลกัมพูชา หลังจากนั้นนายหนวดจะโปลงนามร่วมกับรัฐมนตรีต่างประเทศกัมพูชา และคณะกรรมการมรดกโลกโดยไม่ฟังเสียงทักท้วงของนักวิชาการ ฝ่ายค้านและพันธมิตรฯ เกี่ยวกับแผนที่ของกัมพูชาที่รัฐบาลไม่เปิดเผยให้สาธารณชนรับรู้ สุ่มเสี่ยงกับการเสียดินแดนรอบปราสาทฯ ๔.๖ ตร.กม. และพื้นที่ทับซ้อนทางทะเลบริเวณ JDA ผลประโยชน์น้ำมันดิบอันมหาศาล

มีเสียงวิจารณ์ถึงประเทศใหญ่ๆ ที่ส่งเสริมกัมพูชา ในการขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลก ล้วนมีผลประโยชน์แฝงตามมาทั้งสิ้น

นอกจากนี้ยังมีข่าวระบุถึง โครงการ **“กาลีโน เอนเตอร์เทนเมนท์ คอมเพล็กซ์”** แหล่งการพนัน บ้านเทิง และห้องเที่ยว ที่เชิงเขาพระวิหารฝั่งกัมพูชา เป็นโครงการของนายภคสมเด็จจฮุนเซน

“ขายชาติ” เป็นคำที่พันธมิตรฯ ใช้ว่ารัฐบาลหุ่นเชิด ขณะเดียวกัน **“คลังชาติ”** เป็นคำที่นักวิชาการติงพันธมิตรฯ ที่ปลุกกระแส “ชาตินิยม” อาจเลยเถิดกลายเป็นสงครามของสองประเทศไปได้ ดีที่ชาวบ้านชายแดนของสองประเทศยังค้าขายไปมาหาสู่กันได้ ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นศัตรูต่อกัน

ศาลปกครองกลางสั่งระงับแถลงการณ์ร่วมไทย-เขมรจดทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลกของกัมพูชา ระบุไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้กระทรวงการต่างประเทศและคณะรัฐมนตรียุติการดำเนินการตามแถลงการณ์ร่วม(๒๘ มิ.ย.'๕๑)

คดีอุทธรณ์ ๒ ล้าน ดิดสินบนเจ้าหน้าที่ศาล ที่กระทำโดยคณะนายความคดีที่ดินรัชดาฯ ของพ.ต.ท.ทักษิณและคุณหญิงพจมาน ยิ่งชัดเจนว่าอธรรมก็คืออธรรม เมื่อคิดผิด ทำผิดตั้งแต่ต้น แล้วไม่ลำนีกลยอมรับผิด แต่กลับพยายามปกปิดความผิดทุกวิถีทาง การคิดผิดทำผิดเพิ่มจึงเกิดขึ้น ด้วยเชื่อผิดคิดผิดว่าเงินซื้อได้ทุกอย่างทุกอย่าง เมื่อคิดผิดทำผิดจนเป็นนิสัย ผลออกมาก็จึงเป็นผิดอยู่รำไป

ยังคาดเดาไม่ได้ว่าบทจบของการต่อสู้กับอำนาจอธรรมจะเป็นอย่างไร เมื่อ **“คนชั่วทำชั่วได้” คนดีควรทำอย่างไร**

จากโศกกรรมเกี่ยวกับการต่อสู้อำนาจอธรรมและความตาย ในวันครบรอบการเกิดปี

ที่ ๗๕ ของพ่อท่านฯ(๕ มิ.ย. '๕๑) ดังนี้
สู้แล้วสบาย ตายแล้วไม่ได้สู้
สู้ให้ตาย ถ้าตายจะไม่ได้สู้

สร้างบารมี กลางสมรภูมิ... ชายชุด-ขาวพาด-ประชาธิปไตยจ๋าไพล่

วันเข้าพรรษา ๑๘ ก.ค. '๕๑ ที่เวทีพันธมิตรฯ เวลา ๑๙ นาฬิกา พ่อท่านฯได้รับนิมนต์ให้ขึ้นแสดงธรรม เปิดประเด็นด้วยการเมืองกับศาสนาต้องไปด้วยกัน แยกขาดจากกันไม่ได้ **ประชาธิปไตยต้องมีธรรมาธิปไตย** พระพุทธเจ้า คือ นักการเมือง ผู้สถาปนาประชาธิปไตยในยุคทาส แล้วนำเอาหลักประชาธิปไตยแท้ ๑๐ ประการ มาอธิบายถึงงานการเมืองที่แท้เป็นเรื่องเสียสละ เช่นเดียวกับงานศาสนา สุดท้ายยกตัวอย่างชุมชนชาวโศกซึ่งเป็นนักปฏิบัติธรรมและทำงานเสียสละเช่นเดียวกับงานการเมืองตามหลักประชาธิปไตยแท้ ๑๐ ประการที่กล่าวมาแล้วนั้น ซึ่งเป็นประชาธิปไตยที่มีธรรมาธิปไตย เป็นผลจริงแล้วแม้จะเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ (ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร์)

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ นี้ ชาวให้ร้ายป้ายสีพ่อท่านฯและชาวโศก(ลือทั่วไปใช้สันตือโศก)ออกมามาก ทั้งจากพระและนักการเมือง เริ่มจากขาประจำ**ศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย** โดย **พระมหาโชวี ทัตสนีโย** ให้ข่าว มส.และ พศ.เตรียมออกกฎหมาย คุ่มเข้มปลุกเสกพระ วัตถุมงคล แต่งกายเลียนแบบพระ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้กับสันตือโศก

ต่อมา **นายอำนาจ บัวศิริ** ผอ.สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม(มส.) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ(พศ.) ได้ให้สัมภาษณ์นักข่าวว่า “เราออกกฎหมายนี้เพื่อจัดการผู้ดูหมิ่น ย่ำยีและจาบจ้วงพระพุทธศาสนา ไม่ได้มุ่งกล่าวหาสันตือโศก ซึ่งผมเห็นว่าไม่เข้าข่ายแต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์ เพราะประกาศชัดเจนว่า ขอแยกตัวออกมาจากมหาเถรสมาคม เป็นนักบวชอีกนิกายหนึ่ง และได้รับความคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน” นายอำนาจกล่าว (ไทยโพสต์ ๔ ก.ค.’๕๑)

นายสมพร เทพสิทธา ประธานสภาอุปัชฌาย์พุทธิกสมาคมแห่งชาติ กล่าวว่า ในฐานะผู้มีส่วนร่วม พ.ร.บ.อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ไม่ได้มุ่งกล่าวหาสำนักสันตือโศกว่าเข้าข่ายแต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์ เนื่องจากเห็นว่าสันตือโศกไม่ได้แต่งกายเลียนแบบพระสงฆ์ เพียงแต่เป็นนักบวชนิกายหนึ่งเท่านั้น และยังถือศีลปฏิบัติธรรมตามคำสอนพระพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด

สำหรับความเห็นของพระมหาโชวีนั้น ถือเป็นความเห็นส่วนตัวของพระมหาโชวี ซึ่งไม่ได้เป็นกรรมการร่างกฎหมายนี้ ทั้งนี้เจตนากรณีในการออกกฎหมายต้องการลงโทษผู้ปลอมบวช

“การออกกฎหมายนี้ไม่ได้ต้องการกีดกันนิกายใดนิกายหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นสันตือโศกหรือธรรมกาย เราให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองทุกนิกาย ชาวพุทธศาสนิกชนต้องให้ความเคารพและยอมรับซึ่งกัน นอกจากนี้ผมยังเสนอให้รัฐบาลนำร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับใหม่ ที่ถูกดองอยู่ในคณะกรรมการกฤษฎีกาขึ้นมาพิจารณาอีกครั้ง กฎหมายคณะสงฆ์นี้จะเป็นการคานอำนาจคณะปกครองสงฆ์ แต่กลับถูกมองว่าขมขื่นไม่ควรเข้ามายุ่งเรื่องพระ เป็นความคิดคับแคบของพระผู้ใหญ่จะทำให้พระพุทธศาสนาไปไม่รอด” ประธานสภาอุปัชฌาย์พุทธิกสมาคมแห่งชาติกล่าว (ไทยโพสต์ ๔ ก.ค.’๕๑)

น.พ.เวียง ไคจิราการ ได้เรียกร้องให้ชาวพุทธลุกขึ้นมาช่วยกันตรวจสอบกรณีสันตือโศก ว่า ปฏิบัติถูกต้องตามบทบัญญัติของพระไตรปิฎกตามพุทธศาสนาหรือไม่ กับการที่ออกมาเคลื่อนไหวชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย โดยทำตัวเสมือนกองกำลังรบออกมาขับไล่รัฐบาลที่มาจากทางเลือกตั้ง(มติชน ๑๒ ก.ค.’๕๑)

ความพยายามให้ร้ายป้ายสีปลุกกระดมให้เกิดความเกลียดชัง จากคนกลุ่มเดิม ที่ใช้ชื่อ**ศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย** และเว็บไซต์ **ประชาทรรศน์** ยังคงกระทำอย่างต่อเนื่อง จัดสัมมนาหลายที่หลายแห่ง รวมถึงใช้สื่อวิทยุหลายคลื่น **“ลัทธิสันตือโศกกับความมั่นคงของพระพุทธศาสนา”** เป็นชื่อที่ใช้ในการสัมมนา โดยมี นายถวัลย์ ใสเกื้อ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ร.ท.กฤษ เทพ ใสกระจ่าง โฆษกพรรคพลังประชาชน นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วน นายสุชัย จุลพงศธร ส.ส.สัดส่วน พรรคพลังประชาชน นายอดิสร เพียงเกษ

อดีตกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย นพ.เหวง โตจิราการ เข้าร่วม

พล.อ.ธงชัย เกื้อสกุล ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี รองหัวหน้าพรรคเพื่อแผ่นดิน เป็น
 ขาประจำอีกรายที่ให้ร้ายป้ายสีจากจินตนาการที่เพ่งร้าย เป็นต้นว่า...นายรักษ์วางแผนไว้ล่วงหน้าอยู่
 แล้วว่าถ้าตนได้ก้าวเข้ามามีบทบาทในคณะสงฆ์จะนำประเทศชาติ จะนำคณะสงฆ์ไปตามแนวทาง
 ที่ได้คิดและวางแผนไว้ อดทนรอมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ คือตั้งแต่บวช ได้วางแผนไว้แล้ว...

...เขาไม่ให้บูชาหรือไหว้พระพุทธรูป แต่ให้ไหว้นายรักษ์ ซึ่งนายรักษ์ได้ตั้งตนเองเป็น
 ศาสดาแทนพระพุทธเจ้า ใครอยากบวชเขาบวชให้ ในอาณาจักรสันตโตโคกจึงเรียก ท่านพ่อ
 โพรธิรักษ์...

...สมัยหนึ่ง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ก็เคยหลงเชื่อและศรัทธา
 พล.ต.จำลอง จึงมอบหมายให้เป็นประธานโครงการพัฒนามนุษย์ ตั้งศูนย์คุณธรรม เป็น
 องค์กรมหาชนที่ทุกวันนี้ก็ยังมีอยู่ เป็นศูนย์ที่ขับเคลื่อนทางสมองพัฒนาคนให้เป็นไปตามแนวทาง
 ของสันตโตโคก สิ่งเหล่านี้ทำเกือบสำเร็จแล้ว แต่โชคดีที่ พ.ร.บ.คุณธรรมแห่งชาติ ที่พวกเรา
 ร่วมกันทำ ถูกผลักดันตกไป ไม่เช่นนั้นหากกฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาใช้กับคนทั่วประเทศเราคงจะ
 มีศาสดาองค์ใหม่ชื่อโพรธิรักษ์ เขาจะพัฒนาคนไปในทิศทางที่ต้องการ...

...มีคนมาบอกว่าเขาใช้วิธีการทางไสยศาสตร์ด้วย เหมือนพวกภาคใต้...

...วัฏจักรการเดินทางของเขานั้น เขาจะเปลี่ยนสังคัมพุทธของเราเป็นสันตโตโคก
 เถรวาทเรา มหานิกาย ธรรมยุตเราจะอยู่ตรงไหน...

...ถ้าผมเป็นโพรธิรักษ์ที่มีอำนาจ ผมก็จะเขียนให้พวกท่านอยู่ไม่ได้...

ผศ.ดร.เมธาพันธ์ โพรธิธีโรจน์ แกนนำ นปก. ชุด ๒ ร่วมเคลื่อนไหวกับกลุ่มผู้
 สนับสนุนคุณทักษิณตั้งแต่ปี'๔๙ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แต่มีจินตนาการ

ป้ายลีเซกัน

...ท่านใกล้ชิดนายกาทักษิณ แล้วได้ใช้ความใกล้ชิดจนถึงโรงเรียนผู้นำ และศูนย์คุณธรรม แล้วได้รูล้ำที่ ส.ป.ก. ไปขอให้ท่านทักษิณช่วย ท่านทักษิณช่วยไม่ได้ พลตรีจำลองจึงได้ฟาดงวงฟาดงา จนทักษิณชายหุ้ม ๗ หมี่นล้าัน พลตรีจำลองขอ ๒ หมี่นล้าันเพื่อจะได้มาพัฒนาสันตือโคก...

ผศ.เสถียร วิพรหมทา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

...ถ้าวันนี้สันตือโคกขึ้นมา สถาบันพระมหากษัตริย์ก็อยู่ไม่ได้ เพราะเป็นแนวคิดแบบคอมมูน...

ผู้ร่วมเสวนาคอนอื่นก็ไม่ได้ต่างจากท่านที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทั้งมุสตาตรรกะจับแพะชนแกะแล้วสรุปัดเยียดว่าบ่อนทำลายชาติ ศาสน์ กษัตริย์

ยศ เกียรติ การศึกษาที่สูง เมื่อไรล้มมาทูลี อุกุศลกรรมยอมบังเกิดประจานตนเองในที่สาธารณะ โดยที่ ยศ เกียรติ การศึกษาสูงนั้น ไม่สามารถคุ้มกันบาปอกุศลใดๆได้ กัมมัสนโคมทิกัมมททยาโท กัมมโยนิ กัมมพันธู กัมมปฏิสรโณ

บ้านเมืองเดือนกรกฎาคมยังร้อนไปด้วยกรณีเขาพระวิหาร ชาวพาดหัวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันที่ ๒ ก.ค.'๕๑ ...เปิด จ.ม.ยูเนสโกมัด'นพดล' ซึ่งลงนามแถลงการณ์ร่วม 'ปราสาทพระวิหาร' ก่อนเสนอ ครม..?

๘ ก.ค. ๒๕๕๑ ...ศาล รธน.มีมติ ๘ ต่อ ๑ ซึ่งแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา ชัด รธน. มาตรา ๑๙๐ ต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา

๑๕ ก.ค. ๒๕๕๑ กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย นำโดย นายพิภพ ชงไชยแกนนำกลุ่มพันธมิตรฯ และนายสุริยะใส กตะศิลา ผู้ประสานงานกลุ่มพันธมิตรฯ นำรายชื่อประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งจำนวน ๔๖,๕๓๘ รายชื่อ มอบต่อนายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา เพื่อให้รัฐสภาปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๔ ถอดถอนคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ รวม ๓๕ คน ตามมาตรา ๒๗๐ กรณีเห็นชอบให้นายนพดล ปัทมะ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ร่วมลงนามในเอกสารแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชาขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหาร

นอกจากปัญหาเขาพระวิหารกับผลประโยชน์แลกเปลี่ยนทางทะเลและที่เกาะกง ยังไม่สามารถทำให้สาธารณชนคลายใจได้แล้ว ยังมีคดีรัฐมนตรีขาดคุณสมบัติ คดีทุจริตในการเลือกตั้งคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

๘ ก.ค. ๒๕๕๑ "ยุทธ ตู๋เย็น" กรรมตามสนอง ศาลฎีกาแผนกคดีเลือกตั้ง พิพากษาให้ใบแดง พร้อมเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ๕ ปี ส่งต่อ กกต.-อัยการสูงสุด เสนอศาล รธน.ยุบพรรคพลังประชาชน

๙ ก.ค. ๒๕๕๑ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย 'ไชยา สะสมทรัพย์' รว.สาธารณสุข ลี้ที่สุดความเป็นรัฐมนตรี นับตั้งแต่เข้ารับตำแหน่ง ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๙ ฐาน

ความผิดไม่แจ้งการถือครองหุ้นของคู่สมรสเกิน ๕ %

๒๓ ก.ค. ๒๕๕๑ ตร.ออกหมายจับ “ดา ตอร์บีโต” ขึ้นเวทีนปก.สนามหลวง พุดดูหมิ่น เบื้องสูง ก่อนบุกกรวยตัวถึงบ้าน แล้ว ทำสำนวนฝากขัง

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง แกนนำพันธมิตรฯ กล่าวว่ ช่วงเช้า พล.อ.ปรีชา เยี่ยมสุพรรณ ประธานคณะกรรมการพลังแผ่นดิน จะเดินทางไปยื่นหนังสือต่อ ผบ.ตร. พล.ต.อ.พัชรวาท วงษ์-สุวรรณ ผบ.ตร. ให้มีการเร่งรัด คดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของนายจักรภพ เพ็ญแข ที่เคยมี มา ก่อนหน้านี้ เนื่องจากไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด ภายหลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับ นางสาวดารุณี ชาญเชิงศิลป์กุล(ดา ตอร์บีโต) ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการเพิกเฉยมาตลอด

๓๑ ก.ค. ๒๕๕๑ ศาลอาญา พิพากษาจำคุกคุณหญิงพจมาน ชินวัตร และนาย บรรณพจน์ ดามาพงษ์ พี่ชายบุญธรรม เป็นเวลา ๓ ปี ในคดีเล่ียงภาชีหุ้นชินวัตรและจำคุกนาง กาญจนภา หงษ์เหิน เลขาธิการส่วนตัวของคุณหญิงพจมาน เป็นเวลา ๒ ปี ร่วมกันจงใจหลีก เล่ียงการชำระภาษีอากรหุ้นบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๕๔๖ ล้านบาทจากหุ้นจำนวน ๔.๕ ล้านหุ้นซึ่งมีหุ้นมูลค่า ๗๓๘ ล้านบาท โดยความเท็จ โดยฉ้อโกง โดยใช้กลอุบาย อันเป็นความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๓๗ (๑) (๒) และ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓ และ ๙๑

เป็นที่น่าสังเกตุว่าในเดือนกรกฎาคมนี้เช่นกัน ที่เกาหลีใต้ ประธานาธิบดีได้สั่งปลด ๓ รัฐมนตรี เหตุจากการนำเข้าเนื้อวัวจากสหรัฐฯ ซึ่งเสี่ยงต่อการระบาดของโรควัวบ้า ประชาชน เกาหลีใต้ประท้วงต่อต้านไม่ทันไรประธานาธิบดีก็ลาออกทันที

เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลหุ่นเชิดที่เต็มไปด้วยทุจริตนานา ประชาชนก็ประท้วงขับไล่

กันยาวนานอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ แต่ยังมี “หยาบ-ด้าน-หนา-แข็ง”

รัฐบาลหุ่นเชิดนอกจากจะทุจริตนานยังสร้างรัฐตำรวจไว้คอยกลั่นแกล้งการชุมนุมประท้วง รัฐบาลหุ่นเชิดทุกรูปแบบ รวมทั้งสร้างมวลชนเป็นกองกำลังติดอาวุธไว้ปะทะกับพันธมิตรฯ โดยมีอัครพาล สมุหนบวริวาร ส.ส. เป็นเครื่องมือ

๑๖ ก.ค. ๒๕๕๑ ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล เมื่อเวลา ๑๗.๔๕ น. พล.ต.ท.อัศวิน ขวัญเมือง ผบ.ช.น. กล่าวถึงกรณีการออกหมายจับ นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ หนึ่งในแกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เนื่องจากนายชนชาติ แสงประดับธรรมโชติ เข้าแจ้งความกับ ตำรวจ สน.นางเลิ้ง เมื่อ ๒๙ มิ.ย. ๒๕๕๑ โดยกล่าวหา นายสมเกียรติ ขึ้นกล่าวปราศรัย บนเวทีพันธมิตรฯ มีการกล่าวพาดพิง ดูหมิ่น สถาบันกษัตริย์ มีความผิดตามประมวล ป.อาญา มาตรา ๑๑๒

๒๕ ก.ค. ๒๕๕๑ น้องชายส.ส.พรรคพลังประชาชนนำชมรมนรก-สุดบ้าคลั่ง ติดอาวุธครบมือ ยึดไล่ฆ่าพันธมิตรฯ อุดรธานี เจ็บ-สาหัสปางตายอื้อ อับยศตำรวจยื่นดูเนย ถ้อย! “ขวัญชัย ไพรพนา” ประกาศชัยชนะอย่างสะใจ “เหลิม” ต่อสายแสดงความยินดีทันที “บุรีรัมย์” ก็ระอู กลุ่มอัครพาลถล่มเวที “โสภณ เพชรสว่าง” พังยับ พันธมิตรฯ ชัด “มท.๑” หละหลวม ชี้แผนก่อจลาจลทั่วประเทศ “ทักษิณ” ใช้เป็นเงื่อนไขล้มล้างการเมือง

บนวิถีการชุมนุม กลางถนนที่เต็มไปด้วยความแปรปรวน ไอร้อน เปลวแดด ลม ฝน กิน-ถ่าย-หลับนอน ยากลำบากกว่าวิถีชีวิตปกติ อีกทั้งภัยพาลจากอำนาจรัฐและอำนาจมืด มีโอกาสเกิดได้ทุกเมื่อ แต่จิตใจของผู้ร่วมชุมนุมยังคงแกร่งกล้า แม้มากเป็นหญิง หลายคนสูงวัย หลายคนมีโรคเรื้อรังแล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับจิตใจของผู้รักความเป็นธรรม รักชาติ-ศาสนา-กษัตริย์

พลตรีจำลองผู้ผ่านศึกสงครามหลายสมรภูมิตั้งกับเอเย่ปากชม **“ท่านนักสู้ผู้กล้าหาญและทรหดอดทนทุกท่านครับ”** การเป็นอยู่ของผู้ชุมนุมเฮียงนี้ ทหารตำรวจยังไม่เคยฝึกยาวนานเช่นนี้

ไม่มียุคสมัยใดที่การวิพากษ์วิจารณ์กระทบสถาบันจะเปิดเผยแจ้งแจ้งแพร่ระบาดเช่นยุคนี้ การเทิดทูนเชิดชูสถาบันและตอบโต้ผู้จาบจ้วงจึงเป็นวาระสำคัญของเวทีพันธมิตรฯ ขณะที่บรรดานักวิชาการส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการหยิบเอาประเด็นสถาบันมาใช้ในการเคลื่อนไหว อีกทั้งเห็นต่างกับการเคลื่อนไหวในหลายๆเรื่อง แม้นในพันธมิตรฯเองก็เห็นต่างกันในหลายอย่าง การเคลื่อนไหว วิธีการบางอย่าง แต่จุดเป้าหมายหลักตรงกันจึงผ่านไปได้ด้วยดี

ยิ่งชุมนุมนานวัน ความแข็งแกร่งของพันธมิตรฯยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เกิดวัฒนธรรมดีๆในการชุมนุมมากขึ้นๆ การเอื้อเพื่อแบ่งปัน-หลีกเลี่ยงคำหยาบ-การรักษาความสะอาดในสถานที่ชุมนุมร่วมกัน-ไม่ทำลายวัตถุสิ่งของของทางราชการ-ปราศจากอาวุธ-ใช้ใบตองทำกระทงแทนโฟมใส่อาหาร ที่แปลกและใหม่มากมีรายการธรรมะบนเวทีกล่อมเกลาลจิตใจของผู้ชุมนุม

รัฐบาลหุ่นเชิดและพลพรรคยิ่งพยายามพอกผิด ยิ่งกลายเป็นเพิ่มความผิดใหม่ซ้อน

ซ้ำมากขึ้นๆ แล้วพาลไปโทษรัฐธรรมนูญ-ตุลาการ-กต.-ปปช. ยิ่งดันก็ยิ่งผิดเพิ่ม

สงสาร...คนทำผิด ที่พยายามทุกวิถีทาง เพื่อปกปิดความผิด แก้กฏ-แทรกแซง-แทรกซ้อ ไม่ให้ฝ่ายตรวจสอบเอาผิด เบียงเบน-หลอกลวง ทุกวิถีทางให้สังคมเข้าใจว่าตน ถูก-ดี แต่กำลังถูกกลั่นแกล้ง ให้อายป้ายสีจากฝ่ายที่สูญเสียประโยชน์ ทำผิดซ้ำผิดซ้อนอย่างไม่ละอายเกรงกลัวบาป

สงสาร...คนที่ร่วมกระทำผิด(เสนาอำมาตย์-นายทุน-ขุนศึกใหญ่-น้อย-นักวิชาการ-นักลากตั้ง-เบียดหยมทุกระดับ) เพื่อแลกกับผลประโยชน์ใหญ่-น้อย โดยไม่สำนึกละอายเกรงกลัวบาปยังคงร่วมทำผิดให้ผิดหนักมากยิ่งขึ้น ปกปิด-แก้-แทรก-ซ้อ-เบียงเบน-หลอกลวง สังคมกันต่อไปอีก

สงสาร...ประชาชนที่หลงเชื่อเห็นผิดเป็นถูก เห็นถูกเป็นผิด อย่างซื่อใสแล้วร่วมส่งเสริมคนทำผิด แค่หลงเห็นผิดเป็นถูก เห็นถูกเป็นผิด ก็บาปไม่น้อยแล้ว ยิ่งร่วมทำผิดร่วมทำร้ายอีกฝ่ายก็ย่อมบาปมากขึ้นด้วย

สงสาร...ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบความผิด ทำงานด้วยความยากลำบาก หลายหน่วยงานเกียรติว่าง-ดิ่งถ่วงหลักฐานในคดีไว้ และเสียงภัย ถูกคุกคามข่มขู่ แต่ยังคงกล้าหยัดยืนเดินหน้าต่อ

สงสาร...ผู้มีหน้าที่ทุกระดับ ไม่ทำหน้าที่ ใครจะผิด-ใครจะถูก ใครจะอยู่-ใครจะไป ข้าไม่สน ขอเพียงทำตัวให้กลมกลืนได้กับทุกฝ่าย “ชาติบ้านเมือง” เอาไว้อั่งเอ่ยในพิธีกรรมเท่าตำแหน่งหน้าที่การงานและความอยู่รอดของตนสำคัญกว่าชาติ ภาวะเกียรติว่าง-ดิ่งถ่วง จึงเกิด *ท่านจะรู้หรือไม่ แม่นี่ก็ผิด-ก็บาป*

สงสาร...นักธุรกิจ ข้าราชการ ประชาชน ที่ปล่อยปละละเลย ชาติบ้านเมืองข้าไม่เกี่ยว

บำรุงบำเรอชีวิตไปวันๆ ชีวิตไร้คุณค่าราวกับไม่มีจิตใจเป็นคน

สงสาร...นักวิชาการ นักคิด นักเขียน ที่ยึดติดกับหลักการเลิศหรูมากกว่าความเป็นจริงในสถานการณ์ ลอยตัวเหนือสองฝ่าย ไม่ใช่ฝ่ายผิด ไม่ใช่ฝ่ายถูก คือ เป็นฝ่ายถูกเหนือถูก เห็นผิดในฝ่ายผิด และเห็นผิดในฝ่ายถูก ตนจึงถูกเหนือถูก

เชิดชูประชาธิปไตยจำ อหิงสาหวานเจี๊ยบ

เห็นต่างในวิธีการต่อสู้ มองปัญหาและแก้ปัญหาด้วยความคิดฝั่งตำรา จมอยู่กับความคิดของตนมากกว่าความเป็นจริงในเหตุการณ์ ได้แต่คิดตีความหลักการ-คิดสร้างหลักการ แต่ไม่เคยทำ จึงไม่เห็นผิดในตน

อารมณ์-ความคิด-การตัดสินใจ จึงต่างจากคนที่คิดแล้วทำอยู่กับสถานการณ์จริง แล้วปรับแก้ข้อบกพร่องจากผลที่เกิดจริงไปเรื่อยๆ หลายสถานการณ์ไม่มีในตำรา องค์กรประกอบแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญในการก้าวอย่าง อาศัยความเห็นต่างเหล่านี้ช่วยให้ทุกๆ การก้าวอย่าง ตกผลึก ละเอียดลออรอบคอบมากขึ้น

ดีใจ...ที่พันธมิตรฯมีจิตใจกล้าหาญ เสียสละ ไม่หวั่นเกรงอำนาจธรรม ที่มีกองกำลังทหารตำรวจและบรรดานักลากตั้งค่อนข้างมากอยู่ในมือ ยังคงหยัดเย็นซุ่มนุมนุญเปิดเผยความผิดของรัฐบาลสีเทาและพลพรรค แม้จะถูกข่มขู่กลั่นแกล้งนานาสารพัด

ดีใจ...ที่สังคมไทยได้เรียนรู้จาก-ผิดจากสถานการณ์จริง มีเหตุจริง มีตัวบุคคลจริง มีการถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางในสังคมถึงความถูก-ผิด ทั้งพุทธศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ภาษาศาสตร์ เป็นการเรียนรู้จากเหตุการณ์จริง ไม่ใช่แค่ตำราในห้องเรียน

ดีใจ...ที่ชาวโคกได้ร่วมสร้างบารมี ท่ามกลางความหลากหลาย แตกต่างในความคิด

ความเชื่อ ก็ยังสามารถหยัดยีนบริการรับใช้ อย่างทรหด อุดหนุน ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม กลางสมรภูมิต่อความขัดแย้งทางการเมือง ได้อย่างสงบ สันติ ตามอัตภาพ แม้จะลุ่มเสี่ยงกับภัย พาลและอำนาจรัฐ

มรรคผลลวดได้ยาม ทิว-เหนือย-เจ็บป่วย และยามมีภัย

สงสาร...ชาวโศกที่ไม่เห็นด้วยกับการร่วมชุมนุม แล้วเสื่อมถอยความนับถือใน พ่อท่านฯและหมู่คณะ จนถึงวันนี้ก็ยัง **ทักษิณจำ** น่าเห็นใจที่ยังคงเห็นดอกบัวเป็นกงจักร เห็น กงจักรเป็นดอกบัว

ต้นเดือนมิถุนายน หลังประกาศสลายการชุมนุมของนายกฯ มีคณะนักวิจัยระดับประเทศ ได้มาทำการสำรวจสอบถามผู้ชุมนุม จากตัวอย่างที่มีผู้ตอบแบบสอบถามประมาณ ๒,๔๐๐ คน

ผู้ร่วมชุมนุมกว่า ๕๐% เล็กน้อยมีระดับการศึกษาปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย และส่วนใหญ่มีฐานะดี

กับคำถามถึงเป้าหมายสุดท้ายของการชุมนุม

ปกป้องผลประโยชน์ประเทศไทย	๖๓.๓๑ %
ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์	๑๙.๔๙ %
ป้องกันระบบทักษิณเฟื่องฟู	๘.๔๐ %
ขับไล่รัฐบาลสมัครและนอมินี	๕.๑๐ %
แล้วแต่แกนนำจะชี้หน้า	๑.๐๖ %
อื่น	๒.๖๕ %

ผลของคำตอบนี้แสดงว่าผู้ร่วมชุมนุมให้ความสำคัญผลประโยชน์ของประเทศไทยมากกว่า แม้จะมีการปราศรัยประเด็นสถาบันมาก รวมถึงการชี้ผิดในบุคคลและคณะบุคคลที่ใช้อำนาจ

มิชอบอย่างต่อเนื่องกว่า ๒ ปี แต่น้ำหนักของผู้ตอบกลับให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นเป้าหมายสำคัญกว่า ผู้ตอบแยกแยะได้ว่า อะไรคือยุทธศาสตร์ อะไรคือยุทธวิธี แม้ผู้ปราศรัยจะใช้ยุทธวิธีใดก็เข้าใจแต่เป้าหมายหลักหรือยุทธศาสตร์สำคัญก็ยังชัดเจนไม่แปรเปลี่ยน นักวิชาการที่ปฏิเสธสถาบันสมควรนำข้อมูลเล็กๆนี้ไปพิจารณา ผู้ร่วมชุมนุมส่วนใหญ่ชัดเจนในเป้าหมายสุดท้าย ไม่ได้ถูกแกนนำชี้้นำให้คิดให้เชื่อให้ทำได้ทุกเรื่องดังที่ท่านดูแล

กับคำถามที่ว่า สภาวะจิตระหว่างการชุมนุม

สงบเยือกเย็น ทว่าพร้อมยืนหยัดยาวนาน	๕๗.๔๓ %
สงบเยือกเย็น แต่พร้อมแตกหัก	๒๓.๗๑ %
ฮึกเหิม ร้อนรุ่ม แต่พร้อมยืนหยัดยาวนาน	๑๑.๓๔ %
ฮึกเหิม ร้อนรุ่ม ทว่าพร้อมแตกหัก	๓.๕๖ %
เบื่อหน่าย ทว่าพร้อมยืนหยัดยาวนาน	๓.๑๑ %
เบื่อหน่าย แต่พร้อมแตกหัก	๐.๔๔ %
ไม่แน่ใจ	๐.๘๙ %

ถาม การควบคุมตนเพื่อความสงบจนชุมนุมแล้วเสร็จ

ร่วมชุมนุมอย่างผู้มีสติ ตามเหตุการณ์เป็นปัจจุบันเสมอ	๔๑.๙๕ %
ใส่ใจสืบค้นความจริงมากกว่าความสะใจจากการปลุกเร้าอารมณ์	๕.๓๒ %
มีจิตใจโปร่งเบาสบายมากกว่าจิตใจหนักเครียด	๑.๓๔ %
เข้าถึงความหมายของอหิงสาและอโหสิ	๑๗.๐๒ %
ทำได้ทุกข้อ	๓๔.๓๗ %
ไม่ตอบ	๑๙.๓๗ %

คำตอบแบบสอบถามทั้ง ๒ ข้อข้างนี้บอกให้ทราบถึงมรรคผลส่วนหนึ่งของผู้ตอบในสถานการณ์การชุมนุม

“การชุมนุมประท้วงครั้งนี้เป็นความก้าวหน้าทางการเมืองของไทย ที่ก้าวหน้ากว่าหลายประเทศ ประชาชนได้เรียนรู้ประชาธิปไตยอย่างดี เป็นการประท้วงอย่างสงบอหิงสา

การประท้วงของพันธมิตรฯ มีการควบคุมทางจิต มีความแข็งแกร่งทางจิตอย่างมีปัญญา อดทน ต่อสู้ อดกลั้น ไม่เบียดเบียน **มีทั้งศิลป์และศาสตร์** ทำอย่างไรไม่ให้เกิดการปะทะ แม้แต่ปะทะตำรวจเราก็ยกมือไหว้ ตำรวจก็ไม่ต้องใช้ความรุนแรง ผ่านไปได้อย่างสุภาพ

เป็นการประท้วงที่ใช้ภูมิปัญญา ใช้ความจริงออกมาเปิดเผยกัน หลักรัฐธรรมนูญ มีผู้ผิดผู้ถูกอย่างไร มีองค์ประกอบของวัตถุข่าวของอย่างไร มีหลักเกณฑ์อะไรเอามายืนยันประกอบเพื่อวินิจฉัย

ทำอย่างไรให้ความแตกต่างอยู่กันอย่างสมานสามัคคี อยู่กันอย่างมีเอกภาพ ทำอย่างไรให้เกิดการอยู่ร่วมกันได้ ทำอย่างไรจะกลมกลืนกัน เป็นเอกภาพ แล้วเป็นภาพรวมที่สวยงาม อาจจะมีบางจุดที่แจ๋ออกมาบ้าง แต่ก็อยู่กันได้ นี่แหละจะต้องใช้ทั้งศิลป์และศาสตร์

ทำอย่างไรให้ทุกคนเข้าใจเป็นทิวีสามัญญตา ชัดแย้งอยู่ที่กิเลสไม่เท่ากัน แต่ความเห็นถูกต้องไปในทิศทางเดียวกัน และเข้าใจจุดมคคติ หรือเป้าหมายหลักของเราอยู่ตรงไหน

เป็นการชุมนุมที่มีกฎเกณฑ์ หรือ ศิล วินัย ระเบียบ มันเป็นเครื่องขัดเกลา อย่าละเมียดนะ ถ้าละเมียดอยู่ไม่ได้ ก็ยอมรับกฎเกณฑ์นี้ร่วมกัน ห้ามดื่มเหล้า ห้ามขายเหล้าในที่ชุมนุม ห้ามพูดคำหยาบนะ อย่างนี้เป็นต้น

ผู้สามารถจัดองค์ประกอบศิลป์นี้ให้ขับเคลื่อนไปสู่จุดหมาย ไปสู่จุดรวมได้ นี่ก็คือ ศิลป์และศาสตร์ของมนุษยชาติ

พระพุทธเจ้าเป็นศิลปินชั้นยอดที่สามารถจะนำพาให้ปฏิบัติไปสู่เป้าหมายได้ มนุษย์อยู่กันอย่างระลึกลึงกัน รักกัน เคารพกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่ทะเลาะวิวาทกัน สามัคคีพร้อมเพียงกัน เป็นเอกภาพ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นี่คือสุดยอดของพระพุทธศาสนา

“ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ช่วยกันไขความจรรจบออกมาให้มากมายแล้ว สู้กันด้วยความจริง นี่แหละเรียกว่าเป็นอารยชาติ” พ่อท่านกล่าว

๐ รักธรรม.

๓ พ.ย. ๒๕๕๑

มะเร็งเมือง

การเมืองเป็นการมั่ว
เมื่อยั่วเยี้ยกันเยื้อแย่ง
ช่วงชิงแต่ตำแหน่ง
อันอำนาจซึ่งเงินตรา

โครงการลั่นลั่นแสน
ก็ตั้งแท่นกันขึ้นมา
กินกันทั้งต่อหน้า
และลับหลังก็ยังมี

ยุบพรรคก็แยกพรรค
ยกกะสายไม่สุดสิ้น
ลูกหลานเหลนโหลนหลิน
ก็รวมพลเข้าร่วมพันธุ์

ล้วนนักการเมืองเนา
ยังหอนเห่าไม่เหิน
หัวเน่ากันทั้งนั้น
ไม่มีตายไม่หมดตัว

เหล่านักวิชาการ
ที่หน้ามืดและตามัว
งงจักรเป็นดอกบัว
เข้าตีกรอบประจำการ

หัวเน่ากับหัวเหลี่ยม
ล้วนตื้อตันทุ้งด้าน
ควรเราเข้าโรมราน
พวกมารร้ายมะเร็งเมือง!

๑ เหนวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

๑ ภาพโดย แสงศิลป์ เดือนหงาย

ใจอ่อนล้าท้อแท้แต่ยังซึ้ง
พอทำเรื่องใดตามวิความหมาย
ของสักราชได้ใหม่ทั้งใจกาย
น้อมถวายพุทธะพระศาสดา
ใจอ่อนแรงหมดพลังก็ยังรัก
พอทำผู้ปกปักษ์อย่างหาญกล้า
โพธิสัตว์ผู้แจ้งธรรมทำเนาพา
ญาณเบญญาชีวิตอย่างชัดเจน
ใจก็หน่ายกายก็เหนื่อยเว่ยยก็สู้
ดีกว่าอยู่ทำชั่วชั่วหมักหมม
แม้กิเลสต้นเหาพาต่ำจอม
ก้าวพลาดล้มรับลูกปลุกปลอบใจ
ใจปวดร้าวร้อนทมิฬหมมห่วง
พอทำยังเป็นวิตรองอยู่ติดใกล้
ตั้งรับโพธิ์สุขเย็นเป็นหลักชัย
สิ้นสงสัยตายเป็นตายถวายพล

๑ ส.ธรรมรักษ์

๑๘ ก.ค. ๕๑

- ชื่อเดิม** น.ส.ยลศิริ ดำช่วย
- ชื่อใหม่** น.ส.ดอกข้าว (ยังไม่เปลี่ยนในทะเบียนบ้าน)
- เกิด** ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๖
- พี่น้อง** ๘ คน เป็นคนที่ ๔
- สถานภาพ** โสด
- ภูมิลำเนา** จังหวัดพัทลุง
- การศึกษา** ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ(บัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อาชีพเดิม** เจ้าหน้าที่ที่กลุ่มรวมพลัง - พรรคพลังธรรม (ปี ๒๕๒๙-๒๕๔๒)

ปี ๒๕๒๘ ขึ้นมากรุงเทพฯ พักกับเพื่อนที่ปฏิบัติธรรม และกินมังสวิรัตินั้นใจเรื่องมังสวิรัตินั้น จึงรีบเร่งให้เพื่อนพาไปที่พุทธสถานสันตือโศก เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๒๘ และวันนั้นได้ตัดใจเลิกกินเนื้อสัตว์ทันที โดยไม่ลังเลสงสัย เนื่องจากสมัยเรียนอยู่ที่จังหวัดยะลา เคยคิดอยากกินอาหารที่มีแต่ผัก เพราะรู้สึกว่าการทำอาหารที่มีเนื้อสัตว์เป็นเรื่องยุ่งยาก และผัก ผลไม้ก็เป็นอาหารสุขภาพ เมื่อมาพบหมู่กลุ่มชาวอโศก เหมือนชีวิตเกิดใหม่ นี่แหละสิ่งที่เราใฝ่ฝันมานาน โดยเฉพาะประทับใจข้อวัตรปฏิบัติของสมณะชาวอโศก ฉันมือเดียว ไม่ใส่รองเท้า เครื่องครัดในศีล ฟังเทศน์ก็เข้าใจชัดเจน จึงตัดสินใจเลิกกินเนื้อสัตว์ทุกชนิด ส่วนเรื่องอื่นๆก็เริ่มลดลง เช่น การแต่งตัว โดยใส่เสื้อผ้าไม่มีสีสัน ถือศีล และได้เขียนจดหมายเล่าสิ่งที่พบ ส่งหนังสือธรรมะและอาหารมังสวิรัตินั้นให้พ่อแม่ และเพื่อนสนิท เพื่อนสนิทตามมาดูและสนใจปฏิบัติธรรมด้วยทันที ส่วนพ่อแม่ได้ทดลองทำอาหารมังสวิรัตินั้น และมาร่วมงานปลูกเสกๆ จนเกิดศรัทธาปฏิบัติธรรม กินอาหารมังสวิรัตินั้นเคร่งครัด หลังเวลาเที่ยงจะไม่รับประทานอาหารอีก จนถึงปัจจุบัน

การมากรุงเทพฯตั้งใจจะมาเรียนต่อ(จบอนุปริญญาตรีด้านบัญชี) แต่เมื่อมาพบสันตือโศก ทำให้เปลี่ยนใจไม่เรียนต่อ หันไปช่วยงานการเมืองกลุ่มรวมพลัง ต่อมาเป็นพรรคพลังธรรม และทุกวันหยุดจะมาช่วยงานโครงการถอดเทปของสิกขมาตุปรานี ฟังธรรม ร่วมงานประจำปีของชาวอโศกทุกครั้งแต่ไปไม่ครบ ๗ วัน จนกระทั่งออกจากงานจึงสามารถร่วมงานของชาวอโศกได้มากขึ้น

ปี ๒๕๔๓ สมัครเป็นพนักงานบริษัทฟ้าวัย จำกัด

(งานบุญซี) ชุมชนสันตือโศกจนถึงปัจจุบัน ระหว่างนั้นได้เรียนต่อควบไปด้วย จนจบปริญญาตรี นอกจากเป็นพนักงานบริษัทฟ้ายแล้ว ยังมีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

- กรรมการชุมชนสันตือโศก - นายทะเบียน
- กรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม - ผู้ช่วยเลขานุการ
- กรรมการบริษัทฟ้าย จำกัด - กรรมการ
- สมาชิกสภาสัมมาสิกขาสันตือโศก - สมาชิก
- ครูโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก - ฐานบุญซี
- หัวหน้าฝ่ายการเมือง พรรคเพื่อฟ้าดิน

○ **ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** รู้สึกรำคาญใจกับคนที่ปล่อยวางมากเกินไป ไม่รู้สมมุติ ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ไม่นำพาต่อมติที่ประชุม สร้างปัญหาให้องค์กร และทำให้หมู่กลุ่มพัฒนาช้า

○ **แนวทางแก้ไข** ทำที่ใจ แก่ที่ตนเอง คิดว่าอะไรที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นประโยชน์ทั้งสิ้น เพราะเราไม่สามารถไปแก้ไขคนอื่นได้ ขอขอบคุณที่มีโจทย์ให้เราทำ เงินร้อยล้านพันล้านก็ไม่สามารถสร้างสถานการณ์ได้ ได้ทดสอบว่าเราสอบผ่านหรือไม่

○ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** การเข้ามาอยู่ในวัด โดยไม่มีภาระผูกพันใดๆ

○ **คติประจำใจ** มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี เป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์

○ **เป้าหมายชีวิต** ต้องการปฏิบัติที่สูงขึ้น และเข้ามาช่วยงานพ่อท่านในชุมชนชาวโศกตลอดชีวิต

○ **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** การอยู่ร่วมกันของชาวโศก ซึ่งมาจากหลากหลายครอบครัว จริตนิสัยแตกต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่ยากจะฝากคือ การยอมรับสมมุติ และการใช้มติที่ประชุม ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้

กว่าจะถึง
อรหันต์

 โดย...นวมนุท

- หลงว่า ข้าคือ อรหันต์
- เชื่อกัน ตัวข้า ยิ่งใหญ่
- ถูกปราบ ทิฏฐิ เหนือใคร
- กลับใจ จึงได้ อรหันต์.

พระอรุเวลกัสสปเถระ

ในอดีตชาติของ**พระอรุเวลกัสสปเถระ** เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **ปทุมุตตระ** โดยได้เป็น**พราหมณ์ผู้ประเสริฐชาวเมืองหงสวดี**

วันหนึ่ง พราหมณ์ได้ไปฟังพระธรรมเทศนาของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ทรงแต่งตั้งสาวกองค์หนึ่ง ให้เป็นเอดทักคะ(ผู้ยอดเยี่ยมพิเศษด้านใดด้านหนึ่ง) ในที่ประชุมใหญ่นั้น พราหมณ์บังเกิดความชอบใจยิ่งนัก ประรารถนาได้อย่างนั้นบ้าง

จึงนิมนต์พระผู้มีพระภาคเจ้ากับสาวกเป็นอันมาก แล้วถวายทานพร้อมกันกับพราหมณ์อื่นอีก ๑,๐๐๐ คน พราหมณ์นั้นได้กราบทูลว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญยิ่ง ด้วยความศรัทธาในพระองค์ และด้วยคุณแห่งความดี **ขอให้ข้าพระองค์ได้เป็นผู้ยอดเยี่ยมในการมีบริษัท(บริวาร)มากด้วยเถิด**”

พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงพยากรณ์ว่า

“ในอนาคตกาล พราหมณ์นี้จะได้สำเร็จสมดังความปรารถนา กับ**พระศาสดา**พระนามว่า **โคดม**”

พราหมณ์ดีใจมาก สร้างความดีกระทำบุญจนตลอดชีวิต แล้วเวียนตายเวียนเกิด จนกระทั่งถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **มุสสะ** ชาตินี้ได้เป็น**มหาอำมาตย์ในนครพาราณสี** เป็นที่ไว้วางพระทัยของ**พระราช** มีความแก่ล้ากว่าอายุ ไม่เคยพ่ายแพ้ใครในสงคราม

เมื่อปราบชนบทชายแดนได้แล้ว ทูลกับพระราชอาชญา(ดูแลรับใช้)พระศาสดา โดยกระทำการถือศีล มีความกรุณา มีใจทำให้เกิดผลจริง ถวายผ้ามีค่ามาก อาหารอันประณีต ที่พักอาศัยอันน่ารื่นรมย์ และยาที่เป็นประโยชน์แก่พระศาสดารวมทั้งหมู่สงฆ์ เขาได้บูชารับใช้พระองค์ ด้วยจิตเมตตา จนตลอดชีวิต

ตายจากชาตินั้นแล้ว เวียนตายเวียนเกิด ได้เป็น**พระเจ้าวิเทโธ** ละความเห็นผิด บำเพ็ญกุศลกรรมบถ ๑๐ ให้บริบูรณ์

กระทั่งในชาติสุดท้าย ยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** เขาเกิดเป็น**บุตรพราหมณ์ในสกุลกัสสปโคตร** นครพาราณสีของแคว้นกาฬิ

มีอยู่วันหนึ่ง เขาบังเกิดความสลดสังเวชในความเจ็บป่วย ความแก่และความตาย จึงละทิ้งการครองเรือน ออกแสวงหาทางนิพพาน ไปบวชในสำนักของ**ชฎิล(นักบวชที่เกล้าผมมุ่นเป็นมวยสูงเหมือนฤๅษี)** โดยมีน้องชายอีก ๒ คนออกบวชพร้อมกัน

พี่ชายใหญ่ไปสร้างอาศรมเป็นที่พำนักอยู่ที่ตำบลอุรุเวลา จึงได้ชื่อว่า **อุรุเวลกัสสป** บำเพ็ญตนจนเชื่อว่าบรรลอรหัตต์ เป็นที่นับถือมากจากชาวเมืองราชคฤห์ของแคว้นมคธ มีลูกศิษย์ ๕๐๐ คน

น้องชายคนกลางสร้างอาศรมอยู่ถัดลงไป ที่ชายแม่น้ำเนรัญชรา จึงได้ชื่อว่า **นทีกัสสป** มีลูกศิษย์ ๓๐๐ คน

ส่วนน้องชายคนเล็กสร้างอาศรมถัดไปอีก อยู่ในตำบลคยา จึงได้ชื่อว่า **คยากัสสป** มีลูกศิษย์ ๒๐๐ คน

ทั้ง ๓ พี่น้อง เป็นชฎิลลัทธินูชาไฟกลุ่มใหญ่ มีอาศรมไม่ห่างไกลกันนัก เป็นที่เคารพนับถือของคนจำนวนมาก

วันหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จจาริก(เดินทาง)มาถึงตำบลอุรุเวลานั้น แล้วเข้าไปสู่อาศรมของอุรุเวลกัสสป ตรัสถามว่า

“ดูก่อนกัสสป ถ้าท่านไม่หนักใจ เราขออาศัยอยู่ในโรงบูชาไฟสักคืนเถิด”

“ข้าแต่สมณะ ข้าพเจ้าไม่หนักใจเลย แต่ในโรงบูชาไฟนั้นมี**พญานาค(งูใหญ่)**ที่ดุร้ายอยู่เป็นอสรพิษที่มีพิษร้ายแรง ฉะนั้นอย่าเลย มันจะเบียดเบียนท่านให้ลำบาก”

แม้อย่างนี้ พระศาสดาก็ทรงขอพักในโรงบูชาไฟอีก แต่ก็ถูกห้ามปรามอีก ที่สุดทรงขอเป็นครั้งที่สาม ก็ยังคงถูกห้ามอีกเหมือนเดิม ดังนั้นคราวนี้พระศาสดาจึงตรัสว่า

“อย่างนี้เถิด บางทีพญานาคอาจจะไม่เบียดเบียนเราให้ลำบาก ขอท่านจงอนุญาตโรงบูชาไฟแก่เรา”

ฟังการย่ำยืนยันเช่นนั้น ชฎิลก็เลยตัดสินใจ

“ข้าแต่สมณะ เชิญท่านพักอยู่ตามสบาย”

พระศาสดาจึงเสด็จเข้าไปในโรงบูชาไฟ ทรงปูลาดด้วยหญ้า ประทับนั่งคู้บัลลังก์ ตั้งพระกายตรง ดำรงพระสติมั่น

พญานาคเห็นอย่างนั้นบังเกิดความไม่พอใจโกรธซึ่งชิงช้า จึงบังหวนคว้น(ทำคว้นหวนตลบขึ้น) ไล่ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอิทธิทธิสังขาร(ปรุงแต่งฤทธิ์ขึ้นทันใด) ทรงบังหวนคว้นบ้าง พญานาคยิ่งโกรธหนักโดนหลุมไม่ได้ จึงฟันไฟสู้ พระองค์ทรงเข้าเตโชกลินเป็นอารมณ์ บันดาลไฟต้านไว้ โรงบูชาไฟจึงสว่างไสวด้วยเปลวไฟที่ลุกโชนทั่ว

พวกชฎิลพากันมุ่งดูโรงบูชาไฟ
กล่าวกันว่า

“พระมหาสมณะรูปร่างม คง
ถูกพญานาคเบียดเบียนตายแน่”

แต่ในโรงบูชาไฟ พระศาสดา
ทรงครอบงำฤทธิ์เดชของพญานาคได้
แล้วทรงจับพญานาคขดไว้ในบาตร

รุ่งเช้า ทรงออกมาจากโรง
บูชาไฟ ตรัสว่า

“ดูก่อนกัสสป นี่พญานาค
ของท่าน เราครอบงำฤทธิ์ของมันด้วย
ฤทธิ์ของเราแล้ว”

อุรุเวลกัสสปเห็นอย่างนั้น
ไม่ได้กล่าวอะไร แต่คิดในใจว่า

“พระมหาสมณะมีฤทธิ์มาก
มีอำนาจมากแท้ จึงครอบงำฤทธิ์เดช
ของพญานาคที่ดุร้าย ได้ด้วยฤทธิ์ของตน

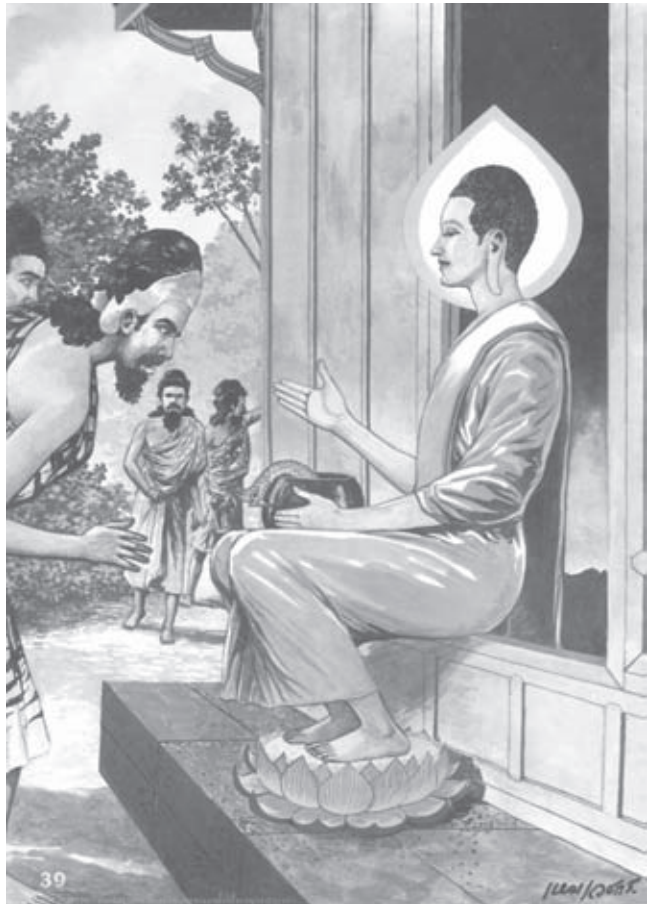
แต่อย่างไรก็ตาม **พระมหาสมณะนี้ก็ไม่ได้เป็นพระอรหันต์เหมือนเราแน่”**

ด้วยความหลงผิดว่าตนเป็นพระอรหันต์ จึงคิดเช่นนี้ พระศาสดาทรงรู้ความคิดนั้น จึงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์อีกรวมทั้งสิ้น ๓,๕๐๐ วิธี แต่อุรุเวลกัสสปก็ยังคงไม่เปลี่ยนความหลงผิดของตน จึงทรงจะกระทำให้ชฎิลเกิดความสลดใจ ด้วยอนุสาสน์ปาฏิหาริย์(สอนให้เห็นจริงได้อย่างน่าอัศจรรย์) ว่า

“ดูก่อนกัสสป ท่านไม่ใช่พระอรหันต์แน่ ทั้งยังไม่พบทางแห่งความเป็นพระอรหันต์ แม้แต่ข้อปฏิบัติของท่านที่จะเป็นเหตุให้เป็นพระอรหันต์ก็ไม่มี หรือพบทางแห่งความเป็นพระอรหันต์ก็ไม่มี”

ได้ยินอย่างนั้น ราวกับโดนฟ้าผ่าอย่างแรง

เกิดความสลดใจอย่างยิ่ง เกิดความอัศจรรย์ใจจนขนลุกชูชัน ได้สติเกิดความสำนึกตนมองเห็นความจริง ยอมละพยศ ได้ชบศีระลงที่พระบาทของพระศาสดา แล้วทูลขอบวช

“ขอข้าพระพุทธเจ้าได้บรรพชา ได้อุปสมบทในสำนักของพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเถิด พระพุทธเจ้าข้า”

“ดูก่อนกัสสป ท่านเป็นถึงผู้นำ เป็นอาจารย์ผู้สอน เป็นผู้เลิศ เป็นหัวหน้าของชฎิล ๕๐๐ คน ท่านจงบอกกล่าวพวกนั้นก่อน พวกนั้นจะได้ทำตามที่เราใจ”

อุรุเวลกัสสปจึงไปแจ้งแก่เหล่าชฎิล

“ผู้เจริญทั้งหลาย เราปรารถนาจะประพฤติพรหมจรรย์(บวช)ในสำนักของพระมหาสมณะ พวกท่านจงทำตามที่เราใจเถิด”

ชฎิลลูกศิษย์ทั้งหมดมองหน้ากัน แล้วกล่าวกับอาจารย์ของตน

“พวกข้าพเจ้าก็เลื่อมใสยิ่ง ในพระมหาสมณะนี้มานานแล้ว ฉะนั้นถ้าท่านอาจารย์จะบวชกับพระมหาสมณะ พวกข้าพเจ้าทั้งหมดก็จะบวชกับพระมหาสมณะด้วยเหมือนกัน”

ดังนั้นเหล่าชฎิลจึงพากันโกนผม ทั้งข้าวของเครื่องใช้บูชาไฟลงน้ำ แล้วไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ก็ทรงบวชให้ โดยตรัสว่า

“พวกเธอจงเป็นภิกษุมาเถิด ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว พวกเธอจงประพฤติพรหมจรรย์ เพื่อทำที่สุดแห่งทุกข์โดยถูกต้อง”

พระวอจัน ได้อุปสมบทชฎิลให้เป็นภิกษุแล้วทั้ง ๕๐๐ รูป

สิ่งของต่างๆ ที่ลอยน้ำไปแล้วนั้น ทั้งนทีกัสสปและคยาก็กัสสปได้พบเห็นเป็นลำดับ ต่างก็พากันมาหาพี่ชายของตน ซึ่งอุรุเวลกัสสปก็ยืนยันว่า การบวชของตนกับพระมหาสมณะนี้ ประเสริฐแน่นอน ดังนั้นน้องชายทั้งสองกับลูกศิษย์ทั้งหมด จึงขอบวชตามด้วย พระศาสดาก็ทรงบวชให้เป็นภิกษุทั้งหมด **รวมเป็นภิกษุสงฆ์หมู่ใหญ่ถึง ๑,๐๐๐ รูป**

ณ ที่นั้นเอง พระศาสดาทรงแสดงธรรม “อาทิตตปริยายสูตร” แก่ภิกษุทั้งหมด ให้เกิดเบื่อหน่าย ล้นความกำหนัด จิตหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง เพราะความไม่ถือมั่น ภิกษุทั้ง ๑,๐๐๐ นั้นได้บรรลุเป็น**พระอรหันต์**แล้ว

แม้ต่อมาก็เพราะภิกษุอรหันต์ทั้ง ๑,๐๐๐ เคารพในพระอุรุเวลกัสสปเถระ ยังคงห้อมล้อมราวกับเป็นบริวาร ให้พระอุรุเวลกัสสปเถระอบรมสั่งสอนได้ ด้วยเหตุนี้พระศาสดาจึงทรงแต่งตั้งพระเถระไว้ว่า

“พระอุรุเวลกัสสป เป็นเลิศกว่าพวกภิกษุสาวกของเรา ผู้มีบริษัหมาก”

นอกจากได้เป็นพระอรหันต์แล้ว พระเถระยังมีคุณวิเศษหลายอย่าง รู้ปุพเพนิวาสานุสติญาณ (ระลึกชาติของกิเลสก่อนๆ ได้) ชำระทิพยจักขุ(ตาทิพย์มองเห็นลูกโลกิเลสได้)หมดจด มีเจตปริยญาณ(กำหนดจิตรู้แจ้งเห็นจริงอย่างอื่นๆ ได้) และบรรลุมุทิติพโสตา(หูทิพย์แยกแยะกิเลสได้)

● **จบพุทธ**

พุทธัส ๑๖ ต.ค. ๒๕๕๑

(พระไตรปิฎกเล่ม ๔ ข้อ ๓๓๗

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๔๗

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๒๕

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๒ หน้า ๑๔๔)

รายงาน

จาก

พุทธศาสนา

สันติโศก

ประจำเดือนก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๑

ที่สันติโศกก็ยังดำเนินชีวิตไปเหมือนๆกับเดือนที่ผ่านมา ไม่มีอะไรที่แตกต่างกันเท่าไร มีแตกต่างกันบ้าง เดียวมีข่าวมาว่าจะมีกลุ่มนั้นกลุ่มนี้ มาบุกมาล้อม เป็นอะไรที่ทำให้ตื่นเต้นกระตุ่นหัวใจ ให้ตื่นตัวกระหึบกระเจิงขึ้นมาอีกหน่อย สติสัมปชัญญะก็เพิ่มตามเข้มข้น แม้แต่สมณะไปบิณฑบาตก็ได้รับยาบำรุงหัวใจให้เข้มแข็ง มีคนตะโกนตอนสมณะเดินผ่านไปแถวๆนั้น... “เดี่ยวเอา

ระเบิดใส่บาตร” ... “สันติโศกมาแล้ว”...“พวกประท้วง” ...“ทาสสาวก” ... ซึ่งก็เป็นเพียงหอกปาก วจีมาตกรรม วจีปาตกรรม ทิมแทง แต่ไม่ถึงกับเป็นกายมาตกรรม กายปาตกรรม ทำร้ายทำลายร่างกาย เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เข้าใจสภาพการณ์สมัยพระพุทธองค์ ทั้งพระองค์เองและพระสาวกต้องเจอการโต้ตอบจากคนต่างลัทธิความเชื่อ ทำร้ายเอา ทั้งที่เขาเพียงแต่กล่าวตู่กล่าวท้วง การกล่าวหาที่ร้ายแรงขึ้น จนกระทั่งถึงขั้นรุนแรงทำร้ายร่างกายทำลายชีวิตเลยทีเดียว ซึ่งทำให้เห็นความวิริยอุตสาหะของพระพุทธองค์และเหล่าสาวกมีมากมายเพียงใด ด้วยความมุ่งมั่นที่จะ

เผยแพร่พระธรรมคำสอนที่จะเป็นประโยชน์และความสุขแก่มวลมหาชน แต่ที่พวกเราจะเจอในปัจจุบันก็ยังเทียบไม่ได้ในสมัยพุทธกาล

ทุกวันนี้มีผู้คนใหม่ๆมาเยี่ยมชมสันตติโศกเป็นระยะๆ สมณะก็ยังคงมีการประชุมอภิธานิยธรรมเพื่อความไม่เสื่อม ประชุมพูดคุยกันหลังสวดปาติโมกข์ แม้จำนวนครั้งจะลดลง แต่มีจำนวนสมณะร่วมประชุมจำนวนมากขึ้น นอกจากสมณะที่อยู่ประจำสันตติโศกแล้ว ก็มีสมณะจากหลายพุทธสถานที่มา ร่วมการประชุมประท้วงเข้าร่วม

ณ เพลานี้ ความเข้าใจความเป็นกลางเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ความเป็นกลางไม่ใช่อยู่เฉยๆ เข้าข้างฝ่ายใดไม่ได้ หรือทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ความเป็นกลางจะต้องประพุดติตั้งเช่นกรรมกรหรือผู้พิพากษา ที่จะต้องใช้ วิจารณ์ญาณตัดสินฝ่ายหนึ่งถูก อีกฝ่ายก็ต้องผิด และจะต้องร่วมช่วยกันลงโทษ โดยลดและยุติ บทบาท พฤติการณ์ของฝ่ายผิด อีกทั้งจะต้องมี บทบาทสนับสนุนส่งเสริมฝ่ายถูกให้ดำรงคงพัฒนาการอยู่ต่อไป นี่แหละความเป็นกลางที่คนเข้าใจยก ระดับ ไม่ใช่ความเป็นกลางเก่าๆเซี่ยๆ ตกยุคหลุดโลก เช่นเดิม ประเภทกลางกลวง กลางโกง กลางลวง จะต้องเป็นกลางที่เป็นกลางจริง อย่างที่กล่าวมาข้างต้น

* เคลื่อนตัวและเคลื่อนใจ

ก.ย. ศ.๑๒-อิง.๑๖ นร.สส.สอ. ม.ปลาย

ไปดูงานวิจัยแห่งชาติ

ก.ย. จ.๑๕ นักเรียนทั้งโรงเรียนดูงาน นิทรรศการ เฉลิมพระเกียรติในหลวงและพระราชินี ที่เซนต์หลุยส์

ก.ย. ส.๒๗ - ต.ค. อัง.๗ นร.เปิดร้านขายอาหารเจ ช่วงเทศกาลกินเจ ที่ชมรม.สันตติโศก

ต.ค. จ.๒๐ ประชุมสัมมนาครูการศึกษา

ต.ค. พ.๒๙ - พ.ย. ส.๑ นร.สส.สอ. เข้าค่ายที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

...คนแสดงออกตามสิทธิมนุษยชน และคนที่ได้รับข้อมูลเพิ่มเป็นประชากรวิวัฒน์ จะใช้วิจารณ์ญาณ เก็บคะแนนไว้ในใจ สะสมคะแนนไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็จะตัดสินใจเป็นประชามติ นี่ก็เป็นตุลาการวิวัฒน์ซ่อนในประชากรวิวัฒน์ ... ซึ่งฝ่ายหนึ่งพยายามแสดงพลังมวล ด้วยพลังเงิน ฝ่ายทุนธมิตรก็แสดงพลังมวล ด้วยพลังทางจิตวิญญาณ...

(เรียบเรียงจากการแสดงธรรมของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ สงครามสังคม-ธรรมะการเมือง พ.ศ.๒๕๓๑.'๕๑)

❖ สมณะ: อานบุญ วชิโร

ปฐมโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑

เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ชุมชนปฐมโศกช่วงนี้พากันออกไปกู้ชาติ จึงดูเสียบสงบสัจ วิเวก บ้านบางหลังที่ถูกสร้างมานาน บางส่วนก็หักพังลงมา ปฐมโศกเป็นชุมชนแห่งแรก อุปมาเหมือนสังขารว่าง กายก็ชราภาพไปตามกาลเวลา เสื่อมสลายไปตามกฎของไตรลักษณ์ ทุกชีวิตทุกสรรพสิ่งต้องเดินเข้าหากฎนี้ด้วยกันทั้งนั้น

เรื่องกู้ชาติเพื่อการเมืองใหม่เป็นการเมืองในวิถีพุทธ ผู้มาทำงานการเมืองต้องมาเพื่อเสียสละ มาเพื่อรับใช้ประชาชน โดยใช้หลักคุณธรรมนำการเมือง

* เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๓ รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้ออมกลาง ติดต่อขออนุญาตนำ นักศึกษาระดับปริญญาตรี

มาดู การจัดการสภาพแวดล้อมและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นแบบอย่างเศรษฐกิจ การพึ่งพาตนเอง สามารถเป็นตัวอย่างและให้ความรู้ที่ดีแก่ นักศึกษาจำนวน ๔๘ คน อาจารย์ตามมาด้วย ๒ คน

ส.๒๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๓๐ น. นักศึกษาระดับป.บัณฑิต(ประกาศนียบัตรบัณฑิต) เอกบริหาร การศึกษาส่วนใหญ่เป็นครูประจำการสายผู้บริหารไปเรียนภาคพิเศษ ม.ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๕๐ คน มาดูงาน เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสส.ฐ.

-ตอนเช้าผู้ปกครองนำ น.ร.มามอบตัวเพื่อปีการศึกษาเทอม ๒

พฤ.๒๕ จัดน.ร.ไปช่วยงานเจที่มร.ฐ. ๓๖ คนรวมผู้ใหญ่ด้วย ชายเจปี่นี้ประมาณ ๕๐ คน

-ตอนตี ๔ สมณะอรณชีโว สมณะชินธโร และญาติธรรมเดินทางไปประชุมเพลิงคุณพ่อชำนาญ แก้วคงดล อายุ ๗๓ ปี ที่บ้านวังพิกุล ต.วังพิกุล อ.บึงสามพัน จ.เพชรบูรณ์

อา.๒๖ สม.บุญแท้ สม.พูนเพียร เดินทางไปประชุมเพลิงโยมมัจฉา งามจันทร์ เป็นโยมแม่ของสิกขมาตุผาแก้ว ที่วัดบ้านขามเปี้ย อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ

* ขอบด้วยพุทธกาษิต

ผู้ทำบุญแล้ว ย่อมบันเทิงในโลกนี้

ละไปแล้วย่อมบันเทิง

ชื่อว่าย่อมบันเทิงในโลกทั้งสอง

เขาเห็นความบริสุทธิ์แห่งกรรมของตน

แล้วย่อมบันเทิงปราโมทย์

❖ สมณะกรรมกร กุสโล

ศิระะอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑

เริ่มเดือนกันยายน ฝนตกบ่อย ยังกงย็นหยัด เอกลักษณะของช่วงฤดูฝน คู่กันกับช่วงกลางพรรษา ของปี ๒๕๕๑ นี้ ซึ่งมีเหตุการณ์การต่อสู้ เพื่อความ ยุติธรรม และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อย่างแท้จริงของประชาชน ที่ดำเนินอยู่เป็นเดือนๆ อย่างต่อเนื่อง อาจเกือบใกล้เวลาของชัยชนะ แต่ ยังคงไม่หมดบทศึกษาพฤติกรรมชีวิตจริง ที่ต้องตีแผ่ ต่อไปให้นักปฏิบัติธรรมชาวโศกได้ศึกษาให้ต้องแน่ ดอนสิ้นอาสวะกระมัง ความยึดเชื้อ และย็นหยัด จึง ยังปรากฏอยู่ ไม่รู้จบเหมือนสายฝนในพรรษานี้

แม้ว่างานอบรมเกษตรกรกลุ่มหนึ่งจะแจ้งขอก ยกเลิกเพราะไม่กล้ามา แต่อีกกลุ่มที่เป็นนักเรียน จากโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ก็ยืนยันว่ามาแน่ โดยไม่กังวลกับข่าวลือที่ว่า นปก.(นครป่วนกรุง) จะ บุกศิระะอโศก เพราะเชื่อมั่นว่าธรรมะคุ้มครองที่นี้ ช่วงนี้ฝนตกทุกคืน โดยเฉพาะคืนที่ได้รับข่าวกรองว่า นปก.มาแน่ๆ ฝนตกแรงมากาทั้งฟ้าร้องฟ้าผ่าดังลั่น นักเรียนชายทั้งหมดผลัดกันอยู่ยามตามจุดต่างๆทุกคืน ตั้งแต่ที่ได้ข่าวว่า นปก. ๒๐ คันรดจะมาเยี่ยม ชาวชุมชนทุกคนเตรียมพร้อม ชักซ้อมกันว่า ถ้ามา ถึงให้นักเรียนตั้งแถวรอรับสองข้างทาง เชื้อเชิญให้ เข้าศาลาฟังธรรมจากสมณะ สิกขมาตุ อันนี้เป็น คำแนะนำของผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นตำรวจอยู่ กันทรลักษณ์ พร้อมกับแนะนำตัวตำรวจนายหนึ่ง ซึ่งประจำอยู่ด้านหน้า ที่ทำการ อบต.ตรงข้ามกับ

ร้านหนึ่งน้ำใจ ว่าจะเป็นผู้คุ้มครองดูแล มีอะไรให้รีบ ติดต่อดี

* เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๖-พ.๑๐ นักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ชั้น ม.๔-๖ จำนวน ๗๐ คน พร้อมด้วยครูและเกษตรกรจาก อ.ซุขันธ์ และ อ.วังหิน กว่า ๑๐ คน มาอบรมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง นับเป็นรุ่นที่ ๑๒

จ.๘ ส.ผืนฟ้า อนุตตรโร ส.เต็ดขาด จิตตสันโต ส.กำแพงพุทธ สุโพโล สม.นवलนึม ผู้ใหญ่บ้าน เกือบดิน(คุณอ้อย) กลับมาจากกรุงเทพฯ มี ส.คมคิด ทันทภาโว ส.เด่นตะวัน นรวีโร ส.ลั่นผา สุชาติโก มาด้วย ซึ่งคุณสุวรรณ(น้อย)ได้ไปส่งถึงบ้านราชฯ

พ.๑๐ ประชุมครูทุกฝ่าย

พฤ.๑๑ ส.กำแพงพุทธไปกรุงเทพฯ พร้อมด้วยครูและนักเรียน ม.ปหลาย

ศ.๑๒ นักเรียนสัมมาสิกขากลุ่มหนึ่งมี ม.๒-๓ เป็นหลัก นำโดยคุณพลีขวัญ คุณทาง บุญไปประเมินผลการอบรม ที่โรงเรียนโนนสำราญ ซึ่งได้มาอบรมเมื่อเดือนที่แล้ว

อา.๑๔ กลุ่มผู้เข้ารับการอบรม มาจาก ซุขันธ์ ๑๑ คน และกันทรารมย์ ๑๒ คน เป็น เวลา ๔ คืน ๕ วัน

จ.๑๕ มีผู้มาศึกษาดูงานจากอ.สุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พระ ๓ รูป สามเณร ๓๗ รูป และฆราวาส ๒๒ คน

พฤ.๑๘ ประชุม บวร (บ้าน วัด โรงเรียน)

ส.๒ กลุ่มบ้านราชฯนำนักเรียนมาหักข้าวโพด ที่สวนสามแก้วไปใช้ที่บ้านราชฯ ตามที่คุณพลีขวัญแจ้งไป

อา.๒๑ ส.เด็ดขาด ส.กำแพงพุทธ และชาวศิระะกลุ่มหนึ่ง ไปร่วมเหตุการณ์ที่บ้านราชฯ ซึ่งถูกกลุ่ม นปก.ไปบุก ค้ำกลับมาเล่าเหตุการณ์พร้อมด้วย ส.แก่นเกล้า สารกโร

-นักเรียนล้มมาลิกษาทำวัตรเย็น ขึ้นชมซุ้มทรัพย์ วันสุดท้ายของภาคเรียนที่ ๑

อ้ง.๒๓ คุณเพียรงาม(อาจิต) และคุณรักพงษ์(อาโหนด) นำนักเรียน ๔๐ คน เดินทางไปเตรียมงานเจที่ปากช่อง จ.นครราชสีมา ส.เด็ดขาด ส.แก่นเกล้าไปด้วยและเลยเข้ากรุงเทพฯ

-คุณวุฒทา ไปติดจานดาวเทียมที่ อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ ประมาณ ๒๐ จาน รถไปเกิดอุบัติเหตุขึ้นฟุตบาทชนเสาชนต้นไม้ รถบุนบินบู้บี้ ผู้โดยสารปลอดภัยทุกคน ตกใจกันเล็กน้อย

ศ.๒๖ รถตรวจแวนตาเคลื่อนที่มาให้บริการในราคาถูกๆให้แก่วางชุมชนที่ศาลาบุญถ่วม

อา.๒๘ ตรวจศีลนักเรียนสัมมาลิกษาที่เหลือ

จ.๒๙ คุณสมบัติ เขียน นักศึกษา ม.ราชภัฏอุบลฯ มาพักค้างในชุมชน ๕ วัน เพื่อทำโครงการวิจัยเศรษฐกิจชุมชน จบเดือนกันยายน

ด้วยฝนพรำแต่เช้าฟังเสียงฝนตกกระทบหลังคาแทนเสียงระฆังขนาดจิ๋วที่ติดอยู่ใต้หลังคาโบสถ์วิหาร ตามวัดวาอารามต่างๆ บรรยากาศโดยองค์รวมตลอดทั้งเดือนสงบสุขเป็นส่วนใหญ่ คึกคักบ้างบางเวลา เพียงสลับฉากไม่ทำให้ศิระะอโศกไร้วิญญาณจนเกินไปเท่านั้น

บางฐานงานอาจซบเซาไปบ้างในบางวันหรือหลายๆวัน แต่ฐานงานที่ไม่มีสิทธิ์จะหยุดพักเลยสักวัน ก็คือฐานโรงครัว กองทัพเดินด้วยท้องงานครัวจึงเป็นงานเพื่อความอยู่รอดของทุกชีวิตที่มาบำเพ็ญธรรมในแต่ละวัน ณ ที่นี้ ขณะนี้ข้าวในนาที่กำลังออกรวง ตราบเท่าที่ กวฟิงการอาหารยังให้พลังแก่ร่างกาย วิญญาณาหารยังให้พลังแก่จิตใจ ทุกผัสสาหารในทุกขนาดไม่ว่าอย่างแรงอย่างค่อย อย่างละเอียดพลั่วแล้วแต่เพียงโดย้อมให้บทศึกษาที่เพิ่มพลังแก่ผู้เจริญสติรู้ตัวทั่วพร้อมอยู่ทุกขณะเสมอ

และด้วยอาหารทั้งสามที่หล่อเลี้ยงร่างกายและจิตใจนี้เอง ที่ทำให้ชีวิตตั้งอยู่ด้วย มโน-สติญเจตนาหาร ที่มีคุณค่าต่อทุกชีวิต อีกทั้งล้ำค่ายิ่งต่อการเพิ่มพลังแห่งกระแสนะคุณงามความดีซึ่งขาดเสียมิได้เลยจริงๆ ในสังคมโลกแห่งสันติภาพ

โลก ปตฺถมุกฺกิตา เมตฺตา
เมตฺตาธรรมค้ำจุนโลก

❖ สม.จินดา ทัั้งเฝ้า

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๑

เดือนกันยายนผ่านไป นา ไร่ก็ชุ่มฉ่ำไปด้วยน้ำ ทั้งท่วมทั้งซัง พื้นดินก็เฉอะแฉะชุ่มฉ่ำ ข้าวกล้าต้นไม้กิ่งอกงาม พายุเคลื่อนจากต่างถิ่นมาเยือน ทำเอาน้ำจากอ่างต่างๆ อยู่ที่สูงของประเทศก็ทยอยปล่อยไปลงภาคกลางต่อไป เช่นกาลเวลาที่ผันเปลี่ยน

ย่างเข้าสู่ฤดูความหนาวก็มาเยือน เช่นกันกับนักการเมืองพรรคต่างๆ คงรู้สึกหนาวที่จะถูกยุบเช่นกัน เดือนนี้ชาวศิระชะอโศกยังคงตั้งมั่นไม่หวั่นไหวในการรักษาศีล ปฏิบัติธรรมคงเส้นคงวาทุกอิริยาบถ ได้มากน้อยของใครของมัน ใครมีความเพียรมากย่อมได้มาก เรื่องบุญ ศีล กิณ ทาน เสียสละ เป็นคุณธรรม ทำเพื่อแบ่งกันไม่ได้ เช่นข้าวของวัตถุแห่งก้อน ชาวมุขมชนเราก็ได้สลับสับเปลี่ยนกันไปเรียนรู้งานมหกรรมกู่ชาติที่ทำเนียบประชาชนเข้า ๕ เดือนกว่าแล้ว มันก็ยากจริงๆ ผู้คน ทหารกล้า ประชาชน ล้มตายเสียชีพเพื่อชาติไปแล้ว ๓ คน บาดเจ็บ ๔๐๐ กว่าคน ด้วยอาวุธร้ายแรงของปีศาจอำนาจมืด โลก โกรธ หลง อดตาตัวตน ขาดการเมตตา กรุณา ต่อเพื่อนร่วมชาติกันเอง เขาทำเหมือนข้าศึกต่างด้าวร้ายกาจ ทหารเขมรยิงทหารไทยตาย เขาอ้อมมือไว้

ต่อชาติข้างเคียง จะซุ่นเคื่องใจแต่ชาติเดียวกัน ทำหันเจ็บตายมากมายมันน่าอายจริงๆ ไปเอ็นดูเขาแต่เอ็นดูเราชาติ

เดือนนี้ทำนาเสร็จแล้ว เดือนที่แล้วเมื่อวันที่ ๒๘ ก.ย. ส.กำแพงพุทธ กับชาวมุขมชนเอาข้าวโพดที่ปลูกเองไว้สารพิษลงไปฝากผู้ที่อยู่ทำเนียบ ๑ คันรถปิคอัพ ไปแวะฉันทัดที่งานเจปากช่อง เยี่ยมนักเรียนและชาวปากช่องด้วย

* เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒ ส.ผืนฟ้า ส.ถ่องแท้ ส.แก่นหล้า สม.จินดา สม.นวลนิ่ม คุณพลีขวัญ โก้ ธวัชหนุ่ม นายดาบน้อย ไปร่วมประชุมนักเรียน ซึ่งไปขายอาหารงานเจที่ปากช่องพักค้างที่วัดเขาวันชัย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ๑ คืน

ศ.๓ ชาวศิระชะอโศกสนใจกับข่าวที่คุณไชยวัฒน์ถูกจับ ติดตามหน้าจอทีวีตลอด บ้างก็ฟังวิทยุและทำงานไปด้วย

อ.๕ ข่าวคุณจำลองถูกจับ หลังนั้น ส.ผืนฟ้า ส.ถ่องแท้ สม.จินดา สม.นวลนิ่ม และญาติธรรม ๑ รถตู้ เดินทางเข้าสันติฯ

-เย็นญาติธรรมอีกกลุ่มหนึ่งมีชาวมุขมชนคนวัดและนอกวัดเดินทางเข้ากทม. ๑ คันรถหกล้อ

พ.๙ คุณไชยวัฒน์และคุณจำลองได้รับการปล่อยตัว ชาวศิระชะฯ ต่างดีใจกัน

ศ.๑๐ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมไปงานรดน้ำศพสารวัตรเมธิ(จำป) ที่วัดโสมนัสราชวรวิหาร กทม. (ใกล้ทำเนียบ) นักเรียนกลับจากการไปช่วยขายอาหารงานเจที่ปากช่อง รุ่งขึ้นก็ทยอยกลับบ้านกัน ปิดภาคเรียนที่ ๑ กำหนดเปิดภาคเรียนที่ ๒ วันที่ ๑ พ.ย.'๕๑

อา.๑๒ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมไปร่วมฟังพ่อท่านฯ แสดงธรรมงานศพสารวัตรเมธิ(จำป) ที่วัดโสมนัสฯ

จ.๑๓ ส.ผืนฟ้า ส.ถ่องแท้ ส.แก่นหล้า สม.จินดา สม.นวลนิ่ม และญาติธรรม ๑ รถตู้กลับจากกทม.

อ.๑๔ วันออกพรรษา สมณะที่จำพรรษาศิระชะอโศกปวารณาออกพรรษากัน มี ส.ผืนฟ้า ส.กำแพงพุทธ ส.แก่นหล้า ส.เด็ดแท้ (ขาด ส.เด็ดขาด ออกพรรษา ที่สันติฯ) สม.จินดา สม.นวลนิ่ม ก็ปวารณาออกพรรษาแยกกับสมณะ

๐๘.๓๐ น. มีพิธีการดับบาตรวันออกพรรษา

มีญาติธรรมจากสุรินทร์และที่อื่นๆมาร่วมทำบุญด้วย ก่อนฉันมีการเวียนธรรมแทนภาคค่ำ เพราะชาวบ้านเมืองยังไม่สงบ กลุ่มสุรินทร์ได้มาประชุมด้วย หลังฉัน ส.แก่นหล้าไปตรวจสุขภาพที่ดอนตาล จ.มุกดาหาร ที่หมอเขียวอยู่ พักค้าง ๑ คืน

ศ.๑๗ ส.ผืนฟ้า ส.ถ่องแท้ สม.จินดา สม.นวลนิ่ม และญาติธรรม ๑ รถตู้ เดินทางเข้าสันติฯ เพื่อไปร่วมงานที่ทำเนียบ และรอวันงานประชุมมหาปวารณา ซึ่งกำหนด ๖-๗ พ.ย.

ส.๑๘ แกนนำสมัชชาเกษตรกร ๑๓ คนมารวมกันไปเรียนรู้การเมืองใหม่ที่ทำเนียบ กทม.

อา.๑๙ ส.กำแพงพุทธและศิษย์เก่าเดินทางไปกทม. ได้เห็นผู้ที่มาทำหน้าที่ใช้หนี้แผ่นดินและมาทำบุญตั้งเต็นท์โรงงานโรงบุญ ทั้งมังสวิวัติและมังสารพัด มีทั้งเจและเจอตามใจเลือกทานกัน เป็นบุญตามอัฏฐภาพ ร่วมกันดีจริงๆ น่าประทับใจมากๆ เข้าคิวเป็นระเบียบเรียบร้อยเอื้อเฟื้อต่อกัน เต็นท์ใครเต็นท์มันแต่ละจังหวัด

พื้นที่หน้าเวทีก็แบ่งกันนั่ง ได้ทั้งความรู้จากพิธีกรผู้ถ่ายทอดให้ ได้ทั้งสาระบันเทิงจากศิลปินเพื่อชีวิตมากมายที่มีอุดมการณ์เพื่อบ้านเมืองจริงๆ บางครอบครัว แม่กับน้องๆ มานั่งจอร์จพีบน้ำอ่า เลิกงานเย็นก็มาร่วม มานอน เช้าๆก็ไปทำงาน เวลาฟังเพลงเป็นจังหวะก็ยกมือที่สามตบเขย่าเข้าจังหวะบางคนก็เต้นรำกันอย่างสนุกสนาน ไม่มีการตีกัน ประทับใจทั่วไป ไม่มีชนชั้น นั่งนอนในพื้นที่เท่ากันเป็นการปฏิบัติธรรมจริงๆ เหล้าเบียร์ไม่มีขาย ไม่ให้ดื่มในงาน แม้สูบบุหรี่ก็มีสัดส่วนเป็นระเบียบมีเต็นท์อำนวยความสะดวก เป็นเต็นท์ๆ เป็นมหรกรรมงานบุญ เอาทั้งคุณภาพจิตวิญญาณอย่างนี้หาไม่ได้แล้ว เป็นงานที่ศักดิ์สิทธิ์จริงๆ ใครไม่ได้ไปดูบรรยากาศก็น่าเสียดาย เสียตายจริงๆ ใช้เงินแสนล้านจัดก็ไม่ได้

จ.๒๐ ชาวปากช่อง ๔ คน มาเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเรื่องปูย

พ.๒๓ ผู้ใหญ่บ้าน น.ส.เกื้อดิน(อ้อย) ไปร่วมงานวางพวงมาลาที่อำเภอ เนื่องในวันปิยมหาราช

ศ.๒๔ ผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขา ศีระชะอโคก น.ส.อุ้นเอื้อ(สุ) และครูไพรัช(น้อย) พร้อมนักเรียนหญิง ม.๖ อีก ๓ คน เดินทางไปเวียดนามเพื่อศึกษาและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม จะกลับ ๑๐ พ.ย.

อ.๒๘ ส.แก่นหล้า ส.เด็ดแท้ และชาวศิระชะฯ ประชุมวิสามัญ เรื่องข่าวที่นปก. จะมาบุกวันที่ ๕ พ.ย.

ศ.๓๑ ส.ผืนฟ้า ส.ถ่องแท้ ส.กำแพงพุทธ และญาติธรรม ๑ รถตู้ เดินทางกลับศิระชะฯ เพื่อไปดูข่าวที่นปก.จะมากบุก

❖ ส.กำแพงพุทธ สุพลโ

ศาลือโคก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑

ในเดือนนี้แทบจะไม่มีกิจกรรมเลย เพราะพวกเราไปทำหน้าที่ ใช้หนี้แผ่นดิน และไปทำบุญกัน เพื่อให้เข้ากับสภาวะนี้ จึงขอเขียนสภาวะธรรมต่อไปนี้

บุคคลคือคนที่ฝึกเลศพอกเพิ่มอยู่เสมอ เพราะมีความคิดเห็นเป็นมัจฉาทิฐี มีอวิชาเป็นผ้าบังงักขุจึงไม่มีปัญญาฐิติ ฐิษฐ์ จึงทำชั่วแต่คิดว่าทำดีแล้วอยู่เสมอ ผู้ใดที่เริ่มรู้ตัวเมื่อมีผู้ชี้แนะจึงเรียนรู้และแก้ไขตั้งใจรักษาศีล เรียนรู้ตณจนสามารถเห็นกิเลสที่พอกเพิ่มได้ ผู้นี้จึงมีความคิดเห็นเป็นสัมมาทิฐิจึงพัฒนาตนขึ้นมาเป็นกัลยาณชนได้

ผู้ที่มีความคิดเห็นเป็นสัมมาทิฐิแล้วจะพยายามลดกิเลสตน เพราะรู้ว่ามันไม่เที่ยง เมื่อเพิ่มขึ้นได้มันย่อมลดลงได้เช่นเดียวกัน เพราะรู้ชัดแล้วว่ามันเป็นศัสเหตุแห่งทุกข์ คนที่สามารถลดกิเลสตนได้เช่นนี้คือผู้ที่พ้นสั๊กกายทิฐิ เติบโตอยู่ในองค์แห่งมรรคองค์ ๘ พัฒนาตนขึ้นมาเป็นอารยชนได้ นี่แหละคือการพัฒนาสู่ความประเสริฐของมวลมนุษยชาติ

* เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๗,จ.๒๒ วันพระเล็ก สมณะพอแล้วสมาธิโต เทศน์ก่อนฉัน

อัง.๙,พท.๑๑ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียง

อา.๑๔ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายธรรมต่อ

- สมณะเน้นแก่น พลานีโก เทศน์ก่อนฉัน

จ.๒๒ โยมบ้อ แก้วคงดล พ่อของญาติธรรม สตรี แก้วคงดล(สาว)เสียชีวิต สมณะพอแล้ว สมาธิโต พระเอี้ย ชันดีโกและโยมจำนงสังวร ไปเยี่ยมให้กำลังใจ ถามข่าว

พ.๒๔ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมไปร่วมฟังสวดศัพโยมบ้อ ที่บ้านวังพิกุล สมณะเน้นแก่น พลานีโก เทศน์ก่อนสวด

พท.๒๕ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมจากหลายพุทธสถานมาฉันภัตตาหาร และรับประทานอาหารร่วมกันที่ พุทธสถานศาลือโคก แล้วไปร่วมงานฌาปนกิจโยมบ้อ แก้วคงดล ที่วัดราษฎร์พิกุลทอง ต.วังพิกุล อ.บึงสามพัน จ.เพชรบูรณ์

จ.๒๙ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายธรรมต่อ

- สมณะมีอมัน ปุรณโกโร เทศน์ก่อนฉัน

* ข้อคิดสุดท้าย

ผู้ฝึกฝนสร้างชาติอยู่เสมอ
จิตใจจะไม่อ่อนแอ

❖ สมณะเน้นแก่น พลานีโก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๑

บรรยากาศในเดือนนี้ คึกคักมีสีสัน เพิ่มขึ้นมาบ้าง เพราะสัมมาสิกขาศาลือโคก เปิดภาคเรียนที่ ๒ แม้ชาวชุมชนจะเหลืออยู่น้อย เพราะไปทำหน้าที่ ใช้หนี้แผ่นดิน และไปทำบุญ ร่วมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย อยู่ที่ทำเนียบประชาชนกันเสียเป็นส่วนมาก แต่ก็มีการสลับสับเปลี่ยนกันไปมาอยู่บ้าง ตามความเหมาะสม

* เหตุการณ์รายวัน

พ.๑ วันเปิดภาคเรียนที่ ๒ ของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก

- ประชุมนักเรียนสส.ศ. เพื่อเรียนรู้การดำรง

ชีวิตตามตารางชีวิตร่วมกัน

พ.๑-อัง.๗ เทศกาลกินเจ ร้านรอยใจ เปิดบริการขายอาหารเจเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

จ.๖,๑๓,๒๐,๒๗ นร.สส.ศ.ประชุมตรวจศีล

อัง.๗ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมศาลีอโศก เพื่อเรียนรู้และแก้ปัญหาการทำงานและการดำรงชีวิตร่วมกัน

พ.๘ นายกเทศมนตรี และเจ้าพนักงานเทศบาลตำบลไพศาลี มาประชุมถามความประสงค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางสาธารณสุข

อัง.๑๔ วันออกพรรษา สมณะและพระอาคันตุกะ ปวารณาให้วักกล่าวตึงเตือนกันได้ สมณะธาตุดิน ปรุวีร์โส และสมณะเน้นแก่น พลานีโก เทศน์ก่อนฉัน

พ.๑๕ วันตักบาตรเทโว ลิกขมาตุมาลินี และลิกขมาตุรินฟ้า เทศน์ก่อนฉัน

พ.๒๒ เกษตรกรจากจังหวัดหนองบัวลำพู จำนวน ๑๕ คน มาเยี่ยมชมชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียงศาลีอโศก

-โยมน้อมและลูกหลานมาทำบุญถวายสังฆทาน ลิกขมาตุมาลินี ลิกขมาตุรินฟ้า และสมณะพอแล้ว สมานีโต เทศน์ก่อนฉัน

อัง.๒๘ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ

ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิธานิยธรรม

-สมณะ ลิกขมาตุ และคณะครู ประชุมการศึกษาเพื่อเรียนรู้และแก้ปัญหาเด็ก

-ประชุมชาวชุมชน เพื่อแจ้งปัญหาการทำงาน สถานภาพทางการเงิน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบอบอุ่น

พ.๓๐ สมณะ ครู และศิษย์เก่าลัทธิมา ลิกขมาตุมาลินี ร่วมประชุมเตรียมการเปิดค่ายอบรมนักเรียน สส.ศ. ชื่อค่าย“ปรองดองน้องพี่” จาก ๔-๗ พ.ย. ๒๕๕๑

ศ.๓๐ นักเรียนโรงเรียนประจำจังหวัด นครสวรรค์ ผู้สนใจการปฏิบัติธรรม จำนวน ๕๐ คน มาฟังธรรมและเยี่ยมชมชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจ พอเพียงศาลีอโศก ส.ธาตุดิน และนักเรียน สส.ศ. ชั้น ม.๕-๖ ให้การต้อนรับ

* ข้อคิดสุดท้าย

ชีวิตตนเราไม่เที่ยง ทุกขะในตถะเข้า มีดีความสุขในตถะเย็น หัวเราะในตถะเย็น มีทุกข์ในตถะเข้า ก็ใต้

❖ ส.เน้นแก่น พลานีโก

สีมาอศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑

ตลอดเวลา ๗๕ ปีที่ผ่านมา การเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย ยังเวียนว่ายเวียนวนเข้าสู่วิกฤต ไม่สามารถเดินทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เจริญก้าวหน้าได้

การทำงานการเมืองแบบเก่าๆ จึงไม่สามารถแก้ปัญหาชาติบ้านเมืองได้ ในเมื่อผู้ที่บอกตนเองว่าอาสาทำงานเพื่อบ้านเมือง ไม่มีความจริงจังต่อประเทศชาติ เข้ามาสู่การเมืองเพื่อแสวงหาประโยชน์เพื่อตน คดโกงประเทศชาติด้วยโลภจริต การแสวงหาการเมืองใหม่ ของมวลมหาชน จึงเหมือนกับการนำแสงสว่างมาสู่ประเทศชาติ

การเมืองกับธรรมะหรือศาสนา ต้องไม่แยกจากกัน ถ้าตัดขาดแยกส่วนกันไม่เกี่ยวเนื่องกัน ก็ถึงความบรลัย ผู้ที่ปฏิเสธการเมือง โดยไม่เอาธรรมะ ไม่มีคุณธรรม ก็ไม่ต่างกับผู้นั้นหายใจ โดยไม่ใช้จมูก

* เหตุการณ์

จ.๑ งานฉาปนกิจศพ นางไพลงค์ ทนศรีลาด อายุ ๕๐ ปี (เป็นมารดาของด.ช.นิวัฒน์(ปิง) แซ่เลี้ยง น.ร.สัมมาสิกขาสีมาอศก)

อา.๗ นักเรียนสัมมาสิกขาไปชมนิทรรศการเครื่องปั้นดินเผา ที่บ้านด่านเกวียน นำโดยครูวรารภรณ์

-เย็น ได้รับแจ้งจากคุณข้าพุทธ ว่าจะมีพวก นปท. มากุ่กพุทธสถานตามสาขาต่างจังหวัด ให้ทางเราไปแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ

พ.๑๗ ครูวรารภรณ์ ไปร่วมประชุมเรื่องการบำบัดน้ำเสีย ที่โรงแรมซีดีปาร์ค

ส.๒๐ ประชุมใหญ่ชุมชน และการเตรียมงานในช่วงเทศกาลกินเจ

พ.๑๘ หมุ่มสมณะ ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

จ.๒๒ เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. ๔ คน มาดูสถานที่เพื่อจัดคอร์สสุขภาพ โดยหมอเขียว

-เย็น ประชุมเตรียมงานคอร์สสุขภาพ

-ประชุมสภานักเรียนสัมมาสิกขา

ศ.๒๖ ครูกลุ่มไปร่วมประชุมด้านการเมืองที่โรงแรมดุสิตปรีนเซส

จ.๒๙ หมุ่มสมณะ ๔ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

-วันนี้เป็นวันแรกของเทศกาลกินเจ ชาวมุขุมชน คนวัด นักเรียนสัมมาสิกขา และศิษย์เก่าไปร่วม กันขายอาหารเจ ที่ร้านมังสวิวัติ หน้าม.ราชภัฏนครราชสีมา

“ผู้ชนะข้าศึกเป็นพันในสงคราม ยังไม่ชื่อว่า ผู้ชนะที่แท้จริง แต่การเอาชนะใจตนเองได้ นั่นแหละ ผู้ที่ชนะ”

(พุทธพจน์)

❖ สมณะสร้างไท ปณฺโฑ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๑

ช่วงเทศกาลกินเจ ชาวสีมาอศกเปิดขายอาหารเจ ที่ร้านมังสวิวัตินครราชสีมา ครูพานักเรียนออกไปช่วยงานร่วมกับพี่บ้านอา เพื่อฝึกเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง โดยมีครูฝั่งดาวเป็นผู้ดูแล เนื่องจากปีนี้มีร้านเจเปิดขายเพิ่มขึ้น ลูกค้าจึงลดลงจากปีที่แล้ว ถึงกระนั้นก็ตาม ต่างเบิกบานในการสะสมบุญให้กับคนได้อิ่มบุญกันถ้วนหน้า

พ.๑-อ้ง.๗ เทศกาลกินเจ ร่วมส่งเสริมสร้างเมตตาธรรม คำจุนโลก

จ.๖ ผู้สื่อข่าวช่อง ๕-๗ และทีวีไท1 (TPBS) มาสัมภาษณ์สมณะสร้างไท ปณีโต กรณี พล.ต.จำลองถูกจับ

อึ้ง.๗ จากเหตุการณ์ตำรวจยิงแก๊สน้ำตา เพื่อ สลายผู้ชุมนุมหน้ารัฐสภาเป็นเหตุให้เลื่อนการปิด ร้านมั่งสวัริตีเร็วขึ้น ญาติธรรมบางคนเดินทาง เข้าร่วมชุมนุมด้วย

พ.๘ เป็นช่วงปิดเทอมแรกของปีการศึกษา ผู้ปกครองมารับนักเรียนเพื่อเดินทางกลับบ้าน

พ.๘-๒๑.๑๒ เริ่มงานอบรมรักษาสุภาพ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยหม่อใจเพชร มี ทรัพย์ เป็นผู้บรรยาย ถ่ายทอดความรู้ในการ ดูแลรักษาสุภาพด้วยตนเอง ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่ ๕.ก.ส. จากทั่วประเทศ

อึ้ง.๑๔ หมุ่สมณะ มี สมณะสร้างไท ปณีโต สมณะลือคม ธัมมกิตติโก สมณะชาติติน ชัญญู สมณะหนึ่งดี สุยัญฐ์ ทำพิธีปวารณาออกพรรษา ปวารณาตัว ให้บอกกล่าวตักเตือนกันได้ จากนั้น มีการตักบาตรเทโว ทำบุญวันออกพรรษา

พ.๑๕ สมณะ ๖ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป จาก บ้านราชา เวะฉันอาหารก่อนเดินทางไปสันติอโศก สมณะชาติติน สมณะหนึ่งดี ร่วมเดินทางไปด้วย

พฤ.๑๖ ส.สร้างไท ส.ลือคม สม.หยาด พลี และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณพ่ออำไพ จันทร์สว่าง อายุ ๗๒ ปี ที่วัด หนองบัวศาลา

๒๑.๑๙ ส.ลือคม สม.หยาดพลี และญาติ ธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่เจริญ เจื่อม พิมาย อายุ ๘๐ ปี ที่วัดนิคมวุฒิศาสตร์ อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

พฤ.๒๓ ส.กล้าดี ส.ดินทอง เดินทางกลับ จากการร่วมชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาล

๒๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน อนุมัติ

สั่งซื้อเม็ดพลาสติก ที่ราคาตกลง เป็นการลด ต้นทุนการผลิต จากเดิมที่ประสบปัญหา ต้นทุน การผลิตสูงเกินไป

อึ้ง.๒๘ นักเรียนสัมมาสิกขาสีมาอโศก ทายอดเดินทางกลับพุทธสถาน หลังจากปิด เทอมเป็นเวลา ๒๐ วัน

ศ.๓๑ คุณพิทยา สิทธิโชติ ดร.สมภพ รักษ์มณี และคณะ เวะเยี่ยมชาวสีมาอโศก ก่อน เดินทางไปดูการทดลองรถยนต์เติมน้ำ พลังงานไฮโดรเจน HGV คันแรกของโลก โดย อ.สุมิตร อิศรางกูร ณ อยุธยา ที่มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรธานี

มีหลักคำสอนที่ทรงส่งเสริมหลักการ สหิงสา อหสิ ได้อย่างชัดเจน พระผู้มีพระ ภาควได้ตรัสไว้ ในพระสรวาท อันเปรียบ ด้วยเล็ยดังนี้ว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย แม้ว่า พวกใจระผู้มีตบะประพฤติต่ำช้า พึงตัดทอน วัวยะใหญ่่น้อยทั้งหลายด้วยเล็ยอันมีตาม๒ ช่างไซร์ ภิกษุผู้ที่ยังใจให้ประทุษร้ายในใจแม้ พวกนั้น ย่อมไม่ชื่อว่า ทำตามคำสอนของ พระองค์เลย

❖ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก

กุมภาพันธ์

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑

บรรยากาศต้นเดือนนี้อยู่ในความสงบ หมู่
สมณะบางส่วนสัปดาห์มาที่สันติอโศก ผู้ปฏิบัติธรรม
ต่างเดินทางมาร่วมชุมนุมกันด้วยความสงบที่
ทำเนียบรัฐบาล

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๖,๑๓,๒๐,๒๗ ส.ณ.คำดิน นำกลุ่ม
ญาติธรรมทำกิจกรรมที่ลานนาอโศก

พ.๑๐,อ้ง.๑๖ สมณะสุสุญญ สุธัญญโคโต ประชุม
ชาวชุมชนสวนชายดอย ที่บ้านเห็ด

อา.๑๔,จ.๒๙ หมู่สมณะฟังพระปาติโมกข์

พ.๑๗ สมณะสุสุญญ สุธัญญโคโต สัปดาห์มา
ที่สันติฯ และกลับสวนชายดอย ๒๑ ก.ย.

-อ.ดิไนท์ ธาณีย์ พร้อมด้วยคณะญาติธรรม
เดินทางไปชุมชนเพชรพวงมณี จ.กำแพงเพชร

พ.๒๕ อ.ดิไนท์ ธาณีย์ สมณะโพธิสิทธิ์
โพธิสิทธิ์ พร้อมด้วยญาติธรรมไปร่วมงาน

ฌาปนกิจศพ นายป้อ แก้วคงดล อายุ ๗๖ ปี
ที่วัดราษฎร์พิบูลทอง ต.วังพิบูล อ.บึงสามพัน
จ.เพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นพ่อของคุณแก้วเดือน(สาว)
แก้วคงดล

* ก่อนจบขอฝากคำสอนของพ่อท่านที่เทศน์ไว้ว่า

ลักษณะของโลกยุคจิต มี ๓. ยืนหยัด

๒. ยึดหยุ่น ๓. ยอมเย็น ๔. ยกโทษ

❖ **สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์**

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๑

ต้นเดือนเป็นช่วงเทศกาลเจ เป็นปีแรกที่ชมร.
เชียงใหม่ ปิดจำหน่ายในช่วงเทศกาลเจ เนื่องจาก
อาสาสมัครไปร่วมชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาลมา ๕ เดือน
กว่าแล้ว กลางเดือนหมู่สมณะปวารณาออกพรรษา

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๔,๑๑ ส.ณ.คำดิน บุรณะ นำกลุ่มญาติ

ธรรมฎาทำกิจกรรมที่ลานนา

จ.๑๓ อ.๑(สมณะบิณฑน ธิรจิตโต) และปัจฉา
ประชุมกลุ่มเพื่อนธรรม ที่ลานนา

อ้ง.๑๔ หมู่สมณะปวารณาออกพรรษาที่
โบสถ์ดิน

พ.๑๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะ
ดินทน ธิรภัทโท ไปฉันที่บ้านนายภูวดล โกลสูตร
๑๑๔/๑๒๘ หมู่ ๒ ต.สันป่าเปา อ.สันทราย
จ.เชียงใหม่

ส.๑๘ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะ
ดินทน ธิรภัทโท แสดงธรรมกับกลุ่มภูผาฟ้า
ที่ลานนา

อา.๑๙ อ.๑ ประชุมกลุ่มธรรมเพื่อนธรรม
ที่ลานนา

พ.๒๒ อ.๒ (สมณะร่มเมือง ยุทธาโร) อ.ดินไ
ธานีโย ไปฉันที่บ้านคุณใบฟ้า ัมพะมาลา

ส.๒๕ อ.๑ และปัจฉา แสดงธรรมโปรด
กลุ่มญาติธรรมฎา ที่ลานนา

อา.๒๖ อ.๒ และสมณะจนแจ้ง อัสนกจาโร
ไปฉันที่บ้านคุณบุญพบ อโศกตระกูล ที่บ้านเลขที่
๑๓๕ หมู่ ๕ ต.ป่าเปา อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

จ.๒๗ อ.๒ และสมณะจนแจ้ง อัสนกจาโร
ไปฉันที่บ้านคุณทิวผา รักรัษณ์ณี ต.ป่าเปา
อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

อ.๒๘ สมณะฟังสวดปาติโมกข์

✧ ก่อนจาก ขอฟากรรมะจากพอก่าน

บาป-บุญ แท้ๆนั้นคืออะไร

บาปคือการกระทำคือกรรม ได้แก่ กายกรรม
วจีกรรม มโนกรรม ที่ผิดศีล ที่อกุศล ที่ทุจริต
ที่เกิดจากกิเลสโลภ โกรธ หลง เป็นเหตุมากขึ้นๆ

บุญคือ การกระทำคือกรรม ได้แก่ กายกรรม
วจีกรรม มโนกรรม ที่ไม่ผิดศีล ที่เบี่ยงกุศล ที่
สุจริต ที่เกิดจากจิตที่ไม่มีกิเลส โลภ โกรธ หลง
เป็นเหตุน้อยลงๆ จนกระทั่ง ที่สุดหมดสิ้นกิเลส

❖ สมณ:โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ราชธานีโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑

กว่า ๔ เดือนแล้วที่พวกเราชาวโศกได้ไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย คงไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่ามันจะยาวนานขนาดนี้ และยังไม่รู้ว่ามันจะยาวนานไปอีกเท่าใด แต่หัวใจดวงน้อยๆทุกดวงยังคงสู้ไม่ถอยแม้แต่ก้าวเดียว แม้จะประสบกับปัญหาและความยากลำบากสักปานใดก็ตาม

สำหรับที่บ้านราชเมืองเรือ เดือนนี้มีเรื่องชวนตื่นเต้นไม่น้อยเมื่อทราบข่าวกลุ่มซักรงรบ(นปก.)นับพันจะมาบุกบ้านราชา ซึ่งตลอดเวลากว่า ๔ เดือนที่ผ่านมาสถานีวิทยุแห่งหนึ่งที่ จ.อุบลฯ พุดใจมติให้ร้ายป้ายสีพันธมิตรฯ, ชาวกองทัพธรรมและชาวบ้านราชาอย่างเสียๆหายๆมาตลอด พวกเราฟังแล้วก็ได้แต่เห็นใจ เพราะคนพุดไม่จริงยอมเข้าถึงนรกแน่นอน

เมื่อพวกเขา(นปก.) จะมาเยี่ยม พวกเราก็เตรียมการต้อนรับอย่างอหิงสา-อโหสิ และวันที่พวกเขาจริงๆนับว่าโชคเข้าข้างคนตีฝนครกหนักตั้งแต่ตีสามจนถึงบ่ายสามโมงเย็น ทำให้พวกเขาที่ว่าจะมาเป็นพันคนลดลงเหลือประมาณ ๓๐๐ คนเศษ และพอ

พวกเขาหันหลังเดินทางกลับเท่านั้น ฝนหยุดตก แสงแดดอ่อนๆส่องมาทันทีและน้ำก็ไหลทะลักเข้ามาท่วมเส้นทางเดินทำให้รถยนต์ของพวกเขาติดหล่มไปหลายคัน ซึ่งวันนั้นน้ำขึ้นเร็วและมากถึง ๔๐ ซม.

ในช่วงเย็นของวันนั้นจึงเรียกประชุมชุมชนวางแผนช่วยกันเก็บข้าวของหนีน้ำท่วมและขนข้าวของที่จะใช้ในงานเทศกาลกินเจออกไป ก่อนที่รถยนต์จะวิ่งไม่ได้

* เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๒-พ.๔ อบรมเกษตรกรหลักสูตร “กลีกรรมไร่สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง” จาก อ.ลำโรง อ.เดชอุดม จำนวน ๒๓๖ คน รุ่นนี้ อบรมไม่ครบหลักสูตร ๔ คืน ๕ วันเนื่องจากปัญหาทางการเมือง เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.ที่นำเกษตรกรมาอบรม จึงพาเกษตรกรกลับในวันที่ ๔ ก.ย. เวลา ๑๘.๐๐ น.

อ.๗ ประชุมชุมชนแจ้งข่าวกลุ่มซักรงรบ(นปก.) จะมาเยี่ยมบ้านราชาและเตรียมวางแผนต้อนรับ และในคืนนี้มีรถมอเตอร์ไซค์ ๑ คัน และรถกระบะ ๑ คัน วิ่งเข้ามาในชุมชนมาด่าๆๆ แล้วก็กลับไป

อึ้ง.๙ วันนี้ร้านอุทยานบุญนิยมเปิดขายเป็นวันแรกหลังจากที่ปิดไปกู่ชาติมานาน ลูกค้าดีใจที่เปิดให้บริการ

พ.๑๐ วันนี้มีรถกระบะของ กลุ่มนปก. ๒ คัน ติดเครื่องขยายเสียงพูดโจมตีชาวราชธานี อีโศกต่างขนานนาขับผ่านอุทยานฯ ๑ รอบ

ส.๑๓ ครูพรตะวัน, ครูเป็นเมฆ และนักเรียนลัทธิสมาธิฯ ๑๒ คน ไปอบรมอาสาสมัคร สาธารณสุขในโรงเรียนและแกนนำนักเรียนเด็กไทยทำได้ ที่ศาลาประชาวาริน อ.วารินฯ

ศ.๑๙ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชนโดยมีแกนนำพันธมิตรฯ อุบลฯ มาร่วมประชุมด้วย เพื่อช่วยกันวางแผนต้อนรับกลุ่มซักรงรบ(นปก.)

ส.๒๐ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมแบ่งงานเตรียมต้อนรับกลุ่มซักรงรบ(นปก.) ทีมสื่อบุญนิยมจากสันติฯ มาช่วยถ่ายทำวิดีโอด้วย

อา.๒๑ ที่อุทยานบุญนิยมคือคักแต่เช้ามีพันธมิตรจากจังหวัดใกล้เคียงมาให้กำลังใจและอยู่ร่วมต้อนรับกลุ่มซักรงรบ(นปก.) ด้วยเวลาบ่ายโมงกลุ่มนปก.ประมาณกว่า ๒๐๐ คน มาถึงอุทยานฯ พวกเขาพูดโจมตีพวกเราประมาณ ๑๕ นาที จากนั้นมุ่งหน้าไปที่ราชธานีอีโศกถึงเวลาประมาณบ่ายสองโมง สำหรับที่ราชธานีอีโศกพวกเรายังคงทำกิจกรรมต่างๆตามปกติ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยดูแลความสงบเรียบร้อยจำนวน ๑๐๒ คน เป็นตำรวจจาก สภอ.วารินฯ ๕๐ คน จากสภอ.สว่างวีระวงศ์ ๑๒ คน ส่วนกลุ่มซักรงรบ(นปก.)ที่มาบ้านราชฯประมาณ ๓๕๐ คน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้เข้ามาในบริเวณชุมชนฯ ให้ตัวแทนเข้ามาเจรจา จากนั้นพวกเขาขอให้พวกเราไปฟังเขาพูดที่บริเวณป้ายทางเข้าหมู่บ้าน เขาใช้เวลาพูดประมาณ ๑ ชม.

▼ เทศกาลเจที่อุทยานบุญนิยม

แล้วกลับไป

- เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมสรุปที่กลุ่มชักธงรบ(นปก.)มาเยี่ยม ชาวบ้านราชาขอถือโอกาสนี้ขอบคุณทุกๆคนทุกๆฝ่ายที่มาช่วยให้งานวันนี้สงบเรียบร้อยด้วยดี จากนั้นประชุมกันต่อด้วยเรื่องนำท่วมซึ่งน้ำขึ้นเร็วมากจึงวางแผนช่วยกันเก็บข้าวของและขนของที่จะใช้ในงานเทศกาลกินเจออกไปก่อน ก่อนที่รถยนต์จะวิ่งไม่ได้

จ.๒๒ วันนี้ขนเต็นท์และสิ่งของต่างๆไปอุทยานบุญนิยม ช่วงเย็นประชุมเตรียมงานเทศกาลกินเจ

อัง.๒๓ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมแบ่งงานเทศกาลกินเจซึ่งปีนี้ยังคงเปิดขายทั้ง ๒ ร้านคือร้านสหกรณ์บุญนิยม ตั้งอยู่ที่ อ.วารินฯ ส่วนร้านอุทยานบุญนิยมตั้งอยู่ที่สี่แยกถนนเทพโยธีติดกับถนนศรีณรงค์

พ.๒๔ วันนี้รถยนต์ ๔ ล้อเล็กไม่สามารถวิ่งเข้าออกหมู่บ้านได้เนื่องจากน้ำขึ้นสูง

พฤ.๒๕ วันนี้อร่า ๖ ล้อวิ่งเข้าออกหมู่บ้านได้เฉพาะช่วงเช้าเท่านั้น ช่วงบ่ายต้องนั่งเรือท่องเที่ยวแทน โดยนั่งเรือท่องเที่ยวแบบไปลงที่บ้านคำกลางแล้วนั่งรถยนต์ต่ออีกทีหนึ่ง

ศ.๒๖ ผู้ใหญ่ชาวชุมชนและนักเรียนออกไปช่วยงานเทศกาลกินเจโดยพักค้างที่ร้านอาหารเลย แต่นักเรียนชายให้ไปพักค้างที่สวนไผ่ปลั่ง

ส.๒๗ ขายอาหารเจเป็นวันแรก ซึ่งจะขายก่อนวันกินเจจริง ๒ วัน โดยเปิดขายตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๑๙.๓๐ น.

อา.๒๘ สมณะ, ลิกขมาตุ และญาติธรรมส่วนหนึ่งไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณแม่มีจสางามจันทร์ คุณแม่ของลิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้าที่ ต.ขามเปี้ย อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ

จ.๒๙ พ่อท่านฯพร้อมด้วยปัจฉา สัตตาทะมาบ้านราชา และเดินทางกลับวันที่ ๔ ต.ค.

*** ก่อนจบขอฝากข้อคิดจาก มหาคณะคาถิ** ซึ่งท่านได้กล่าวไว้ว่า

“การให้อภัยเป็นคุณธรรมที่สูงกว่าการใช้กำลังและการแก้แค้น เพราะทั้งการใช้กำลังและการแก้แค้นนั้นเกิดจากความอ่อนแอ คนที่ไม่กลัวยอมไม่โกรธ ไม่เกลียด และไม่ปองร้ายผู้ใด”

❖ **ลิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า**

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๑

ช่วงต้นเดือนเป็นช่วงเทศกาลถือศีลกินเจของพี่น้องชาวไทยเชื้อสายจีน แต่ไม่ใช่เฉพาะชาวไทยเชื้อสายจีนเท่านั้น แม้ชาวไทยอีสานก็หันมากินเจเพิ่มมากขึ้น เพราะนอกจากร่างกายเราจะสะอาดปราศจากเลือดเนื้อของสัตว์ทั้งหลายแล้วยังช่วยให้สุขภาพของเราดีอีกด้วย หากใครไม่เชื่อต้องลองมาพิสูจน์ด้วยตนเองดูแล้วจะรู้ดี

การขายอาหารช่วงเทศกาลกินเจของร้านอุทยานบุญนิยมปีนี้เป็นเรื่องวัตตอย่างหนึ่งว่าการที่พวกเราไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรฯ และก็ถูกฝ่ายตรงข้ามพูดให้ร้ายป้ายสีต่างๆ นานา ผ่านทางรายการวิทยุเกือบทุกวัน ซึ่งอาจทำให้คนฟังเข้าใจผิดได้ หากเขาได้รับข้อมูลฝ่ายเดียวแล้วอย่างนี้ผู้คนจะยังคงมากินอาหารเจกับพวกเราอยู่หรือไม่? ผลก็คือ ประชาชนชาวจังหวัดอุบลฯ ยังคงไว้วางใจให้การสนับสนุนมากินอาหารที่ร้านอุทยานบุญนิยมของเราเช่นเดิม แต่ยอดขายอาจลดลงไปบ้างเล็กน้อย ซึ่งก็คงเป็นเพราะฝนตกนั่นเอง บางวันฝนตกเกือบทั้งวันที่เดียวและที่ร้านก็เปิดรายการจาก ASTV ตลอดช่วงกินเจวันแรกๆ บางเวลาไม่ได้เปิด ASTV จัดรายการอื่นแทน ลูกค้าก็มาต่อว่า ว่าทำไมไม่เปิด กลัวอะไร? ไม่ต้องไปกลัวเปิดไปเลยซึ่งที่จริงก็ไม่ได้กลัวอะไรเพียงอยากเปลี่ยนบรรยากาศจึงจัดรายการให้เข้ากับบรรยากาศของเทศกาลกินเจบ้าง แต่เมื่อลูกค้าเรียกร้องจึงเปิดให้ตามต้องการ

๗ ตุลาคม เป็นวันกินเจวันสุดท้าย ซึ่งคงไม่มีใครคาดคิดว่าที่หน้ารัฐสภาจะเกิดเหตุการณ์นองเลือดตำรวจฆ่าประชาชน ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บอีกกว่า ๔๐๐ คน ทำเอาพ่อค้าแม่ค้าของเราอยู่ไม่เป็นสุขด้วยนึกถึงญาติพี่น้อง

พันธมิตรที่กรุงเทพฯ พวกเราส่วนหนึ่งประมาณ ๒๐ คนจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อสมทบกับพี่น้องกลุ่มพันธมิตรด้วยรถ ๖ ล้อจูงเท ในบายวันนั้นนั่นเอง

สำหรับบรรยากาศบ้านราชเมืองเรือเดือนนี้ไม่มีอะไรมาก เพราะน้ำยังคงท่วมขังจะเข้าออกนอกหมู่บ้านต้องนั่งเรือท้องแบนออกไป แต่พวกเราที่ไม่ได้รู้สึกว่ารำคาญหรือเดือดร้อนอะไรอาหารการกินก็อุดมสมบูรณ์ มีพืชผักมากมายเพียงพอสำหรับเลี้ยงสมาชิกในชุมชน และยังเก็บส่งให้ร้านอาหารอุทยานบุญนิยมนำไปปรุงอาหารขายเกือบทุกวัน เรียกว่าแม่น้ำจะท่วมพวกเราก็อยู่กันอย่างมีความสุข

* เหตุการณ์ทั่วไป

๙.๔ พ่อท่านฯ และปัจฉาเดินทางเข้าสันติฯ

๑๐.๕ นายสมหมาย จีรวัชร นายอำเภอวารินชำราบ, นายอดุลย์ วรรณชาติ สาธารณสุขอำเภอ, นายชูชาติ สมสาย ปลัดปกครองพร้อมด้วย ปศุสัตว์อำเภอ, พัฒนาชุมชน ต.บุ่งไหม, หัวหน้าสถานีอนามัยวังยางสูง, ปลัดอบต.บุ่งไหม, นายก อบต.บุ่งไหม, ประธานสภาอบต.บุ่งไหม และประธาน อสม.บุ่งไหม รวม ๑๖ คน มาเยี่ยมเยียนให้กำลังใจหมู่บ้านน้ำท่วมราชธานีโคก ท่านนายอำเภอชื่นชมที่ชาวบ้านราชาแม่น้ำจะท่วม แต่ก็สามารถช่วยเหลือตนเองพึ่งตนเองได้

๑๑.๗ ชาวบ้านราชาประมาณ ๒๐ คนเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรฯ

๑๒.๘ ประชุมครูสัมมาสิกขาที่อุทยานบุญนิยม

๑๓.๙ ปัจฉิมนิเทศนักเรียนที่จะปิดเทอมที่อุทยานบุญนิยม

๑๔.๑๐ นักเรียนชั้น ม.๒,๓,๖ ปิดเทอม

๑๕.๑๓ ที่อุทยานบุญนิยม เวลาประมาณ

๑. กลุ่มมีผู้มาก่อความขว้างประทัดใส่ในที่พักและ
ด่าว่าด้วยคำหยาบคาย

อัง.๑๔ ที่อุทยานบุญนิยม เวลาประมาณ

๒. กลุ่มครึ่งมีผู้มาก่อความด้วยการขว้างประทัด
ยักษ์ใส่ข้างที่พักเสียงดังสนั่นและในเวลาตี ๓
ต้นไม้ประดับ(ต้นกล้วยพัด)ที่ปลูกอยู่ข้างๆร้าน
อาหารถูกตัดไป ส่วนที่ร้านสหกรณ์บุญนิยม
เวลาประมาณ ๒. กลุ่มก็มีผู้มาขว้างประทัดใส่
หน้าร้านเสียงดังสนั่นแต่ไม่มีใครได้รับอันตราย
แต่อย่างใด

พ.๑๕ วันออกพรรษา สมณะประชุมและ
ปวารณาออกพรรษา ส่วนที่ร้านอุทยานบุญนิยม
เวลาประมาณ ๕. กลุ่มมีผู้มาขว้างประทัดยักษ์ใส่
ข้างๆที่พักหญิง เสียงดังสนั่นคาดว่าเขาจะมา
ข่มขู่ให้พวกเราหวาดกลัว แต่พวกเรากำลังใจยัง
ดีมิได้หวาดกลัวอะไร แต่ก็ไม่ประมาท

พท.๑๖ สมณะ ๖ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป
เดินทางเข้าสันติฯ

ศ.๑๗ ที่ร้านอุทยานบุญนิยม เวลาประมาณ
๓. กลุ่ม ขณะที่พวกเรากำลังพักผ่อนหลับนอน
มีวัยรุ่นเข้ามาข้างๆที่พัก กำลังจุดประทัดยักษ์

พอดีพวกเรามองเห็นแสงไฟที่เขากำลังจุด จึง
ร้องถามไปว่า นั่นใคร? เขาตกใจทิ้งของกลางเอา
ไว้แล้ววิ่งหนีไปขึ้นรถมอเตอร์ไซด์ที่จอดรออยู่ฝั่ง
ตรงข้าม โชคดีที่เขาจุดไฟยังไม่สำเร็จ พวกเราจึง
เก็บของกลางนั้นเอาไว้

ส.๑๘ มีข่าวว่ากลุ่มชักธงรบ(นปภ.) หลัง
จากที่พวกเขาไปต้อนรับนายกฯแล้วจะแวะมาที่
อุทยานบุญนิยม สมณะ, สามเณร, ลิกขมาตุ ๖
รูป จึงไปให้กำลังใจอยู่ด้วยจนถึงบ่ายสองจึง
เดินทางกลับบ้านราชฯ ผลคือพวกเขาไม่มา
เวลาบ่ายโมงแกนนำพันธมิตรอุปละประมาณ
๒๐ คน มาประชุมกันที่อุทยานฯ

* สุกทัยขอฝากข้อคิดจากพ่อท่านฯ

“ผู้ใดทำดีหรือทำชั่วก็จะสะสมเป็นวิบากกรรม
ของตนๆ นี้แหละคือ “ทรัพย์” หรือ “สมบัติ”
ของตนแท้ๆที่ติดตัว “ผู้ทำ” ไปตลอดทุกภพทุก
ชาติและมีผลทำให้ได้ดี ชีวิตเจริญหรือชีวิต
ตกต่ำระกำลำบากตามที่ตนทำไว้จริงทุกชาติ”

❖ **สิกขมาตุพาแก้ว ชาวอินฟ้า**

สังฆสถานทะเลธรรม

ประจำเดือนก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๑

กัณยายน

นับตั้งแต่มีการชุมนุมประท้วง อาจจำแนกสมาชิกของสังฆสถานออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้คือ

๑. อยู่ช่วยงานในการชุมนุมได้แก่ คุณเทพไพโร คุณฟางฝน คุณไพโรเย็น คุณวรภารณ์ คุณวันเพ็ญ

๒. เข้าร่วมการชุมนุมในบางคราว ได้แก่ คุณกลิ่นบุญ คุณสายพุทท คุณศีลตะวัน คุณล้นบุญ คุณศรีสุดา คุณสุดจริง คุณฮกเม้ง คุณฟ้าเย็น

๓. อยู่รับภาระในสังฆสถาน ได้แก่ คุณยายใจแผ้ว คุณจิรพันธ์ คุณบรรจงจิต คุณผ่องศรี

-คุณบรรจงจิต ทำหน้าที่เปิดวิทยุชุมชน โดยฟ่งต่อสัญญาณ จาก FMTV

-คุณฮกเม้ง คุณฟ้าเย็น ดูแลร้านค้า โดยมียายแผ้วมาช่วยเป็นครั้งคราว

-คุณผ่องศรี เก็บผักขายตอนเช้า และงานจิปาละ

ส่วนคนอื่นๆก็ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระกันตามสภาพ

ตอนเย็นบางวันมีการร่วมกันทำวัตรเย็น โดยมีคุณยายแผ้วมาร่วมทำวัตรอย่างสม่ำเสมอในทุกๆคราวที่มีการทำวัตร

ตุลาคม

พฤ.๒-อา.๕ ช่วยกันขายอาหารเจ คุณล้นบุญเป็นแม่ครัวหลัก โดยมีคุณเทพไพโร คุณฟางฝน คุณปานปั้น คุณโสฬิศ มาช่วยรับภาระ

การงานด้านต่างๆ จนสามารถให้บริการกับลูกค้าได้

ศ.๓-ส.๔ ส.กัณฐิติ ส.ดาวดิน เดินทางมาเยี่ยมเยียนญาติโยมที่อยู่ทำงานที่วัด

อา.๕ หลังจากได้รับข่าวการจับกุมพลตรีจำลอง จึงยุติการเปิดขายอาหารเจก่อนเทศบาลสิ้นสุดลง แล้วเดินทางเข้ากทม. พร้อมกับสมณะที่เดินทางไปเยี่ยมเยียน โดยคุณพวงค์ วงศ์วัฒนาศิลป์ เป็นผู้อุปการะค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมด

พฤ.๒๓ คุณสุดจริงกลับเข้าสังฆสถาน

“เหนื่อยเราก็ไม่เหนื่อย เมื่อยเราก็ไม่เมื่อย เราไล่ไปเรื่อยๆ เราไม่เมื่อยเราไม่เหนื่อย” นับเป็นก้าวกระโดดครั้งสำคัญอีกครั้งของนักปฏิบัติธรรมชาวอโศก จากการเป็นปฏิบัติกรตั้งรับในพื้นที่ ออกมาร่วมประสานสัมพันธ์กับผู้คน ซึ่งมีความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ แม้จะมีเป้าหมายเฉพาะหน้าทางการเมืองร่วมกันก็ตาม จึงนับเป็นบทศึกษาที่สำคัญที่สะท้อนออกมาเป็นโคลกธรรม “ฝึกหยุด แต่ไม่หยุดฝึก” จากงานมหาปวารณาที่จัดงานกันอย่างเรียบง่ายในปีนี้

หยุดใดที่จำเป็นต้องฝึก ฝึกใดที่ไม่อาจที่จะหยุดยั้งได้ ? เป็นคำถามที่นักปฏิบัติธรรมชาวอโศกทุกคนจะต้องตอบให้ได้ในสถานการณ์ทางการเมืองที่แหลมคมใน “สงครามกู่ชาติ” ของวันนี้

❖ ชาวทะเลธรรม

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

เดือนกันยายนและตุลาคมไม่มีการประชุมองค์กรต่างๆ จึงไม่มีรายงานการประชุม

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือน
กันยายน-ตุลาคม ๒๕๕๑

ธรรมปฏิบัติกรรม

	ก.ย.	ต.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๒๕๓	๓๑๕
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๕๓	๑๐๒
ดีวีดี (ชิ้น)	๒๒	๔๐

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(ประชาภิวัตน์) ๕,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า(จะเน่าแน่แก้ไขในสิ่งผิด) ๒๔,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสต

กันยายน ๒๕๕๑

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	-	๑๓	๑	๑๑	๑๕ ราย
จำนวนที่ยืม	-	๓๐	๑	๒๑๖	๕๔ แผ่น/ม้วน

พัสดุ ๕ ชิ้น

ตุลาคม ๒๕๕๑

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓	๖	๑	๓	๖ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๖	๑๕	๖	๑๓๒	๑๒ แผ่น/ม้วน
จำนวนที่ยืม	๑	-	๑	๑	- แผ่น/ม้วน

พัสดุ ๘ ชิ้น

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กระรรมฐาน
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๒๙(๒๒)
ประจำเดือน ก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๑

มหาปารณา'๕๓ ตรีงที่ ๒๗

☞ ผู้ไม่เอาภาระอะไร คือ ผู้ไม่ใช่คน และเทียบกับสัตว์เดรัจฉานบางประเภท ก็ยังสู้มันไม่ได้
ผู้รู้จัก "ภาระ" เป็นผู้เอาภาระ คือ คนแท้ๆ
ผู้มีภาระมากด้วยกิเลส ด้วยความโง่(ที่หลงตนว่าเก่งว่าฉลาด) คือผู้หาความเสื่อม หาความทุกข์

ใส่ตน

ผู้รู้จักปลงภาระให้ได้สารลัจจะ และให้สมตัวสมตน คือผู้ปฏิบัติธรรม
ผู้รับภาระแต่น้อย เลี่ยงภาระมาก คือ ผู้สะสมอบายมุขข้อเกียดคร้านการงาน
ผู้รู้สึกเบามภาระ แล้วชวนชวยเอาภาระมากขึ้นๆ คือ ผู้บรรรลุธรรมเพิ่มขึ้นๆ
ผู้มีภาระมากขึ้นๆ โดยธรรม คือ ผู้เจริญขึ้น
ผู้ที่มีภาระมาก แต่ไม่สับสนวุ่นวาย ไม่หนักใจ ไม่ทุกข์ในภาระมากนั้นๆ คือ ผู้เจริญขึ้นๆ ด้วย
อินทรีย์-พละแท้ เพราะเจริญด้วยสัปปริสธรรม ๗ จริง

♠ พ่อท่านโพธิรักษ์

พ่อท่านคิดอะไร

ฉบับนี้ว่าด้วยเรื่อง “ผู้บริหารประเทศควรคำนึง”

✱ หลงแต่รอย - ก้าวหน้า

ไม่มุ่งศึกษาการลตกิเลส ทุประเทศไม่ได้

✱ สมณะโพธิรักษ์

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“ถ้าดิฉันไม่ได้เจออโศกไม่รู้ชีวิตตัวเองจะเป็นอย่างไร อาจจะไปไหนไปตามกระแสวัตถุนิยมของโลก มีความอยากไม่รู้สิ้นสุด เหมือนเพื่อนบ้านในละแวกเดียวกัน อยากได้ในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นสำหรับชีวิต...”

ญาติธรรม สุจิรา ภาควา(อ.โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์)

กรรม ๓ โอง

จากญาติธรรม วันเพ็ญ แซ่เฮ้ง (เขตยานนาวา กทม.)

“ดิฉันศรัทธาสันตอโศกมากกว่า ๑๐ ปีแล้ว แต่ก็ยังไม่มีบุญพอที่จะเป็นชาวอโศกเต็มตัวสักที เพราะยังต้องต่อสู้กับวิบากกรรม แต่สันตอโศกทำให้ดิฉันมีกำลังใจที่จะลดวิบากกรรมเพื่อที่จะเข้ามารับใช้และเป็นชาวอโศกให้เร็วที่สุด...”

เรื่องของอุปสรรคหรือปัญหาเป็นเรื่องที่เกิดได้กับทุกคน เพียงแต่เมื่อเกิดแล้วต้องรู้จักเอามาย่อย เอามา “หมัก” ให้เกิดประโยชน์

เดินหน้าแก้ไข

ปัญหาที่เกิดเราก็จะได้

ประโยชน์ ๓ อย่าง

- ๑) สัมมาบารมี
- ๒) ชดใช้วิบาก และ
- ๓) ล่ารอกกรรม จุ้ยๆ

คติเรื่องนี้

“ข้าคือคนทำบุญโลกุตระ”

บทบาทกองทุนสวัสดิการ

ลำดับ	โครงการ	เจ้าของ	ยอดเงินเก็บ	วันที่ขอเก็บ
๑	ข้าวก້ອງ	ศิระระโศก	๓,๐๐๐,๐๐๐	๖ ธ.พ.'๔๙
๒	สร้างโรงແຂມພູ	สีมาโศก	๕๐๐,๐๐๐	๑๗ ต.พ.'๔๙
๓	ซื้อน้ำตาล	ปฐมโศก	๑,๔๐๐,๐๐๐	๒๗ ธ.พ.'๔๙
๔	อาคารสถาบันฯ	คกร.	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๕ พ.ย.'๔๗
๕	ซื้อที่ดิน	ดอยรายฯ	๖๐๐๐,๐๐๐	๑๐ เม.ย.'๔๕
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

นี่เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทกองทุนสวัสดิการที่ปล่อยเงินเก็บ(กู้โดยไม่คิดดอกเบี้ย) ให้กับกลุ่มต่างๆ เพื่อทำกิจกรรมบุญนิยม

สรุป ยอดเงินเก็บทั้งหมดที่ผ่านมา ประมาณ ๕๓ ล้านบาท

สาธุๆ แต่ญาติธรรมที่นำเงินมาฝากกองทุนโดยไม่หวังดอกเบี้ย แต่ต้องการดอกบุญ

กองทุนฯของเรา มีบทบาทในการเชิ่กงลัทธิธรรมจักรมากมายทีเดียว

และการประชุมหมู่กลุ่มทุกกลุ่มขอใ้วาระที่ ๑ แจ้งหนี้สินก่อนเพื่อให้สมาชิกได้ทราบสถานการณ์จึ่ย์ๆ

สร้างปัญญาญาณด้วยการอ่าน

จากญาติธรรม ยงยุทธ เขียนประเสริฐ (อ.เมือง จ.เชียงใหม่)

“ผมก็ได้อ่านทุกๆเล่มเลยครับ เมื่ออ่านแล้ว

ผมก็ให้เขาเืมไปอ่าน บ้านข้างเคียงบางคนเขาก็ไม่เอา

มาคืนก็หลายสิบเล่มเลยครับ เขาบอกว่าหนังสือ

อ่านแล้วเกิดปัญญา หูตาสว่าง ใจก็เกิดความสุข

ส่วนตัวผมเก็บมาไว้อ่านอยู่ตลอดเลยครับ...”

จากญาติธรรม พออุ้ยสิงห์ และแม่อุ้ย

อ้าย ยะป่า (จ.เชียงราย) “การได้อ่านหนังสือก็

ทำให้เข้มแข็งขึ้น...”

“การอ่าน” ก็เหมือนเราได้สร้างอาวุธประจำ

ตัวเพื่อฆ่ากิเลสอีกชั้นหนึ่ง

“การอ่าน” จะเขย่าธาตุสงฆ์ให้ประจักษ์แจ้

“การอ่าน” จะทำให้ให้ปัญญาสว่างโล่ง ไม่ซึมเซา

“การอ่าน” จะทำให้เราตื่นตัวและฉลาด

เพราะเหตุนี้ จะอ่านของใครไม่มีปัญหาขอให้ “อ่าน” เถอะ เราจะพบขุมทรัพย์อีกมากมาย มหาศาล จุ๊ยะๆ

ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนจัดการกับความโกรธ

“อ่านร้อยย่อเป็นหนึ่งในรู้แจ้ง เรื่อง “ฉันไม่ได้โมโห” ได้ข้อคิดว่า เราต้องดูอารมณ์ของเราก่อน ก่อนจะไปเตือนผู้อื่นได้ ทำอารมณ์ของเราไม่ให้โมโหให้ได้ก่อนแล้วจึงจะเตือนผู้อื่นได้ ถ้าเราทำไม่ได้ก็ สอนคนอื่นไม่ได้ ต้องสอนใจตนให้ได้ก่อน....”

ญาติธรรม โกศล กาหลง (อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี)

รายงานผลการอ่านสารอโศก อันถือเป็นหน้าที่ของผู้อ่านอย่างหนึ่ง

การจะตัดโทสะ ต้องมี**ข้อตกลงพื้นฐาน** ๒-๓ ข้อ ดังนี้ก่อน

๑) ความโกรธไม่มีตัวตนจริง เพราะเกิดกับบางคนเขาก็ไม่ถือสา ขึ้นอยู่กับจิตใจยึดมั่น ถือมั่นของตัวเอง หากโกรธจึงผิดที่เรา

๒) ความโกรธ เป็นกิเลสร้ายที่สำคัญที่เราต้องบริหารจัดการ จึงต้องให้ความสำคัญมากกว่าความชั่ว ความเลว ความผิดพลาดของคนอื่น

๓) ยอมรับกติกา ๒ ข้อได้ ลุยทันที จุ๊ยะๆ

มังสวิรัตไบเบิ้ลทางสู่อหฺนธ์

“อาหารก็ยังเป็นไข่และปลา ผัก ผลไม้ ส่วนใหญ่ทุกวันก็ยังมีความคิดว่า ร่างกายขาดอาหาร หากไม่กินไข่และปลา และก็ยังมีความคิดตั้งใจว่า ถ้าร่างกายแข็งแรงเป็นปรกติแล้ว เมื่อทำอาหารกินเองได้ ก็จะไม่กินมังสวิรัตให้บริสุทธิ์....”

ญาติธรรมสมพร หลนบุษชา (อ.ยางสีสุราช จ.มหาสารคาม) รายงานผลการปฏิบัติมา

พ่อท่านเมื่อเริ่มเผยแผร์ ท่านหยิบเรื่องมังสวิรัตมาเป็น **หัวหอก** ในการคัดความจริงจังของ ญาติธรรม

เพราะอย่างน้อยเราจะเห็นว่า ถ้าใครเป็นนักมังสวิรัต ก็เป็นการพิสูจน์ว่า

๑) เขาเริ่มมีศีลบริสุทธิ์ขึ้น

๒) เขาเริ่มเสียดสละความสุขตัวเองได้(อร่อย)

๓) เขาเริ่มละชั่ว ไม่เบียดเบียน อันเป็นองค์แรกของโอวาทปาติโมกข์

๔) เขาเริ่มปล่อยวางขั้น ไม่โอ้อวดตัวเอง ไม่ห่วงตัวเอง จุ๊ยะๆ

ทีวีของโศก ดูที่ช่องไหน?

“สำหรับTV นั้น พยายามเปิดหา แต่ไม่สามารถรับได้ ไม่ทราบว่าจะต้องมีแผงรับเฉพาะหรือเปล่า...”

ญาติธรรม สุภัตฺร พิมพ์จันทร์ (อ.ชุมพวง จ.นครราชสีมา) แจ้งมา ลองโทรไปที่วัดก็จะมีคำตอบ

หรือจะให้ช่างในหมู่บ้านตัวเองติดตั้งก็จะเร็วขึ้น งานดาวเทียมของเราเป็นงานเดียวกับของ ASTV โอกาสได้ใกล้ชิดพ่อท่าน จะมีอีกเยอะญาติธรรมหลายคนบอกค่าน้ำที่ติดตั้งเป็นการยกวัดมาไว้ที่บ้าน จุ๊ยยๆ

ความเลวของญาติธรรม

จากญาติธรรม(ไม่เอ่ยนาม)
“...วันอาทิตย์ก็ไปฟังธรรมที่
สันตโศก...”

จึง จ ก ย อ น คิ ด ถึง คำ
ประกาศของพ่อท่าน

“มาวัดอาทิตย์ละครั้งถือว่า
เลวน้อยที่สุด”

ช่างเป็นข้อคิดที่เร้าใจญาติโยม
เพราะเหตุนี้ พวกเราอย่ามัวคิด
ว่า “แค่นี้ก็พอแล้ว...” ถือว่ายังประมาทเกินไป จุ๊ยยๆ

ปฏิบัติธรรมแบบขอบดำดิน

“หรือจะถูกคนนินทาว่ากล่าว อย่างไรก็ตามมีแต่อดทนต่อผู้เรื้อรังไปไม่มีถอย...”
เป็นข้อคิดของนักรบสี่ขาว พวกเราอีกคน ญาติธรรม สุข สุวรรณสิงห์ (อ.น้ำเย็น จ.อุบลฯ)
จึงคิดว่า เมื่อลงมือปฏิบัติธรรม โลกย่อมไม่พอใจ หากทางกลั่นแกล้งให้เราท้อแท้
จุดนี้เองหากยังไม่แก่ ต้องระวังการพูดจาที่มักจะพาดพิงหรือดูถูกเขา เลยยิ่งถูกแกล้งหนัก
เข้าไปอีก

หากยังไม่แข็งแรง ฟังปฏิบัติสงบเสงี่ยม หลีกเลี้ยงการวิพากษ์วิจารณ์ ฟังอ่อนน้อมถ่อมตน
เราก็จะปฏิบัติธรรมได้ ค่อนข้างปลอดภัย จุ๊ยยๆ

อยากเป็นวัยรุ่น

จากญาติธรรม เสาร์ เหล่าแค (อ.กุดชุม จ.ยโสธร)

วันนี้อายุ ๗๐ กว่าปี

“อยากจะอยู่ ตีระชอโศก หรือราชธานีฯ ก็พออยู่ได้ คิดว่าลูกๆ หลานๆ และพ่อแม่ ญาติธรรมคงไม่รังเกียจหรือปฏิเสธ เพราะอยู่ร่วมแนวคิดแนวปฏิบัติแบบอโศกมาแต่ พ.ศ.๒๕๒๘ รวม ๒๐ กว่าปีแล้ว เข้าใจลึกซึ้งกับแนวทางปฏิบัติ ตามพุทธศาสนาและการดำรงชีวิต...”

สาธุๆ พ่อท่านต้องการนักรบ ๑,๐๐๐ คน เพื่อสร้างชุมชนตัวอย่างให้แก่โลกมนุษย์ ถึงอายุจะมาก อโศกก็ไม่เกียจ ไปเถอะ จู๋ยๆ

ปฏิบัติธรรมเจริญก้าวหน้าเป็นไฉน?

จากญาติธรรมสาโรจน์ วราภรณ์ (อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช) “ส่วนการปฏิบัติธรรมก็ ยิ่งเคร่งครัดเหมือนเดิมละ ไม่ค่อยก้าวหน้าเท่าไร...”

จึงจกอยากจะบอกว่า องค์ประกอบของความก้าวหน้า “ทำให้ทน-ทำให้สม่ำเสมอ-ทำไปเรื่อยๆ -ทำให้แน่น-ทำให้คล่อง-ทำให้ง่าย”

ทั้ง ๖ ตัวนั้นแต่ละตัวล้วนเป็นความก้าวหน้าทั้งสิ้น!

แต่เรามักจะตีราคาสิ่งที่ได้ทำเกินไปต่างหาก

พ่อท่านบอก “มีดีก็ต้องรู้ว่ามีดี”

เราต้องรู้จักการสร้างกำลังใจให้ตัวเอง จู๋ยๆ

จิ้งจกัล

☆ คติประจำฉบับนี้

- ◆ ใจที่มุ่งหมายดี
เร่งเอาดีให้ได้
แม้เลวร้ายกลัวกราบ
ใจดีต้องแกร่งเกิน

เพื่อนสนิทคิดไม่เชื่อ...

เธอชื่อ... น้ำตาล

“ใครๆก็บอกว่าน้ำตาลเป็นคนดี น่ารัก แต่ฉันนี่เป็นโอกาสอันดีเหลือเกิน ที่ได้มาแฉแต่เช้ากัน ว่าเธอเนี่ยแหละ เป็นตัวอันตราย ไม่ได้ดูดีเหมือนที่ดูเห็นภายนอกหรอกค่ะ”

ความร้ายกาจของน้ำตาล

มา..มา..จะบอกความลับของเธอให้ฟังค่ะ ไม่รู้ว่าคุณรู้หรือเปล่านะคะว่าทุกครั้งที่คุณใกล้ซัดเธอมากๆ ตัวคุณจะได้รับผลเสียเหล่านี้

● จะส่งผลทำให้ร่างกายเสื่อมเร็ว เพราะเธอจะก่อสารทำลายโปรตีนกลุ่มคอลลาเจนและอีลาสติน ทำให้ผิวอ่อนแอและสูญเสียความยืดหยุ่น ถ้าพูดตรงๆ ก็คือคุณจะ “แก่เร็ว” นั่นเอง

● ทำให้เสียความสมดุลของระบบแร่ธาตุในร่างกาย ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันในร่างกาย ลดต่ำลง และการเผาผลาญ

น้ำตาลในร่างกายบ่อยก็เป็นตัวเร่งให้เกิดอนุมูลอิสระในร่างกายให้มากขึ้นด้วยค่ะ

● น้ำตาลเป็นอาหารของแบคทีเรีย ถ้าสนิทกับเธอจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ฟันผุ แผลติดเชื้อง่าย รวมทั้งผิวหนังจะมีสภาพเป็นกรด พร้อมทั้งจะให้เชื้อราเจริญเติบโตได้ง่ายนะคะ อี...น่ากลัว

● พลังงานส่วนเกินจากน้ำตาลจะกลายเป็นไขมันตามอวัยวะต่างๆของร่างกาย ทำให้เกิดโรคเรื้อรังต่างๆได้ เช่น อ้วน เบาหวาน หัวใจ และหลอดเลือด ความดันโลหิต

● ถ้ามีภาวะน้ำตาลในเลือดสูง เลือดจะมีภาวะเป็นกรด

ตัวเราจึงพยายามปรับสภาพด้วยการสลายแคลเซียมออกจากกระดูก จึงเสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุน

● เลือดที่มีน้ำตาลมากจะเหนียวข้น ไหลได้ช้าลง ทำให้นำสารอาหารไปเลี้ยงเนื้อเยื่อได้ช้า ประสิทธิภาพในการซ่อมแซมเนื้อเยื่อจะลดลง สุดท้ายทำให้เส้นเลือดฝอยตีบตันได้ง่ายด้วยค่ะ โอ้โห...เห็นมั๊ยคะว่าเธอแสบแค่ไหน

น้ำตาลเทียบก็อย่าไว้ใจ

คุณฟังแล้วก็อาจยกไหล่หนึ่งที แล้วก็บอกว่าถ้าฉันหันไปคบเพื่อนชู้ของน้ำตาลแทนก็ได้ เพื่อนชู้คนนี้ชื่อเล่นว่าน้ำตาล

เทียม (ซึ่งจริงว่าสารให้ความหวานทดแทนน้ำตาล) คงไม่อันตรายแล้วมั้งซึ่งก็ต้องขอบอกว่า ในขณะที่แม่ผลวิจัยอาจยังไม่เจออันตรายที่เกิดขึ้น แต่ในอนาคตก็อาจพบได้มีตัวอย่างกันมาแล้ว เช่น กรณีของสารซัคคาริน ดังนั้นการใช้ น้ำตาลเทียมควรใช้เท่าที่จำเป็น และใช้อย่างถูกวิธีด้วย

ในปัจจุบันจะพบเพียงบางรายที่มีอาการแพ้ น้ำตาลเทียม มีอาการคลื่นเหียน ท้องร่วง แต่เพราะน้ำตาลเทียมเป็นสารสังเคราะห์ การบริโภคปริมาณมากในระยะยาว จึงมีความเสี่ยงที่อาจเกิดผลข้างเคียงในอนาคต และอาจทำให้เกิดพฤติกรรมติดหวานได้เช่นเดียวกับน้ำตาลด้วยละคะ

คบน้ำตาลอย่างไรไม่ให้เปลี่ยนตัว

สุดท้ายคุณคงถามว่าแล้วจะให้ฉันทำยังไง แหม...เรื่องพวกนี้เข้าใจละ คนสนิทกันมานานจะให้ห่างกันไปเลยก็ใช้ที่ก็เลยหาระยะห่างสำหรับให้คุณคบน้ำตาลมาอย่างพอเหมาะ

๑. คบหากันแค่วันละ ๔-๘ ช้อนชา รักษาระยะห่างนี้ไว้ให้ดีเวลาเติมน้ำตาลตอนชงกาแฟ ตอนทำกับข้าว หรือ

ตอนกินเครื่องจิ้มอย่างพริกเกลือ น้ำปลาหวาน หรือแม้แต่ตอนกินกล้วยเตี๋ยว

๒. บริโภคอาหารอื่นในสัดส่วนที่เหมาะสม เพราะอาหารบางชนิดมีน้ำตาลตามธรรมชาติอยู่แล้ว เช่น ผลไม้ นม ผัก ดังนั้นถ้ากินมากเกินไปจะเปลี่ยนเป็นไขมันสะสมนะ

๓. บริโภคน้ำตาลเทียมเท่าที่จำเป็น และในปริมาณที่เหมาะสม

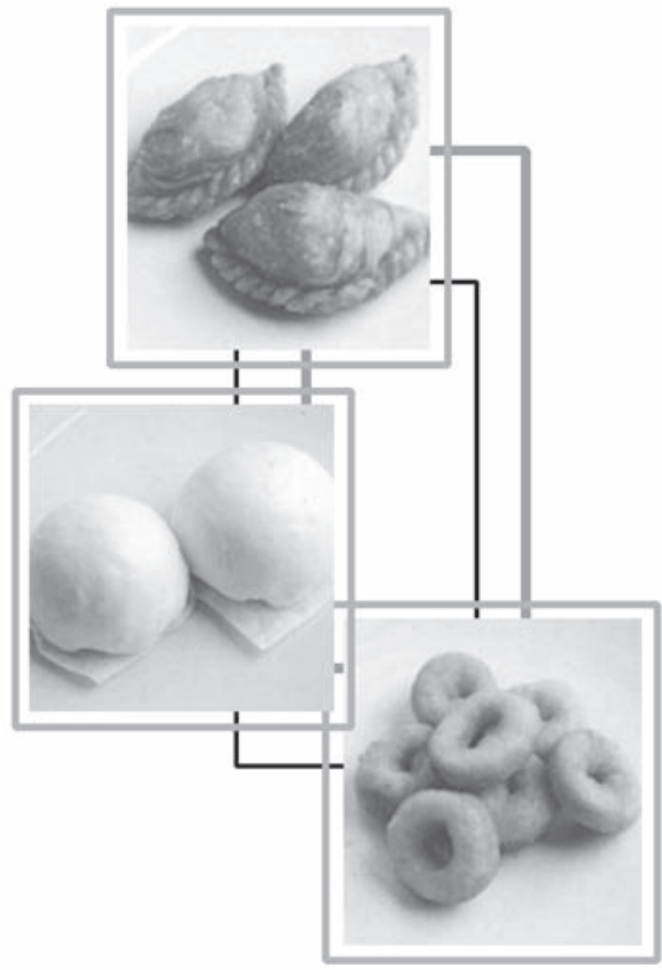
๔. เวลาซื้อของอย่าลืมดูชนิดและปริมาณของสารอาหารที่อยู่บนฉลากสินค้าต่างๆ

ด้วยนะคะ เพื่อที่เราจะได้ควบคุมปริมาณน้ำตาลได้ละ

๕. กินอาหารให้เป็นเวลา และควรเลือกคาร์โบไฮเดรตเชิงซ้อน เช่น ข้าวหรือแป้ง เพื่อไม่ให้เกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ รวมทั้งกินอาหารที่มีกากใยเยอะๆ เพราะใยอาหารจะช่วยดูดซับน้ำตาลและไขมันแล้วขับออกได้บางส่วนละ

ขอขอบคุณ คุณอัจฉรีย์ สุวรรณชื่น นักวิชาการโภชนาการ ฝ่ายโภชนาการ โรงพยาบาลรามธิบดี ผู้ให้ข้อเท็จจริงของ ยายน้ำตาลแสนร้าย

(จากหนังสือ SHE'S SMART)

ฉบับนี้ ได้นำบทสัมภาษณ์ ดร.อานัฐ ตันโช จากกองบรรณาธิการนงส์อ เกษตรกรรมธรรมชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๐ เรื่องราวจะเป็นแ่งมุมใดขอเชิญติดตามได้เองค่ะ:

ใช้น้ำปัสสาวะ(ดี)เป็นปุ๋ยแทนปุ๋ยเคมีได้ผลดี และมีความปลอดภัย

ปัสสาวะมีธาตุอาหารมาก เราจะเห็นได้ว่าในปัสสาวะมีธาตุอาหารที่นำมาใช้ได้ไนปริมาณ ๑-๑.๕ ลิตร ถ้านำมาใช้ในความเข้มข้นที่เหมาะสมเพียงสัปดาห์ละหน จะปลูกกะหล่ำปลีได้หนึ่งหัว ถ้าเอาปัสสาวะของคนๆหนึ่ง ตลอดทั้งปีมาปลูกกะหล่ำปลีจะได้ ๑๖๐ หัว ถ้าปริมาณธาตุอาหารที่เท่ากันจากปุ๋ยเคมีจะปลูกกะหล่ำปลีได้ไม่ดีเท่าน้ำปัสสาวะจึงเป็นข้อสรุปได้ว่าปัสสาวะของคนมีธาตุอาหารมาก

ดร.อานัฐ ตันโช อาจารย์ประจำภาควิชา ทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม คณะผลิต การกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่

เกษตรกรรมธรรมชาติ : การใช้น้ำปัสสาวะใน การเกษตรมีมานานแค่ไหนอย่างไร?

ดร.อานัฐ ตันโช : การใช้น้ำปัสสาวะหรือน้ำฉี่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่ใช้ในการปลูกพืชกันมา นานแล้ว ในอดีตมีการใช้ของเสียไม่ว่าจะจากสัตว์ หรือมนุษย์ในการปลูกพืชมานานแล้วถ้าถามว่า ใช้ได้ผลจริงหรือไม่ ก็ตอบได้ว่าใช้ได้ผล แต่ก็ไม่ ค่อยมีการทำเป็นการศึกษาวิจัย แต่วันนี้มีคน ศึกษากันอย่างจริงจัง ถ้าเป็นสิ่งขับถ่ายของสัตว์ เราใช้เป็นปุ๋ยกันมานานแล้ว แต่สำหรับของคนใน อดีตเราก็เคยนำมาใช้ แต่ก็ถูกต่อต้านด้วยเหตุผล สุขอนามัย จึงถูกจำกัดการใช้เพราะกังวลเรื่องการปนเปื้อนของเชื้อ โดยเฉพาะอุจจาระของมนุษย์

ค่อนข้างมีปัญหามาก มีเชื้อจุลินทรีย์ค่อนข้างมาก แต่เมื่อพุดถึงปัสสาวะ เราจะพบว่าปัสสาวะของ มนุษย์มีเชื้อค่อนข้างน้อย เป็นที่ยอมรับให้นำมาใช้ ทางการเกษตรได้ ดูได้จากประกาศของอียู หรือ สหภาพยุโรป จะค่อนข้างเข้มงวดกับการใช้อูจจาระ แต่ยอมให้มีการใช้ปัสสาวะ เพราะมีจุลินทรีย์ที่ เป็นโรคต่อมนุษย์น้อยมากๆ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ น้ำปัสสาวะจะถูกกรองที่ไตของมนุษย์ ก็เลยทำให้ สะอาดกว่าอุจจาระ อะไรที่ไม่ใช่แล้วจากลำไส้จะ ออกไปเป็นอุจจาระ

เกษตรกรรมธรรมชาติ : มีเหตุผลอะไรที่ ทำให้มีการสนใจนำน้ำปัสสาวะมาใช้เป็นปุ๋ยทาง การเกษตร

ดร.อานัฐ ตันโช : เหตุผลแรกเป็นเหตุผล

ทางด้านสิ่งแวดล้อม คนเราจะขับถ่ายปัสสาวะวันละ ๑-๑.๕ ลิตร ขึ้นอยู่กับดื่มน้ำมากน้อยแค่ไหน ออกกำลังกายหรือไม่ จะมีความเข้มข้นค่อนข้างมากโดยเฉพาะความเข้มข้นในธาตุอาหารพืช นักสิ่งแวดล้อมเขากังวลเรื่องนี้กันมาก เขาบอกว่าน้ำเสียของโลกร้อยละ ๑ มาจากปัสสาวะของมนุษย์ แต่ปรากฏว่าธาตุอาหารที่ลงไปอยู่ในน้ำเสียเกินกว่าครึ่งมาจากปัสสาวะ หมายความว่า ในปริมาณน้อยๆ แต่ให้ธาตุอาหารมาก เพราะฉะนั้นพอมันมีมากเข้า แหล่งน้ำก็เน่าเสียเพราะมีพีชขึ้น มีการตกตะกอน เกิดกระบวนการที่น้ำมีสภาพเลวลงจนพีชน้ำเจริญเติบโต เพราะโดยปกติพีชน้ำจะไม่ค่อยจะเจริญเติบโตเพราะขาดไนโตรเจนกับฟอสฟอรัส แต่พอน้ำคนหรือน้ำเสียอื่นๆ ลงไปมีไนโตรเจน มีฟอสฟอรัสเยอะ พีชน้ำก็เจริญเติบโตพอพีชน้ำตายลงก็จะดึงเอาออกซิเจนไปใช้ น้ำก็จะเน่าเสีย

เหตุผลที่สองก็คือ ปัสสาวะมีธาตุอาหารมาก เราจะเห็นได้ว่าในปัสสาวะมีธาตุอาหารที่นำมาใช้ได้ ในปริมาณ ๑-๑.๕ ลิตร

ถ้านำมาใช้ในความเข้มข้นที่เหมาะสมเพียง สัปดาห์ละหน จะปลูกกะหล่ำปลีได้หนึ่งหัว ถ้าเอาปัสสาวะของคนคนหนึ่งตลอดทั้งปีมาปลูกกะหล่ำปลี จะได้ ๑๖๐ หัว ถ้าปริมาณธาตุอาหารที่เท่ากัน จากปุ๋ยเคมีจะปลูกกะหล่ำปลีได้ไม่ดีเท่าหน้าปัสสาวะ จึงเป็นข้อสรุปได้ว่า ปัสสาวะของคนมีธาตุอาหารมาก

เกษตรกรรมธรรมชาติ : ในปัสสาวะของคน มีประโยชน์อย่างไรต่อการปลูกพืช

ดร.อานัฐ ต้นไซ : น้ำปัสสาวะของคนเมื่อถ่ายออกมาใหม่ๆ จะไม่มีกลิ่นมีฤทธิ์เป็นกรดอ่อนๆ แต่พอทิ้งไว้สักพักจะค่อยๆกลายเป็นด่าง เพราะจะมีการสลายตัวของยูเรียเป็นแอมโมเนียยูเรียใหม่ๆ มีไนโตรเจนอยู่สองโมเลกุลในรูปของกรดยูริก พอจุลินทรีย์เริ่มมากขึ้นก็จะเปลี่ยนยูเรียเป็นแอมโมเนีย พอเป็นแอมโมเนีย ปัสสาวะก็จะกลายเป็นด่าง สัตว์ที่กินเนื้อทั้งหลาย ปัสสาวะออกมาจะมีสภาพ

เป็นกรดอ่อนๆ ส่วนสัตว์ที่กินหญ้าปัสสาวะจะมีสภาพเป็นด่าง แต่ปัสสาวะของมนุษย์จะเป็นกรดอ่อนตอนแรก พอทิ้งไว้นานเข้าแบคทีเรียจะเปลี่ยนปัสสาวะจากกรดอ่อนให้กลายเป็นด่างซึ่งก็กลายเป็นข้อดี เพราะเมื่อยูเรียกลายเป็นแอมโมเนีย จะอยู่ในรูปพร้อมใช้ได้สำหรับพืช แต่ข้ออ่อนก็คือ ในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้ก็จะเกิดกลิ่นขึ้นมา ก็เลยทำให้คนรู้สึกว่ามันไม่สะอาด ซึ่งที่จริงปัสสาวะออกมาใหม่ปัสสาวะถือว่าสะอาด มหาตมะ คานธี ก็ดื่มปัสสาวะของตัวเองเป็นยาแต่ดื่มปัสสาวะใหม่ๆ ไม่ได้ดื่มปัสสาวะที่ทิ้งไว้นานแล้ว ปัสสาวะใหม่ๆ ก็จะไม่ยังมีจุลินทรีย์เข้ามาอยู่

พอเราเริ่มมั่นใจว่าปัสสาวะไม่มีเชื้อโรค เมื่อนำมาใช้ เราก็ต้องมาดูว่า ในปัสสาวะมีธาตุอาหารอะไรบ้าง โดยวิเคราะห์ดูธาตุอาหารหลัก คือ N P K เราพบว่าในปัสสาวะของคนมี N หรือไนโตรเจนมีไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ppm หรือประมาณ ๐.๓% P หรือฟอสฟอรัสมีอยู่ประมาณ ๒,๓๐๐ ppm หรือ ๐.๒๓% ส่วน K หรือโปแตสเซียม มีอยู่ไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ppm หรือ ๐.๒๕% เมื่อนำมาเทียบสัดส่วน ระหว่าง N:P:K ก็จะได้ ๓:๒:๒

การนำปัสสาวะไปใช้กับพืชเราจะไม่เอาปัสสาวะ ๑๐๐% ไปใช้โดยตรงกับพืช พืชจะอยู่ไม่ได้จะตาย เพราะเข้มข้นจัด แต่ถ้าเราเอาปัสสาวะมาละลายน้ำ ให้มีความเข้มข้นเพียง ๓๐-๔๐% จะดีมาก นำไปรดพืช ๑-๒ ครั้งต่อสัปดาห์ จากการทดลองของเรา ถ้าให้ครั้งเดียว พืชจะเจริญเติบโตดี แต่ถ้ารด ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ ปุ๋ยเคมีก็สู้ไม่ได้ การรดน้ำปัสสาวะก็ให้รดลงดิน ไม่ควรรดลงใบก็จะช่วยให้คนที่บริโภคพืชผักสบายใจขึ้น

ในต่างประเทศ เช่น เดนมาร์กก็ใช้น้ำปัสสาวะรดลงไปในดินที่ปลูกพืชผักในอเมริกาหรือฟินแลนด์ จะฉีดอัดน้ำปัสสาวะลงไปในดินเลย ผลปรากฏว่า ประหยัดกว่าการใช้ปุ๋ยเม็ด สำหรับประเทศไทยเรา

ก็ให้ใช้วิธีรดน้ำปัสสาวะลงบนดิน ดินบ้านเราที่ไม่ค่อยดี น้ำปัสสาวะเพียงอย่างเดียวจะเริ่มปรับดินให้ดีขึ้น โดยเฉพาะรากที่มีการปล่อยสารที่สังเคราะห์แล้วจากใบลงมา ดินก็จะปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าจะใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีเลย สำหรับการปลูกผักให้รอดลัปดาห์ละ ๒ ครั้ง ถ้าปลูกไม่ยืนต้นก็รดลัปดาห์ละครั้งเดียว

เกษตรกรรมธรรมชาติ : ในปัสสาวะมนุษย์มีธาตุอาหารอะไรบ้าง

ดร.อานัฐ ตันโช : มีครบ มียูเรีย ซึ่งจะเปลี่ยนไปเป็นแอมโมเนียที่หลัง มีกลูโคส โซเดียม คลอไรด์ มีซิลิเฟต มีธาตุอาหารครบเกือบทุกตัว จึงทำให้หลายๆคน กลับมามองน้ำปัสสาวะ ในขณะที่ยูเรีย ถูกกลูโคส ๘๒๐ บาท ในขณะที่ผลผลิตเกษตรกรขายได้ไม่กี่บาท ก็เลยเป็นที่มาให้เราหันมามองปัสสาวะมนุษย์ ถ้าจะให้ดีให้ทิ้งน้ำปัสสาวะไว้วันสองวันแล้วจึงใช้ แต่อาจจะมีปัญหาเรื่องกลิ่นบ้าง ปัสสาวะใหม่ๆ พืชก็ยังใช้ไม่ได้ทันที ต้องให้จุลินทรีย์ไปสลายยูเรียไปเป็นแอมโมเนียก่อน พืชจึงจะนำไปใช้ประโยชน์ได้

เกษตรกรรมธรรมชาติ : การเก็บน้ำปัสสาวะไปใช้ประโยชน์มีวิธีการอย่างไร

ดร.อานัฐ ตันโช : การเก็บปัสสาวะก็เก็บจาก

น้ำปัสสาวะโดยตรงใช้ภาชนะรองรับแล้วเก็บไว้ใช้ แนะนำให้ลดกลิ่นโดยใช้จุลินทรีย์ เติมน้ำไปเล็กน้อยหมักไว้สองสามวัน ช่วยทำให้กลิ่นหายไปได้มาก โดยปกติปัสสาวะจะเริ่มมีกลิ่นเมื่อเวลาผ่านไป ๕-๖ ชั่วโมงไปแล้ว คือเป็นเวลาเปลี่ยนจากปัสสาวะของคนปกติไปอยู่ในรูปที่พร้อมใช้สำหรับพืช คือประมาณ ๕-๖ ชั่วโมง เพราะฉะนั้นหมักไว้หนึ่งวันก็สามารถนำไปใช้ได้ สนามหญ้าหน้าบ้าน ก็ให้เราเอาปัสสาวะหรือน้ำฉี่ของเราเองผสมน้ำให้ได้ความเข้มข้น ๓๐-๔๐% รดลัปดาห์ละหน ไม่ต้องซื้อปุ๋ย สนามหญ้าจะงามทั้งปี

เกษตรกรรมธรรมชาติ : มีข้อควรระวังอะไรบ้างหรือไม่

ดร.อานัฐ ตันโช : ไม่ควรใช้ปัสสาวะกับต้นไม้โดยตรง เช่น ไม้ให้ยีนหรือรดต้นไม้โดยตรง นอกจากจะอุจาดตาแล้ว ต้นไม้ตายได้ เพราะมันเข้มข้นเกินไปงานวิจัยของเราทดลองใช้เข้มข้น ๑๐๐% ปลูกข้าวโพด ข้าวโพดตายถ้าใช้ความเข้มข้น ๔๐% ใช้ ๒๐๐ ซีซี ให้ ๗ วันครั้ง ไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมีเลย ถ้าใช้ทุกๆ ๔ วัน ครั้งละ ๒๐๐ ซีซี ปุ๋ยเคมียี่ห้อไหนก็สู้ไม่ได้ และเรายังพบว่าความสูงของต้นข้าวโพดก็สูงกว่า ความกว้างของพุ่มใบก็มากกว่า จำนวนใบก็มากกว่าออกดอกเร็วขึ้น เพราะธาตุ

อาหารหลักธาตุอาหารรองครบ
ทุกตัว

นอกจากนั้นข้อควรระวัง
ในการเก็บปัสสาวะก็ไม่ควรเก็บ
ปัสสาวะของคนป่วย หรือคน
ที่เป็นโรค ปัสสาวะจากโรง
พยาบาลไม่ควรนำมาใช้

ในระดับชุมชนในต่าง
ประเทศ เขาจะแยกปัสสาวะ
ตั้งแต่ในห้องน้ำโดยการออก

แบบโถส้วมให้แยกปัสสาวะออกจากอุจจาระ
ปัสสาวะจะออกไปทางหนึ่งอุจจาระออกไปอีกทางหนึ่ง
แต่ละบ้านก็จะรวบรวมปัสสาวะ แล้วนำมาบำบัด
รวมศูนย์ของชุมชน ซึ่งจะได้ปัสสาวะปริมาณเยอะ
มาก เขาก็เอาไปเจือจางด้วยน้ำให้เข้มข้น ๓๐-
๔๐% สามารถเอาไปใช้ได้ทุกวันเขาเอาไปปลูกข้าวโพด
ข้าวสาลี เขาก็ไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมีอีกเลย ฟืชก็มี
ความสมบูรณ์

เกษตรกรรมธรรมชาติ : เป็นเรื่องที่ควร
ส่งเสริมให้ทำในเมืองไทยหรือไม่ ?

ดร.อานัฐ ตันโช : เป็นเรื่องที่น่าส่งเสริม
มากๆ สำหรับเมืองไทย เพราะปุ๋ยเคมีก็แพงมาก
และปัจจุบันก็ได้รับการยืนยันมั่นใจได้ว่าปัสสาวะมี
ความปลอดภัยที่จะนำไปใช้ในการปลูกพืช ไม่มี
เชื้อเข้ามาปน อย่างไรก็ตามเราก็กำลังจะทำ
การวิจัยเพิ่มเติม โดยนำเอาสาหร่ายสาหร่าย ทาง
แพทย์เข้ามาช่วยยืนยันทุกคนจะได้สบายใจ

เกษตรกรรมธรรมชาติ : ใช้ปัสสาวะเป็นปุ๋ย
น้ำไฮโดรโปนิกส์ได้หรือไม่

ดร.อานัฐ ตันโช : ถ้าจะนำไปใช้กับไฮโดร
โปนิกส์จะเป็นปัสสาวะใหม่ๆ น่าจะปรุงได้ แต่
ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของธาตุอาหารด้วย และอาจ
จะต้องระวังเรื่องจุลินทรีย์ รากพืชในระบบไฮโดร
โปนิกส์ค่อนข้างจะอ่อนแอ มีภูมิต้านทานต่ำ จึงมี
เชื้อจุลินทรีย์มากไม่ได้ ซึ่งอาจจะทำให้เป็นโรคพืช

ได้ง่าย

เกษตรกรรมธรรมชาติ :
เก็บไว้ได้นานหรือไม่?

ดร.อานัฐ ตันโช : เก็บไว้
นานแต่ถ้าเก็บในปริมาณที่น้ำมี
ความหนาหรือลึกลง จะมีบาง
ส่วนสูญเสียในรูปของแอมโมเนีย
ระเหยหายไปสู่อากาศ และ
จะเกิดกลิ่น ทางที่ดีควรจะใช้
งานเลยเก็บไว้เพียงวันเดียว

อย่างโรงเรียนทำได้เลย โดยเฉพาะปัสสาวะผู้ชาย
จะง่าย ถ้าผู้หญิงต้องออกแบบโถส้วมใหม่ที่แยก
ปัสสาวะออกจากอุจจาระ

เกษตรกรรมธรรมชาติ : ใช้ได้กับพืชทุกชนิด
หรือไม่ ?

ดร.อานัฐ ตันโช : สามารถใช้ได้โดยเฉพาะ
บำรุงต้น บำรุงใบ แต่ให้ชะลอลงบ้างตอนออกดอก
ในไร่นาจะช่วยให้อินทรีย์วัตถุย่อยสลายเร็วขึ้น ถ้า
ดินมีอินทรีย์วัตถุ ๒% แล้วปัสสาวะมาช่วยด้วย
ปุ๋ยเคมีสู้ไม่ได้ ถ้ามีอินทรีย์วัตถุ ๑% แล้วใช้น้ำ
ปัสสาวะ ก็ไม่ต้องพึ่งปุ๋ยเคมีแล้ว จากการทดลอง
ดินที่ใช้ก็เป็นดินแล้วใช้น้ำปัสสาวะก็ได้ผลดี

เกษตรกรรมธรรมชาติ : ข้อเสนอแนะอะไรที่จะ
แนะนำสำหรับผู้ที่จะนำน้ำปัสสาวะไปใช้ในการปลูก
พืช

ดร.อานัฐ ตันโช : - เก็บให้ถูกสุขลักษณะ
- ห้ามไม่ให้นำปัสสาวะไปรดบนต้นพืช รด
ลงบนดินที่ปลูกพืชเท่านั้น เพื่อให้ปัสสาวะไปอยู่ที่
ดินก่อน แล้วพืชก็จะดึงจากดินอีกทีหนึ่ง ก็เพื่อ
ป้องกันหากเกิดมีเชื้อจุลินทรีย์ เชื้อจะอยู่กับดินไม่
มาอยู่บนต้น

- ใช้แล้วใช้ให้สม่ำเสมอ
- พยายามอย่าใช้ปัสสาวะคนป่วยของโรง
พยาบาล
- ช่วงที่กำลังออกดอกให้ลดการใช้ลง.

สร้อยเสียงภัย

เทศกาลวันรวมญาติทุกปี บรรดาน้องๆ หลานๆ หรือญาติๆ จากตัวเมืองกรุงเทพฯ หยุดงาน มุ่งหน้ากลับบ้านภูมิลำเนา แลวรอบนอกชานเมือง

สำหรับที่บ้านของดิฉัน ซึ่งอยู่แถบชานเมืองขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี เป็นเขตปริมณฑลทุกเทศกาล หากตรงกับวันหยุดงาน ที่บ้านทั้งครอบครัวจะกลับมาให้เห็นอย่างพร้อมหน้าพร้อมตากันดูอบอุ่น ช่วยกันซื้อข้าวของมาทำกินและคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน บ้างปรึกษาหารือเรื่อง การงาน การเรียน การใช้และการดำเนินชีวิตเมื่ออยู่ต่างถิ่นต่างที่เล่าสู่กันฟังอย่างผาสุก

เมื่อถึงเวลาเกือบ ๑๗.๓๐ น. คุณแม่พร้อมน้องชายคนสุดท้อง(เอก) ออกเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ย่านเสาชิงช้า

หลายวันต่อมาตรงกับวันเสาร์-อาทิตย์ เวียนมาอีกวาระ วันรวมญาติซึ่งปฏิบัติกันเป็นปกติทุกวันหยุดอยู่แล้ว คุณแม่เล่าให้คุณพ่อฟัง น้องๆ ญาติๆ ที่อยู่ภายในบ้านจะละจากงานอื่นมาร่วมฟังอย่างใจจดใจจ่อ คุณแม่เล่าว่า “วันที่กลับไปบ้านที่กรุงเทพฯ ขึ้นรถเมล์สาย ๕๙ นั่งเบาะหลังสุดกับลูกชาย นั่งได้ประมาณหนึ่งจากรังสิตมาถึงย่านตลาดสี่มุมเมือง สงสัยเหมือนกันว่าทำไม ชายวัยรุ่นลูก ๒-๓ คน หันมามองฉันกับลูก ฉันสงสัยมากๆ สังเกตเห็นเบาะหน้ามีชายคนหนึ่งนั่งหลับ

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

• อยู่นั้นแหละ สวมชุดข้าราชการทหารครึ่งท่อน
• **สวมสร้อยทองประมาณหนึ่งบาท”**

• คุณแม่เล่าด้วยความตื่นเต็นว่า “รู้มั๊ยเปลอ
• แพล็บเดียว ชายคนหนึ่งในสามคนหันมากระซอก
• คอเลื้อเจ้าเอกให้ลุกขึ้นจากเบาะแล้วพูดใส่หน้าว่า
• “เฮ้ย! มึงไม่เกี่ยว!!!” แล้วปลักให้นั่งลงอย่างเดิม
• **ชายอีกสองคนก็จัดการกระซอกสร้อยคอจากชายที่**
• **นั่งหลับ ทุกคนในรถนั้นเหมือนหุ่น ไม่มีใครกล้า**
• **ร้องหรือทำอะไร เพราะเขามีปืน** แบบนี้ใครจะไป
• กล้า ไม่คุ้มถ้าจะทำอะไรลงไป พอรถจอด คนร้าย
• ทั้งสามก็ลงจากรถไปอย่างสบายๆ แหม...ง่ายจัง
• จึกันซึ่งๆหน้ากับผู้หลับไหล และผู้คนในรถก็ไม่มี
• ใครกล้ายุ่งกับคนพรรคนั้น”

• ลูกๆ ได้ถามคุณแม่ว่า “วันนั้นทำไมคุณ
• แม่ไม่สวมเครื่องประดับ(สร้อยทอง)อย่างที่เคย
• สวมอยู่” คุณแม่ไม่ตอบอะไร คงเป็นเพราะเดชะ
• บุญ ส่วนน้องชายเล่าว่าวันนั้นอยู่ในรถเมล์นี้ขาล้น
• ไปหมดเลย ไม่รู้จะทำอย่างไร คนร้ายมีตั้ง ๓ คน
• แถมพกปืนอีกต่างหาก ดินะที่เขาไม่ทำร้ายใครถึง
• เลือดตกยางออก เอาแค่ของมีค่าไปเท่านั้น ชายที่
• ถูกกระซอกสร้อยก็มีสติดีไม่โวยวาย อยู่นิ่งๆ ไม่
• หวงของ ปล่อยให้เขากระซอกไป ถ้าไปขัดขึ้นคง
• เจอดีและรุ่นวายชุลมุนไปทั้งรถ แถมอีกหลายคน
• อาจตกเป็นเหยื่อลูกกระสุนก็เป็นได้

• บทเรียนนี้สอนให้ทุกคนต้องระวังเนื้อ
• ระวังตัว อย่างเจ้าเอก(น้องชาย) แค่เป็นผู้เห็น
• เท่านั้นมันยังเอาเรื่องข่มขู่ให้อยู่นิ่งๆ อย่าไปยุ่งเรื่อง
• ที่เขาจะปลดของมีค่าของคนนั่งหลับในรถเมล์
• สังคมทุกวันนี้มีภัยร้ายอยู่ทุกหย่อมหญ้า ขอให้
• ท่านผู้อ่านพึงระวังในเรื่องนี้ด้วย

ลอก หนังสัตว์เป็นเรื่องวิบากกรรมของ **จำประสิทธิ์ (ทรายเมือง) โสระแสน** อายุ ๕๖ ปี อยู่ที่ ๕๓ หมู่ที่ ๑๒ ต.เอราวัณ อ.เอราวัณ จ.เลย

จำประสิทธิ์เป็นนักปฏิบัติธรรมชาวอโศก ซึ่งได้พบกับ **ผู้เขียน (ก่อแก่น)** ที่งานปีใหม่ที่พุทธสถานราชธานีอโศก จำประสิทธิ์ได้เล่าถึงเรื่องของกฎแห่งกรรมที่ได้พบประสบมากับตัวเอง ดังนี้

สมัยที่ผม (จำประสิทธิ์) ยังเป็นเด็กหนุ่มนั้น ผมได้ทำกรรมกับสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นแย้หรือกะปอม (กิ้งก่า) กระแต หนู

ผมเกิดมาเป็นลูกชานาที่มีฐานะยากจน ไม่ค่อยมีอันจะกิน คือที่บ้านจะมีแต่ข้าวอย่างเดียว ส่วนกับข้าวนั้นผมจะต้องออกไปหาเอง การไปหาอาหารนั้น ผมชอบมากๆ คือ

ไปขุดแย้หรือไปคล้องกิ้งก่า (ภาษาอีสานเรียกว่ากะปอม) ผมจะออกไปหามาได้วันละ ๔-๑๐ ตัว ก็ถือว่าได้มากแล้ว

ผมจะจับเอามาเป็นๆ นี้ ละ พอมาถึงบ้านก็จะใช้มีดกรีดตามลำตัวของมัน จากนั้นผมก็จะถอดเสื้อของมันเป็นออก หรือลอกหนังของมันออกนั่นเองเสร็จแล้วก็จะจับเอามันไปย่างไฟจนมันสุกดีแล้วก็จะเอามาทำลาบอีกที

วันไหนเมื่อขึ้น ก็จะได้หนูหรือกระแตมาเพิ่ม ผมก็จะจับมาลอกหนังออกทำเหมือนแย้หรือกะปอมนั้นละ

ผมได้กระทำการกรรมอันทารุณกับสัตว์เหล่านั้นอยู่หลายปี จนผมมารับราชการตำรวจ แต่พอว่างเว้นจากการทำงาน คือออกเวรออกยาม ผมก็จะออกหาอาหารเหมือนตอนเป็นเด็ก เพราะมันกลายเป็นอาหารโปรดของผมไปแล้ว

มาถึงตอนนี้อายุของผม ๕๖ ปีแล้ว ด้วยผลแห่งกรรมที่ผมเคยทำกับสัตว์ เช่น แย้ กะปอม หนู กระแต ด้วยการลอกหนังของเขาออก มา

ถึงตอนนี้ร่างกายของผมจะหนาวมากเลย เวลานอนผมจะห่มผ้าที่ละ ๕ ผืน ก็ยังหนาวอยู่หรือเวลาอาบน้ำเย็นก็ไม่ได้นั่งรถแอร์ก็ไม่ได้ เพราะจะหนาวมาก ความหนาวคือความทุกข์ของผมอย่างมหันต์เลย

ตอนนี้ผมได้มาปฏิบัติธรรมกับชาวอโศก เลิกกิน เลิกฆ่าสัตว์ หันมากินมังสวิรัตแล้ว แต่วิบากกรรมที่ผมเคยทำเอาไว้กับสัตว์มันได้มาส่งผลให้ผมได้รับความทุกข์กับความหนาว ผมคิดว่ามันคงจะเกิดจากผลของกรรมที่ผมเคยไปถอดเสื้อของสัตว์หรือลอกหนังสัตว์อื่นมานั่นเอง

เทียนไชยย่อเมฆาผลาญตัวมันเองฉันใด เวนกรรมย่อเมฆาผลาญคนทำชั่วฉันนั้น

ก่อแก่น

○ จำประสิทธิ์กำลังเล่าเรื่องให้ผู้เขียนฟัง

ตอน เราเป็นต่อ หรือเป็นรอง?

ถูกทวงต้นฉบับอีกแล้ว คราวนี้ บ.ก. ถึงกับเขียนไ้ตแบบมา นอกจากทวงต้นฉบับยังมีข้อความเตือนสติด้วย มันกระตุ้นต่อมสำนึกของเรอย่างแรง จนรู้สึกฉุนขึ้นมาก ฉุนใครล่ะ ฉุนความไม่เข้าท่าของตัวเอง ทั้งที่เคยตั้งใจรวมทั้งสัญญาไปแล้วว่าจะปรับปรุงการส่งต้นฉบับให้ทันหลายครั้งหลายหนก็ล้มเหลวเหมือนเดิม ก็คงเป็นเพราะความไม่เอาจริงกับความตั้งใจดีที่คิดไว้ (เลยหายสงสัย ที่เคยคิดกับบางคน ทำไม่ไ้คนนี้ มันทำดียากจัง(วะ)) และด้วยความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีสำนึกรู้ ทำให้เราละอายใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่กีดกร่อนความสุข ความภาคภูมิใจในการเป็นคนดีของเราینگนัก เราจึงพาลฉุนบ.ก. ไปด้วย ทำให้เรารู้สึกว่าเป็นคนเหลวไหลใช้ไม่ได้เอาเสียเลย

เพราะจริงๆ แล้วใจเรายอมรับ เคารพในการทำงานจริงจัง มีหลักการและตรงไปตรงมา สมกับเป็นนายตำรวจ เก๋มาก่อนของท่านบก.อยู่แล้ว

เมื่อรู้สึกอย่างที่ว่าเราก็เกิดอาการเกรงและเกร็ง ถึงกับต้องคอยหลบหน้าหลบตาในบางครั้ง มันเป็นความรู้สึกเดียวกับที่เราจำได้ว่า ตอนเด็กเราค่อนข้างเกรงและจะออกอาการเกรงกลัวมากกับครูที่ดุและเอาจริง

ในช่วงที่เกิดอารมณ์ฉุน และพาลผู้อื่น ผีวอย...ถูกบีบคั้นเหนียว ก็แค่ส่งซ้ำ(บ่อยๆ) เท่านั้นเอง ไม่เห็นเป็นไร เลิกเขียนดิใหม่ จะได้สบายใจ ผีอย่างซ้ำ ไม่ชอบหรือกนะอะไรๆ ที่มันเป็นกฎเกณฑ์เป๊ะๆ ทำให้เครียด เครียดรู้มัยเอาละฟังเสียงรัฐบาลข้างเดียวคงไม่เข้าท่า จำต้องหันมาฟังฝ่ายพันธมิตรบ้าง เดียวจะว่าเราไม่เป็กลาง จึงโทรหาท่านสมณะที่เราเคารพและคุ้นเคยก็ได้รับคำสอนให้ผีกวางใจ ทำความเข้าใจว่า บ.ก. ต้องทำตามหน้าที่ เพราะหนังสือมีกำหนดเวลา

ออกที่ค่อนข้างแน่นอน เราเองก็ต้องทำหน้าที่ผู้เขียนส่งต้นฉบับให้ทันตามกำหนดเวลา ถ้าคราวไหนทำส่งไม่ทันจริงๆ ก็แจ้งล่วงหน้าให้กองบ.ก.รับทราบ ไม่ทำให้เกิดความลำบากใจในการ

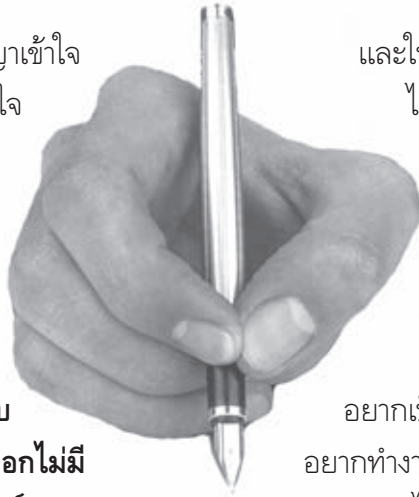
ทำ งาน

ทั้งสองฝ่าย เราฟังจบด้วยปัญญาเข้าใจ
ยอมรับความจริง เราผิดเอง แต่ใจ
ที่ขาดใจไม่รู้ตาม จึงยังไม่สามารถ
สยบ สงบลงได้ ผีแม่ตัวเล็กลง
ก็จริง แต่มันยังอยู่

อ้าว...นั่นหลานสาว
เจ้าปัญญาเข้ามาพอดิ เขาถาม
ทันทีเมื่อฟังเราเล่าแฉงแฉงไขจบ
งานนี้มีใครได้ใครเสียไหม เรบอกไม่มี
เพราะทุกฝ่ายต่างไม่มีผลประโยชน์ เขาถามต่อว่า
เราทำงานนี้เพื่ออะไร ก็เพราะเป็นงานที่เราชอบ
นะซี เราอยากทำ ทำให้เราได้ฝึกความชำนาญ
เพิ่มขึ้น เรา.... “หมดคำถาม” เขาพูดขึ้น
ด้วยภาษานักกฎหมาย คงให้เราคิดเอง และเรา
ก็พลันคิดได้ ถ้าเราเลิกทำงานชิ้นนี้จริง กองบ.ก.
ก็คงหาคนทำแทนได้ไม่ยาก อาจดีกว่าเราและไม่
ต้องตามทวงต้นฉบับให้เหนื่อย เราต่างหากเป็น
ฝ่ายเสียผลต้องเสียงานที่เราเห็นคุณค่าประโยชน์
และงานที่เราอยากทำไป ถ้าจั้นก็ยังไม่สายเกินไป
ยังมีโอกาสแก้ตัวปรับปรุงตัวเองเร็วไว ก่อนที่
จะสูญเสียและต้องเสียใจ(ส่งต้นฉบับตามกำหนด)
ใช่เลย...เราคิดได้แล้ว เราวางใจได้แล้ว ดีใจเออ
ดีใจจัง หลานสาวเจ้าปัญญา ฟังเราคิดดังๆ จน
จบ ก็หัวเราะชอบใจเอื้อนเอ่ยว่า นี่เป็นวิธีคิดของ
เรานั้นเอง จำไม่ได้หรือ ที่มักสอนเขาเสมอว่า
เมื่อเกิดปัญหาขึ้น เราจะมองดูและถามตัวเองว่า
ในสถานการณ์ขณะนั้น เรากำลังเป็นต่อหรือ
เป็นรอง เมื่อรู้ชัดแล้ว จึงค่อยหาวิธีแก้ไขปัญหา
เพราะสถานการณ์ที่ต่างวิธีคิดก็ย่อมแตกต่างกัน
ถ้าในสถานการณ์เป็นต่อ เราจะมีแบบคิดและ
ทำที่อย่างหนึ่ง และในสถานการณ์ที่เราเป็นรอง
ก็จะมีแบบคิดและทำที่อีกอย่างหนึ่ง

ถ้ายังไม่รู้ถึงสถานการณ์ที่ดำรงอยู่

และในขณะนั้นเราถูกอารมณ์ชักพาไป
ไม่ว่าจะเป็นราคาหรือโทษะ การ
แก้ปัญหาของเราอาจนำไปสู่
การสร้างปัญหาใหม่ ซึ่งอาจ
ทำให้เราเจ็บช้ำจากการสูญเสีย
มากขึ้นไปอีกซ้ำแล้วซ้ำเล่า

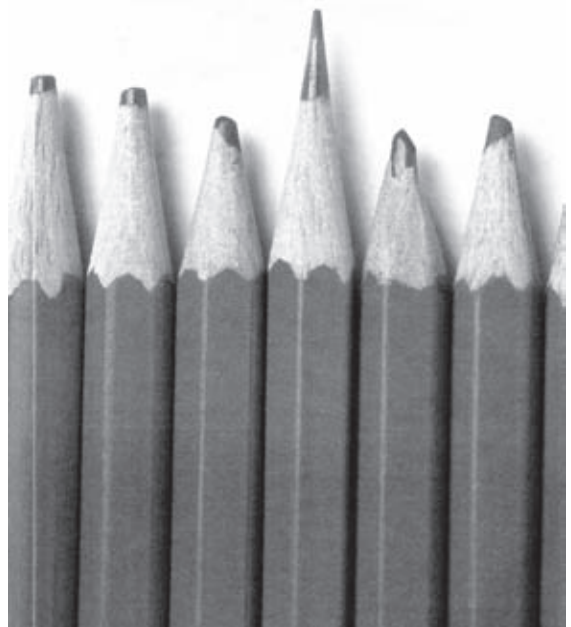
ดังนั้นในกรณีนี้ ถ้าเรา
อยากเป็นนักเขียนสักวันข้างหน้า เรา
อยากทำงานที่เป็นบุญ เราอยากเป็นคนดี
และเราอยากได้อะไรอีกมากมายในบ้านอโศก
หลังนี้ ซึ่งตั้งแต่เรารู้จักชาวอโศกมา ๒๐ กว่าปี
เราได้ตัดสินใจด้วยปัญญาของเราแล้วว่า ดีที่สุด
เราจะอ่อนโยนอ่อนน้อมรับความเป็นรองตลอดไป
ด้วยความเข้าใจอย่างเต็มที่ และรู้ว่าเราจะไม่มี
วันเป็นต่อเลย ในบ้านอโศกหลังนี้

**ถ้าเมื่อใดมีความคิดเป็นต่อเกิดขึ้น นั่น
คือ ผี ผี ผี มันคิด และเราจงฆ่ามันด้วยมือ
เราซะเร็วๆ อย่ารีรอ**

รำพึง รำพัน

โดย เอี่ยมแข็ง

๑ ก.ค.'๕๑

ขอเวลาไปล้างหลัง

[ตอนจบ]

บันทึกการเดินทางไปภูฏานของท่านจันทร์

ข้าพเจ้าเปิดประตูชะงักหน้าเอ๋ยถามเวลาจากท่านผู้หนึ่ง ทราบว่าเป็นเวลาหกโมงครึ่งหลายคนคงเตรียมไปรับประทานอาหารเช้า แต่ข้าพเจ้าคงจะทำงานต่อไป เพราะต้องรออาหารมือหลักตอนใกล้เที่ยงเช่นเดียวกับเมื่อวานนี้ แม้จะมีนาฬิกาจากโทรศัพท์มือถือที่น่าติดมาด้วย แต่แบตเตอรี่หมด จึงใช้การไม่ได้เลย ก็ดีไปอย่างที ข้าพเจ้าไม่รู้เวลาเลย

เมื่อคืนนี้พอตื่นขึ้นมา รู้สึกได้ว่านอนพอแล้ว ก็พยายามบริหารสายตาในท่ามกลางความมืด โดยการกรอกตาไปมาและเพ่งมองสีดำของความมืด หลังจากนั้นก็นอนขยับขาไปมาอยู่พักหนึ่ง แล้วจึงลุกขึ้นทำงาน โดยไม่ต้องกังวลเรื่องเวลาอะไรต่อมิอะไร นึกถึงเมื่อครั้ง

- **ท่านอังคาร กัลยาณพงศ์** มาจัดรายการวิทยุ
- สามชั่วโมงต่อเนื่องกัน เมื่อจบรายการท่านพูดว่า
- นึกไม่ถึงเลยว่าผ่านไปสามชั่วโมง ท่านกล่าว
- ถ้อยคำคมคายว่า **“ผมเลิกเป็นเมืองขึ้นของกาล**
- **เวลามานานแล้ว”** และหลังจากวันนั้นอีก **“คน**
- **อย่างผม นานๆจะได้มาเกิดสักครั้งหนึ่ง”**

- ข้าพเจ้าก็มีลักษณะอย่างเดียวกับท่าน
- อังคาร แต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยเก็บนาฬิกาอยู่กับ
- ตัว เมื่อจะเทศน์นอกสถานที่ มักต้องขอยืม
- นาฬิกาจากผู้อื่นมาดูเวลา เพื่อไม่ให้เกินเวลา
- ตามกำหนดเสมอ ข้าพเจ้ายอมแพ้ต่อความเคย
- ชินเรื่องไม่สามารถรักษานาฬิกาพกพาได้ ซึ่งเป็น
- ผลดีที่ช่วยให้ข้าพเจ้าได้อาศัยผู้อื่น เป็นการเปิด
- สะพานเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- เรื่องนี้เป็นข้อคำนึงมานานแล้ว **ถ้าคนเรามี**
- **ความพร้อมทุกสิ่งทุกอย่าง คนเราก็จะไม่พึ่งพา**
- **ผู้อื่นบ้างเลย** ย่อมนำไปสู่ความหยิ่งทรนงใน
- ความสมบูรณ์พร้อมแห่งตน โดยจริงแล้วมนุษย์
- จะต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกัน ไม่มีใครอยู่ได้
- โดยตนเพียงคนเดียว **การเป็นผู้ให้และผู้รับ**
- **ที่ดีนั้น เป็นหลักการดำรงชีพที่เหมาะสมกับ**
- **การเป็นมนุษย์โดยแท้จริง**
- เมื่อสักครู่นี้ **“คุณธีระ แปรตรี”** ผู้มี

ส่วนสำคัญในการประสานงานทัศนศึกษา
พิจารณาธรรมสู่ประเทศภูฏาน ได้เข้ามาปรารภ
เสนอความเห็นว่าจะมีหนังสือที่เขียนเรื่อง
การเดินทางมาสู่ภูฏานในคราวนี้สักเล่มหนึ่ง นับ
เป็นเรื่องพอดีกับความตั้งใจของข้าพเจ้าอยู่แล้ว
โดยตั้งใจว่าจะนำข้อเขียนที่บันทึกขณะอยู่ใน
ประเทศภูฏานเพียงเท่านั้นเป็นส่วนนำเสนอ มิ
ใช่เป็นการเขียนทบทวนความทรงจำเมื่อกลับสู่
เมืองไทยแล้ว เพราะการเขียนสดๆ ย่อมให้
ความรู้สึกสดๆ เหมือนการจัดรายการสดๆ
ทางวิทยุและโทรทัศน์ ที่ข้าพเจ้ากระทำอยู่เป็น
อาเจณวัตร ดังนั้นน่าจะใช้ชื่อหนังสือเล่มนี้ว่า
“ความรู้สึกสดๆ ...จากภูฏาน”

การผลิตผลงานที่ดีในชีวิตของข้าพเจ้า
ล้วนแต่ได้รับการจุดประกายความคิดจากผู้อื่น
ก่อนเสมอ งานหลักที่ทำอยู่ทุกวันนี้คือ **งานวิทยุ
และโทรทัศน์** ก็เป็นงานที่สานต่อการเริ่มต้นของ
ผู้อื่น แม้การเทศน์การแสดงธรรม การบรรยาย
การปาฐกถา และงานพูดทุกประเภท ก็ล้วนมา
จากการเริ่มต้นงานของผู้อื่นก่อนทั้งสิ้น ดังนั้นผู้
เริ่มต้นงานให้ข้าพเจ้าสานต่อ จึงเป็นผู้ให้กำเนิด
ความสำเร็จในงานของข้าพเจ้าเสมอ นับเป็นผู้มี
พระคุณ

ในระยะหลังนี้ สักประมาณสองปีที
ผ่านมา **ข้าพเจ้าลุ่มหลงในงานเขียนหนังสือเป็น
อย่างมาก** ขอโทษที่ใช้คำว่าลุ่มหลง ไม่ถึงกับเป็น
กิเลสอยู่ในโมหะภูมิดอกนะ แต่เป็นความมี

● กะใจอย่างจริงจัง โดยจริงเมื่อสมัยบวชใหม่ๆ
● ข้าพเจ้าก็ตั้งใจอย่างแรงกล้าในการเขียนหนังสือ
● มากกว่าการพูด การเทศน์

● ในกาลต่อมา เมื่อต้องหมดเวลาของ
● ชีวิตไปกับงานวิทยุและโทรทัศน์ ไปจนถึง
● การเทศน์ทั่วไป ข้าพเจ้าก็เก็บความตั้งใจอย่าง
● แรงกล้าไว้ลึ้นชักไว้นานสิบกว่าปี เพิ่งนำออกมา
● ใช้เมื่อสองปีที่ผ่านมา แต่ก็ยังทำได้ไม่เต็มที่
● ด้วยยังคงใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับงานวิทยุและ
● โทรทัศน์เหมือนเดิม งานเขียนที่พอทำได้ส่วนใหญ่
● เป็นการเขียนตามคำขอของหนังสือพิมพ์และ
● นิตยสาร รวมถึงการเขียนประจำถึง **ไทยโพสต์**
● ที่ต้องลงบทกวีวันละสองบททุกวันจันทร์ถึงวันเสาร์
● แม้ **“ธรรมจากข่าว”** ใน **คม ชัด ลึก** ก็เป็นผู้มี
● พระคุณสำหรับงานเขียนมากพอสมควร

● ข้าพเจ้าตั้งใจว่า ในช่วงชีวิตที่เหลืออยู่
● จักพยายามสร้างเงื่อนไขแห่งงานเขียนให้ดำเนิน
● ต่อไปได้ โดยไม่สะดุดหยุดลง แต่จะต้องทำงาน
● นี้ให้เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยลำดับ **เพราะงานเขียน
● ย่อมเป็นงานที่ให้สาระแพร่หลายมากกว่างาน
● วิทยุและโทรทัศน์** และเป็นงานที่ช่วยสนับสนุน
● งานวิทยุและโทรทัศน์ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย **ผล
● งานที่ได้จากการเขียนย่อมอยู่ได้ยาวนานยิ่งกว่า**
● ข้าพเจ้าจึงพอใจที่จะผลิตงานเขียนออกมา ใน
● ช่วงที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ ต่างจังหวัด
● โดยใช้เวลาที่เดินทางนั้นแหละเป็นเวลาเขียนหนังสือ
● เป็นการบันทึกความรู้สึกสดๆเป็นอาหารใจแต่

มวลมมนุษย์

วันศุกร์ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๐๘.๕๕ น. ข้าพเจ้าและคณะกำลังเดินทางออกจากเมืองวังดี ไปสู่เมืองปุนาคา ซึ่งก็เป็นเส้นทางเดิมที่เคยเดินทางจากเมืองทิมพูไปสู่เมืองตองซาน ระยะทาง ๒๐๐ กิโลเมตร ดังประสบการณ์เมื่อวานขึ้น พนักงานขับรถหนุ่มภูมิกานคนนี้เป็นคนอารมณ์ดีชื่อ **เซเต็น** ยังโสด ไม่มีภรรยา ได้ยินเพื่อนหนุ่มภูมิกานคนหนึ่งเล่าว่า เขาเคยมีแฟน แต่ถูกแฟนใช้เลืลข่วนหน้า เนื่องจากทะเลาะกัน หลังจากนั้นเขาก็มีชีวิตโสดมาตลอด

วันนี้ เขาขับรถถึงที่แห่งหนึ่งมีโทรศัพท์มา เขารับโทรศัพท์ขณะขับรถ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกหวาดเสียวเป็นที่สุด เพราะถนนในประเทศภูฏาน นอกจากคดเคี้ยวตลอดเส้นทางไปตามไหล่เขาแล้ว ยังเป็นถนนปากเหว หรือเป็นถนนเหมือนหน้าผา ถ้าพลาดลงไปก็คงแหลกเหลว เมื่อเขาพูดโทรศัพท์จบ เขาริบบอกทันทีว่า เอ็มดีโทรศัพท์มา ข้าพเจ้าจึงบอกเขาว่า **ในครั้งต่อไปถ้าจะรับโทรศัพท์ ก็ขอให้หยุดรถไว้ก่อน** เมื่อข้าพเจ้าแนะนำเช่นนั้น เขาก็พูดขอบคุณข้าพเจ้าหลายครั้ง ด้วยน้ำเสียงแห่งความยินดีต่อคำแนะนำนั้น ไม่นานนักเมื่อมีโทรศัพท์เข้ามาอีก เขาก็จอดรถในที่ปลอดภัยแล้วจึงรับโทรศัพท์ ข้าพเจ้าได้กล่าวขอบคุณเขา

ที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามโดยดี แบบทันทีทันใด เรื่องเล่านี้เป็นที่ประจักษ์แก่ตาแก่หูและแก่ใจของใครหลายคนในรถ

ข้าพเจ้าได้พูดสรุปในรถให้ฟังโดยทั่วถึงกันว่า **“นี่ขนาดพูดกันไม่ค่อยจะรู้เรื่อง แต่เขาก็ยังรู้เรื่อง”** ทำที่ที่เขาแสดงออกในการรับฟังคำแนะนำจากผู้อื่นนั้น เป็นทำที่ที่ข้าพเจ้าต้องการให้มีในตนยิ่งนัก ด้วยเป็นทำที่ที่มีเสน่ห์น่าประทับใจอย่างแท้จริง ผากไปถึงคนไทยทั่วประเทศให้ช่วยพิจารณาตนเอง ในเรื่องที่เรามาแล้วด้วย ถือว่าเป็นของฝากจากความหวังดีที่ล่อยข้ามขุนเขามาจากภูฏาน

เวลา ๐๙.๓๔ น. คณะเดินทางแวะชมความงามของ **“ซอง” แห่งเมืองปุนาคา** ที่ตั้งตระหง่านอย่างงามสง่า ณ ฝั่งโน้นของแม่น้ำปุนาคา ข้าพเจ้าไม่ได้ลงไปด้วย ได้แต่นั่งพิมพ์ดีดอยู่ในรถ ขณะนี้คณะทำงานขับเคลื่อนรถบัสเล็กคันนี้ กำลังพาเดินทางต่อไปสู่เมืองทิมพู มีกำหนดจะไปรับประทานอาหารกลางวันกันที่นั่น เวลา ๑๑.๐๐ เห็นจะไม่ทันการ เพราะพวกเราชาวไทยยังคงอยู่ที่ “ซอง” แห่งเมือง “ปุนาคา” แห่งนี้ โดยที่ข้าพเจ้าหมดเวลาไปกับการสนทนากลับลุ่มลามะจำนวนมาก โดยใช้ **“ประซัง”** หนุ่มภูฏาน เป็นผู้แปลภาษาอังกฤษที่เราสามารถสื่อสารได้อย่างยากจน ไม่ต่างจากฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศภูฏาน แต่ข้าพเจ้าและลามะทั้งหลายก็สามารถสื่อสารกันรู้เรื่อง ด้วยความรักและความปรารถนาดีกับความเป็นพุทธศาสนาเดียวกัน

ในที่สุดลามะนับสิบลูปก็เดินตามข้าพเจ้าไปหน้าซองหรือหน้าวัด สนทนากันต่อโดยข้าพเจ้าได้อวดบาตรและออกบิณฑบาตอวด **เรื่องการออกบิณฑบาตเป็นเรื่องแปลกของลามะและชาวบ้านแถบนี้** ข้าพเจ้าจึงมีความคิด

ไว้แล้วว่า จะต้องออกบิณฑบาตให้ได้ จึงถือโอกาสออกบิณฑบาตในวันนี้ โดยเดินข้ามสะพานไปฟากตรงข้าม มีลามะติดตามไปด้วย ท่านกลายเป็นผู้แนะนำให้ชาวบ้านใส่บาตรข้าพเจ้า ส่วนใหญ่เป็นผลไม้และขนม โดยผู้ใส่บาตรล้วนเป็นชาวบ้านที่นำของมาวางขายอยู่ในบริเวณนั้น

● บางคนนำเงินธนบัตรมาทำท่าจะใส่บาตร
● ข้าพเจ้าก็ปฏิเสธไปทันที มีผู้จะใส่บาตรด้วย
● เงินและได้รับการปฏิเสธทั้งสองราย ใช้เวลา
● บิณฑบาตทั้งหมดประมาณสิบนาที ก็เกือบเต็ม
● บาตร จึงกลับพร้อมหนุ่มวัย ๓๔ (ประซัง)

● หนุ่มภูฏานคนนี้เล่าว่าชาวบ้านดีใจ
● มากที่ได้ใส่บาตร และยิ่งดีใจมากขึ้นที่เราไม่รับ
● เงิน ข้าพเจ้าเองก็มีความดีใจมากเช่นเดียวกัน
● ได้นำอาหารในส่วนที่เป็นผลไม้ไปล้างในแม่น้ำ
● ปูนาคา ทั้งนี้มีไชรังเกียจความสกปรก แต่
● ต้องการพิสูจน์ความสะอาด พบว่าน้ำยังสะอาด
● ยิ่งนัก สำหรับผลไม้ที่นั่นเล่ามีเพียงผลเดียวคือส้ม
● ที่เมื่อนำไปล้างในแม่น้ำแล้ว มีฝาลอยเหมือนมี
● ยาฆ่าแมลง นอกนั้นสะอาดดี แต่ผลไม้พื้นเมือง
● ของภูฏานมีรูปพรรณสัณฐานไม่สวยงาม ก็คงไม่

ต่างจากหญิงบ้านนอกไกลเมืองมาก ไม่สวย ด้วยสี่สรวแต่บริสุทธิ์ด้วยความเป็นกุลสตรี หรือจะเปรียบอีกก็คือ **ประเทศภูฏานนี่แหละ แม้จะไม่เจริญด้วยวัตถุอลังการ แต่ก็มี ความบริสุทธิ์สดใสของธรรมชาติและผู้คน ราวกับ ผลไม้เกือบทั้งหมดไร้สารพิษนั่นแล**

ขณะเดินทางแวะรับประทานอาหารกลางวัน ณ ริมแม่น้ำปุนาคา ได้บรรยากาศที่สวยงามมาก **แลเห็นเด็กหญิงวัยอนุบาลคนหนึ่ง กำลังนั่งยองๆ อยู่ริมแม่น้ำ เอื้อมมือคว้าน้ำขึ้นมา ดื่มด้วยมือของแม่หนูน้อย เป็นภาพที่เรามิได้ พบเห็นมานานแล้ว** เพื่อนร่วมทางบางคนสงสัย อนุญาตให้ข้าพเจ้าดู โดยไม่ทราบข้าพเจ้าจับ จ้องด้วยใจจดจ่ออยู่ก่อนแล้ว บางคนในขณะ เราพยายามจะเข้าไปแอบบันทึกภาพ แต่ไม่ทันการ **แม่หนูน้อยดื่มน้ำได้แล้ว ก็รีบวิ่ง**

● แฉ่นไปหาแม่ ข้าพเจ้าจึงฝากขนมที่บิณฑบาต
● ได้ให้หญิงสาวในขณะเดินทางไปแจกเด็กน้อยผู้นั้น
● เป็นขนมสำเร็จรูปที่ผลิตโดยโรงงานและมีบรรจุ
● ภัณฑ์สะอาดตา เมื่อเด็กหญิงได้รับแล้วก็แสดง
● ท่าทีลิงโลดโดดเต้นไปบอกแม่ ข้าพเจ้าก็ได้แต่
● สังเวชใจ คิดคำนึงอยู่คนเดียวว่า **ถ้าเด็กชอบ**
● **ขนมที่สร้างขยะเช่นนี้ แล้วหนูจะเหลือแม่ น้ำใส**
● **ไว้ดื่มดั่งนี้สักกี่นานหนอ** ขณะที่นั่งรับประทาน
● อาหารริมแม่น้ำปุนาคา แลเห็นขยะลอยมาอยู่บ้าง
● จึงขอร้องให้ **“กาเหว่า”** ไปจัดการกับขยะชิ้นนั้น
● และชิ้นอื่นตามสมควร เธอเล่าว่าคุณแม่ก็ชอบ
● เก็บขยะเช่นเดียวกัน ขออนุโมทนาสาธุ
● ข้าพเจ้ามายืนเขียนหนังสือที่ตู้วาง
● นิตยสารของร้านค้าแห่งหนึ่ง ในอาคารไปรษณีย์
● ของเมืองทิมพู พบชายหนุ่มคนหนึ่งให้การ
● ต้อนรับพูดคุยดีมาก ทราบชื่อภายหลังว่า
● **“สาจัน”** อายุ ๒๐ ปี ไม่นานนักข้าพเจ้าก็มอบชื่อ
● และที่อยู่ให้เขา บอกว่าถ้าเขาไปเมืองไทยก็ยินดี
● ต้อนรับ บริการที่พักและอาหารฟรี เพราะ
● ข้าพเจ้าชอบคนภูฏานเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ยิ่ง
● คิ๊งส์ของเขาก็ยิ่งเป็นที่โปรดปรานของคนไทยเป็น
● ยิ่งนัก เขาดีใจมากที่ข้าพเจ้าบอกเล่าเช่นนั้น ดู
● เหมือนคนที่นี้ภูมิใจคิ๊งส์มาก

● ขณะทำงานเกือบทั้งหมดพากันไปหา
● ที่ซื้อๆ แต่ข้าพเจ้าเองหาที่เขียนหนังสือตามประสา

คงเป็นเพราะข้าพเจ้าไม่ได้ชื่อของมานานแล้ว จึงไม่เห็นว่าเป็นโลกนี้จะมีอะไรน่าซื้อ เพราะเท่าที่เราทั้งหลายมีกันอยู่ ก็มากมายเหลือเกินแล้ว มีบ้างเหมือนกันที่อยากจะทำไปเพื่อแม่แก่ผู้อื่นเช่น โปสการ์ดรูปภาพภูฏาน และลูกประคำสำหรับนับจำนวนรอบเดินจงกรม แต่เห็นว่าหารูปภาพจากหนังสือก็ได้ ลูกประคำนั้นเล่าใช้ก้อนหินหรือไม้ขีดไฟนับแทนก็ได้ เรื่องของเรื่องคือข้าพเจ้าซื้อของมิได้และไม่มีตั้งชื่อของอีกด้วยสบายดีแท้

เมื่อข้าพเจ้าออกมาข้างนอก ขณะเขียนหนังสือหนุ่มสาวนั้นก็มาพบ **นาโสการ์ตรูปพระโพธิสัตว์มาด้วย** เขายืนเขียนการ์ดถวายพรปีใหม่ให้ข้าพเจ้าด้วยท่าที่กระตือรือร้น เขียนเสร็จก็ส่งให้ข้าพเจ้าตรงที่เขียนนั้นนั่นเอง(บริเวณปณ.ทิมพู) แม้ลมจะพัดมาค่อนข้างหนาวเย็น

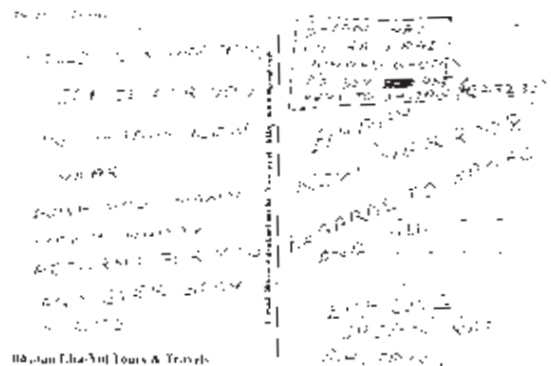
☀ โปสการ์ดจากหนุ่มสาวจีน

● แต่ข้าพเจ้าก็มีความอบอุ่นใจอย่างแท้จริง ต่อ
● ไมตรีจิตมิตรภาพของพ่อหนุ่มภูฏานคนนี้ ขอ
● บันทึกไว้ด้วยลายมือให้โลกได้รับรู้อนุโมทนา

● กลางเมืองหลวงยามเย็นไม่พลุกพล่าน
● ไม่วุ่นวาย ไม่จอแจจัดจ้าน แตกต่างจากเมือง
● หลวงและเมืองอื่นๆ ของประเทศต่างๆ ที่เคย
● เห็นมา หวังว่าความสุขแบบสงบจะไปสู่ไทยบ้าง
● ความสงบแบบชนบทสะอาดมีให้พบเห็น ณ
● ประเทศนิวซีแลนด์ด้วย ที่นั่นเหมือนไม่มีคนใช้
● ชีวิตอยู่นอกบ้านสักเท่าไร แต่ที่เมืองหลวงแห่ง
● ภูฏานมีคนค่อนข้างมาก และความสงบสงบก็
● มากไปด้วย ข้าพเจ้ามีความยินดีพอใจกับสภาพ
● ชีวิตแบบนี้เป็นอย่างยิ่ง

● เวลา ๒๐.๓๗ น. ประเทศภูฏาน
● เมืองพาโร บันทึกหน้าจ้อโทรทัศน์ช่องเดียวของ
● ภูฏาน ตอนแรกข้าพเจ้าเปิดช่องผิด **ไปดูช่อง**
● **อินเดีย นี่กว่าเป็นช่องภูฏาน แปลกใจและตกใจ**
● **มาก ที่เห็นทุกอย่างทุกอย่างในรายการโทรทัศน์**
● **กลายเป็นตะวันตกไปหมดแล้ว การเปิดสปรอต**
● **โฆษณาก็เป็นแบบเดียวกับที่เราเห็นฟรีทีวีใน**
● **เมืองไทย** แต่เมื่อเปลี่ยนช่องก็ได้เจอรายการทีวี
● ของภูฏานแน่ใจแน่นอน เพราะมีตัวหนังสือขึ้น
● หน้าจอเป็นที่ชัดเจน จึงเปิดแช่ช่องนี้ไว้ แม้จะฟัง
● ไม่รู้ความ แต่ก็พอรู้เรื่อง ทีวีของภูฏานยังคง
● รักษาความเรียบง่ายในการนำเสนอข่าว ผู้ประกาศ

แต่งชุดประจำชาติ

แลเห็นข่าวกษัตริย์หนุ่มจิกมีเสด็จออกงานพร้อมกับพระราชบิดา แม้การรับรองผู้นำประเทศอินเดีย กษัตริย์หนุ่มก็ยังมีพระราชบิดาเป็นผู้นำร่องก่อนเสมอ นำชื่นชมพระราชบิดาของกษัตริย์หนุ่ม ที่ทรงเอาใจใส่ดูแลพระราชโอรสอย่างใกล้ชิด ได้เห็นภาพกษัตริย์ผู้เป็นลูกชายยืนพูดต่อหน้าประชาชนจำนวนมาก โดยมีพระราชบิดานั่งฟังอยู่ในงานอย่างสงบ นับเป็นภาพที่น่ารักน่าเคารพ

รายการทีวีช่วงหนึ่งมีหนุ่มสาวคู่หนึ่ง ออกมาร้องเพลงคู่ ดูภาพประกอบก็เข้าใจได้ทันทีว่า **กำลังรณรงค์เรื่องการแยกขยะ** และแสดงให้เห็นถึงปัญหาขยะในหลายที่หลายถิ่นของประเทศ แม้ฟังเพลงไม่รู้เรื่อง แต่ภาพที่เสนอมากก็เป็นที่ชัดเจนถึงพิษภัยของการทิ้งขยะ นายินดีที่โทรทัศน์ภูฏานให้เวลาเรื่องนี้ค่อนข้างนาน และนำเสนอในเวลาที่คุณสนใจชมมากที่สุด เท่าที่ดูมาเป็นชั่วโมงแล้ว ไม่พบสปอตโฆษณาครั้งรายการ **ได้ยินว่าโทรทัศน์ภูฏานออกอากาศตั้งแต่หกโมงเย็นไปจนถึงเที่ยงคืนเพียงเท่านั้น**

การแต่งกายชุดชาติภูฏานของประชาชน ที่ได้รับการนำเสนอผ่านรายการโทรทัศน์ เป็นการเน้นย้ำว่า ประชาชนของประเทศนี้ค่อนข้างมีความเป็นเอกภาพในเรื่องการแต่งกาย และน่าจะมีความเป็นเอกภาพในเรื่องอื่นด้วย

● ทำให้ประเทศเล็กๆ ที่มีประชากรไม่ถึงล้านคน
● แวดล้อมด้วยประเทศยักษ์ใหญ่สองประเทศ คือ
● อินเดีย และจีน สามารถรักษาตนเองอยู่รอดมา
● ได้อย่างยาวนาน น่าเรียนรู้อะไรเพื่อความปลอดภัย
● ตอนขากลับจากเมืองทิมพู สู่อาร์โรวี่
● มีการแนะนำตัวของผู้ร่วมเดินทางในรถบัสเล็กคนนี้
● ได้เนื้อหาสาระและได้รับความสนุกสนาน แพทย์
● ท่านเดียวในรถคันนี้สรุปว่า **ประเทศภูฏานนี้ถือว่า**
● **ว่าแต่คนเลย หากก็ยังมีความสุข เพราะหาก**
● **ไม่ต้องทำหน้าที่เท่าเขาโมย เนื่องจากที่นี่ไม่มี**
● **ขโมยให้เท่า** กะเหว่าผู้ร่วมเดินทางเล่าว่า ได้
● เข้าไปยังบ้านคนจนที่ในบ้านแทบไม่มีอะไรเลย
● ไปร่วมตำข้าวกับเขา พบว่าคนจนไม่มีทำที่ระวาง
● คนแปลกหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสให้การต้อนรับอย่างดี
● กะเหว่าสรุปว่าการที่เขาไม่ระวางก็น่าจะเป็นเพราะ
● เขาไม่มีทรัพย์สินสมบัติหรือของมีค่าใดๆให้ต้องระวาง
● เรื่องหมายังไม่จบ ตอนแรกเมื่อลง
● จากเครื่องบินแล้วขึ้นรถเข้าเมือง ไม่เห็นหมา
● บางคนรีบสรุปว่า ประเทศนี้ไม่มีหมา ข้าพเจ้า
● ยินดีด้วยเป็นอย่างมาก แต่เมื่อได้เห็นหมา
● ข้าพเจ้าก็ได้ยินร้าย เพียงแต่ไม่ยินดีดังเดิม
● ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ถ้าไม่มีหมาเสียได้โดย
● เด็ดขาด น่าจะดีมากที่สุด **ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่**
● **ชอบหมา แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการเลี้ยงหมา**
● **ซึ่งมิใช่เมตตา แต่เป็นอวดตา**
● เมื่อตอนกลับมาถึงเมืองทิมพู หลังจาก
● คณะเดินทางไปโฉบเฉี่ยวซื้อของตามใจชอบแล้ว
● คณะเกือบทั้งหมดก็ไปดื่มน้ำชาและรับของ
● ขำร่วยจาก **“ซอนัม”** หญิงภูฏานผู้เป็นเอ็ดดี้ของ
● บริษัทเรนโบว์ทัวร์ และเป็นผู้บริหารจัดการตัว
● จริงให้กับคณะเดินทางครั้งนี้ เธอเป็นหญิงวัย
● กลางคนมีน้ำใจเอื้ออารี ไมตรี เมตตา มีกะจิต
● กะใจส่งคณะเดินทางขึ้นรถจนสุดทาง เป็นที่
● ประทับใจของคณะเดินทางเป็นอย่างมาก ถึงแม้

ที่หยาบกระด้าง ไม่อ่อนโยนเยือกเย็น

บันทึกที่ประเทศภูฏาน เมืองพาร์
ตอนเช้าวันเสาร์ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๐

เมื่อคืนนี้แปร่งฟันหนึ่งหน สามครั้ง
แต่มีได้ล้างเท้า เพราะทำสะอาดมาก เนื่องจาก
สวมถุงเท้าและรองเท้าตลอดเวลา วันนี้ต้อง
ส่งคืนรองเท้าแก่ดร.ธงชัยแล้ว ขอกลับคืนไปสู่ความ
เป็นธรรมดาสำัญญ แต่ก็ต้องขอขอบคุณท่านผู้
ห่วงใยเรื่องนี้ ด้วยอากาศหนาวเย็นนัก หากมิ
ได้รองเท้าของท่าน เห็นทีจะลำบากเหลือทน
ขอบคุณที่ท่านมีต้องซื้อรองเท้าใหม่ถวาย ตามที่
ตกลงกันแต่แรก เพราะใช้เท้าที่จำเป็นในระยะเวลา
สั้นๆเท่านั้น ถ้าต้องซื้อใหม่ผู้ใช้ชั่วคราวจะ
ลำบากกายลำบากจิตมากทีเดียว

มาถึงสนามบินพาร์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อ
กลับ กทม. ลังเกตเห็นคนภูฏานแต่งกายแบบ
ทั่วไป เมื่อจะเดินทางออกไปต่างแดน แต่ยังคง
ใช้ชุดโคะสำหรับชาย และชุดคีราสำหรับหญิง
เมื่อดำเนินชีวิตอยู่ภายในประเทศ

ก่อนออกเดินทางจากที่พักมาสู่สนามบิน
แห่งนี้ ข้าพเจ้าเข้าไปทักทายขอบคุณพนักงาน
บริการอาหารและที่พักเมื่อคืนนี้ ครั้นถึงสนามบิน
ก็ทักทายเด็กชายและเด็กหญิงที่มากับผู้ปกครอง
โดยที่ก่อนเข้าสนามบินก็ทักทายคนงานตัดแต่ง

● ส่วนหน้าสนามบินหลายคน เมื่อก็นี้ก็เพิ่งขอชื่อ
● และที่อยู่ของคนขับรถตลอดการเดินทาง ด้วย
● เดือนหน้าอาจให้การดูแลเขาที่เมืองไทยเป็นการ
● ตอบแทน

● ขออนุโมทนาคุณหมอมและภรรยา ป้า
● เต็มศิริ เจ็ลิ่ง คุณน้อย(ปองจิต) คุณปัทมาวดี
● ที่ช่วยดูแลเรื่องอาหารให้เป็นอย่างดี ตลอดเวลา
● ที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศภูฏาน แม้เรื่องเวลา
● อาหารปกติในตอนเช้า จะถูกเลื่อนออกไปตาม
● ความสะดวกสองวัน แต่ก็ก็เป็นสองวันที่ได้
● บรรยาภาคดีมาก ที่ได้ฉันอาหารริมถนนและริม
● แม่น้ำ หาโอกาสแบบนี้ไม่บ่อยนัก

● วันสุดท้าย คุณปัทมาฯ ดูแลจัดการให้
● มีข้าวทรงเครื่องจานใหญ่เป็นอาหารหลักหนึ่งจาน
● นอกเมนูอาหารปกติซึ่งข้าพเจ้าก็ฉันจนเกลี้ยงจาน
● คุณสุนทรี จรรโลงบุตร และคุณหมอผู้เป็นสามี
● เสียสละเวลามาร่วมเดินทางสู่ภูฏาน เสริมสร้าง
● บรรยาภาคได้ดีมาก หมอมักมีคำพูดคมๆ เสมอ
● คุณสุนทรีก็มีน้ำใจยิ่ง

● คุณน้อย(ปองจิต) ก็ช่วยถ่ายทำ
● วิดีโอตลอดการเดินทางสู่ภูฏาน ขออนุโมทนา
● ทุกๆคน สาธุ

ยอมให้ตนเองได้ลำบาก

● แม่น้ำ ลักขิตะ

- ★ จงเข้มแข็งแต่อย่าแข็งกร้าว
จงอ่อนโยนแต่อย่าอ่อนแอ
จงก้าวไปข้างหน้าแต่ต้องแพ้อะไร
จงอดทนจนกว่าจะถึงจุดหมาย

ความเข้มแข็งเปรียบเสมือนเสาหลักของชีวิตที่ทุกคนต้องมีไว้ เพราะไม่ว่าเราจะสรรสร้างสิ่งใดในชีวิตก็ตาม มักต้องเผชิญกับพายุอุปสรรคซัดกระหน่ำ หากจิตใจไร้ความเข้มแข็งสิ่งที่วาดฝันไว้ก็พังครืน ความสุขใดๆในชีวิตมีโอกาสเกิดขึ้นได้ ไม่มีความสำเร็จใดเกิดจากใจที่อ่อนแอ

เรียนรู้ที่จะฝึกฝนตนให้เป็นคนเข้มแข็ง
ด้วยการอดทน

อดทนต่องานหนัก เด็กที่เกิดมาจากครอบครัวปาก กัดตีนถีบ ต้องทำงานหนักช่วย พ่อแม่หาเลี้ยงครอบครัว จิตใจ ของพวกเขาจะเข้มแข็งมากกว่า ลูกคนรวย เด็กจนๆจะรู้จักอด รู้จักทน รู้จักว่าชีวิตเกิดมาไม่ได้ มีพร้อมไปเสียทุกอย่าง ต่างจาก เด็กที่เกิดมามีทุกอย่างพร้อมสรรพ มีอบางเท่านั้นไม่ต้องทำทุกอย่าง ด้วยตนเอง เป็นคุณหนูอยู่เฉยๆ ได้แต่ชี้มือชี้ไม้สั่งคนรับใช้ไปวันๆ จิตวิญญาณของพวกเขาจะติด สบาย และมักเป็นคนเอาแต่ใจ

ด้วยเหตุนี้ใครเกิดมา เป็นลูกคนรวยจึงช่วยไปโดย บริยาย แต่บทสรุปนี้ไม่ตายตัว ลูกคนรวยบางคนก็ฝึกฝนตนเอง ให้เข้มแข็งได้ ไม่ทำตนเป็นคน เหยียบขี่ไถไม่ฝ่อ “งานหนักไม่เคยฆ่าคน” เป็นคำพูดสุดฮิต ของคนทำงาน แต่คนที่ไม่สู้งาน หนักมักฆ่าตัวตาย นั่นเพราะ พื้นฐานจิตวิญญาณเขาอ่อนแอ มาตั้งแต่เกิด และคนที่ฆ่าตัว ตายส่วนมากมักเป็นคนเคยรวย กับลูกคนรวย

อดทนที่จะไม่ทำอะไร ตามใจตน เพราะปรกติใจคนเรา มันระคนไปด้วยความอยาก อยากกินตามใจปาก อยากไป เทียวตามใจตน อยากอยู่สบายๆ ไม่ต้องเหนื่อยหนัก อยากให้คน

รักและยกยอปอปั่นตนจนเลิศลอย เราจะเป็นคนเข้มแข็งได้ หากฝึกฝนที่จะไม่ทำอะไรตามใจตน

ฝึกฝนที่จะควบคุมปาก อย่าปล่อยให้ปากกิน ไม่เลือก หรือเลือกกินแต่อาหารเลิศหรูราคาแพงลิ่ว สุขภาพ บुरะมากมายที่ชอบใช้ปากทำลายชีวิตตนเองด้วยการดื่มเหล้า สูบบุหรี่ แม้อสตรีก็มีไม่น้อยที่ทำเช่นนี้ ถ้าไม่รู้จักควบคุมปาก สุขภาพกายก็แย่ การเป็นทาสปากมันก็เหนื่อยหนัก โดยเฉพาะปากที่อยากกินแต่ของแพงๆ กินที่บ้านมันไม่จุใจต้องไป กินในห้องอาหารจะได้จ่ายเงินเต็มๆ ความจริงแม้เราไม่กินพิซซ่า จานละห้าร้อย แค่ข้าวราดแกงธรรมดาจานละสามสิบบาท ชีวิตก็อยู่ได้

“เราเป็นอย่างที่เรากิน” ลำนวนหมอบอกเอาไว้ เราดื่มแต่เหล้าสูบแต่บุหรี ก็เป็นได้แค่อ้วนซีเหล้าเมายา เรากิน แต่อาหารขยะประเภทแตกตัวน ร่างกายเราก็ไม่ต่างจากถังขยะ เป็นที่รวมแห่งโรคสุดฮิต ทั้งโรคอ้วน โรคมะเร็ง โรคหัวใจ โรคไตวาย มีชีวิตอยู่แบบป่วยง่ายตายเร็ว

ฝึกฝนที่จะควบคุมวาจา อย่าเอาแต่พูดมากแบบ ไม่ยั้งคิด ชีวิตจะไม่ยืนยาวและปากกับฟันจะอยู่ด้วยกันลำบาก เพราะคนที่ชอบตบคนฟันร่วงในสังคมมีไม่น้อย

จิตใจเราจะเข้มแข็งหากปิดปากได้ ยามที่ใครมาด่า หรือมาว่าให้ร้ายก็ตามที่ เพราะบางครั้งการปกป้องตนด้วย วาจามากเกินไป มันมักทำให้เราเป็นคนอ่อนแอ และเป็นคน ชอบแก้ตัวในสายตาคคนอื่น ดังสำนวนไทยที่ว่า “พูดไปสอง โป้เปียบ นิ่งเสียตำลึงทอง”

บางครั้งพูดแก้ตัวหรือสวนคำต่ากลับไปมันก็เท่านั้น ไม่ช่วยยให้อะไรดีขึ้นมา ลู้ปิดปากทำให้ใจให้สงบ ตั้งสติคิดให้ดี ก่อนพูดอะไรออกไปดีกว่า

เรียนรู้ที่จะรักตนเองให้หน่อยลง เราจะเป็นคนเข้มแข็ง อย่างแท้จริง เพราะการที่เรารักและประคบประหงมตนเองมากเกินไป ไม่อยากให้ชีวิตเผชิญอุปสรรค ไม่กล้าเผชิญปัญหา ไม่ก้าวไป ข้างหน้าลองผิดลองถูก ความไม่กล้าทั้งหลายทำให้เราอ่อนแอ ยอมให้ตนเองได้ลำบาก ใต้บทเรียนเจ็บปวดเสียบ้าง เพื่อ เป็นหนทางสร้างจิตวิญญาณเราให้เข้มแข็ง.